ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ.

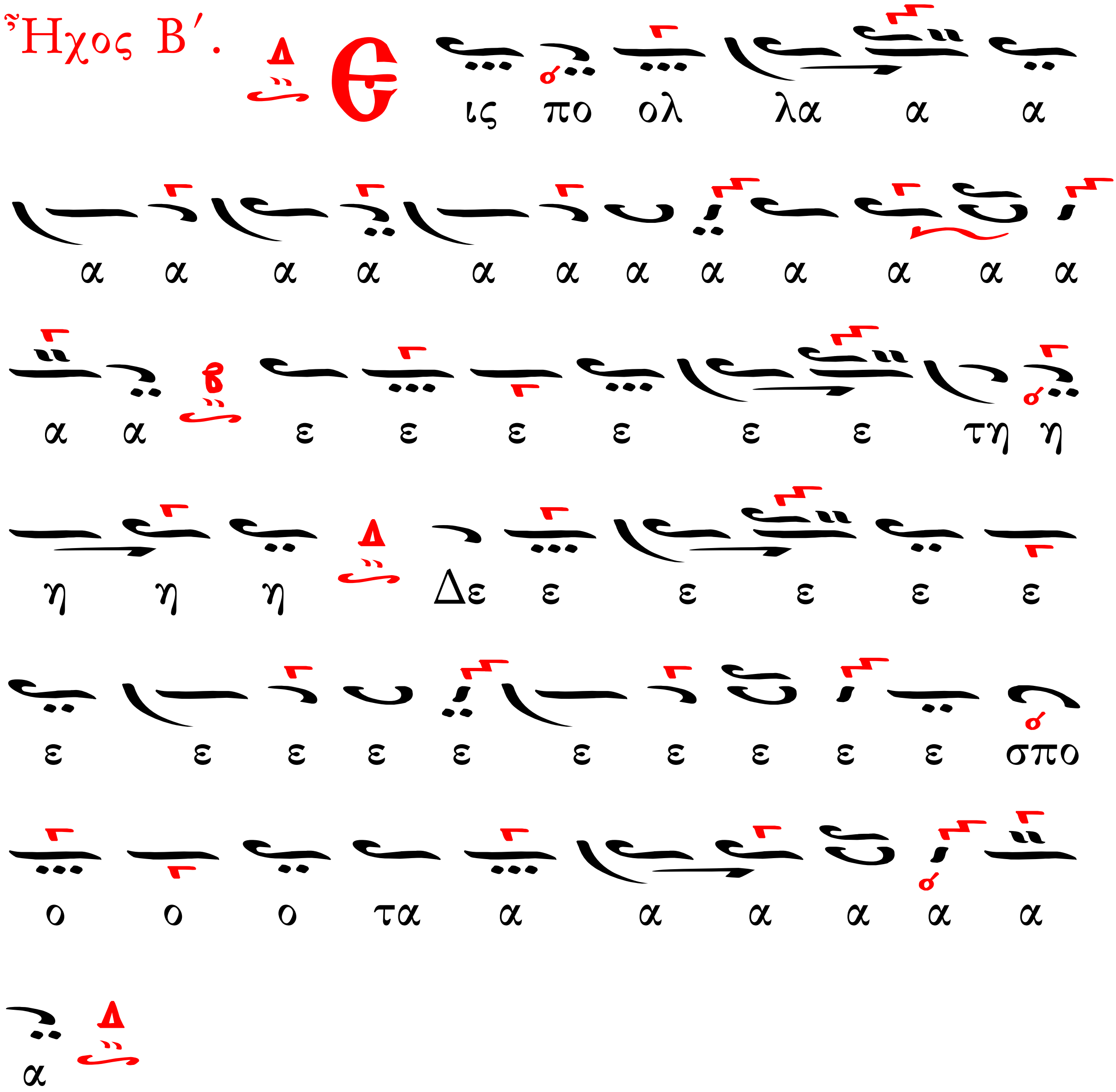

Τὸ παρόν, ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου, συντμηθὲν παρὰ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ. δ' Νη.

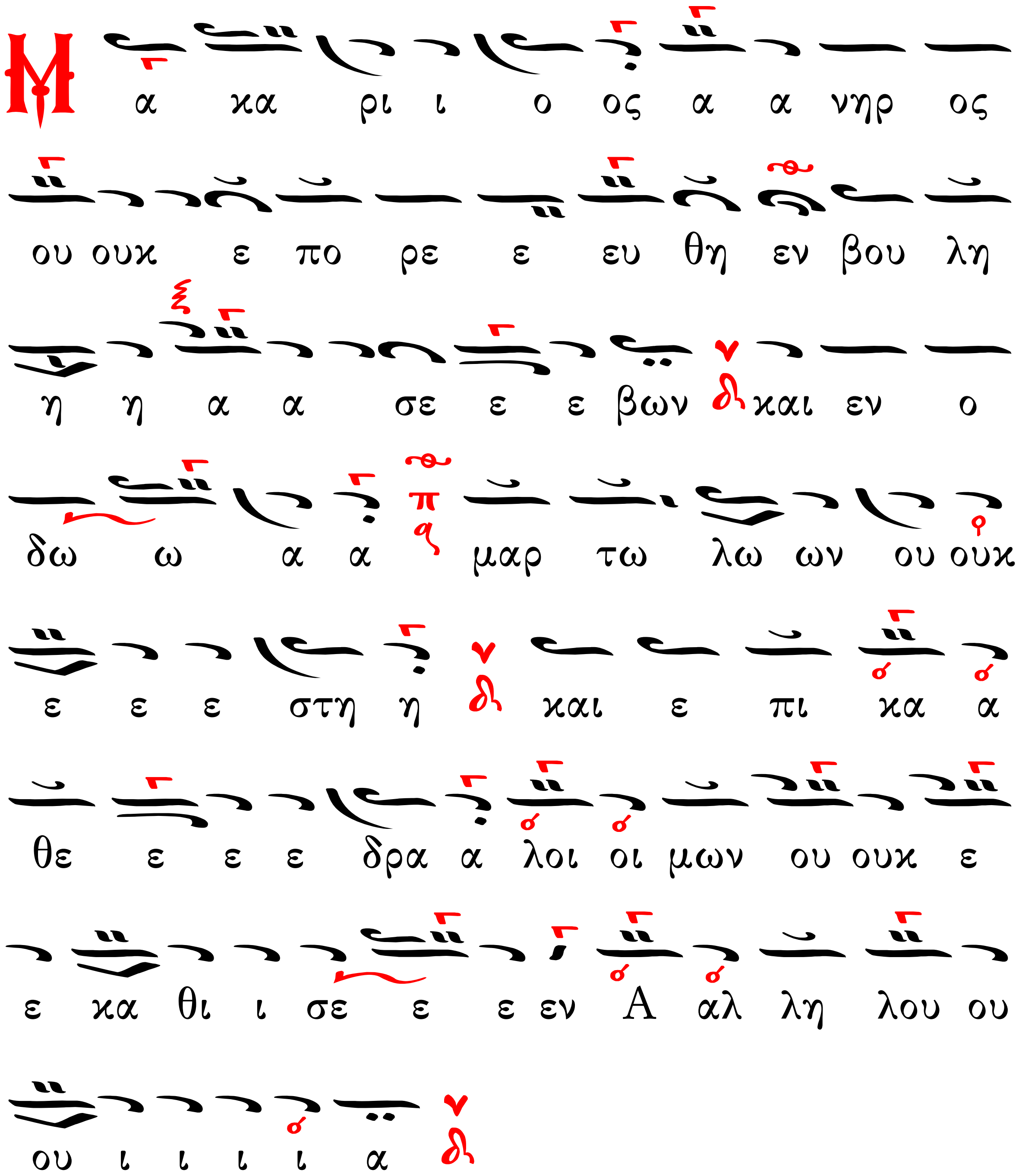

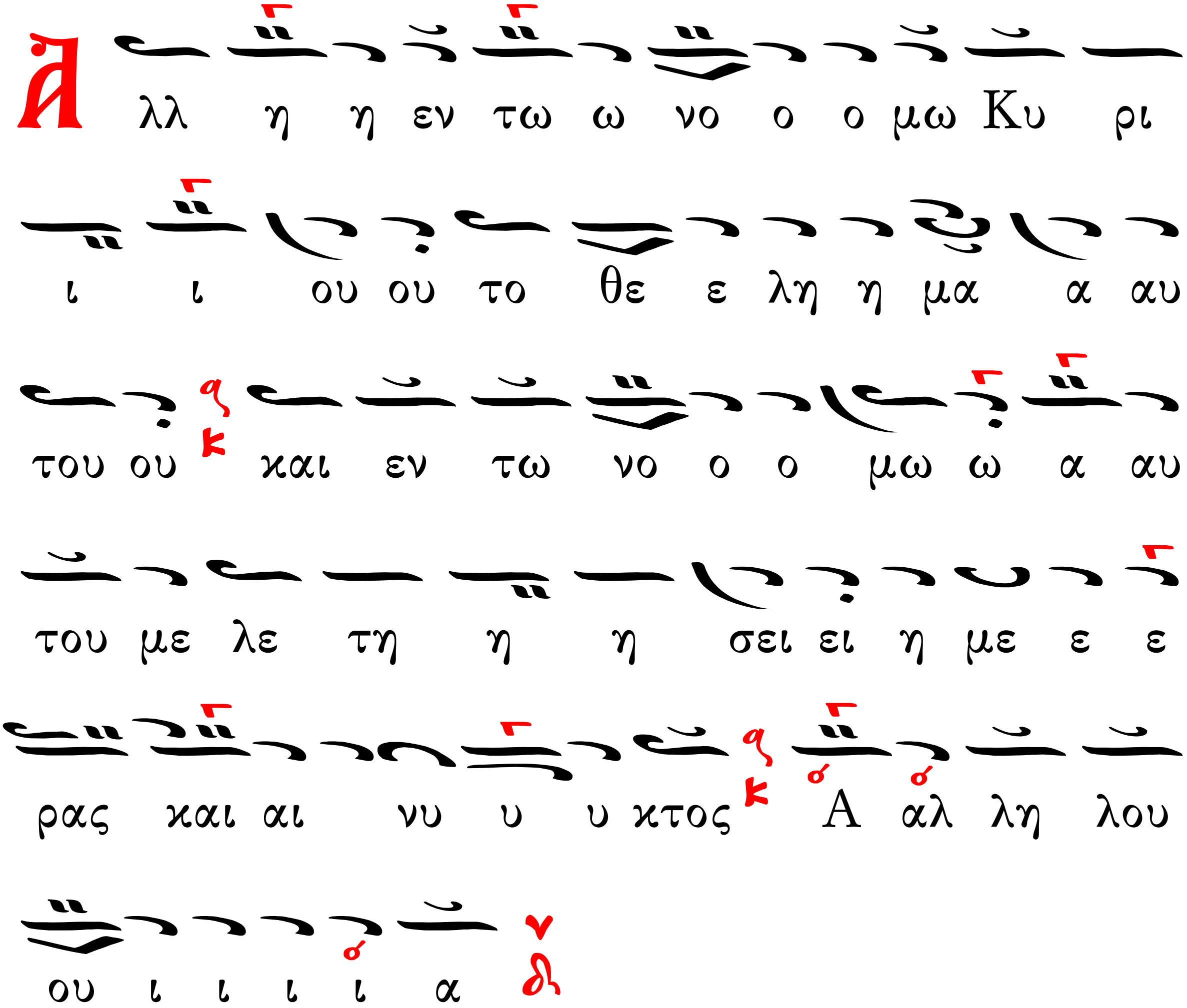
Α λλ η η εν τω ω νο ο ο μω Κυ ρι
ι ι ου ου το θε ε λη η μα α αυ
του ου και εν τω νο ο ο μω ω α αυ
του με λε τη η η σει ει η με ε ε
ρας και αι νυ υ υ κτος Α αλ λη λου
ου ι ι ι ι α

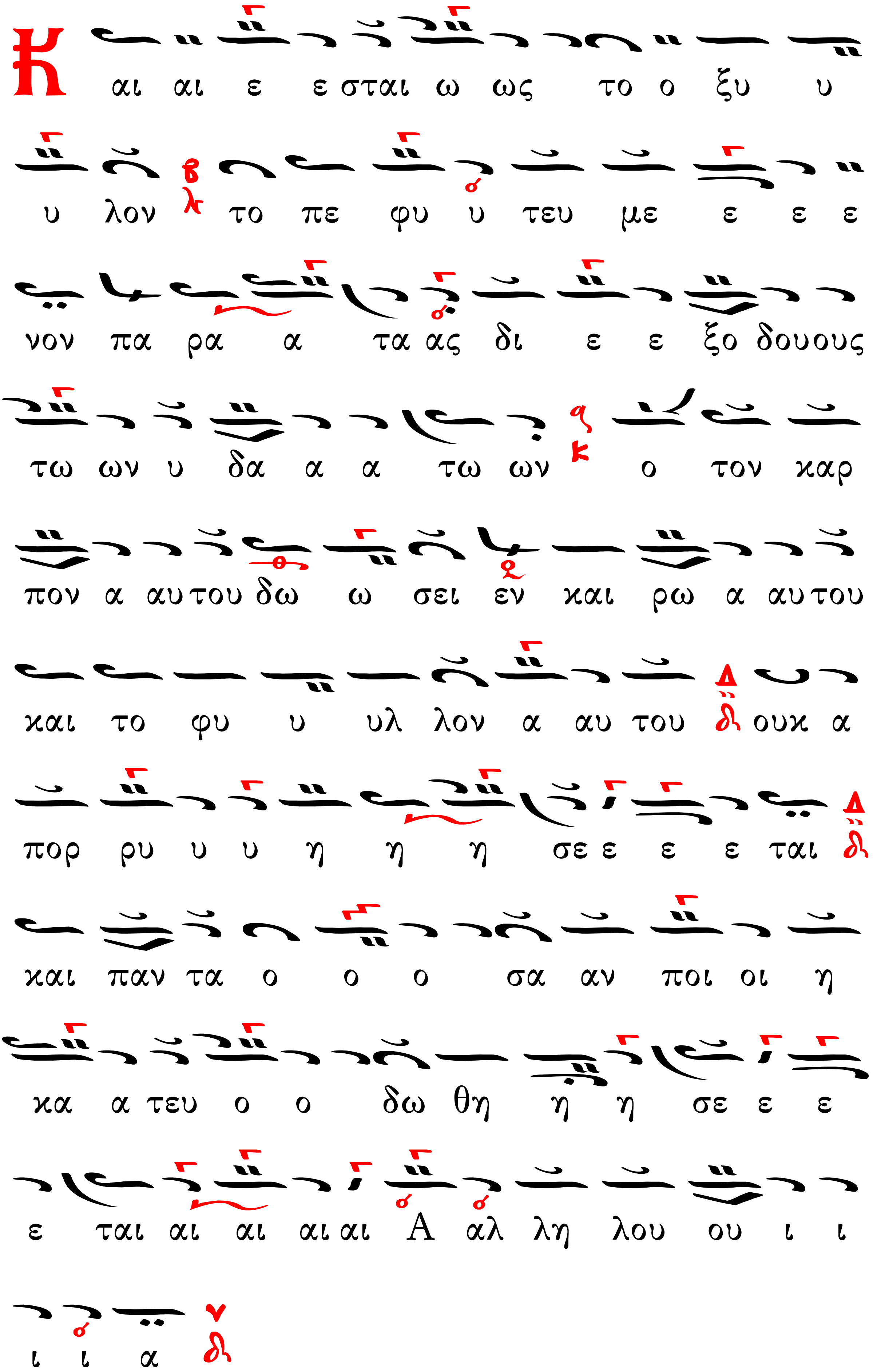
Κ αι αι ε ε σται ω ως το ο ξυ υ
υ λον το πε φυ υ τευ με ε ε ε
νον πα ρα α τα ας δι ε ε ξο δουους
τω ων υ δα α α τω ων ο τον καρ
πον α αυ του δω ω σει εν και ρω α αυ του
και το φυ υ υλ λον α αυ του ουκ α
πορ ρυ υ υ η η η σε ε ε ε ται
και παν τα ο ο ο σα αν ποι οι η
κα α τευ ο ο δω θη η η σε ε ε
ε ται αι αι αι αι Α αλ λη λου ου ι ι
ι ι α

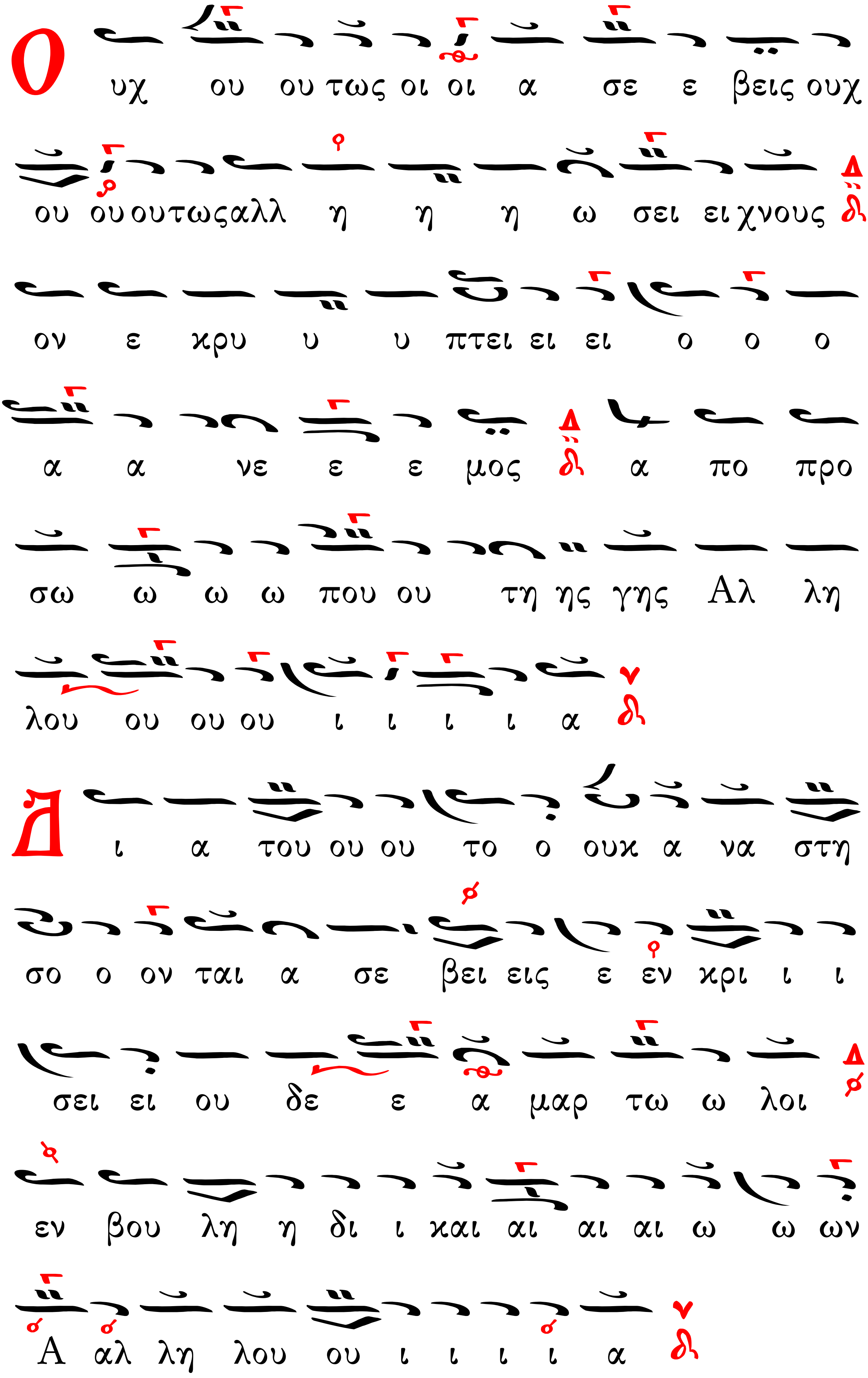
Ο υχ ου ου τως οι οι α σε ε βεις ουχ
ου ου ουτωςαλλ η η η ω σει ει χνους
ον ε κρυ υ υ πτει ει ει ο ο ο
α α νε ε ε μος α πο προ
σω ω ω ω που ου τη ης γης Αλ λη
λου ου ου ου ι ι ι ι α
Δι α του ου ου το ο ουκ α να στη
σο ο ον ται α σε βει εις ε εν κρι ι ι
σει ει ου δε ε α μαρ τω ω λοι
εν βου λη η δι ι και αι αι αι ω ω ων
Α αλ λη λου ου ι ι ι ι α

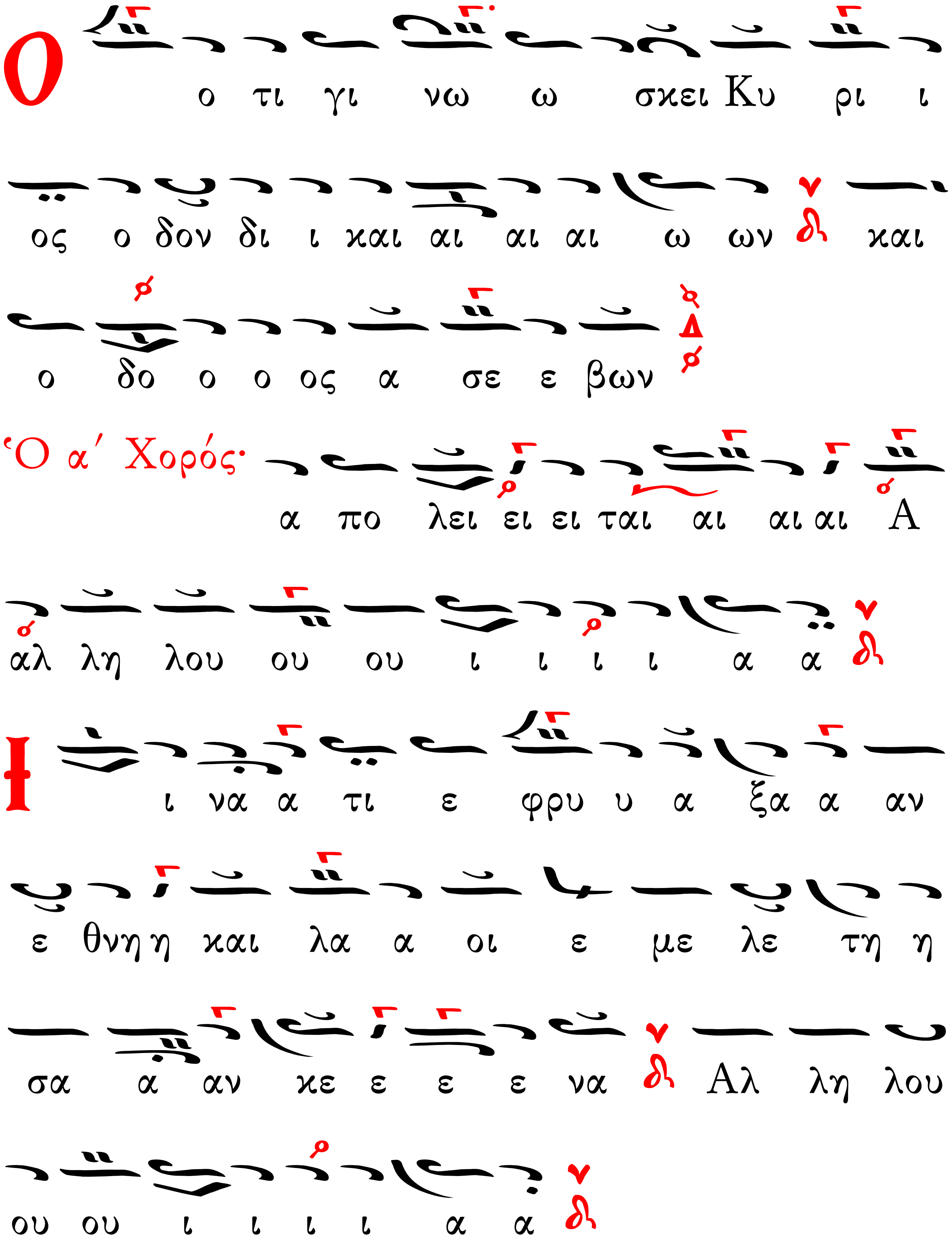
Ο ο τι γι νω ω σκει Κυ ρι ι
ος ο δον δι ι και αι αι αι ω ων και
ο δο ο ο ος α σε ε βων
Ὁ α΄ Χορός· α πο λει ει ει ται αι αι αι Α
αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α α
Ι ι να α τι ε φρυ υ α ξα α αν
ε θνη η και λα α οι ε με λε τη η
σα α αν κε ε ε ε να Αλ λη λου
ου ου ι ι ι ι α α

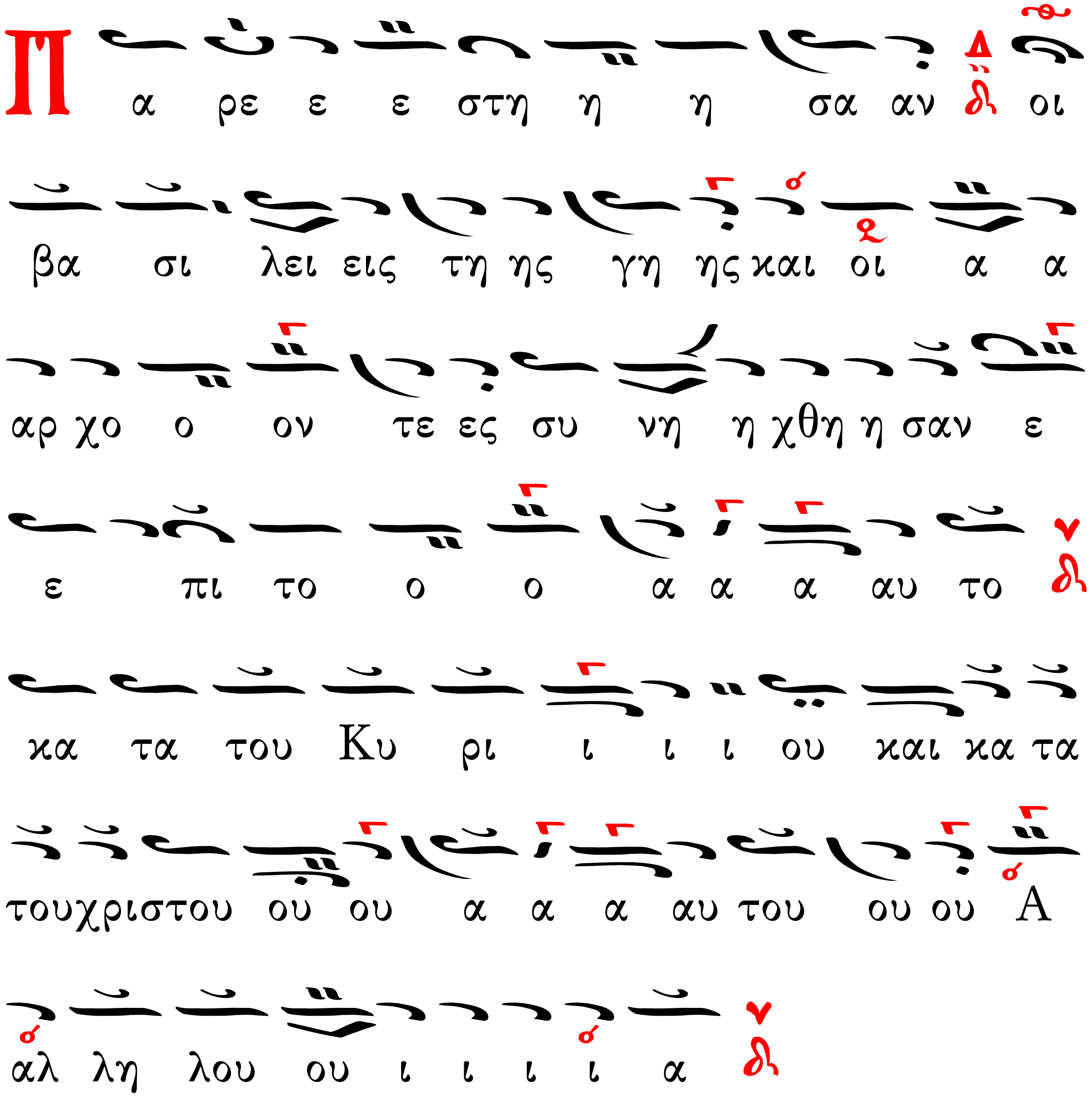
Π α ρε ε ε στη η η σα αν οι
βα σι λει εις τη ης γη ης και οι α α
αρ χο ο ον τε ες συ νη η χθη η σαν ε
ε πι το ο ο α α α αυ το
κα τα του Κυ ρι ι ι ι ου και κα τα
τουχριστου ου ου α α α αυ του ου ου Α
αλ λη λου ου ι ι ι ι α

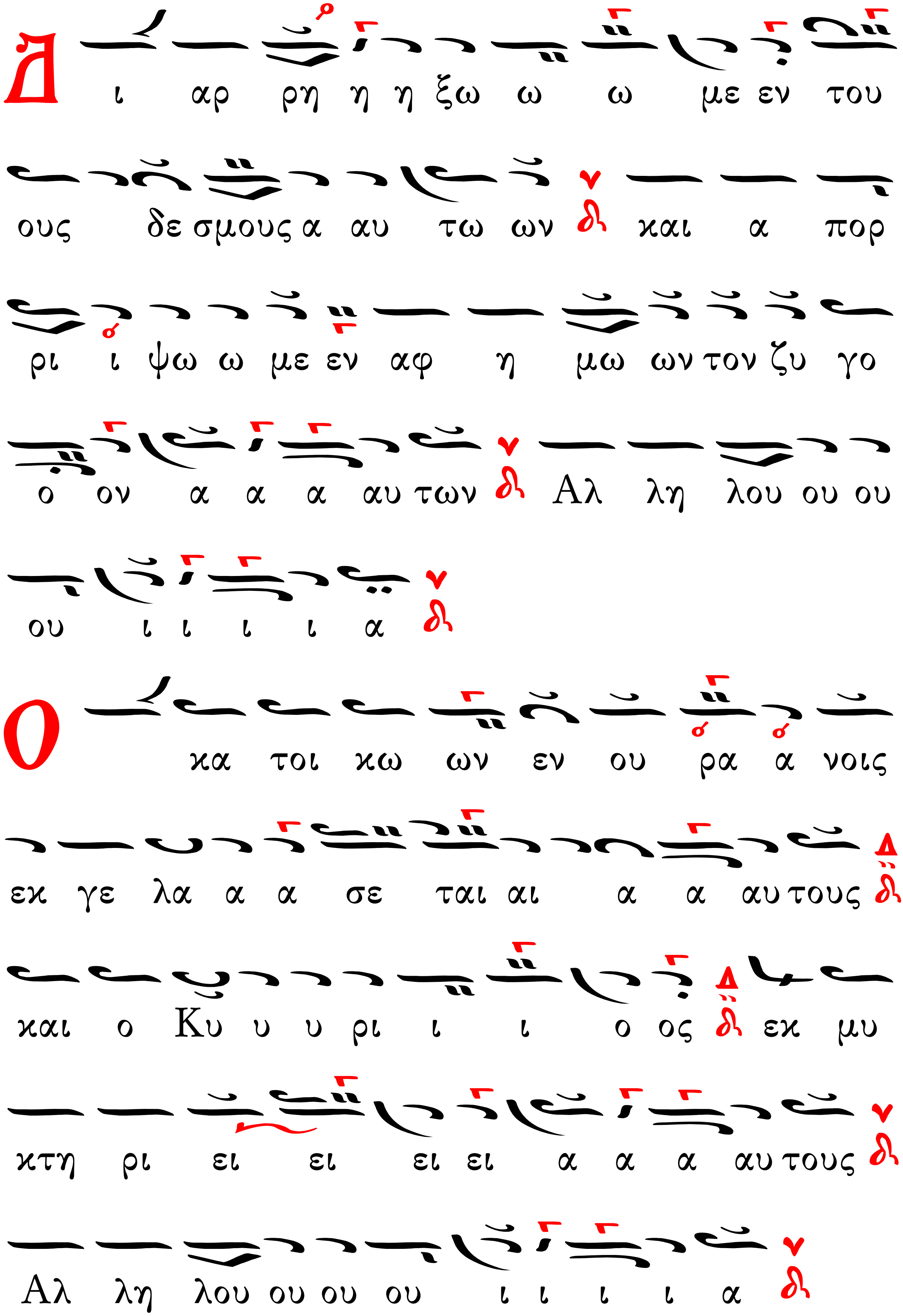
Δ ι αρ ρη η η ξω ω ω με εν του
ους δε σμους α αυ τω ων και α πορ
ρι ι ψω ω με εν αφ η μω ων τον ζυ γο
ο ον α α α αυ των Αλ λη λου ου ου
ου ι ι ι ι α
Ο κα τοι κω ων εν ου ρα α νοις
εκ γε λα α α σε ται αι α α αυ τους
και ο Κυ υ υ ρι ι ι ο ος εκ μυ
κτη ρι ει ει ει ει α α α αυ τους
Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι α

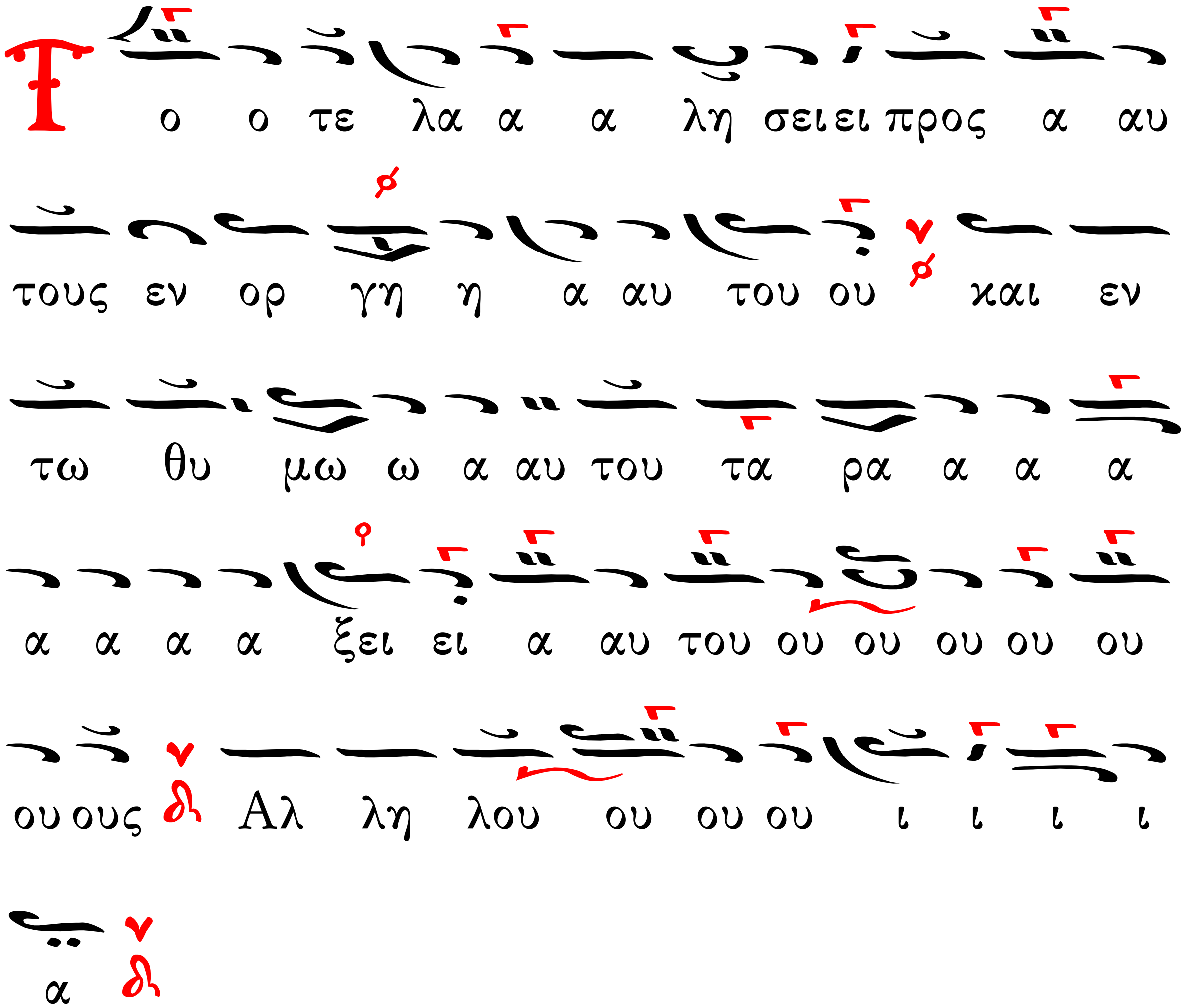
Τ ο ο τε λα α α λη σειει προς α αυ
τους εν ορ γη η α αυ του ου και εν
τω θυ μω ω α αυ του τα ρα α α α
α α α α ξει ει α αυ του ου ου ου ου ου
ου ους Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι
α

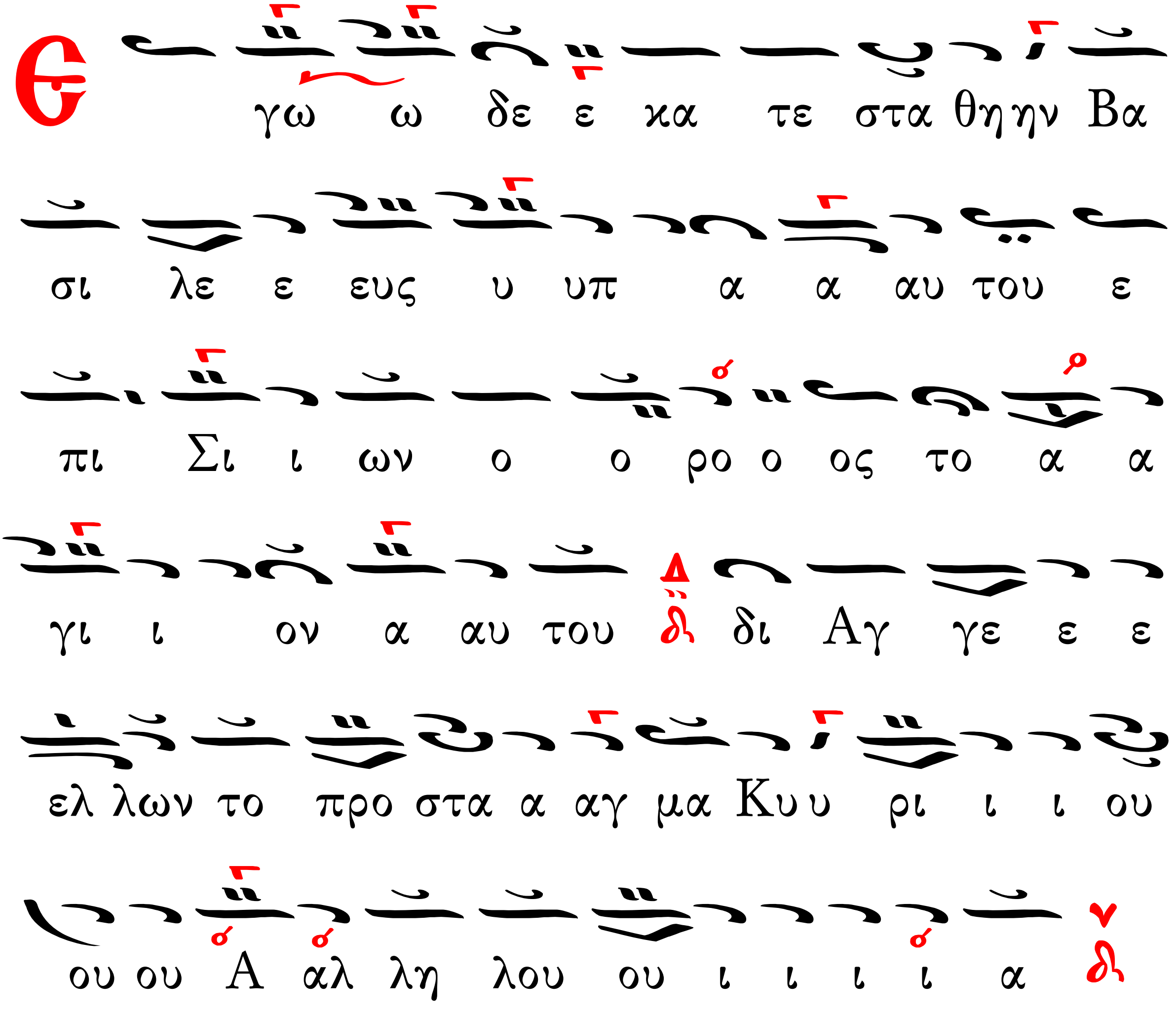
Є γω ω δε ε κα τε στα θη ην Βα
σι λε ε ευς υ υπ α α αυ του ε
πι Σι ι ων ο ο ρο ο ος το α α
γι ι ον α αυ του δι Αγ γε ε ε
ελ λων το προ στα α αγ μα Κυ υ ρι ι ι ου
ου ου Α αλ λη λου ου ι ι ι ι α

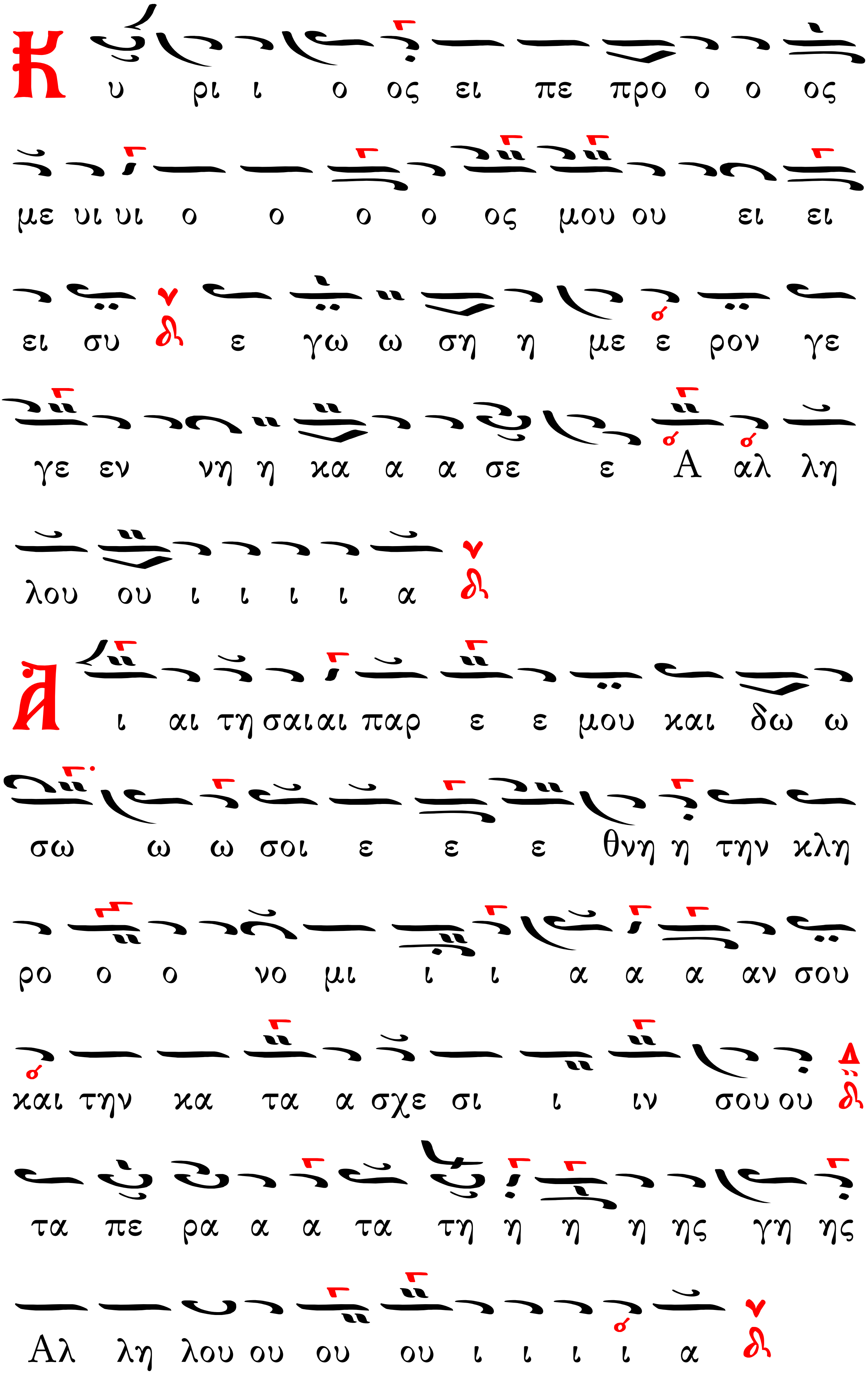
Κ υ ρι ι ο ος ει πε προ ο ο ος
με υι υι ο ο ο ο ος μου ου ει ει
ει συ ε γω ω ση η με ε ρον γε
γε εν νη η κα α α σε ε Α αλ λη
λου ου ι ι ι ι α
Α ι αι τη σαι αι παρ ε ε μου και δω ω
σω ω ω σοι ε ε ε θνη η την κλη
ρο ο ο νο μι ι ι α α α αν σου
και την κα τα α σχε σι ι ιν σου ου
τα πε ρα α α τα τη η η η ης γη ης
Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι α

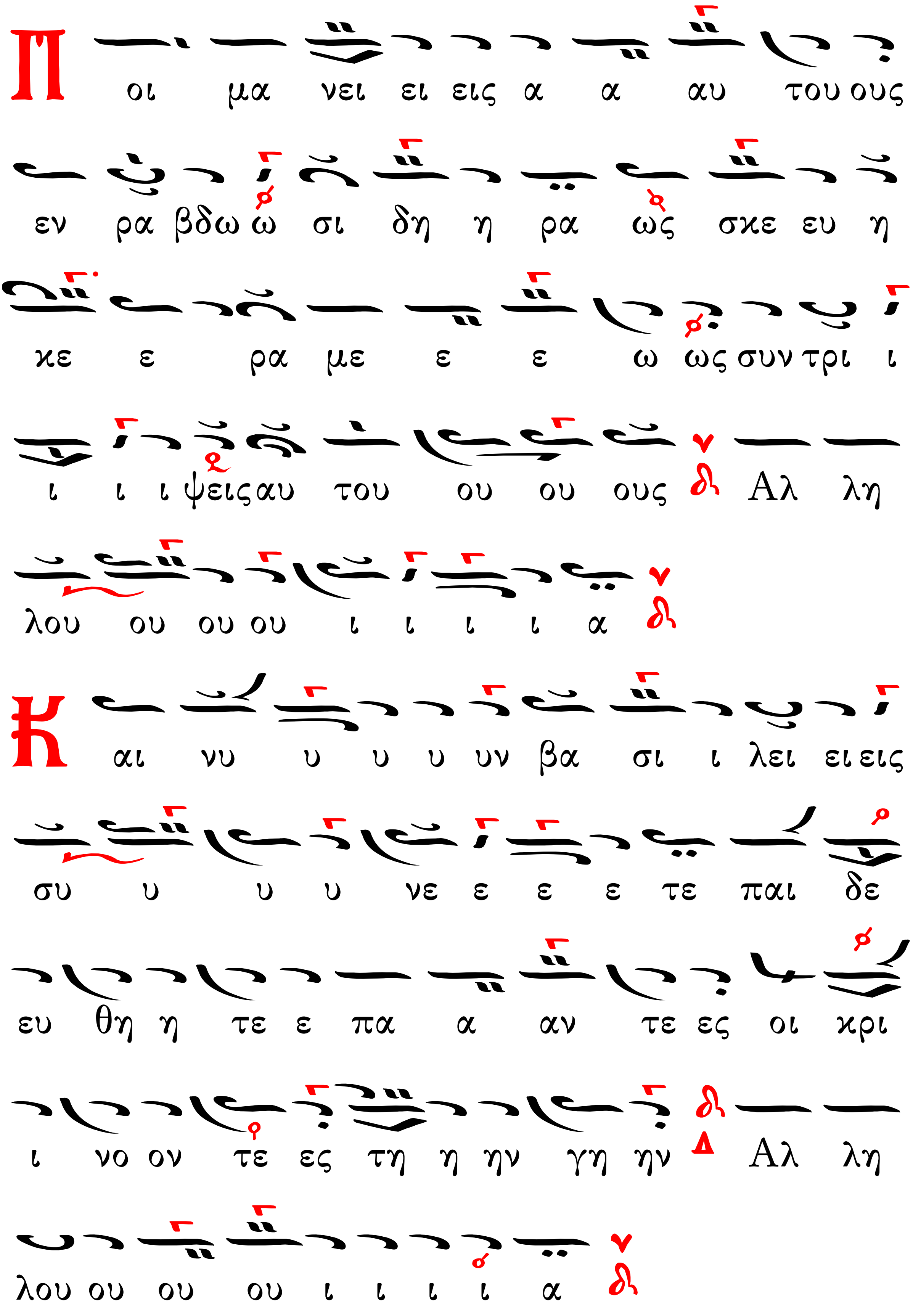
Π οι μα νει ει εις α α αυ του ους
εν ρα βδω ω σι δη η ρα ως σκε ευ η
κε ε ρα με ε ε ω ως συν τρι ι
ι ι ι ψεις αυ του ου ου ους Αλ λη
λου ου ου ου ι ι ι ι α
Κ αι νυ υ υ υ υν βα σι ι λει ει εις
συ υ υ υ νε ε ε ε τε παι δε
ευ θη η τε ε πα α αν τε ες οι κρι
ι νο ον τε ες τη η ην γη ην Αλ λη
λου ου ου ου ι ι ι ι α

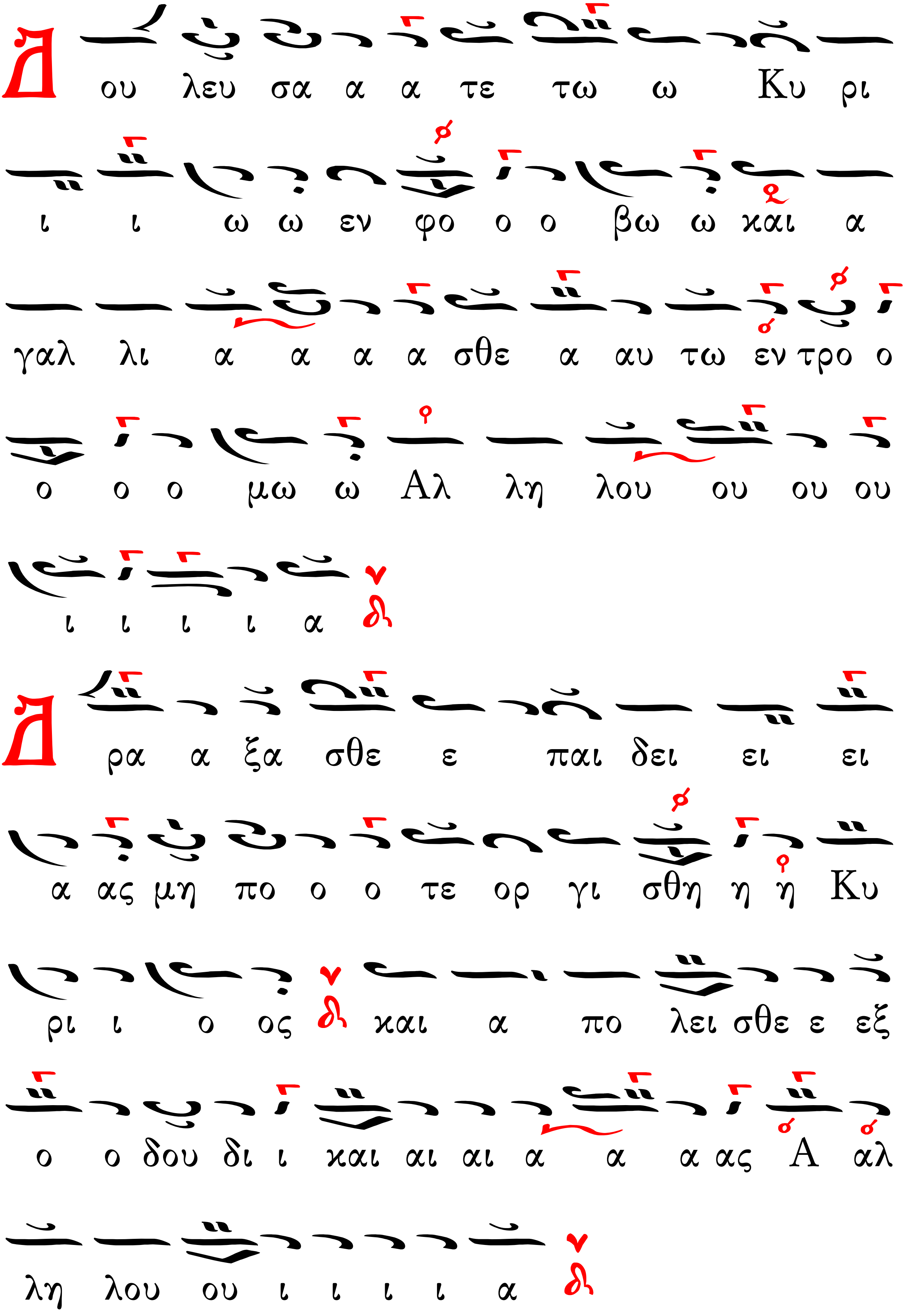
Δ ου λευ σα α α τε τω ω Κυ ρι
ι ι ω ω εν φο ο ο βω ω και α
γαλ λι α α α α σθε α αυ τω εν τρο ο
ο ο ο μω ω Αλ λη λου ου ου ου
ι ι ι ι α
Δ ρα α ξα σθε ε παι δει ει ει
α ας μη πο ο ο τε ορ γι σθη η η Κυ
ρι ι ο ος και α πο λει σθε ε εξ
ο ο δου δι ι και αι αι α α α ας Α αλ
λη λου ου ι ι ι ι α

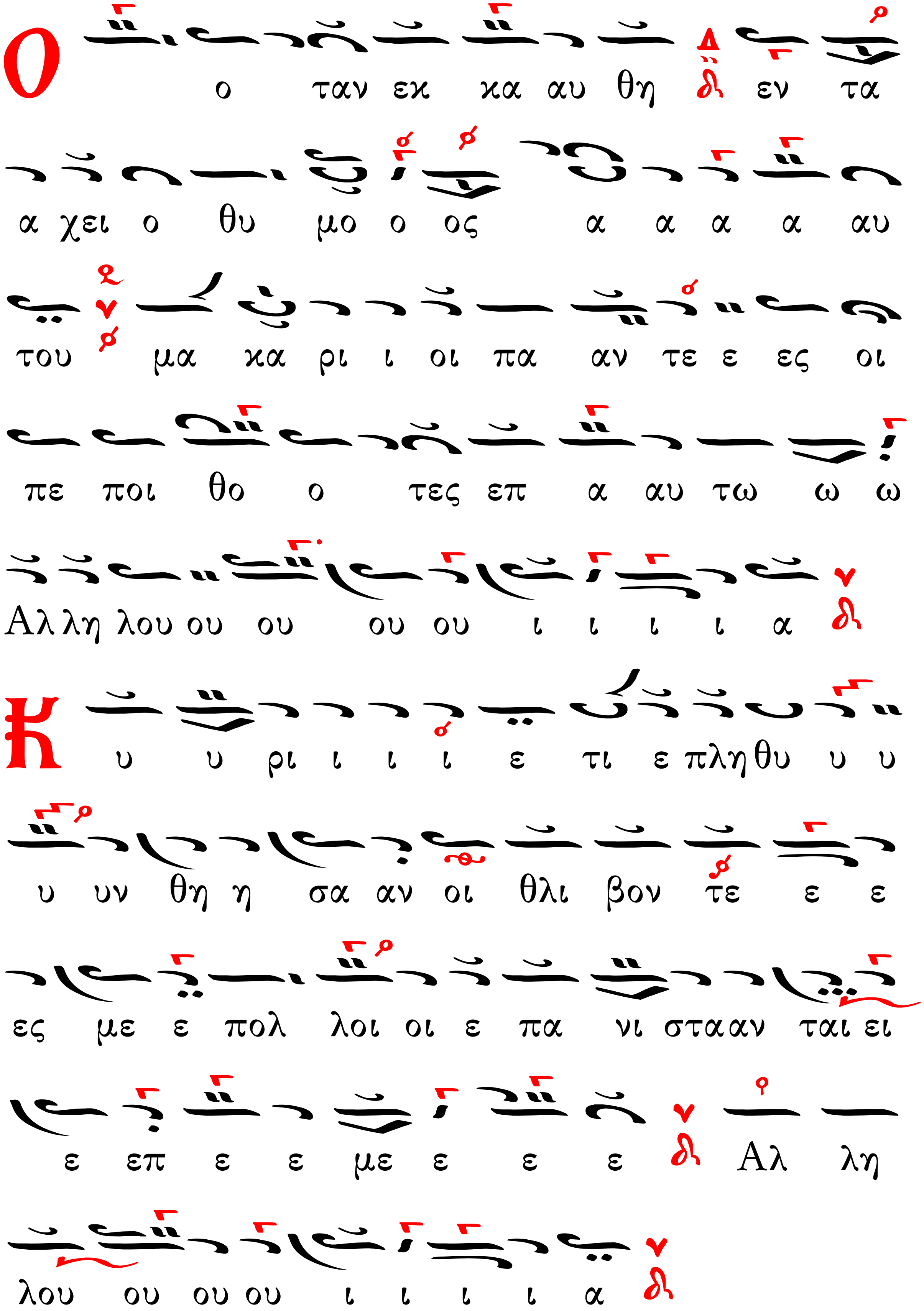
Ο ο ταν εκ κα αυ θη εν τα
α χει ο θυ μο ο ος α α α α αυ
του μα κα ρι ι οι πα αν τε ε ες οι
πε ποι θο ο τες επ α αυ τω ω ω
Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α
Κ υ υ ρι ι ι ι ε τι ε πληθυ υ υ
υ υν θη η σα αν οι θλι βον τε ε ε
ες με ε πολ λοι οι ε πα νι σταaν ται ει
ε επ ε ε με ε ε ε Αλ λη
λου ου ου ου ι ι ι ι α

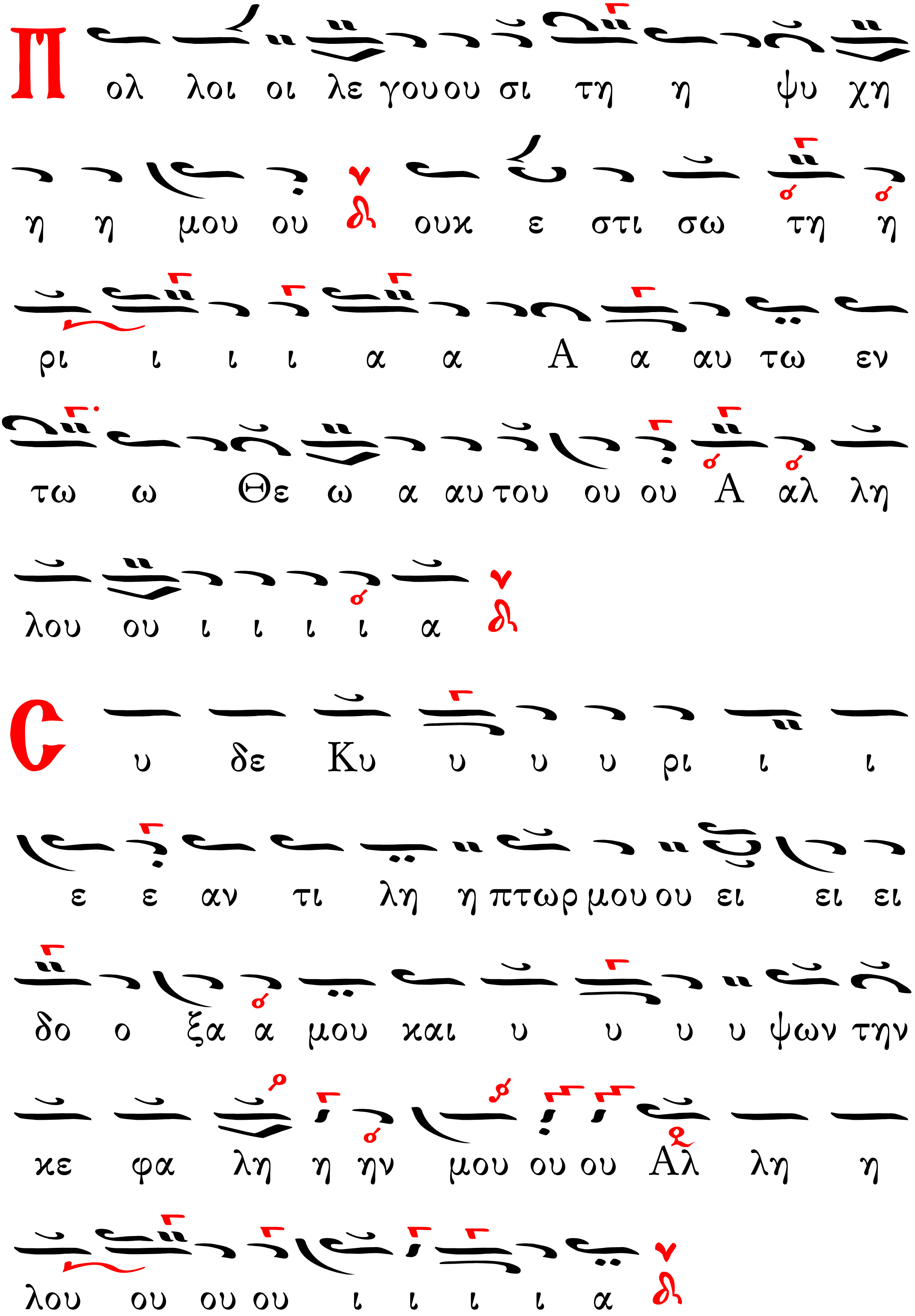
Π ολ λοι οι λε γου ου σι τη η ψυ χη
η η μου ου ουκ ε στι σω τη η
ρι ι ι ι α α Α α αυ τω εν
τω ω Θε ω α αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι ι ι ι α
Συ δε Κυ υ υ υ ρι ι ι
ε ε αν τι λη η πτωρ μου ου ει ει ει
δο ο ξα α μου και υ υ υ υ ψων την
κε φα λη η ην μου ου ου Αλ λη η
λου ου ου ου ι ι ι ι α

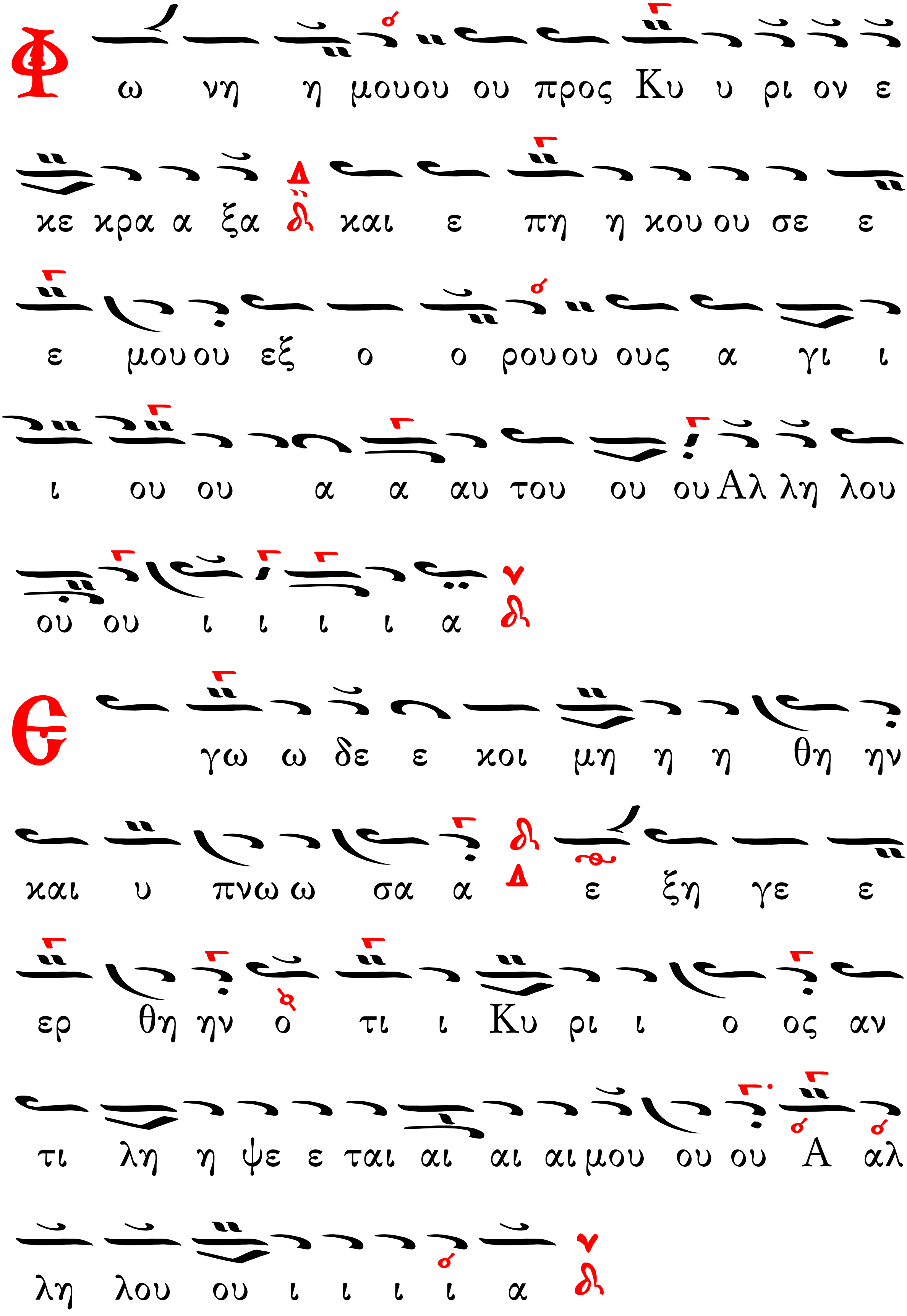
Φ ω νη η μουου ου προς Κυ υ ρι ον ε
κε κρα α ξα και ε πη η κου ου σε ε
ε μου ου εξ ο ο ρου ου ους α γι ι
ι ου ου α α αυ του ου ου Αλ λη λου
ου ου ι ι ι ι α
Є γω ω δε ε κοι μη η η θη ην
και υ πνω ω σα α ε ξη γε ε
ερ θη ην ο τι ι Κυ ρι ι ο ος αν
τι λη η ψε ε ται αι αι αι μου ου ου Α αλ
λη λου ου ι ι ι ι α

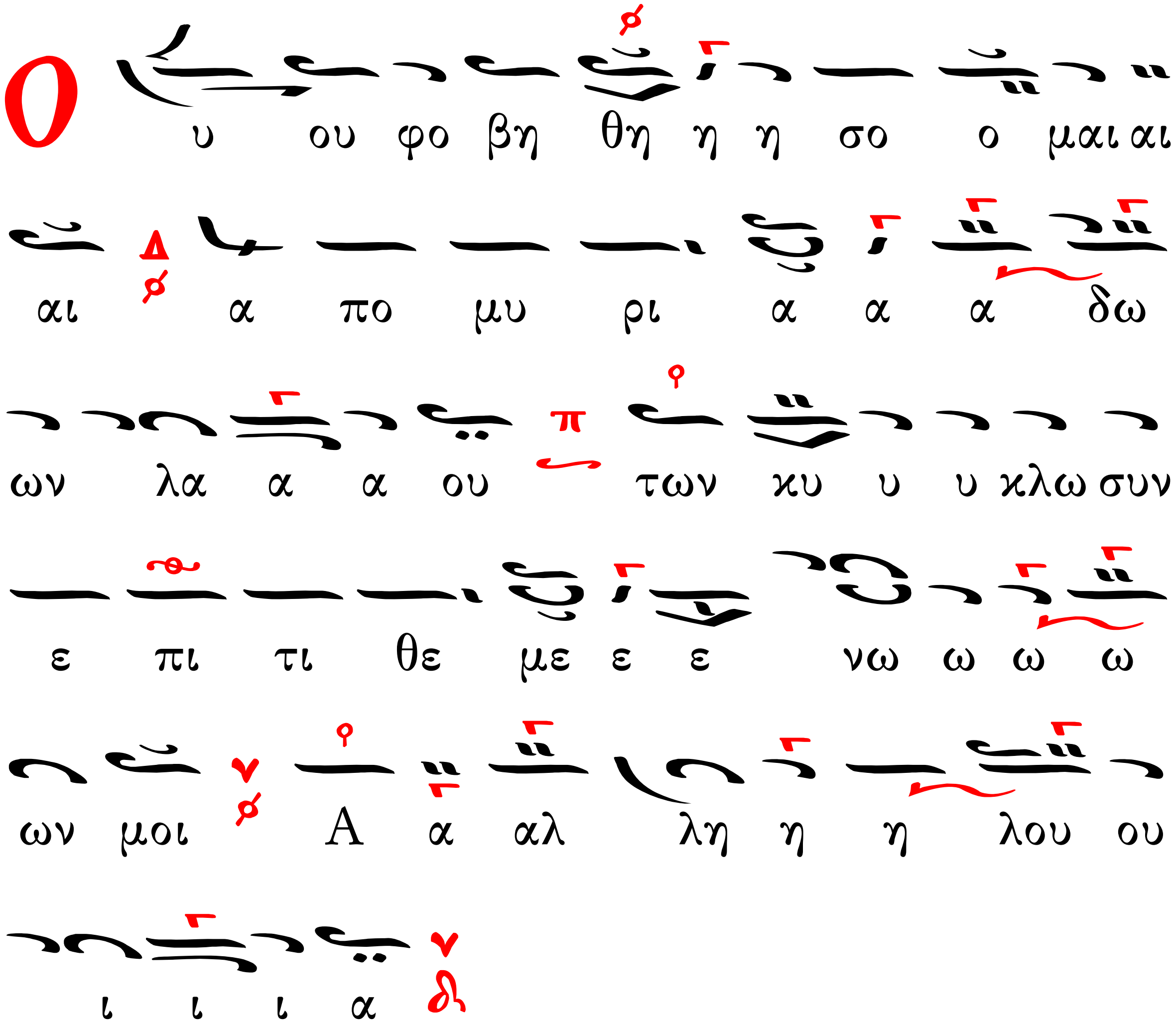
Ο υ ου φο βη θη η η σο ο μαι αι
αι α πο μυ ρι α α α δω
ων λα α α ου των κυ υ υ κλω συν
ε πι τι θε με ε ε νω ω ω ω
ων μοι Α α αλ λη η η λου ου
ι ι ι α

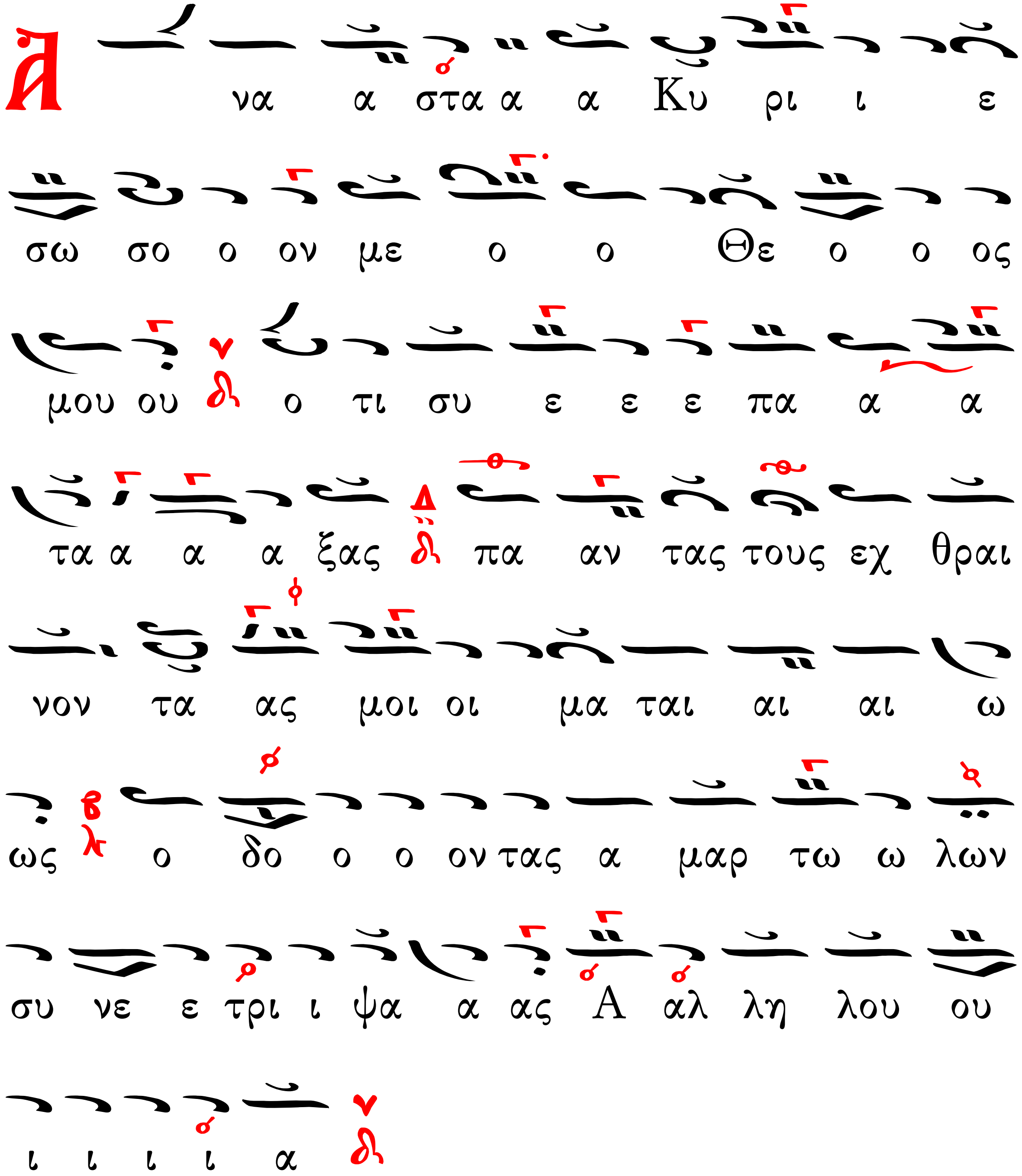
Α να α στα α α Κυ ρι ι ε
σω σο ο ον με ο ο Θε ο ο ος
μου ου ο τι συ ε ε ε πα α α
τα α α α ξας πα αν τας τους εχ θραι
νον τα ας μοι οι μα ται αι αι ω
ως ο δο ο ο ον τας α μαρ τω ω λων
συ νε ε τρι ι ψα α ας Α αλ λη λου ου
ι ι ι ι α

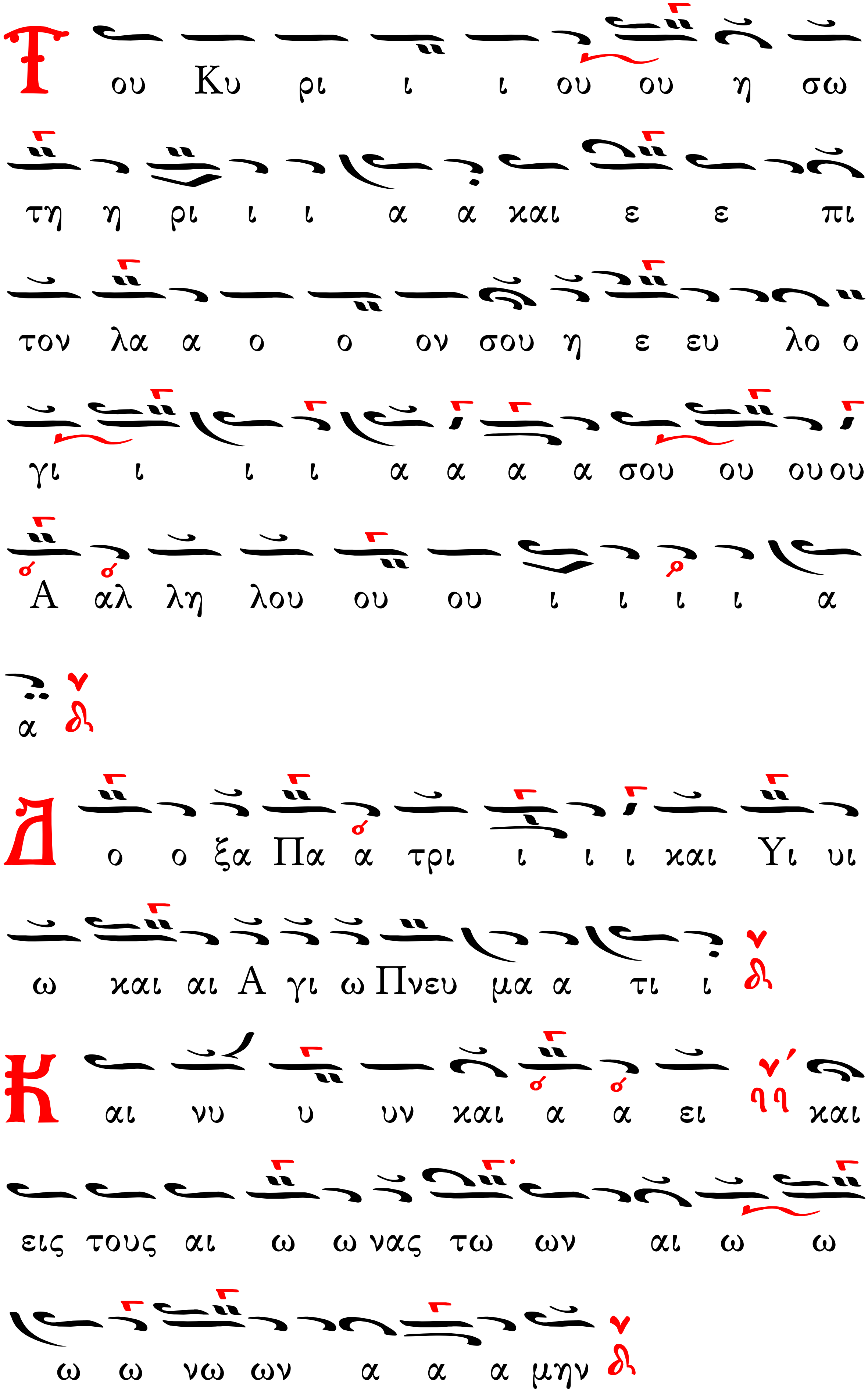
Του Κυ ρι ι ι ου ου η σω
τη η ρι ι ι α α και ε ε πι
τον λα α ο ο ον σου η ε ευ λο ο
γι ι ι ι α α α α σου ου ουου
Α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
α
Δο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι
ω και αι Α γι ω Πνευ μα α τι ι
Και νυ υ υν και α α ει και
εις τους αι ω ω νας τω ων αι ω ω
ω ω νω ων α α α μην

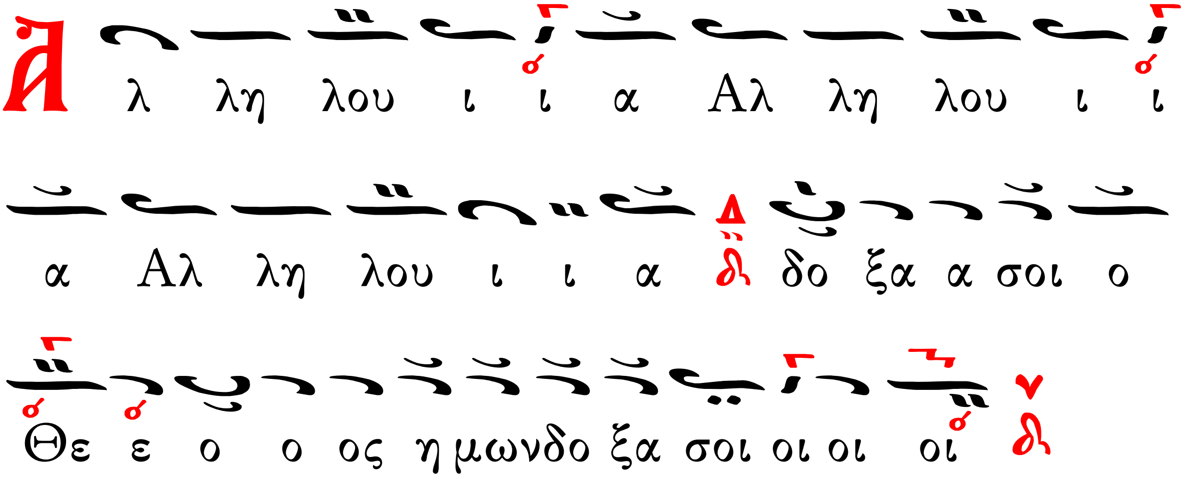
Α λ λη λου ι ι α Αλ λη λου ι ι
α Αλ λη λου ι ι α δο ξα α σοι ο
Θε ε ο ο ος η μων δο ξα σοι οι οι οι

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γα

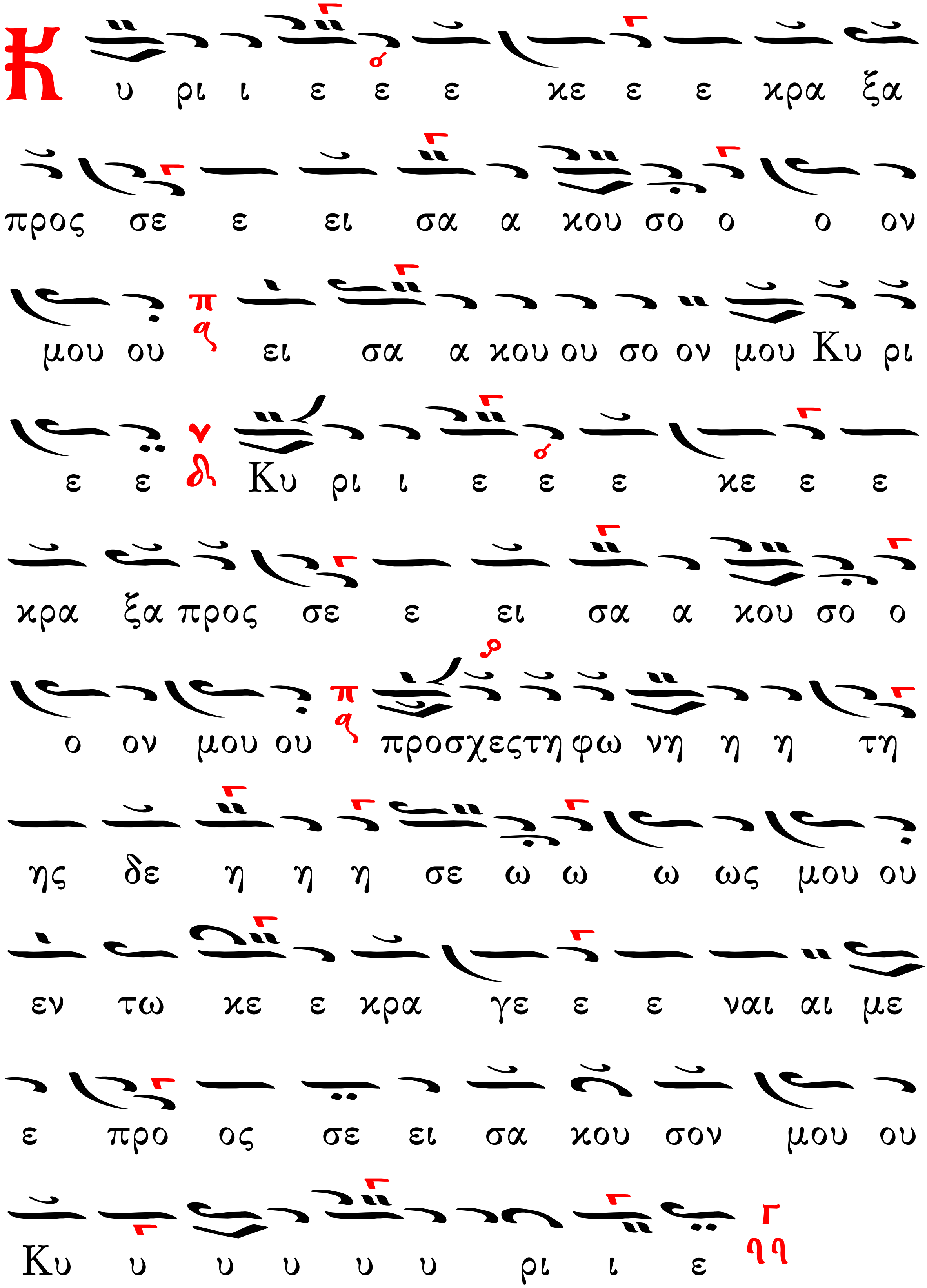

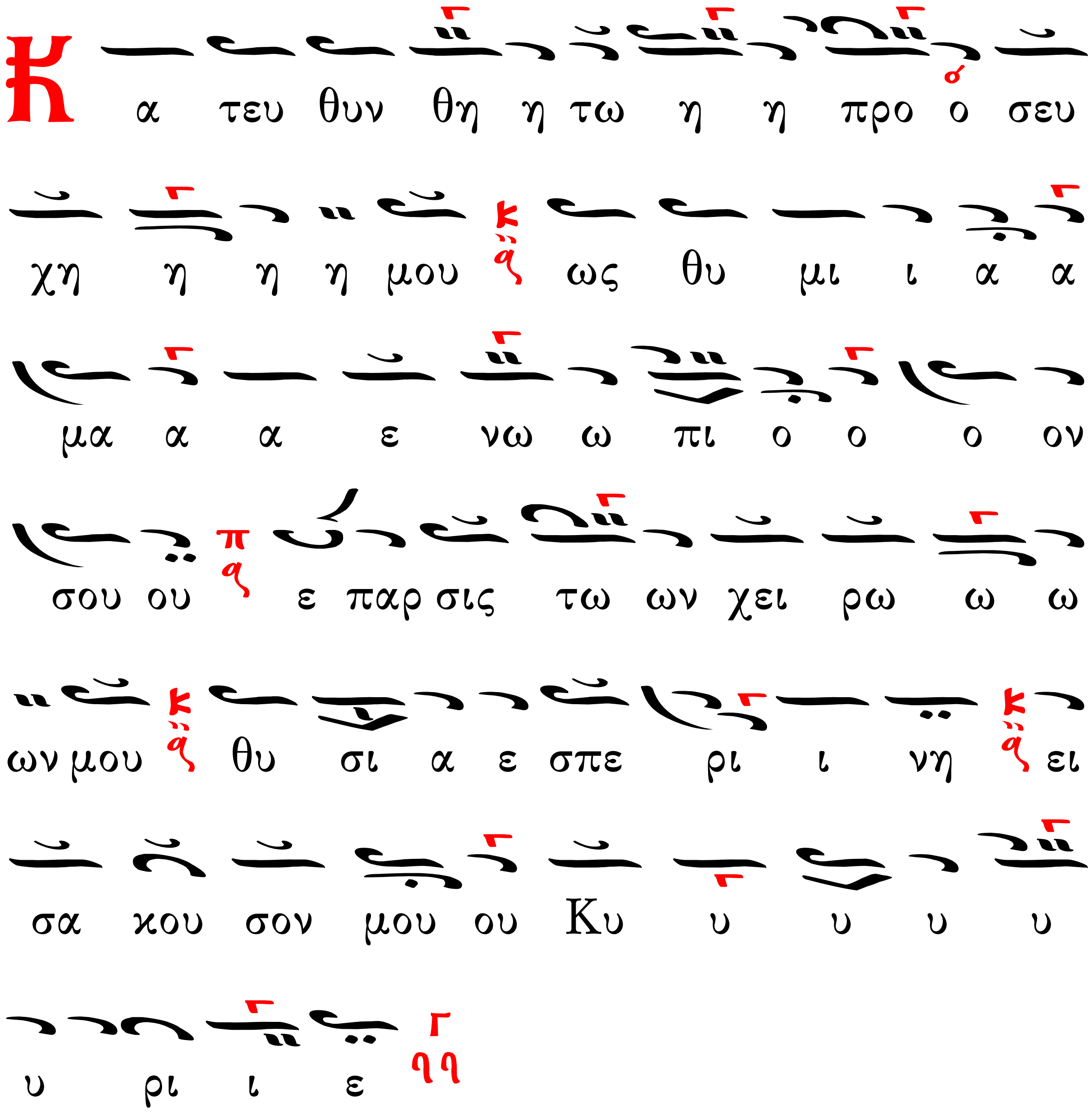
Κ α τευ θυν θη η τω η η προ ο σευ
χη η η η μου ως θυ μι ι α α
μα α α ε νω ω πι ο ο ο ον
σου ου ε παρ σις τω ων χει ρω ω ω
ων μου θυ σι α ε σπε ρι ι νη ει
σα κου σον μου ου Κυ υ υ υ υ
υ ρι ι ε

Στιχολογία Πέτρου Βυζαντίου.

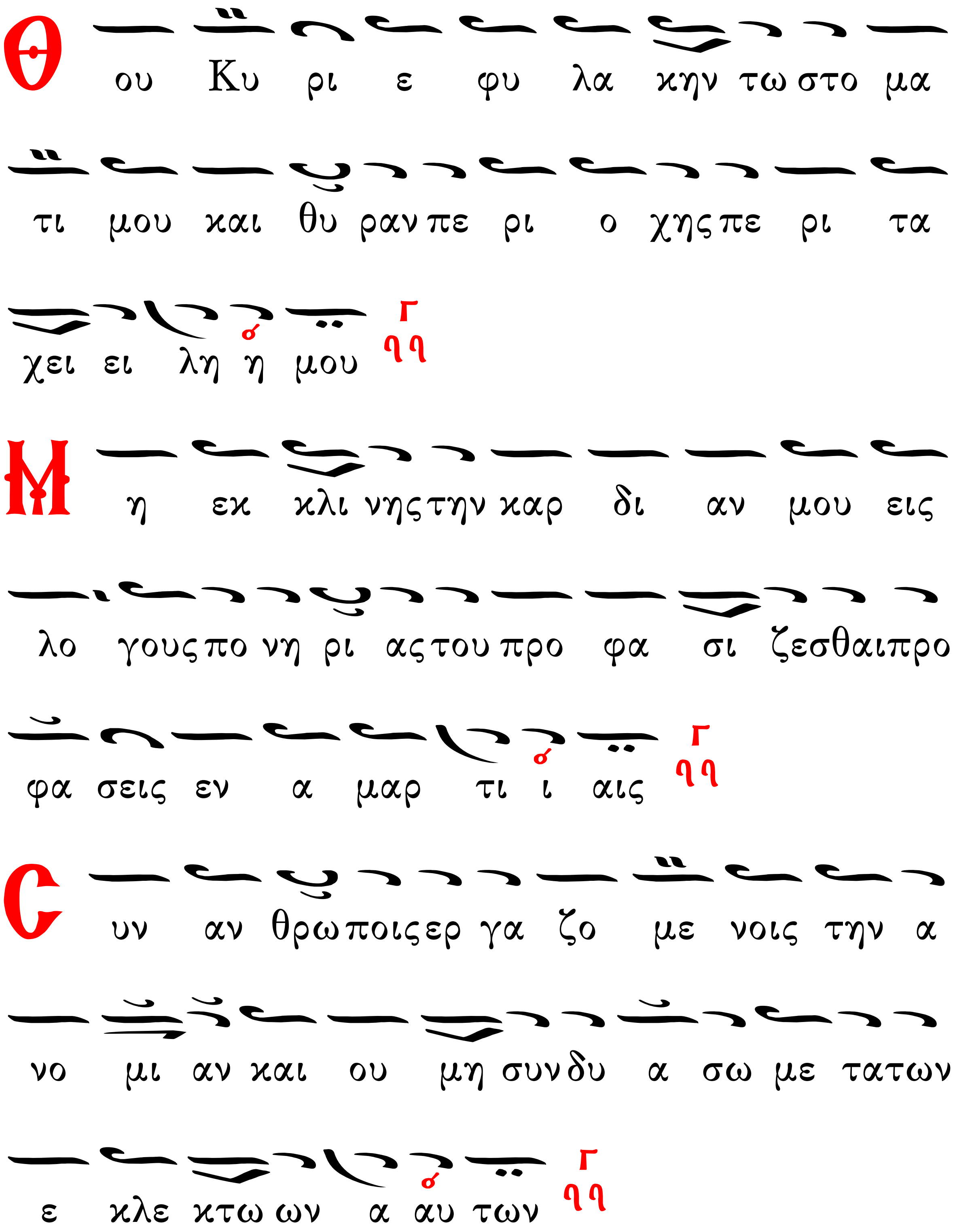

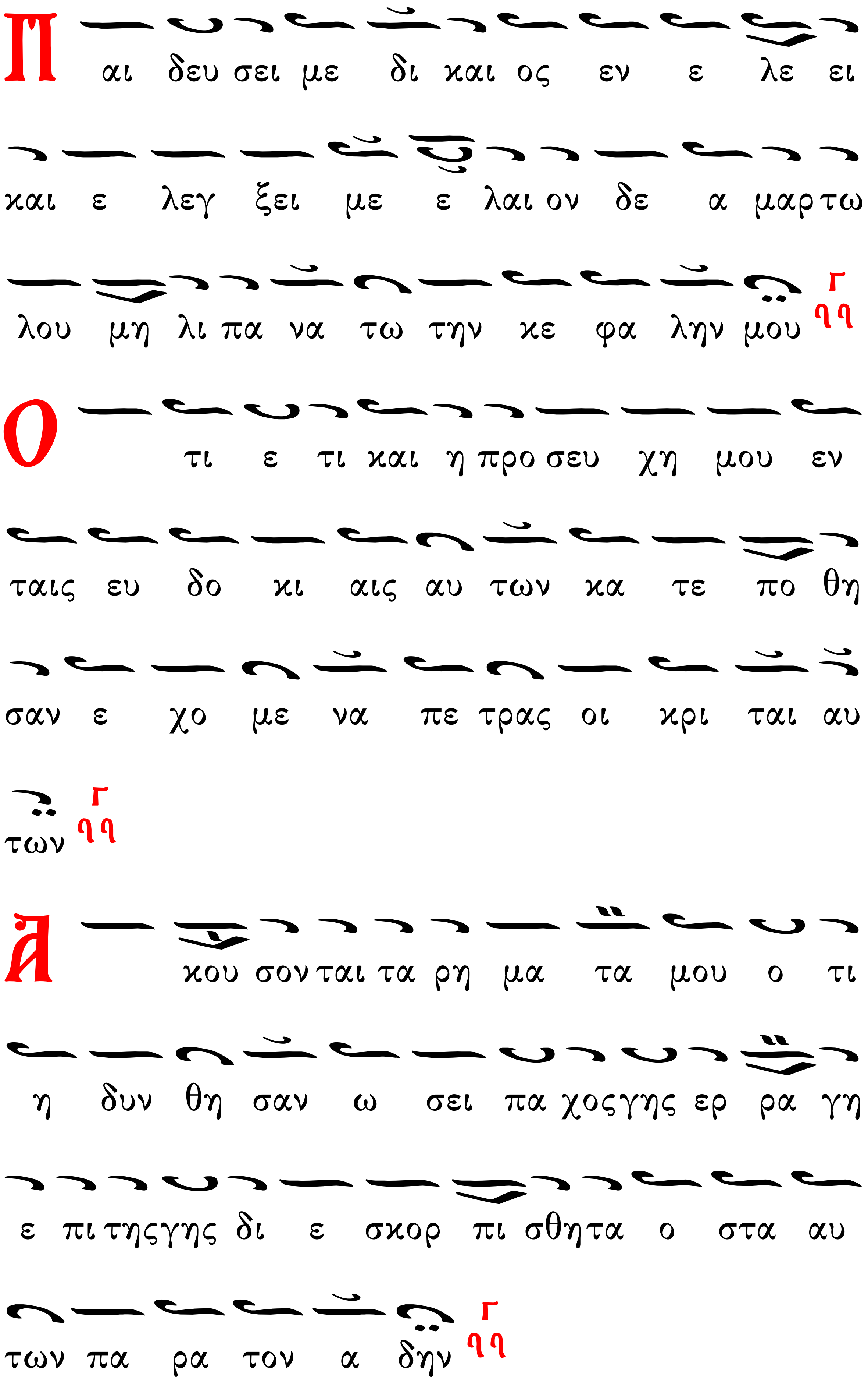
Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει
και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω
λου μη λι πα να τω την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη
σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ
των
Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι
η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη
ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ
των πα ρα τον α δην

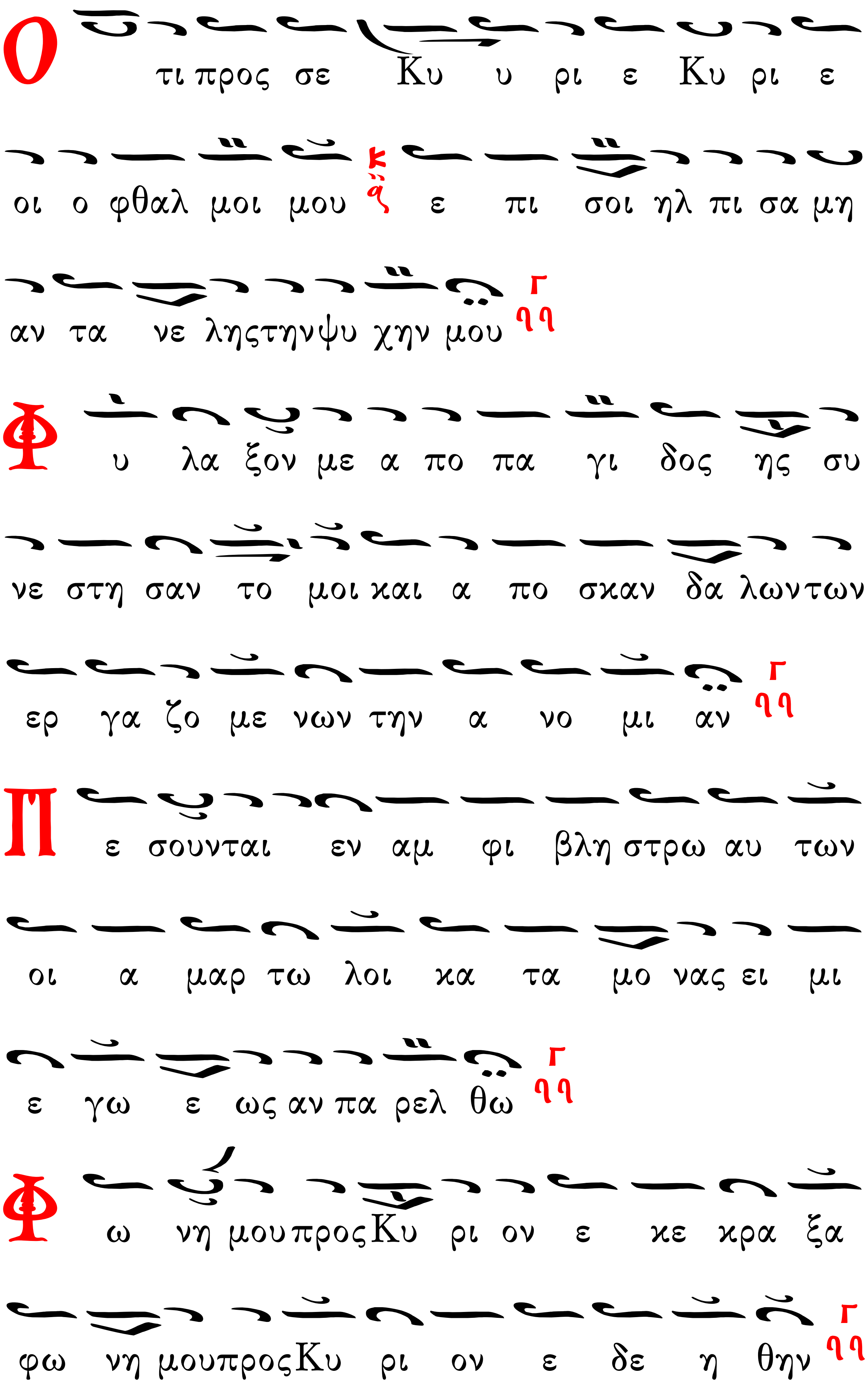
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε
οι ο φθαλ μοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη
αν τα νε ληςτηνψυ χην μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ
νε στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λωντων
ερ γα ζο με νων την α νο μι αν
Π ε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των
οι α μαρ τω λοι κα τα μο νας ει μι
ε γω ε ως αν πα ρελ θω
Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα
φω νη μουπροςΚυ ρι ον ε δε η θην

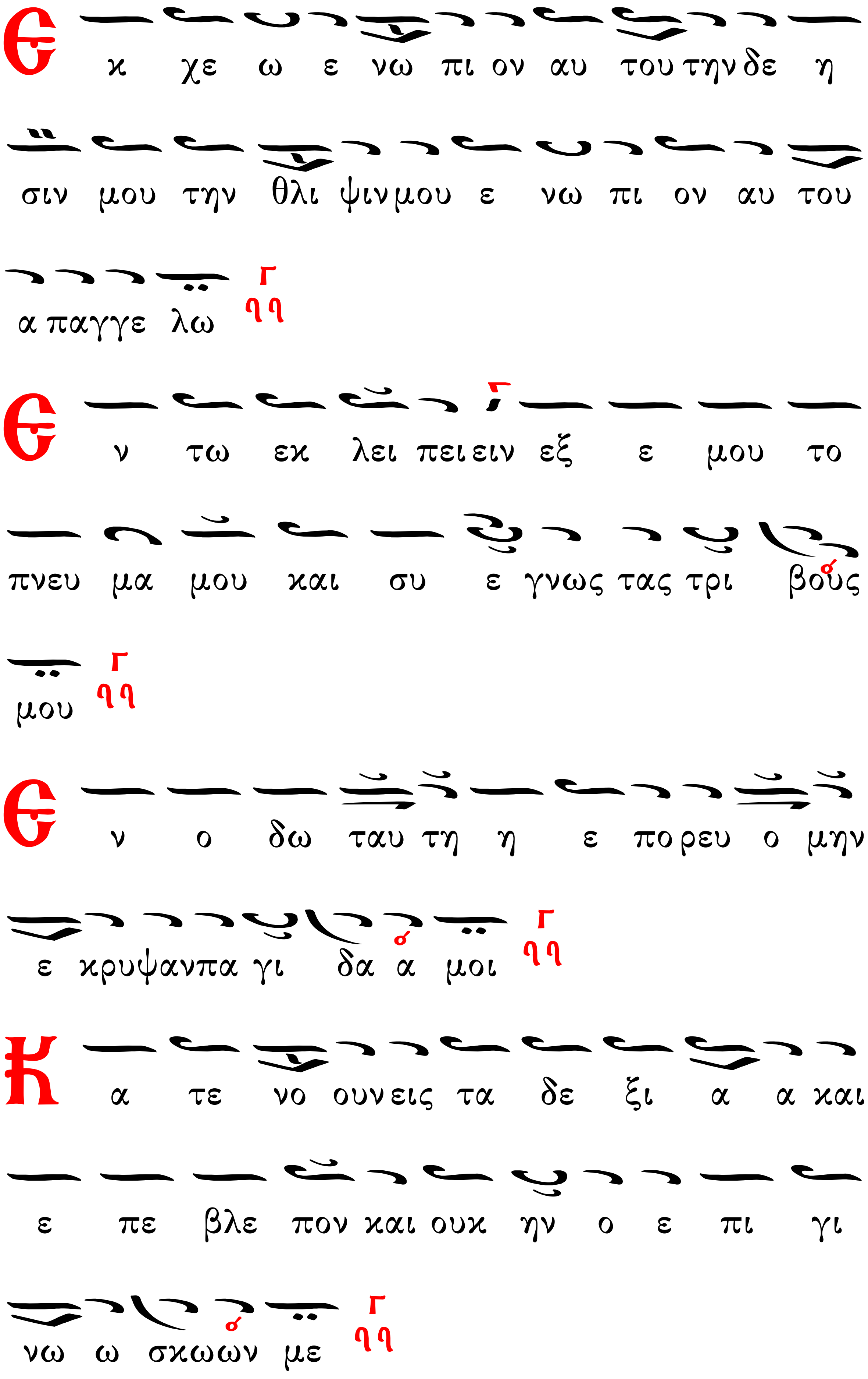
Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η
σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του
α παγγε λω
Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το
πνευ μα μου και συ ε γνως τας τρι βους
μου
Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην
ε κρυψαν πα γι δα α μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και
ε πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι
νω ω σκω ων με

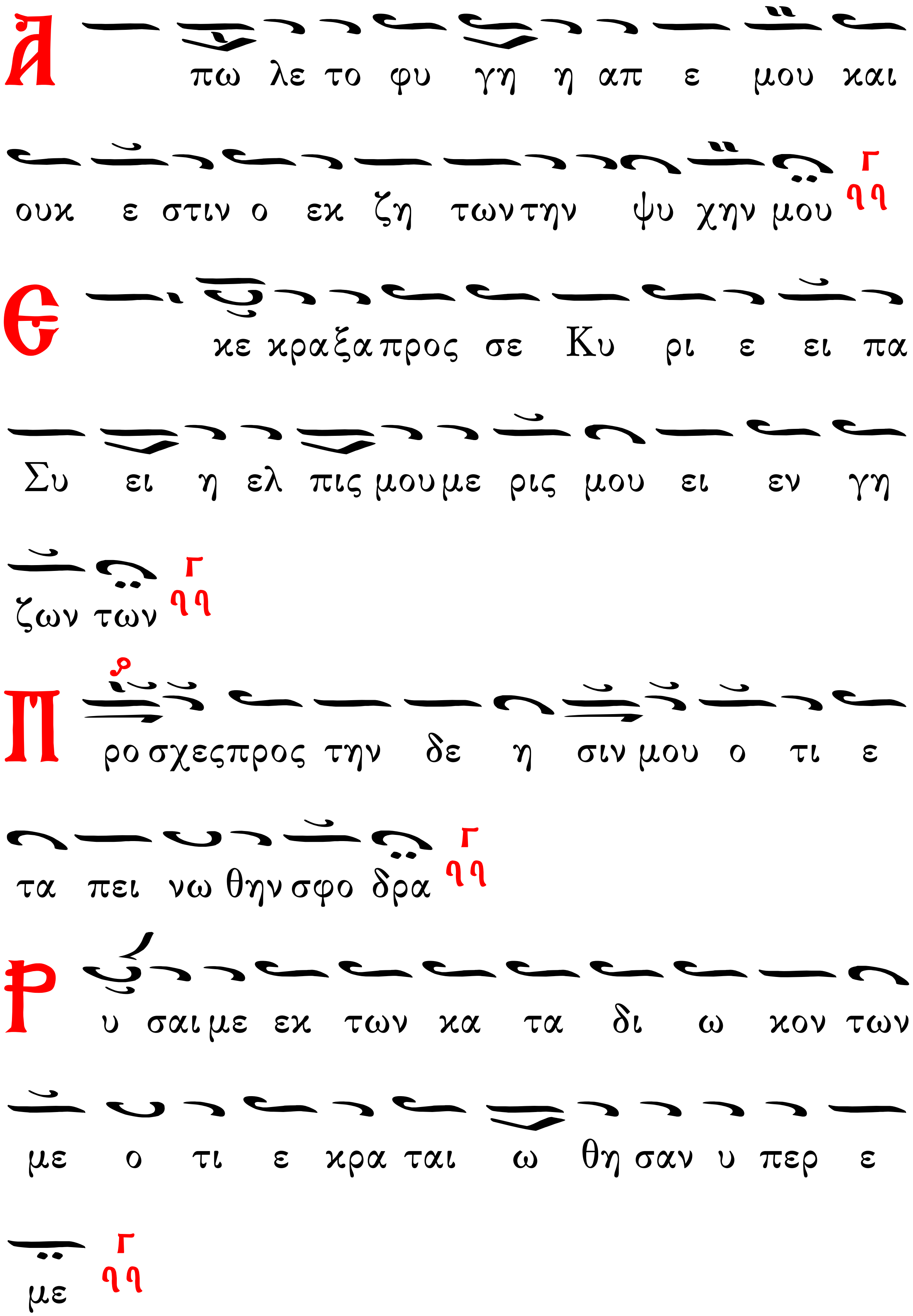
Απω λε το φυ γη η απ ε μου και
ουκ ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου
Εκε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα
Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη
ζων των
Προ σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε
τα πει νω θην σφο δρα
Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των
με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε
με

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

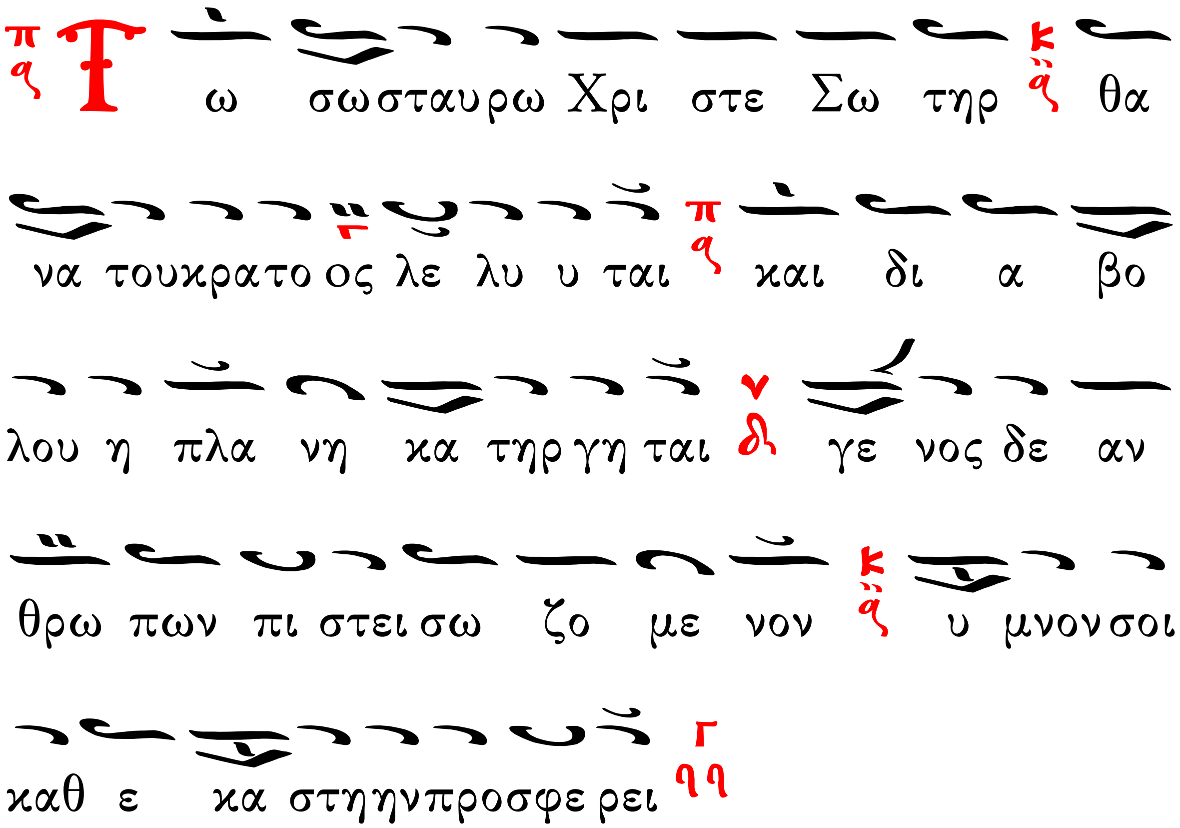

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

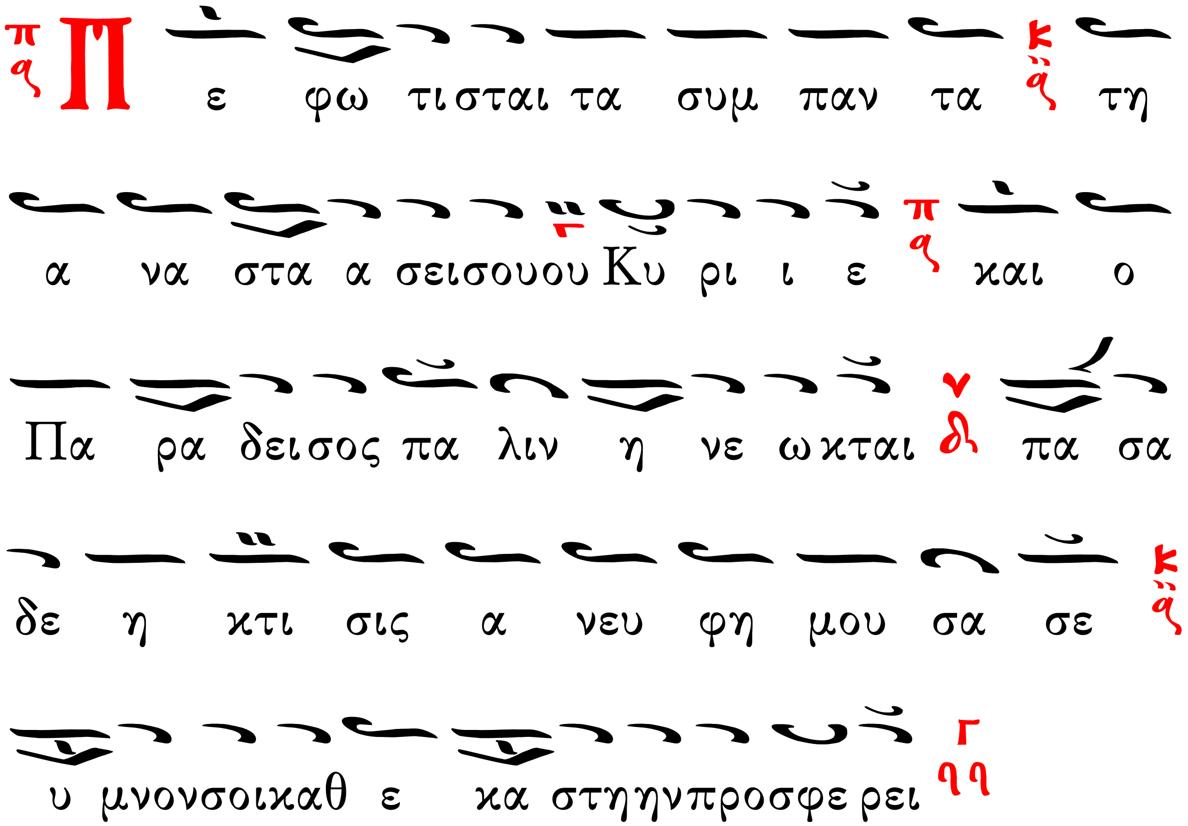

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

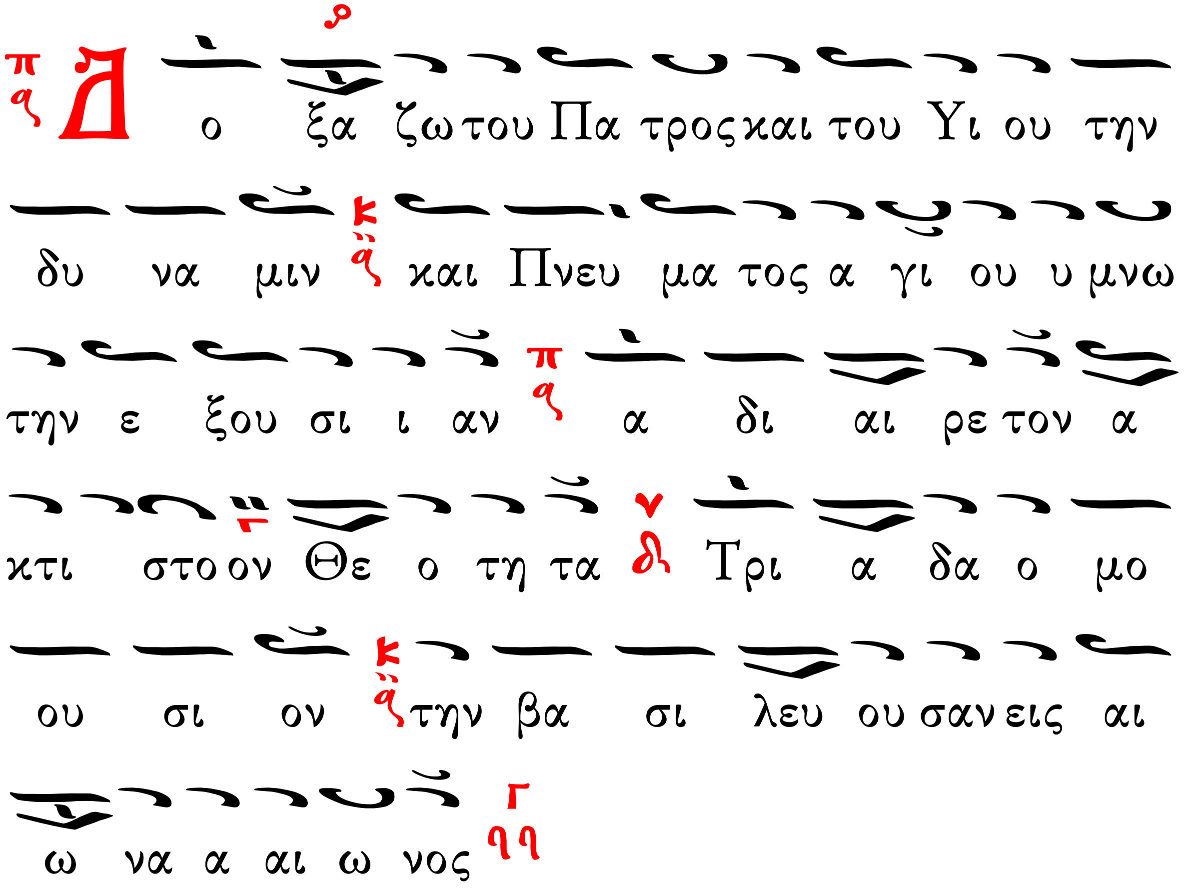

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

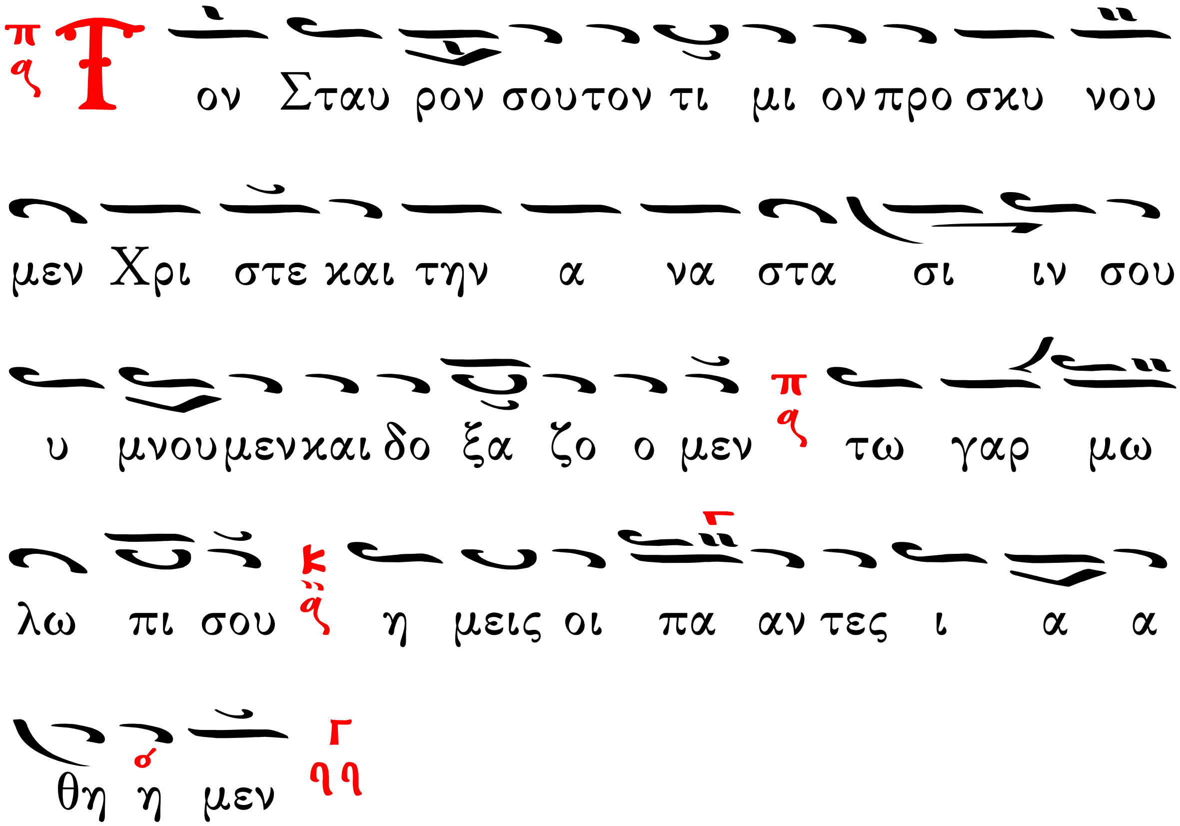

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

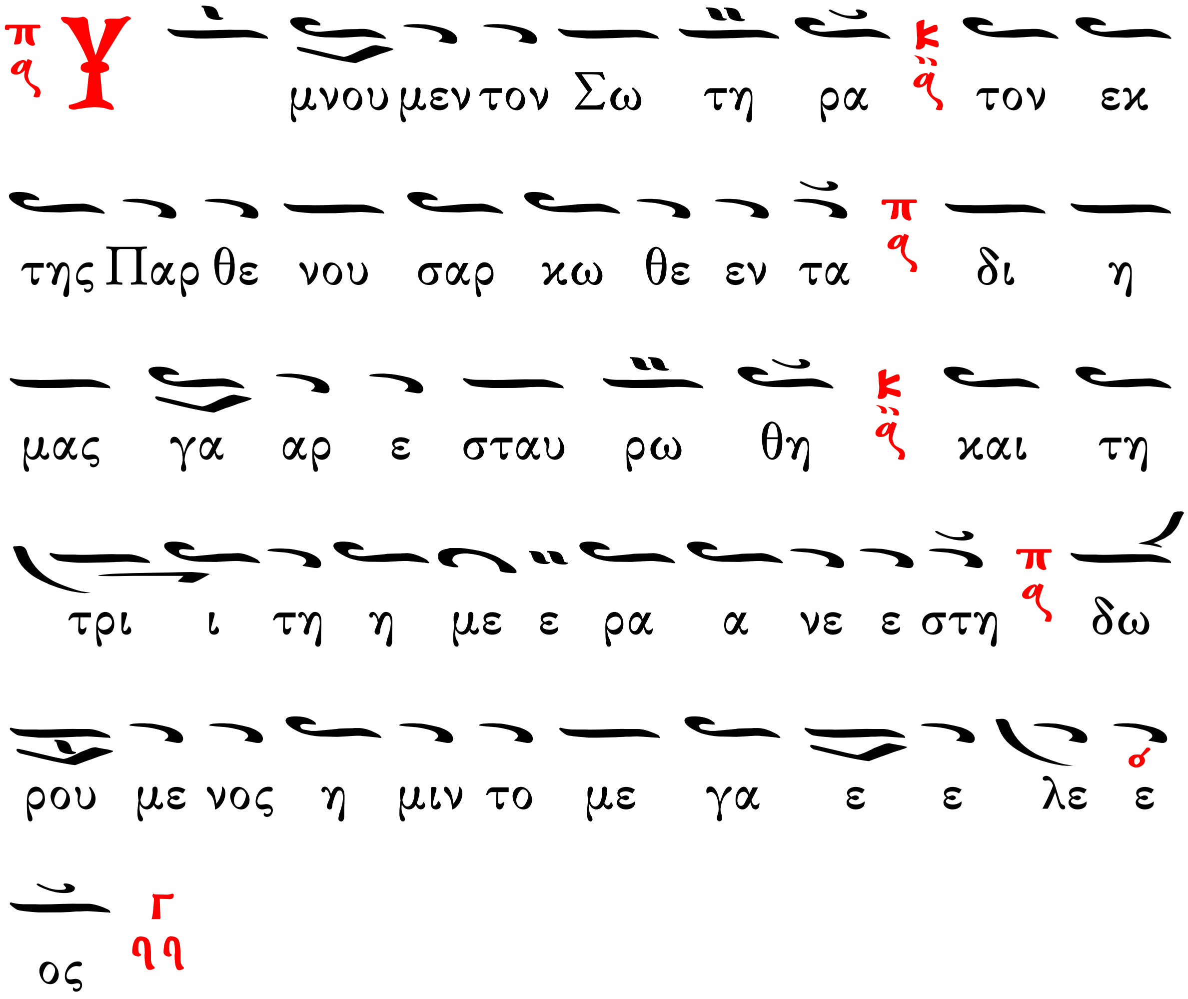

Στίχ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

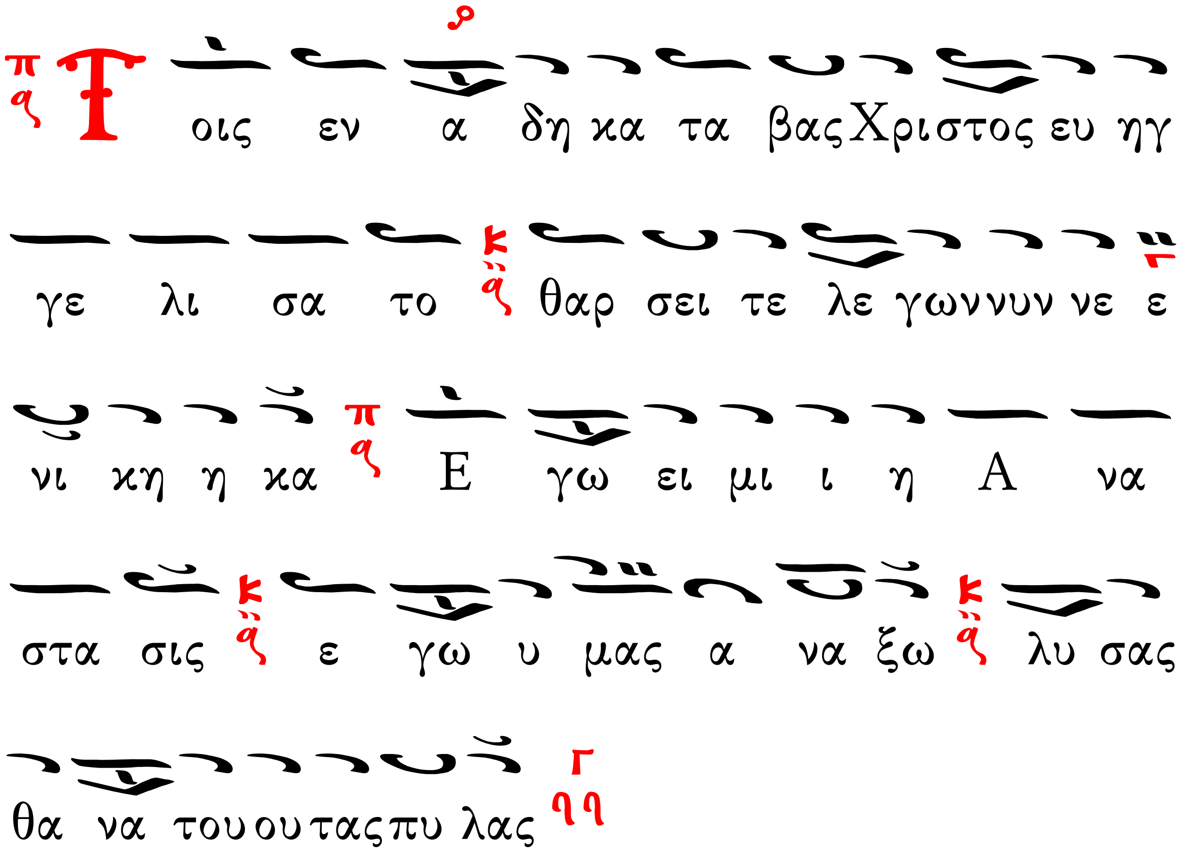

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Προπατόρων.
Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τῶν Προπατόρων σήμερον πιστοί, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτήν, τὸν μεγαλύναντα αὐτούς, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταιὸν καὶ δυνατόν· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἁγνήν, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε Χριστός, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωήν, καὶ ἀδάπανον τρυφήν, καὶ σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὁ τοὺς Ἁγίους Παῖδας ἐκ πυρός, ῥυσάμενος Δέσποτα, καὶ ἐκ στόματος λεόντων Δανιήλ, ὁ εὐλογήσας Ἀβραάμ, Ἰσαάκ τε τὸν δοῦλόν σου, καὶ τὸν τούτου υἱὸν τὸν Ἰακώβ, ὁ εὐδοκήσας ἐκ σπέρματος, τούτων γενέσθαι καθ᾽ ἡμᾶς, ἵνα τοὺς πρὶν ὀλισθήσαντας, σώσῃς προπάτορας ἡμῶν, σταυροῦσαι καὶ θάπτεσαι, καὶ συντρίβεις τοῦ θανάτου τὰ δεσμά, συνεγείρεις τε πάντας, τοὺς ἀπ᾽ αἰῶνος ὄντας ἐν νεκροῖς, προσκυνοῦντάς σου Χριστέ, τὴν Βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογός, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτουν μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ, καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὤφθη φιμωτής· ὧν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτήρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὥσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοί, καὶ Ἅγιοι Παῖδες σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογὸς τῆς τοῦ πυρός, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν, καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστός, τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σου, ἐπιδημίαν προδηλῶν. Ἑώρων ἐκραύγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησί, καὶ κριτὴς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρὸς ἐπέστη ποταμός· οὗ ῥυσθείημεν Χριστέ, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πα.

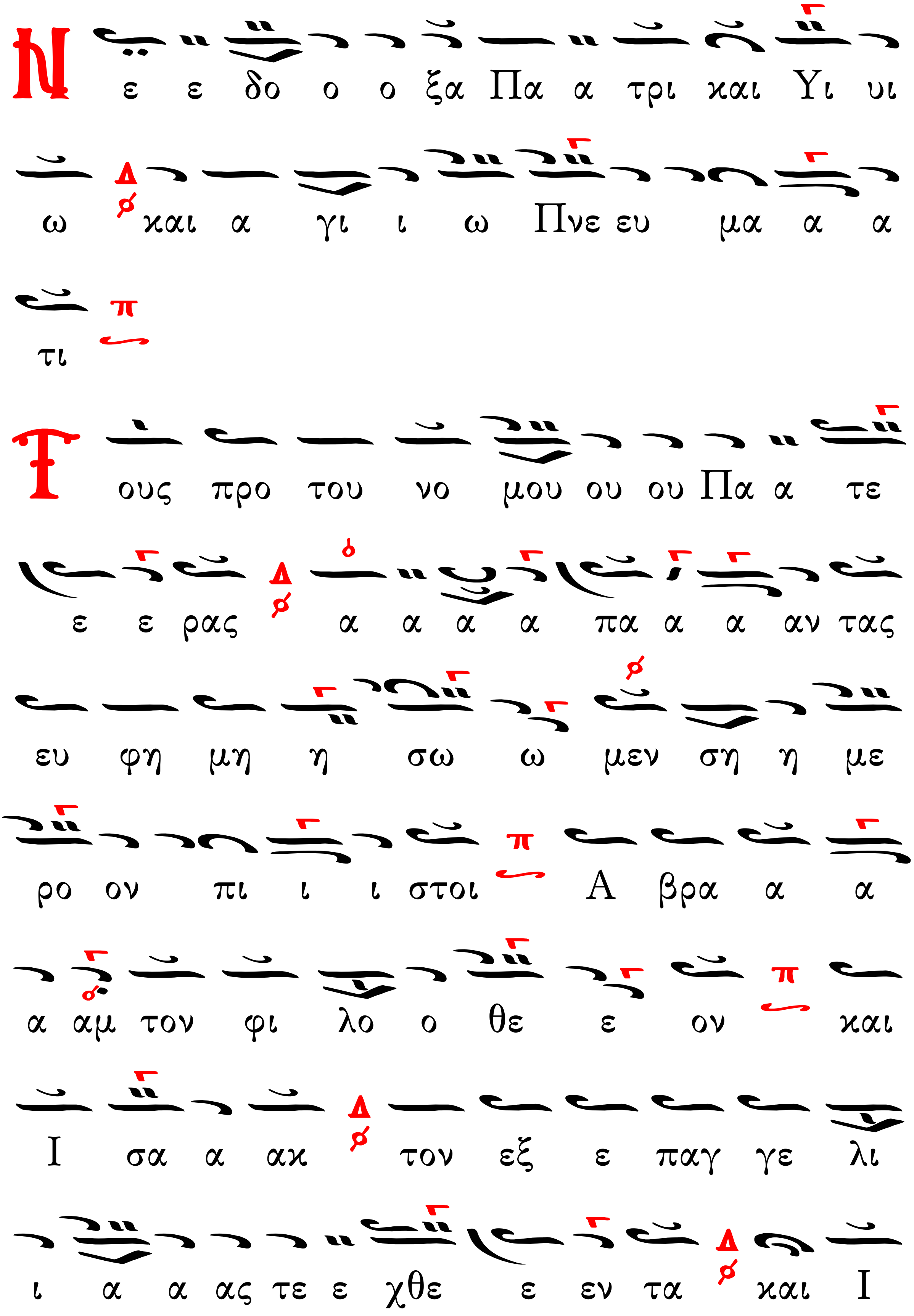

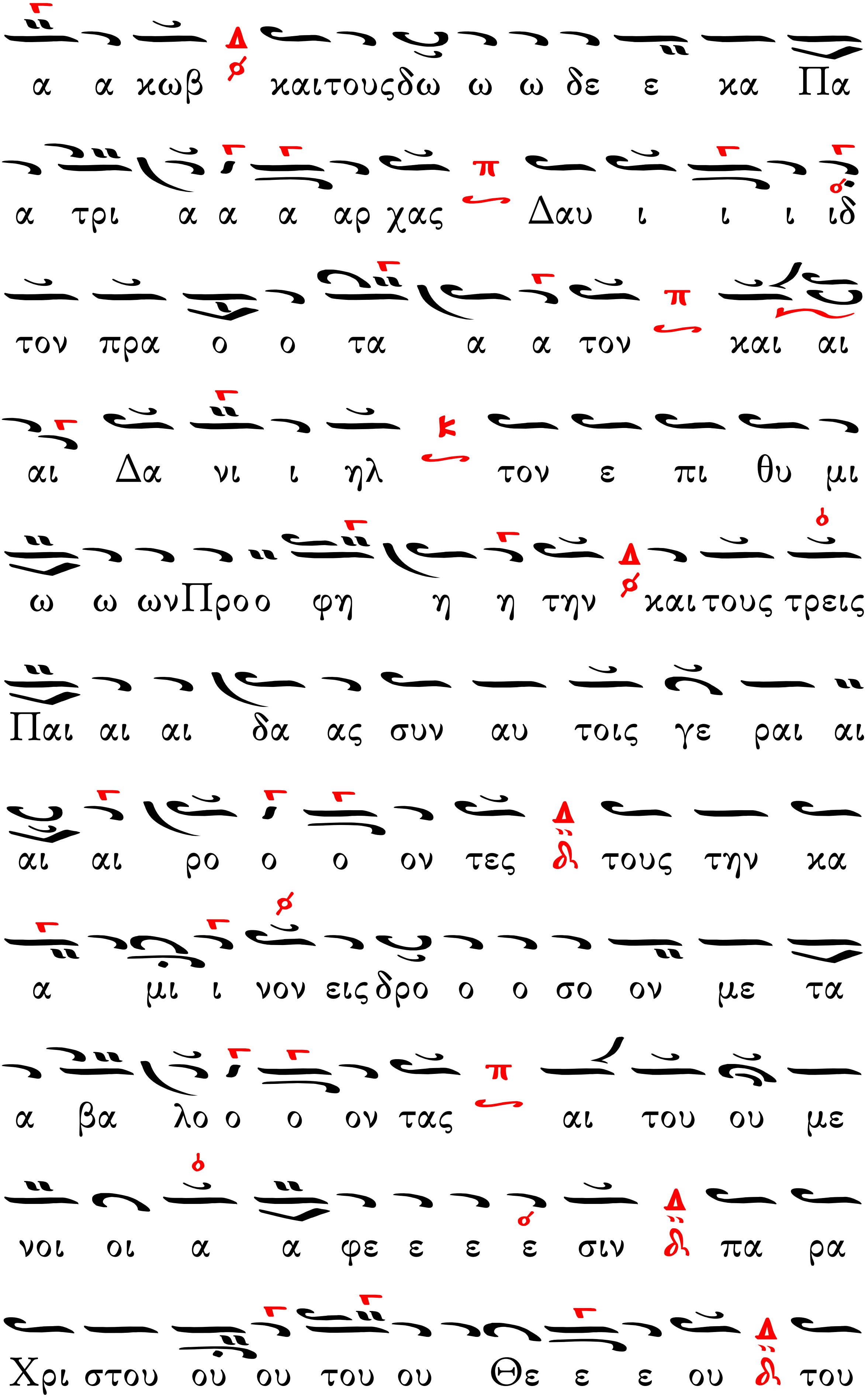
α α κωβ καιτουςδω ω ω δε ε κα Πα
α τρι α α α αρ χας Δαυ ι ι ι ιδ
τον πρα ο ο τα α α τον και αι
αι Δα νι ι ηλ τον ε πι θυ μι
ω ω ωνΠροο φη η η την καιτους τρεις
Παι αι αι δα ας συν αυ τοις γε ραι αι
αι αι ρο ο ο ον τες τους την κα
α μι ι νον εις δρο ο ο σο ον με τα
α βα λο ο ο ον τας αι του ου με
νοι οι α α φε ε ε ε σιν πα ρα
Χρι στου ου ου του ου Θε ε ε ου του

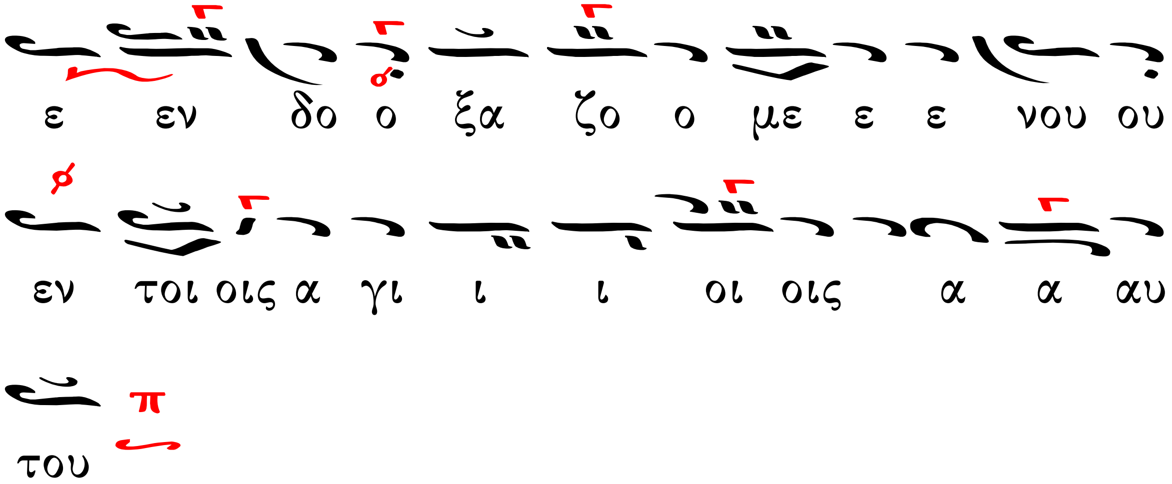

Δογματικὸν. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Γα.

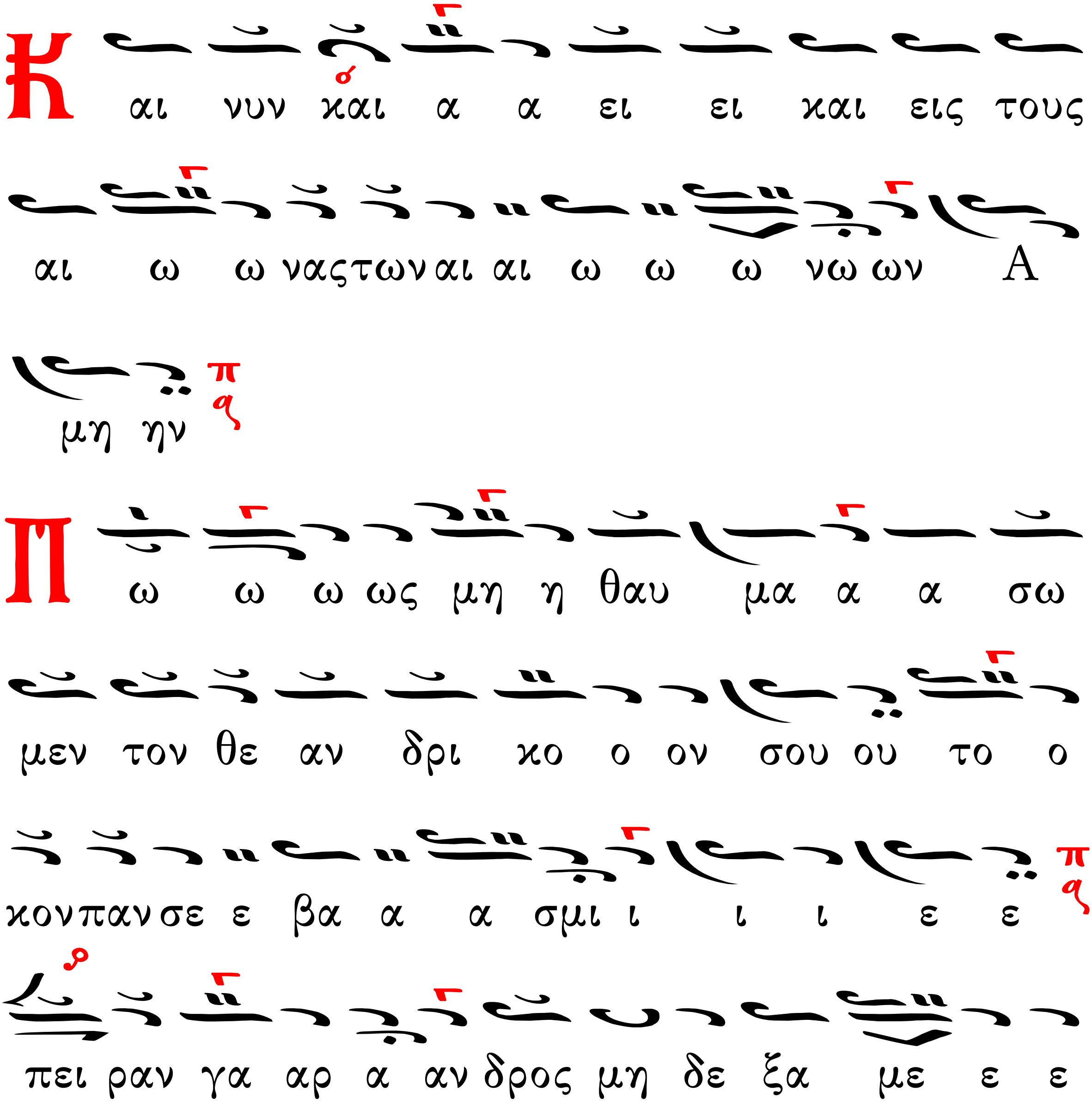

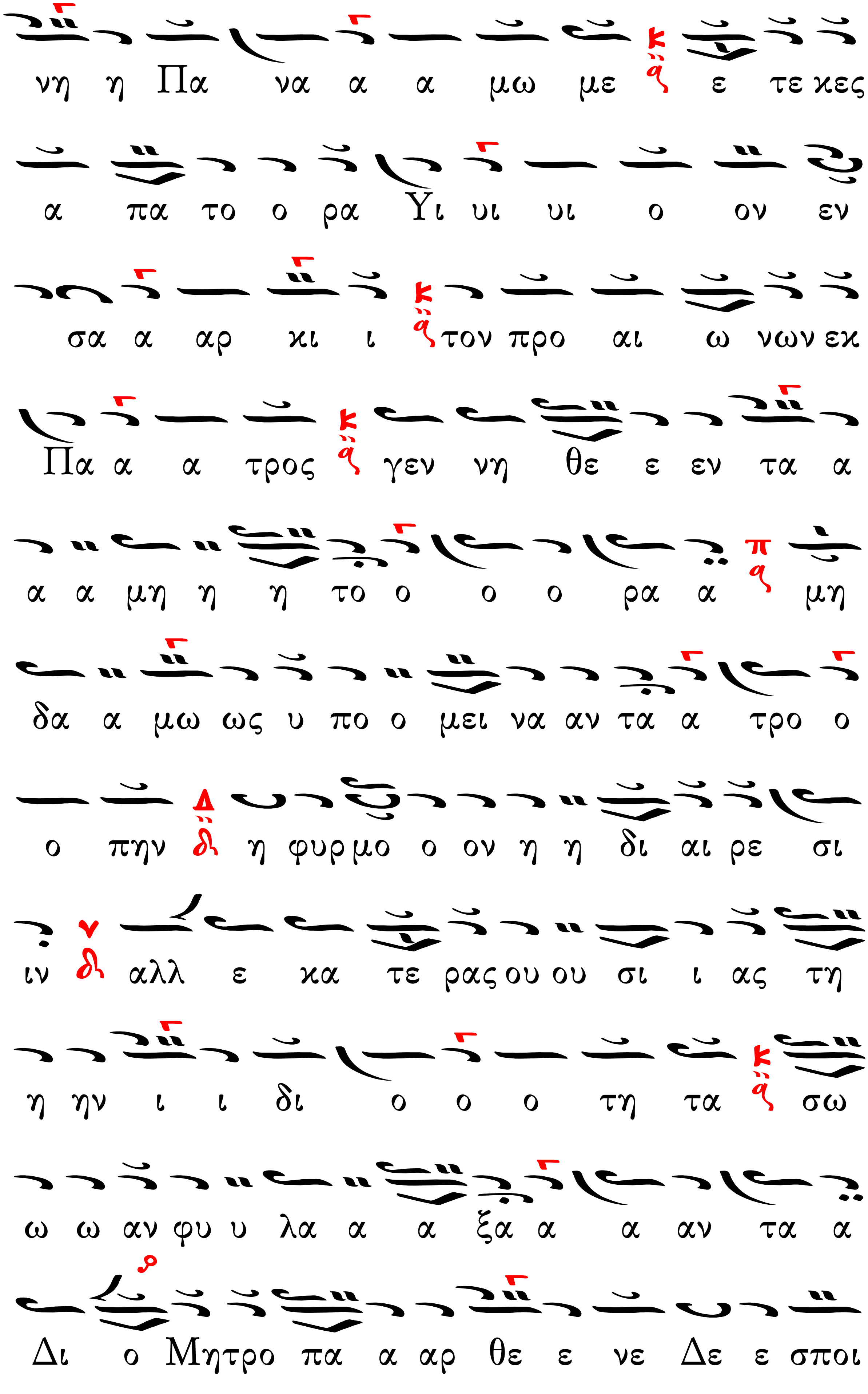
νη η Πα να α α μω με ε τε κες
α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον εν
σα α αρ κι ι τον προ αι ω νων εκ
Πα α α τρος γεν νη θε ε εν τα α
α α μη η η το ο ο ο ρα α μη
δα α μω ως υ πο ο μει να αν τα α τρο ο
ο πην η φυρ μο ο ον η η δι αι ρε σι
ιν αλλ ε κα τε ρας ου ου σι ι ας τη
η ην ι ι δι ο ο ο τη τα σω
ω ω αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α
Δι ο Μητρο πα α αρ θε ε νε Δε ε σποι

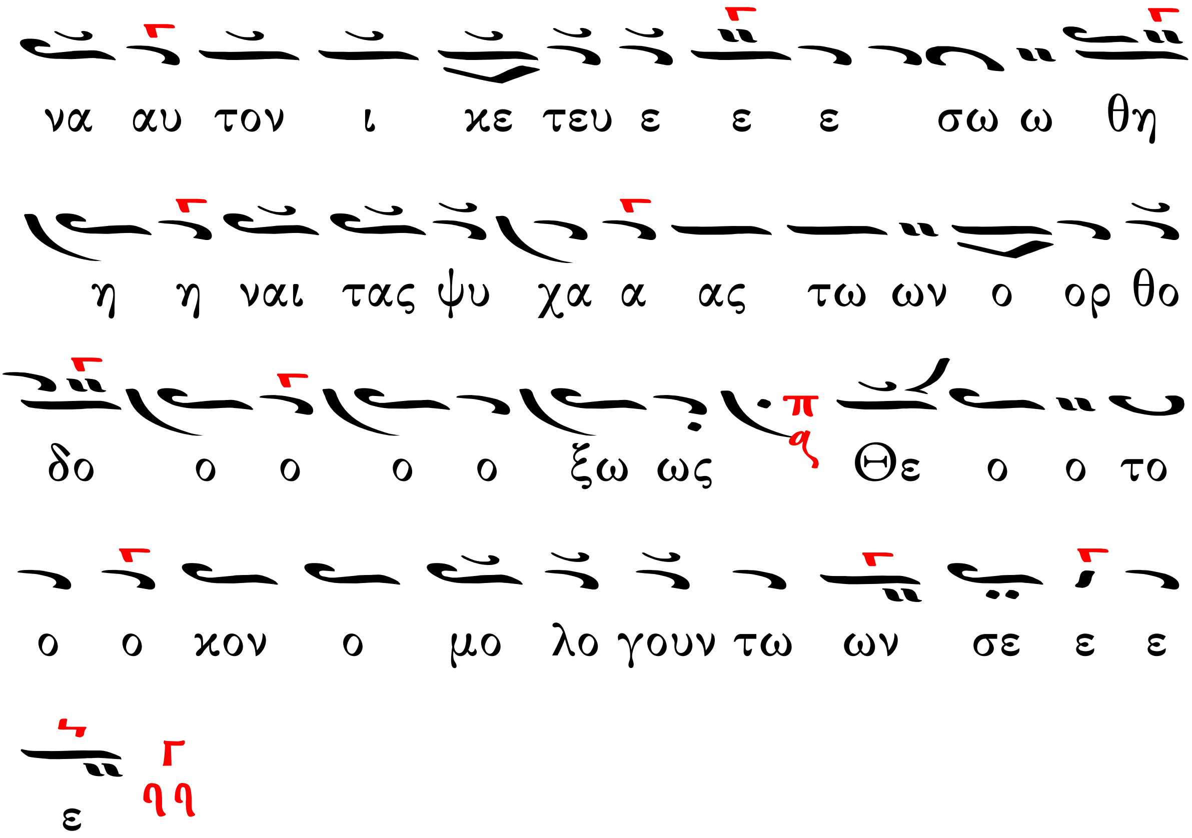

Εἴσοδος.

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Προκείμενον ὑπὸ Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

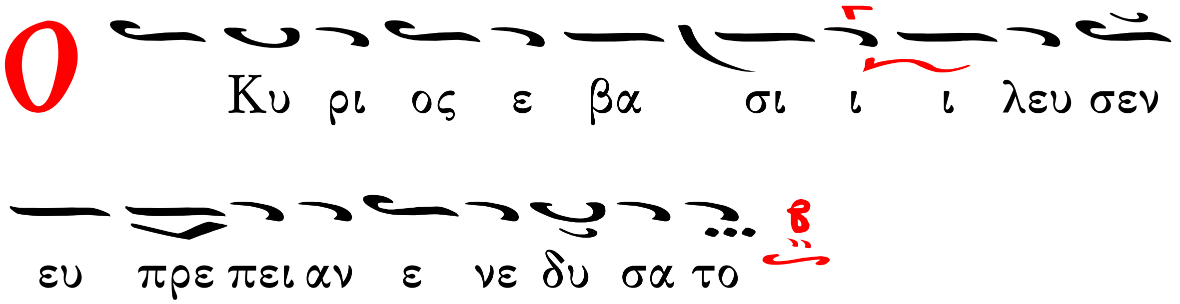

Στίχ: Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Στίχ: Καὶ γὰρ ἐστερεωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

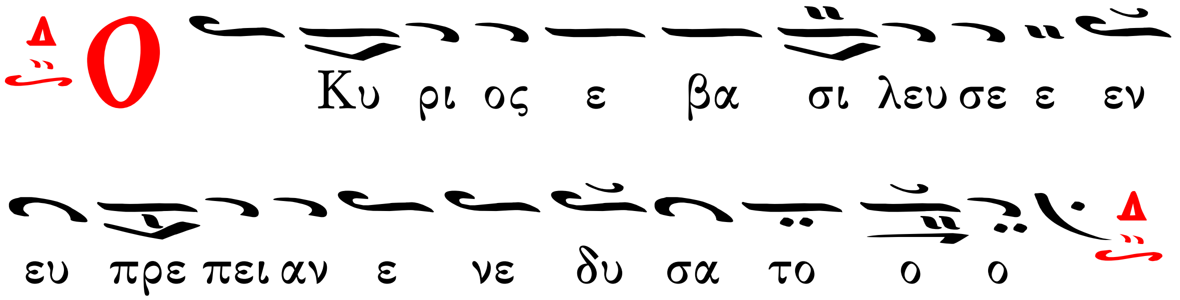

Ἡ ἐκτενῆς, εἶτα τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γα.

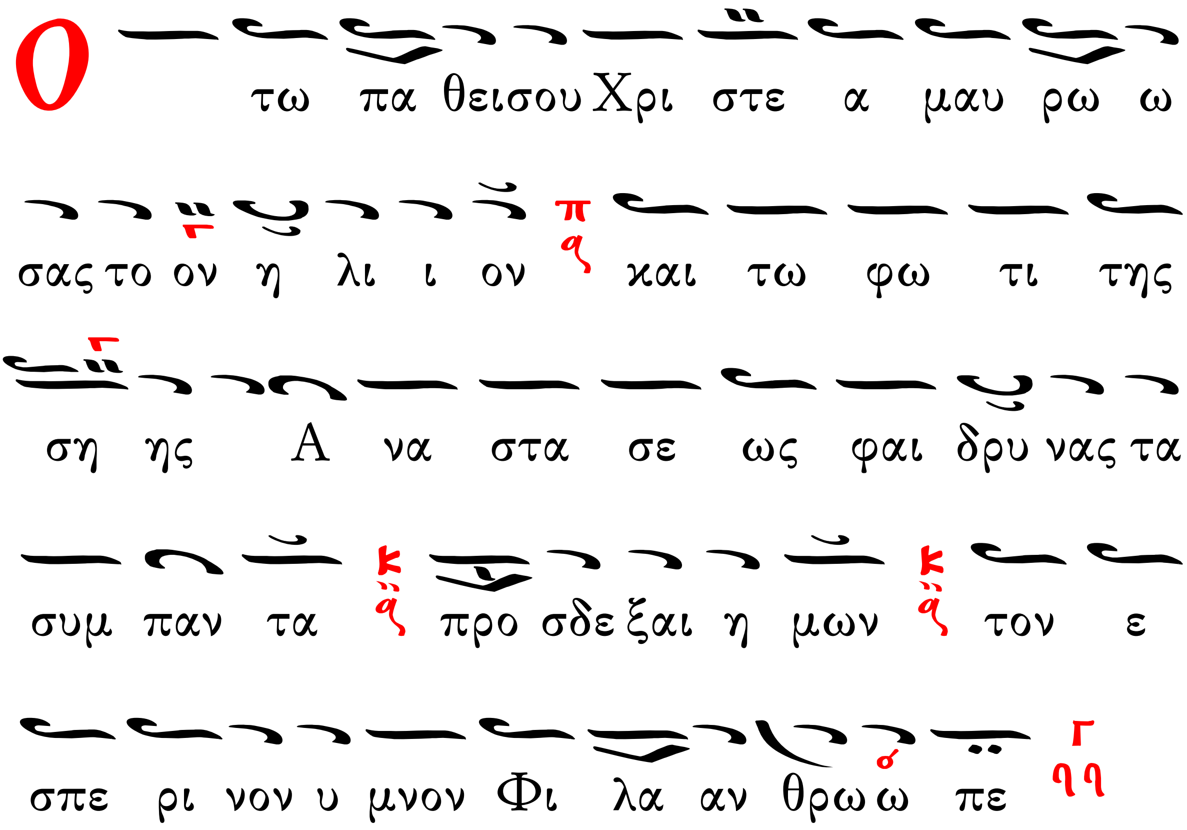

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

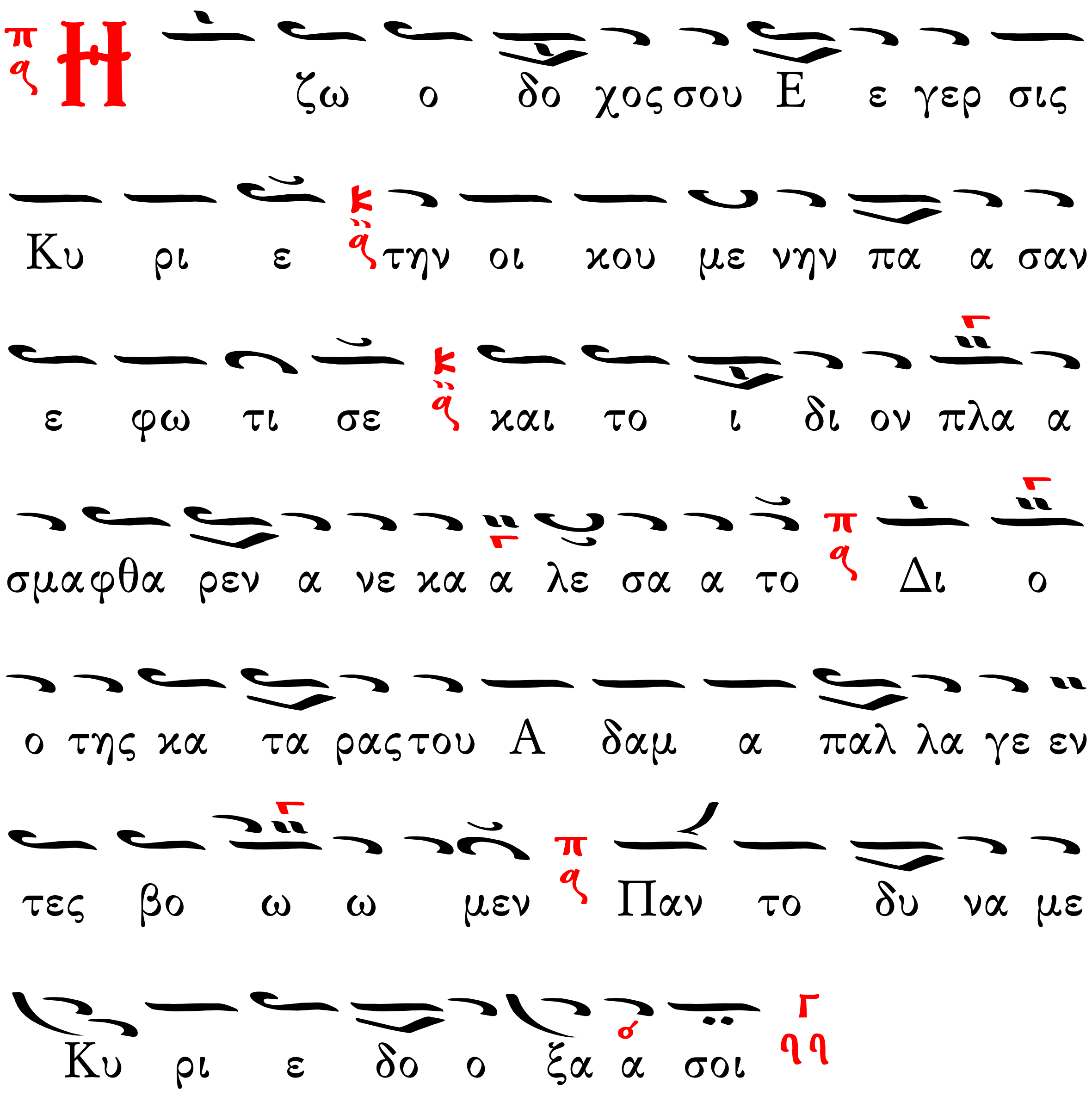

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

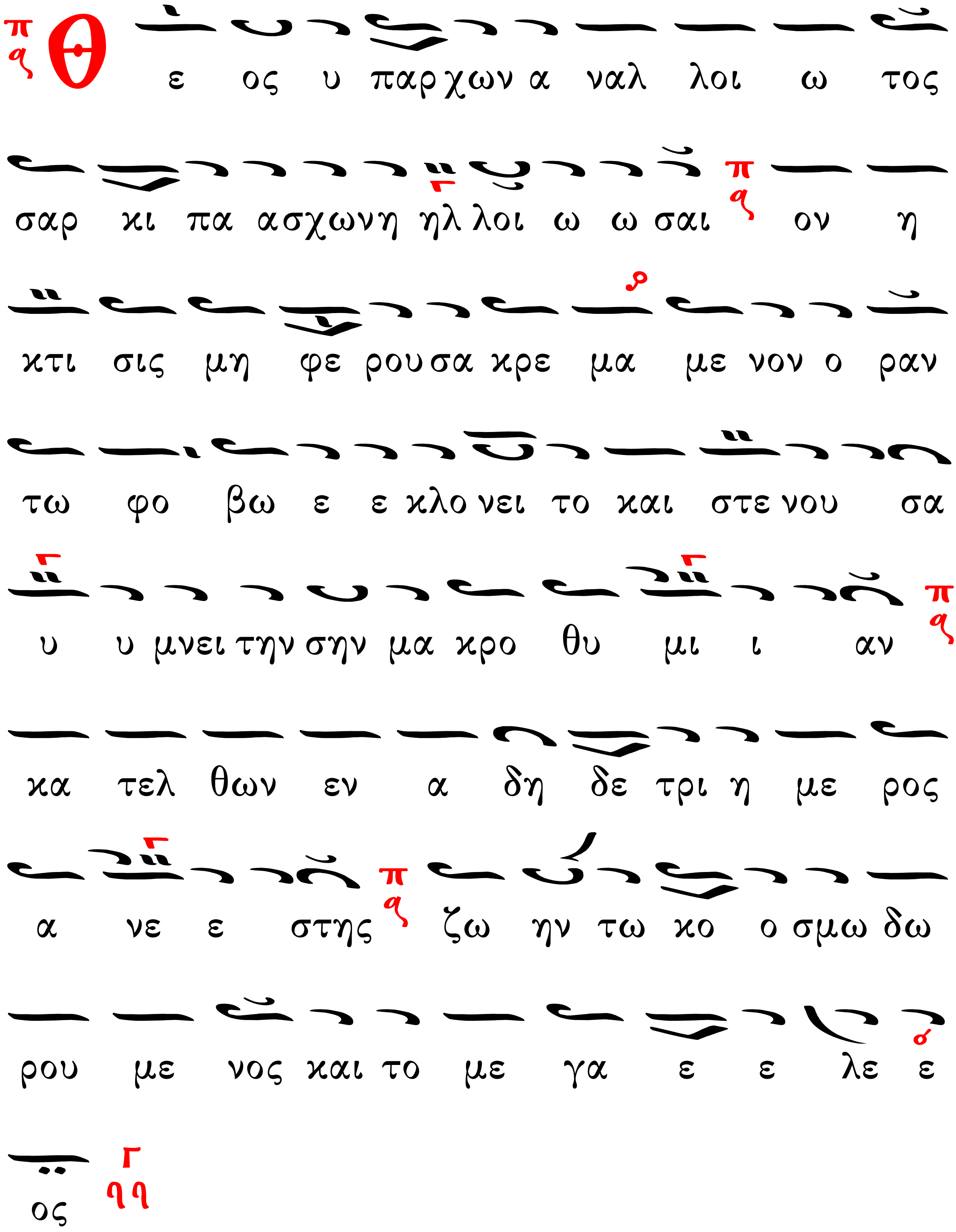

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

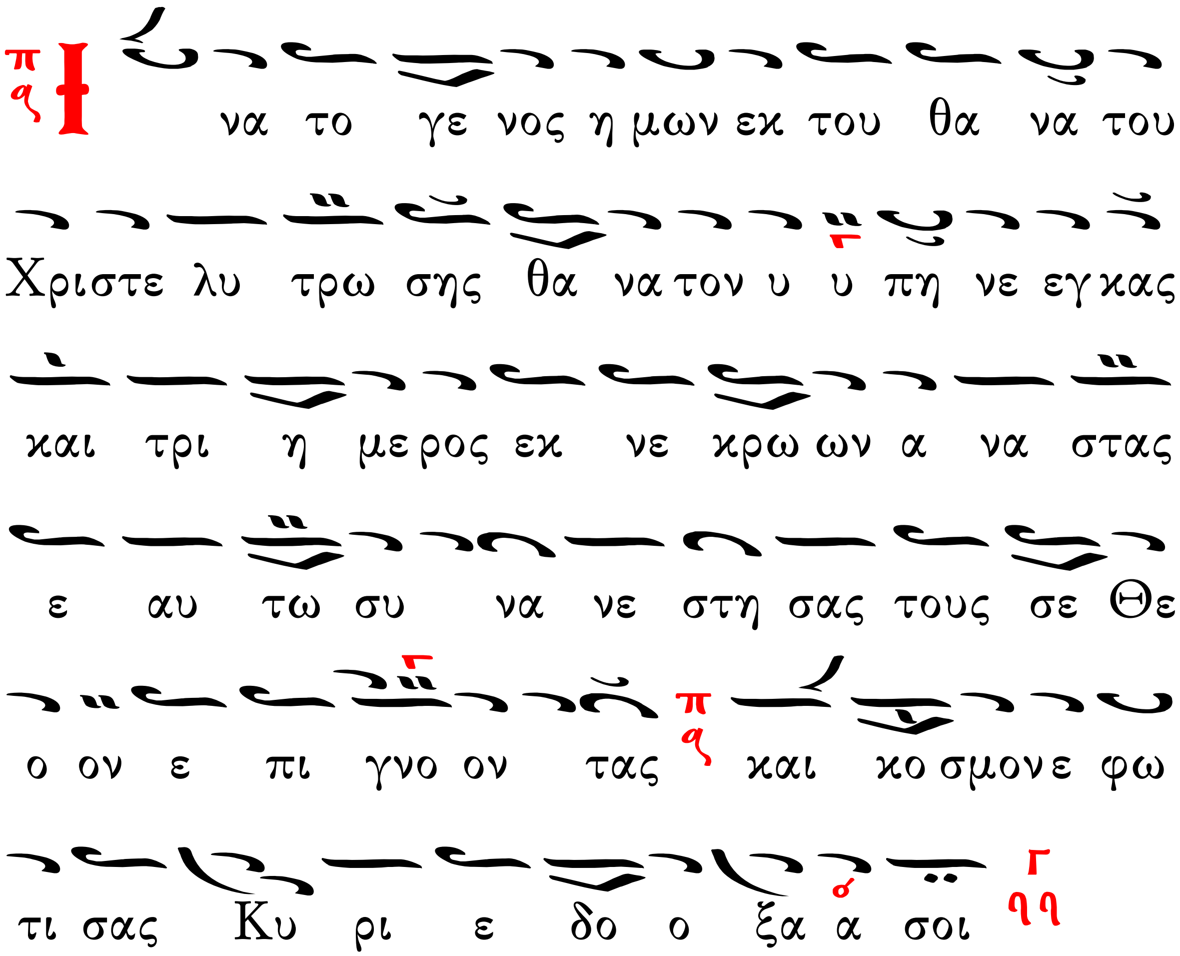

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

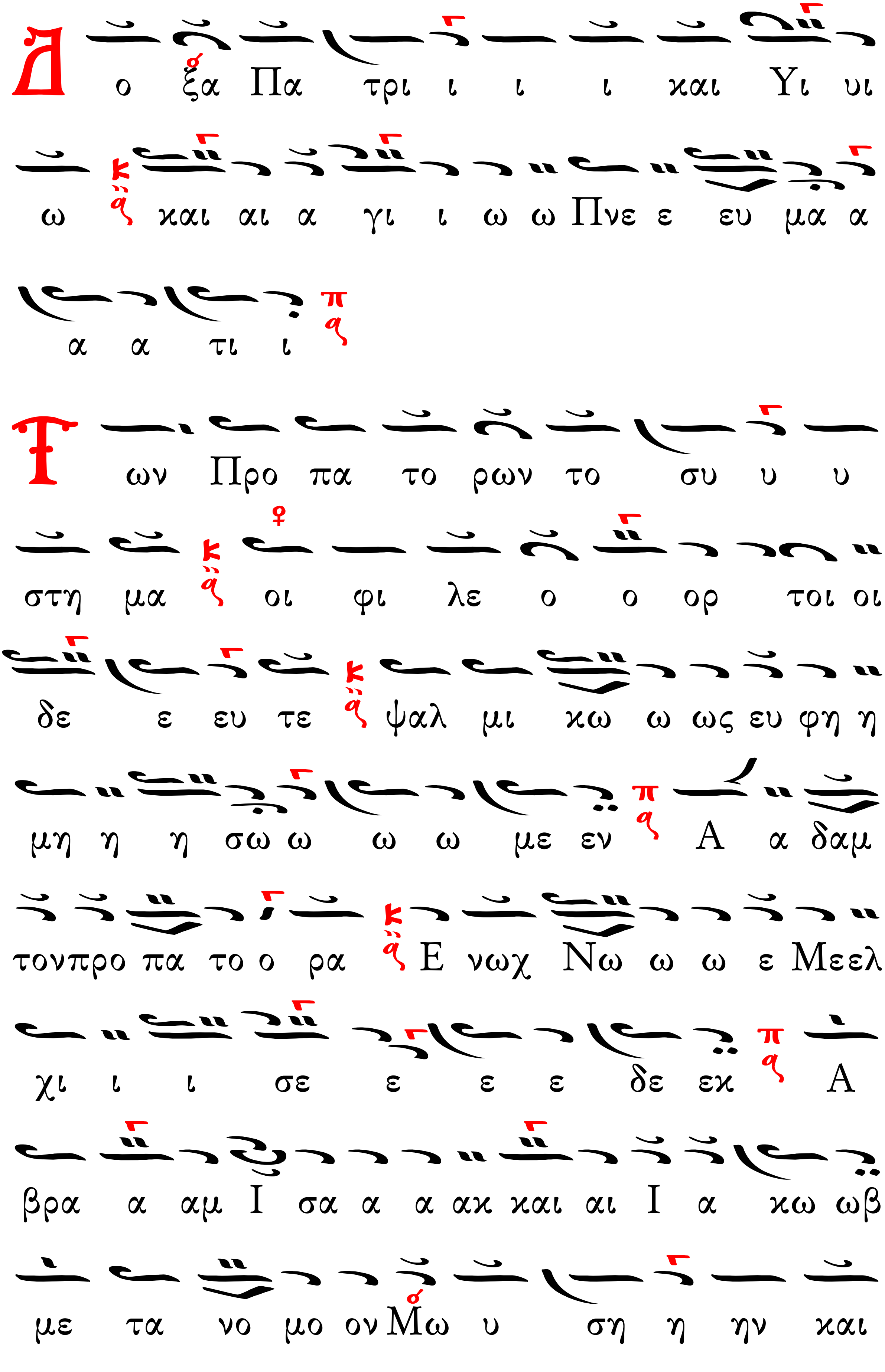

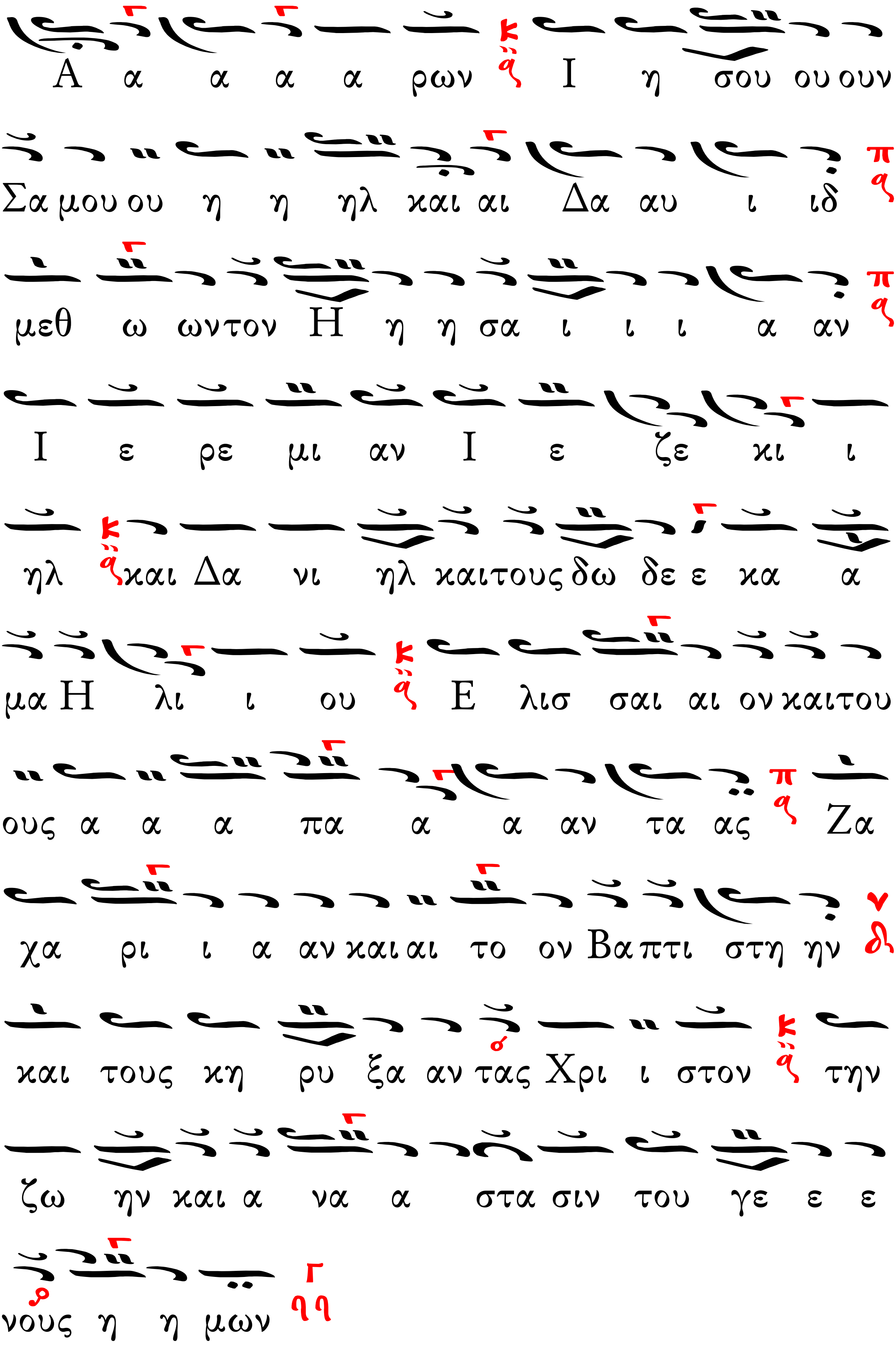
Α α α α α ρων Ι η σου ου ουν
Σα μου ου η η ηλ και αι Δα αυ ι ιδ
μεθ ω ωντον Η η η σα ι ι ι α αν
Ι ε ρε μι αν Ι ε ζε κι ι
ηλ και Δα νι ηλ καιτους δω δε ε κα α
μα Η λι ι ου Ε λισ σαι αι ον καιτου
ους α α α πα α α αν τα ας Ζα
χα ρι ι α αν και αι το ον Βαπτι στη ην
και τους κη ρυ ξα αν τας Χρι ι στον την
ζω ην και α να α στα σιν του γε ε ε
νους η η μων

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

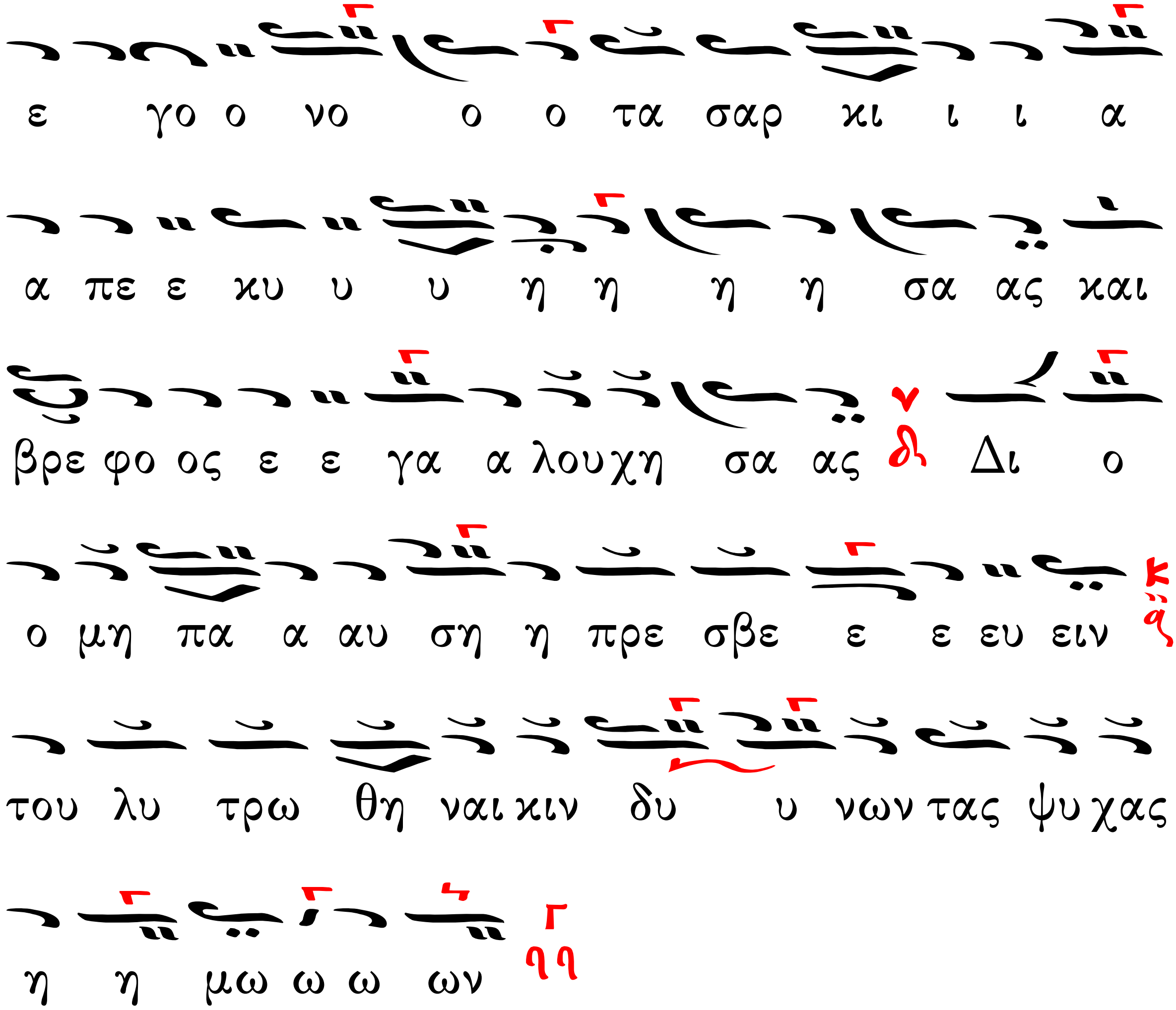

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα.

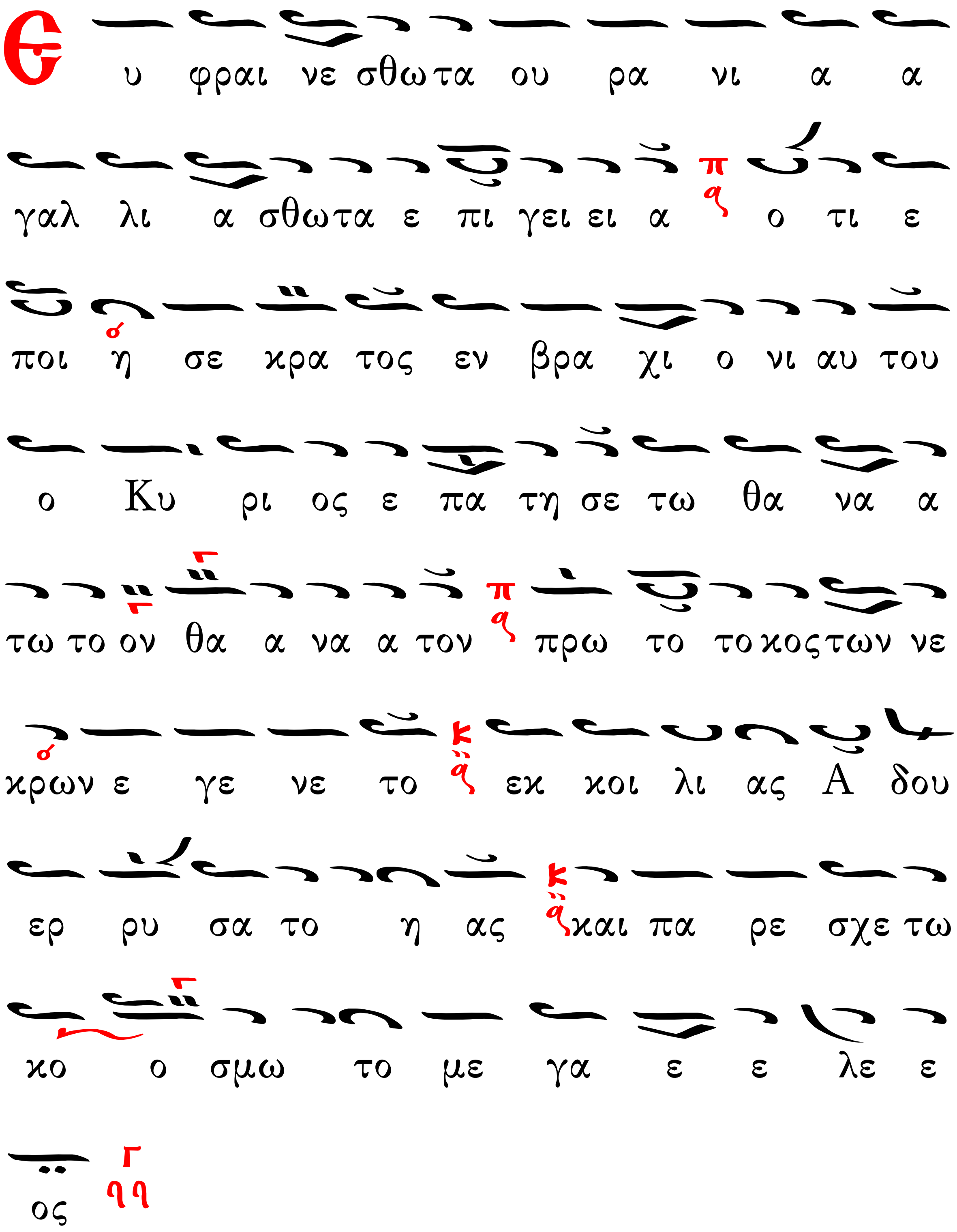

Δόξα, Καὶ νῦν. Τῶν Προπατόρων.

Ἦχος β'.

Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ Ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεής, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἦχος Γα.

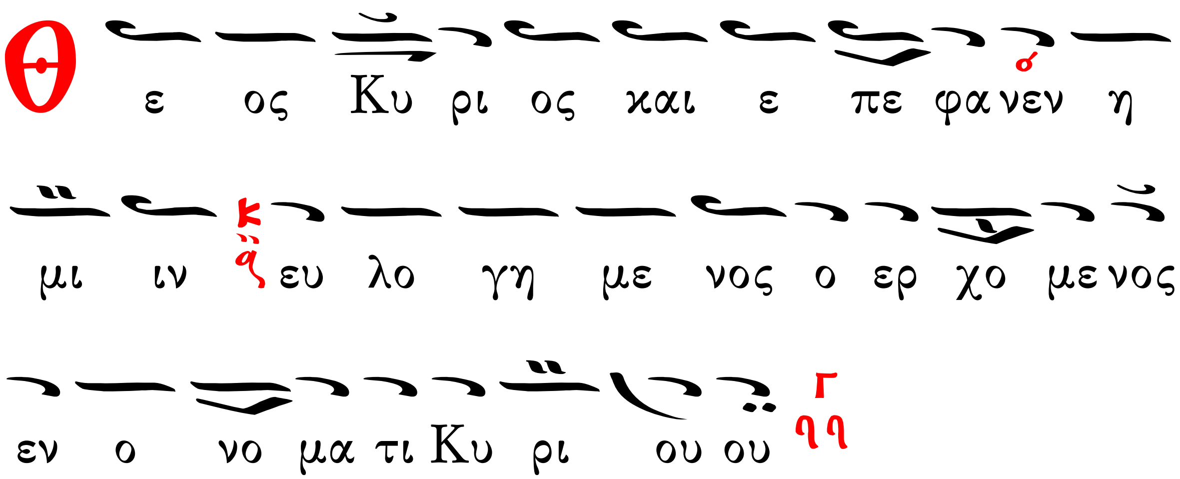

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Ἀπολυτίκια,
Τὸ Α´ δὶς μετὰ τοῦ Δόξα.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν. Καθίσματα.

Ἦχος Γα.

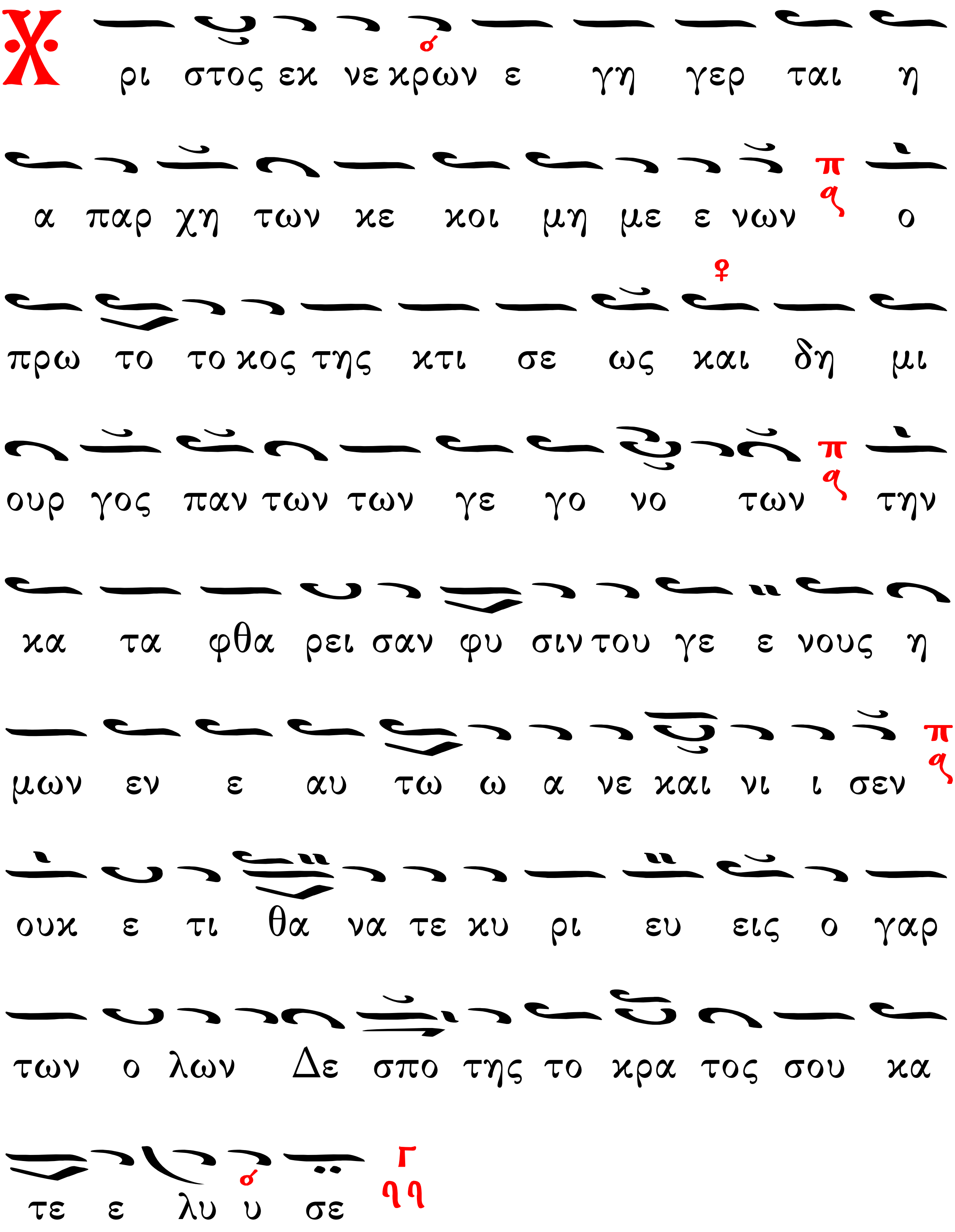

Δόξα.

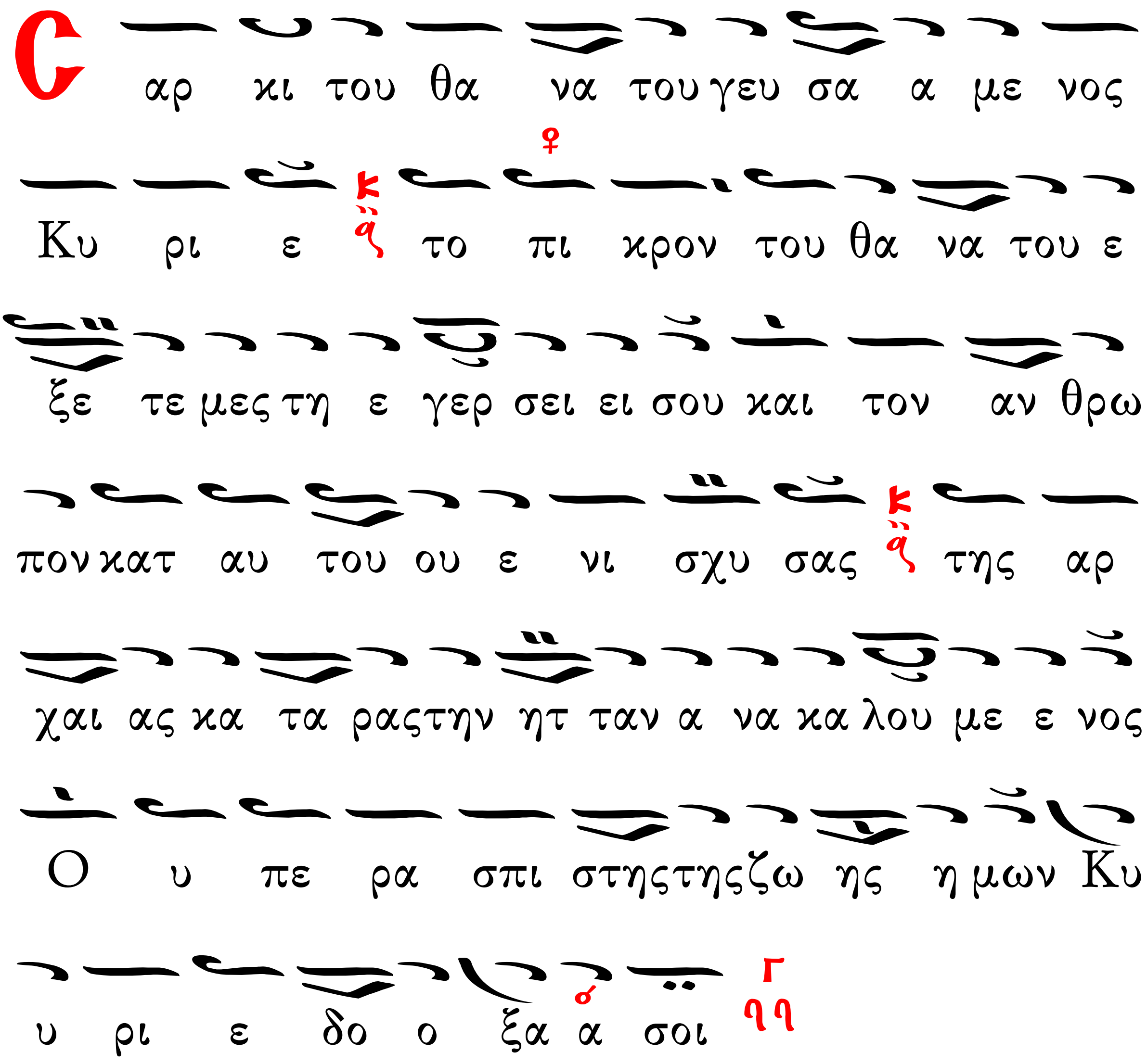
Ϲ αρ κι του θα να του γευ σα α με νος
Κυ ρι ε το πι κρον του θα να του ε
ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου και τον αν θρω
πον κατ αυ του ου ε νι σχυ σας της αρ
χαι ας κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος
Ο υ πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ
υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

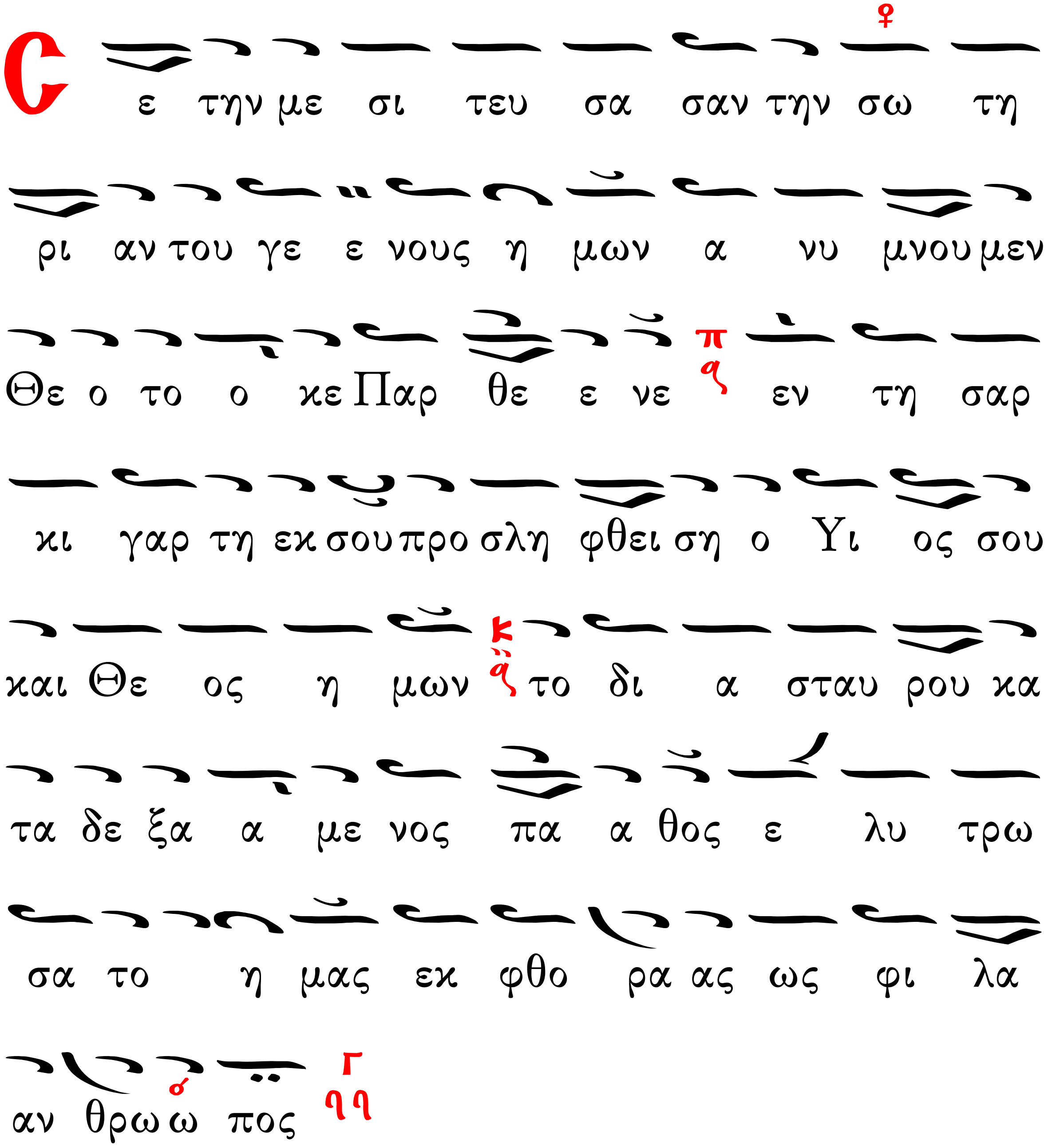

Μετὰ τὴν β′ Στιχολογίαν. Καθίσματα.

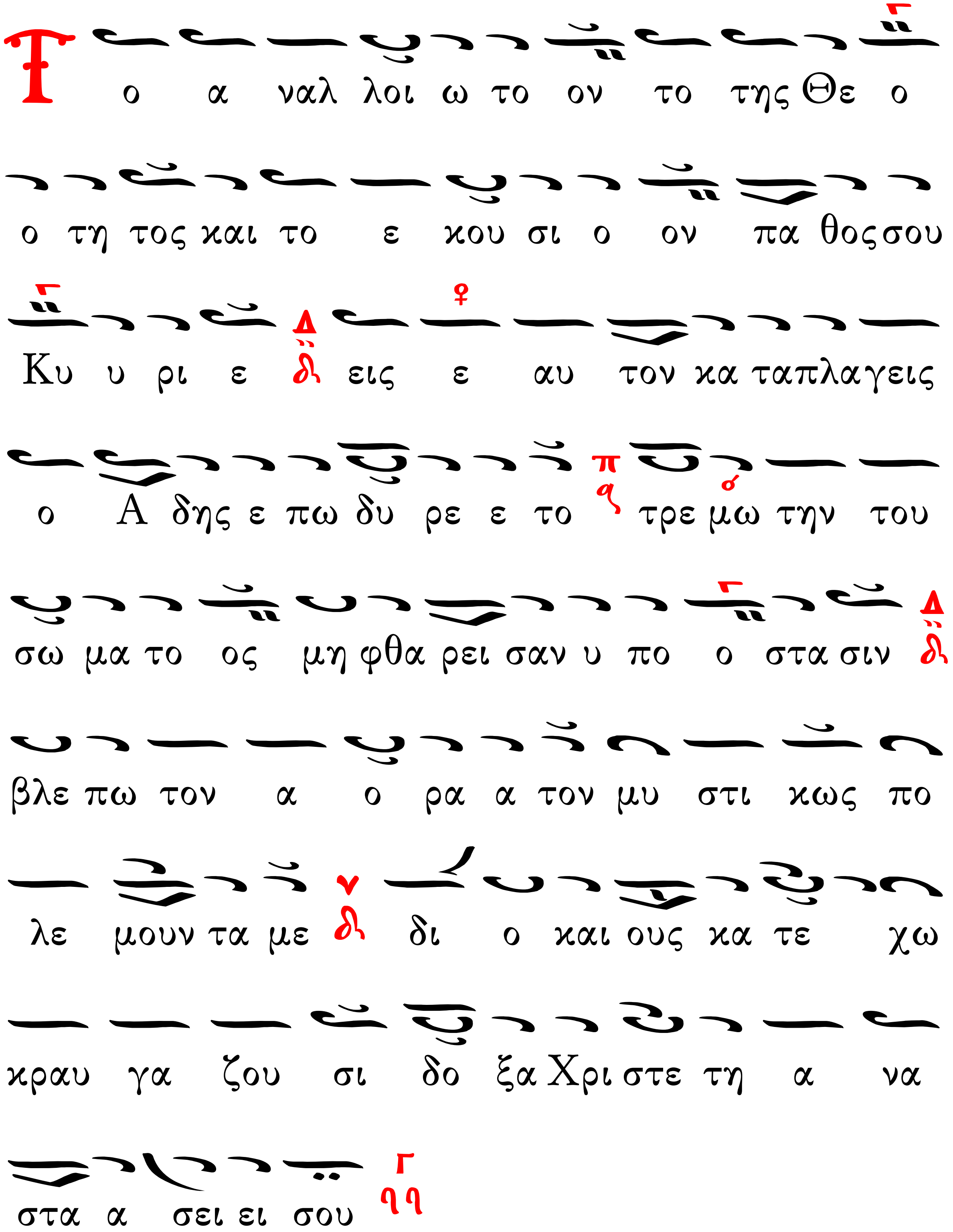

Δόξα.

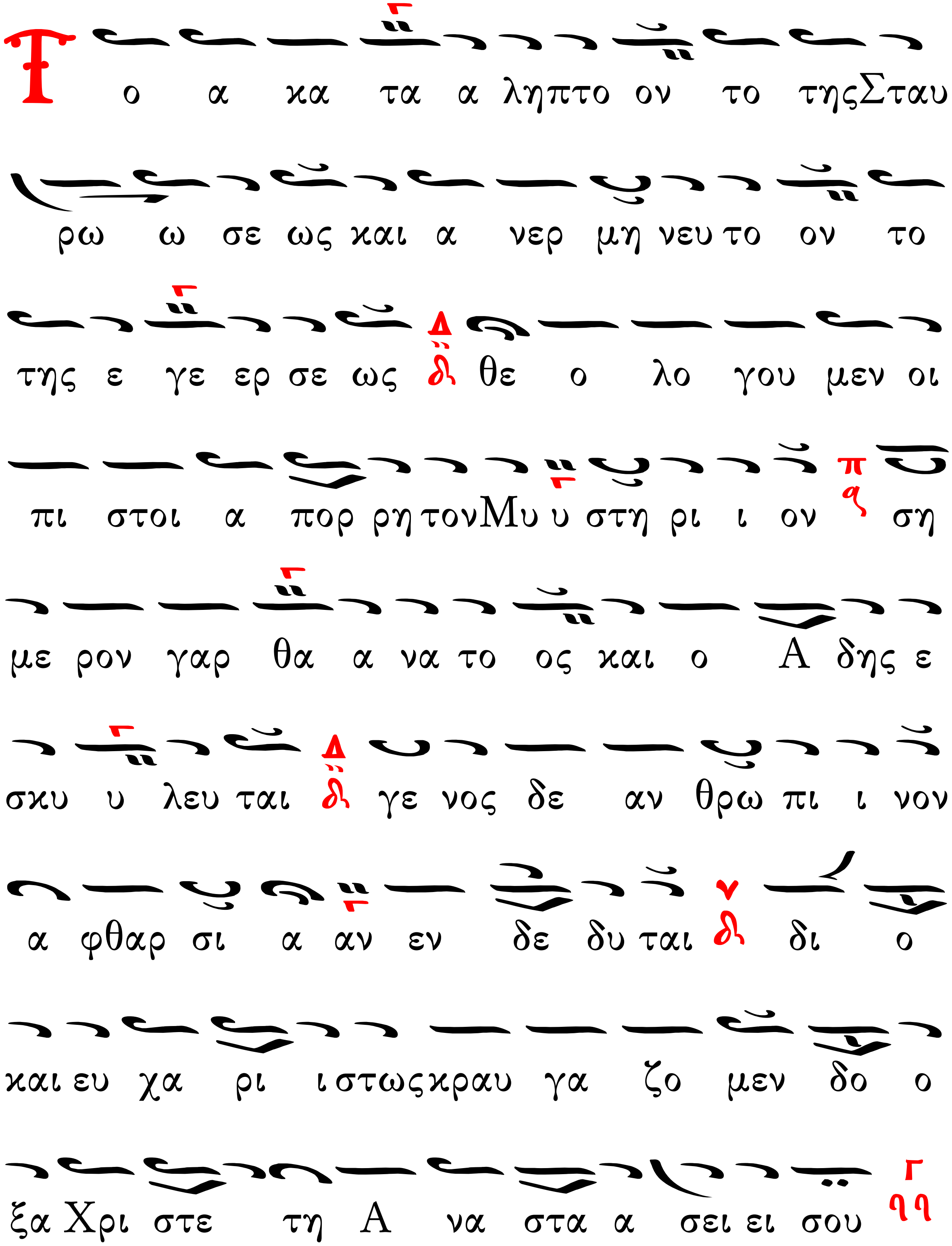
Τ ο α κα τα α ληπτο ον το τηςΣταυ
ρω ω σε ως και α νερ μη νευ το ον το
της ε γε ερ σε ως θε ο λο γου μεν οι
πι στοι α πορ ρη τονΜυ υ στη ρι ι ον ση
με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε
σκυ υ λευ ται γε νος δε αν θρω πι ι νον
α φθαρ σι α αν εν δε δυ ται δι ο
και ευ χα ρι ι στωςκραυ γα ζο μεν δο ο
ξα Χρι στε τη Α να στα α σει ει σου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

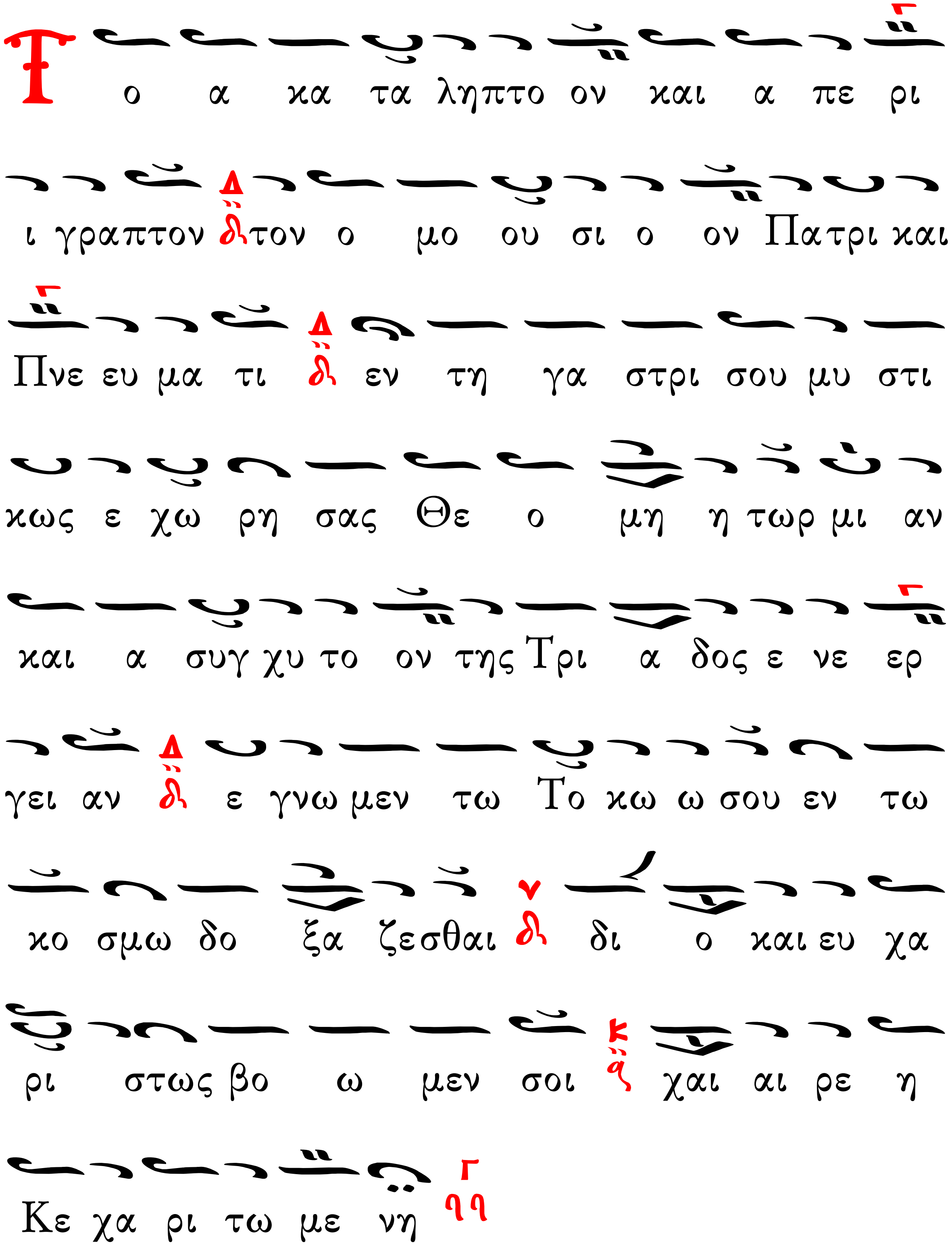

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ
Ἦχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὁρῶν σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ᾅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριαι, κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ᾔσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ᾽ ἐπέστη πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφὶμ, κράζοντες τὸ Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ′).

Ευλογητάρια Πέτρου Λαμπαδαρίου.

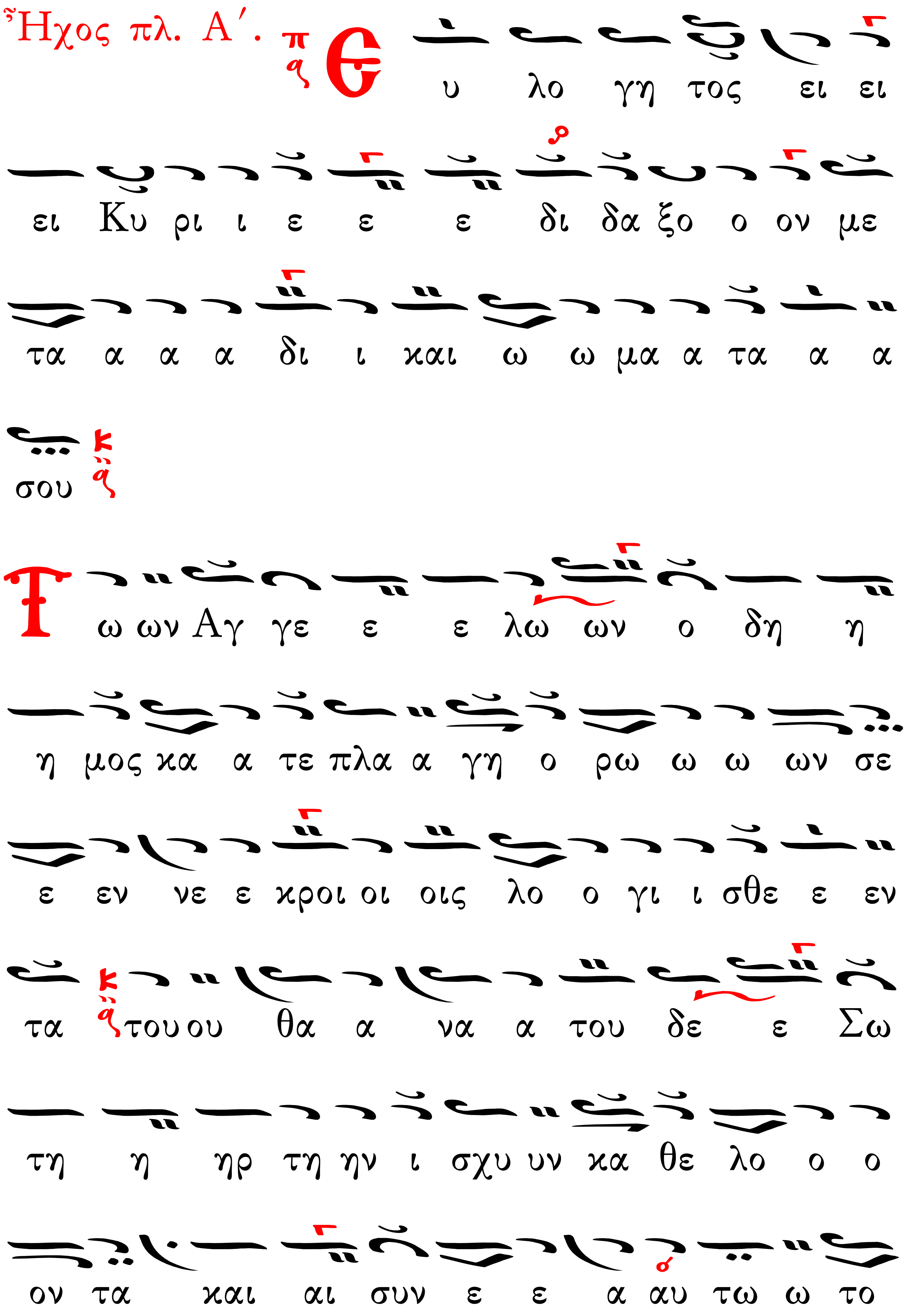

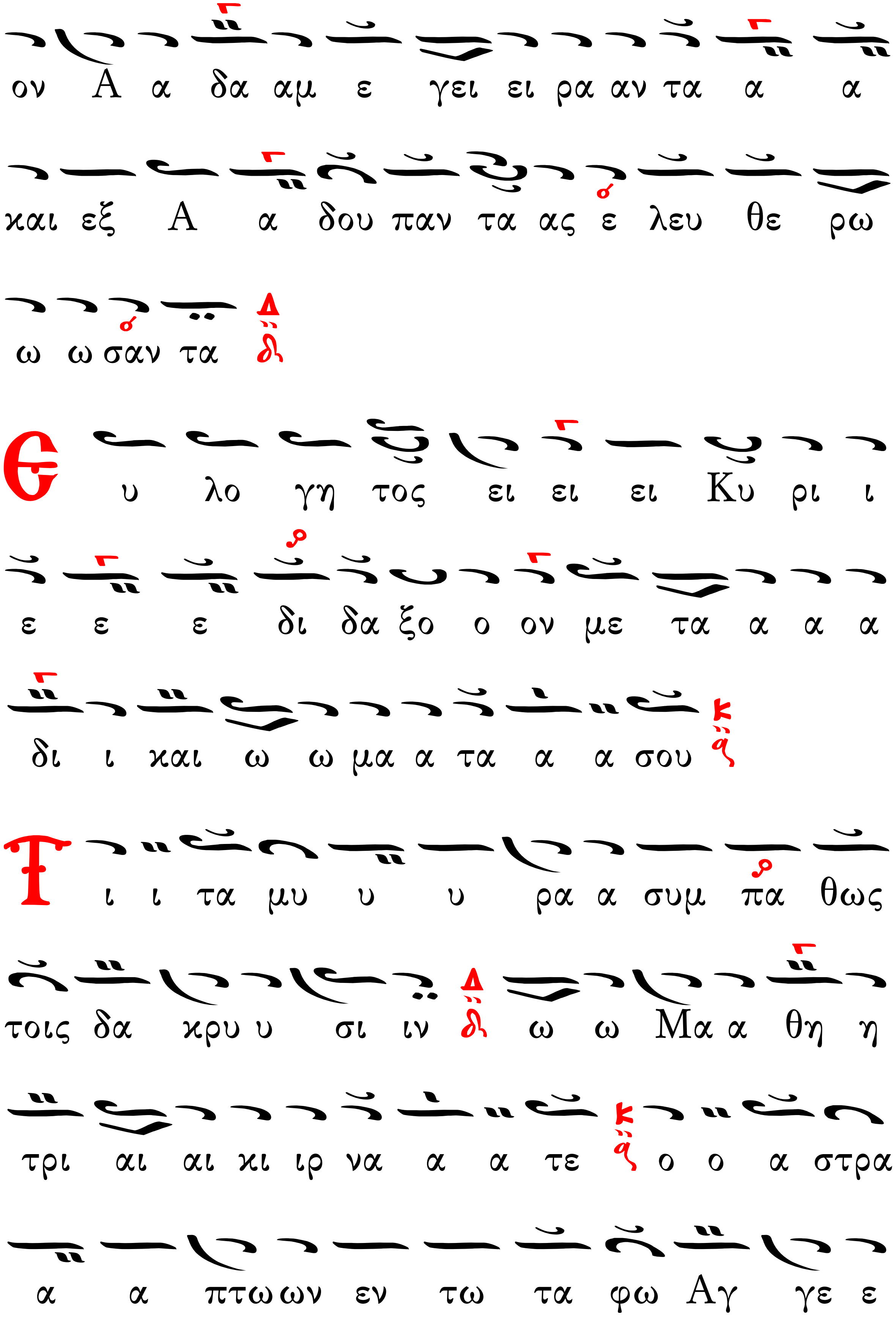
ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α
και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω
ω ω σαν τα
Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι
ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α
δι ι και ω ω μα α τα α α σου
Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως
τοις δα κρυ υ σι ιν ω ω Μα α θη η
τρι αι αι κι ιρ να α α τε ο ο α στρα
α α πτω ων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ
υ ρο ο φο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ
υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η
τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε
ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος
Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι
ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α
δι ι και ω ω μα α τα α α σου
Λι ι α αν πρω ω ω ι Μυ ρο
φο ροι οι ε ε δρα α μο ον προς το

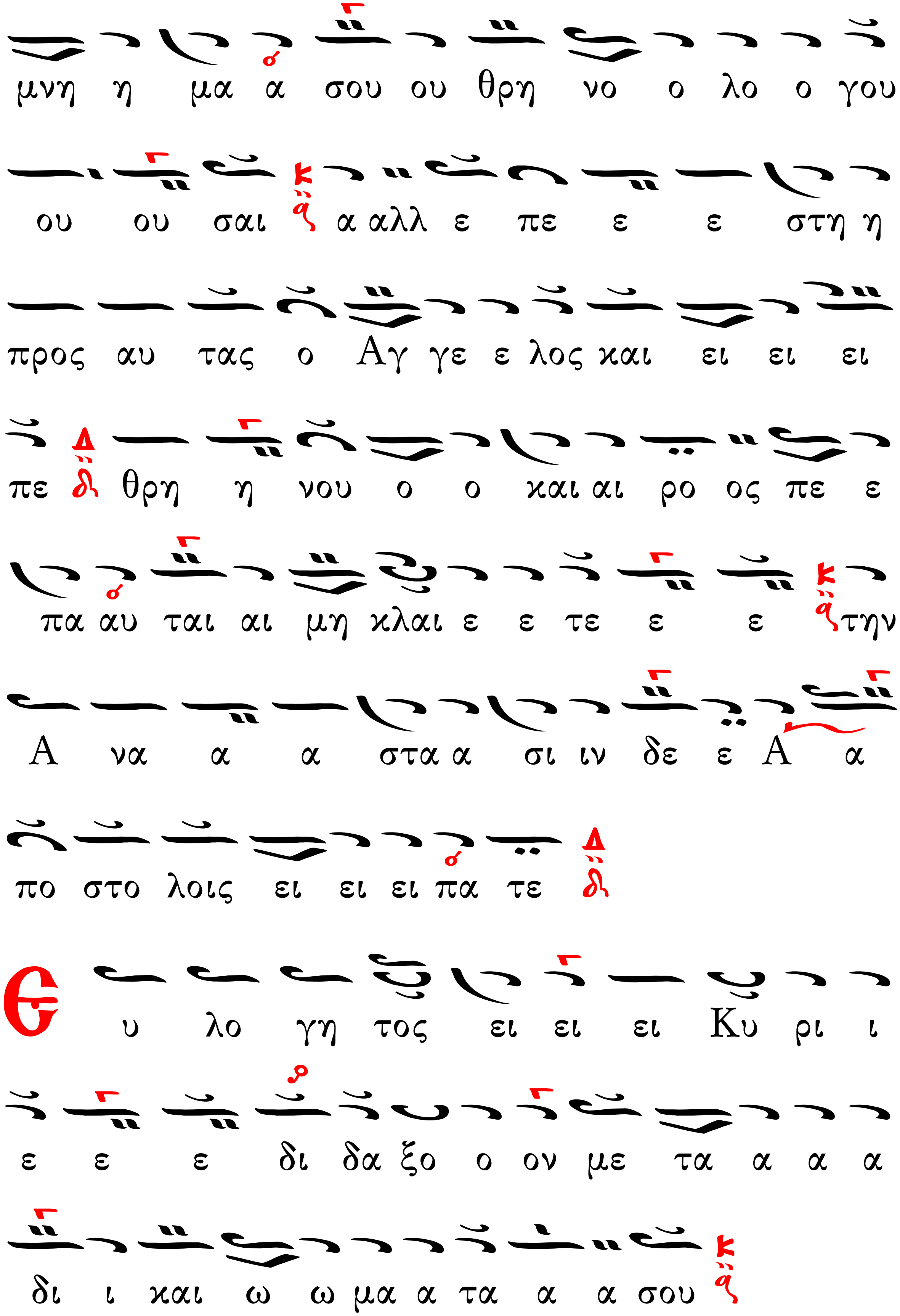
μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου
ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η
προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει
πε θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε
πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε την
Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α
πο στο λοις ει ει ει πα τε
Ϲ υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι
ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α
δι ι και ω ω μα α τα α α σου

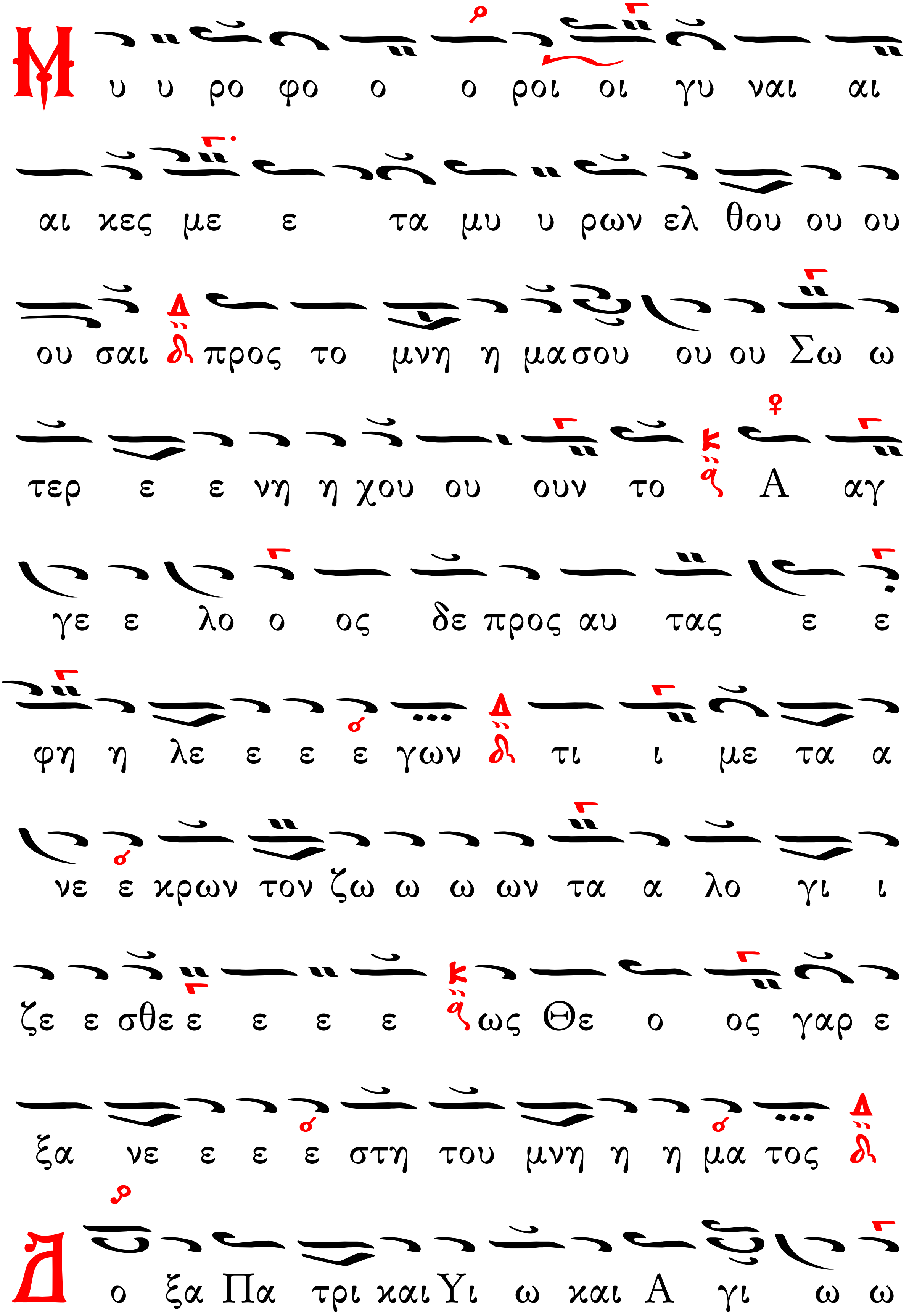
Μυ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι
αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου
ου σαι προς το μνη η μασου ου ου Σω ω
τερ ε ε νη η χου ου ουν το Α αγ
γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε
φη η λε ε ε ε γων τι ι με τα α
νε ε κρων τον ζω ω ω ων τα α λο γι ι
ζε ε σθε ε ε ε ε ως Θε ο ος γαρ ε
ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

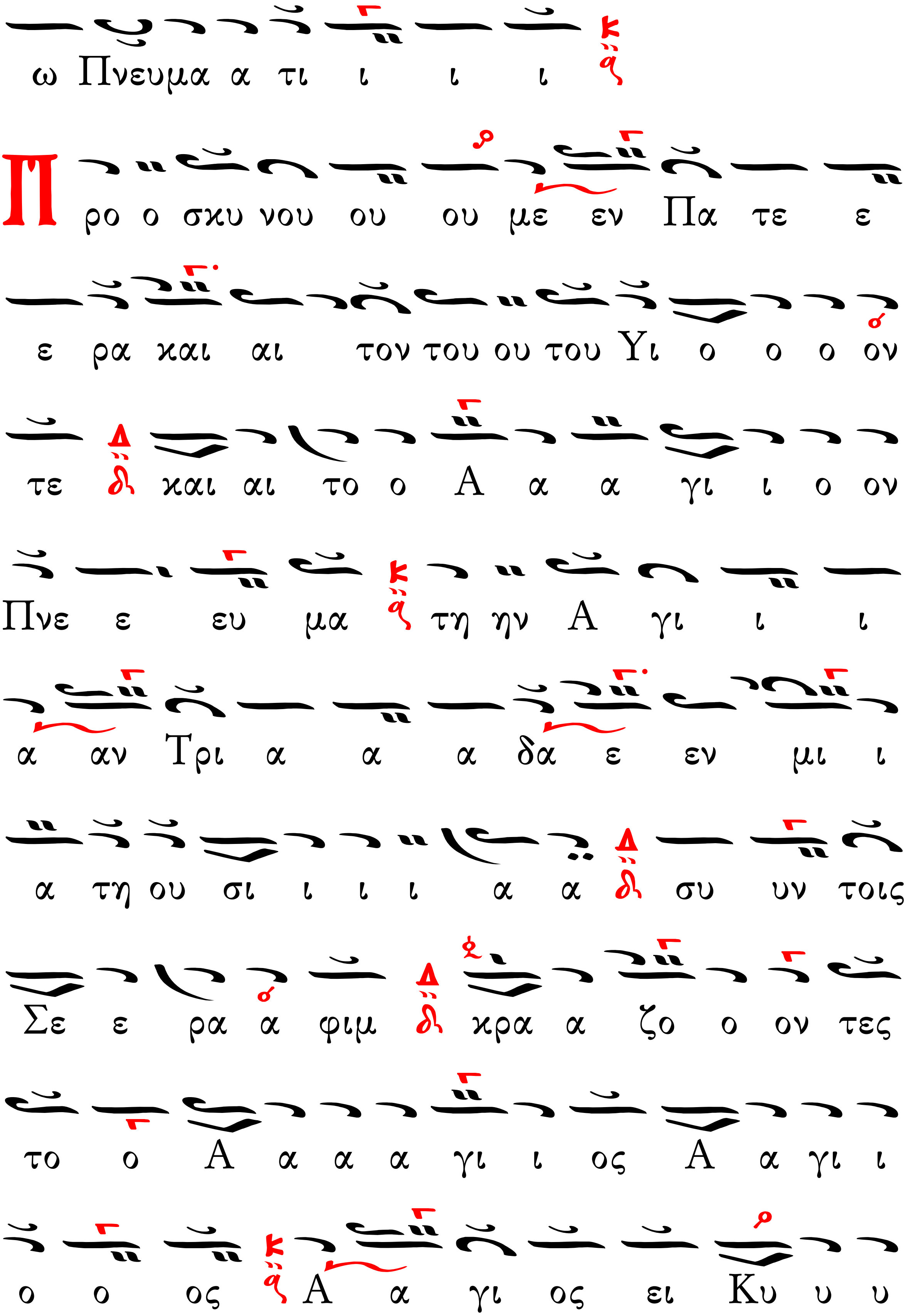

ω Πνευμα α τι ι ι ι
Προ ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε
ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον
τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον
Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι
α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι
α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις
Σε ε ρα α φιμ κρα α ζο ο ον τες
το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι
ο ο ος Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε
Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω ω νων α α μη η ην
ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου
σα ε λυ τρω σω Παρ θε νε το ον Α α
δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας χαρ
μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ
α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε
σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ι ι
θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε
ος και α α ανθρωπος
Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ
λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α
α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος
Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ
λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α
α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

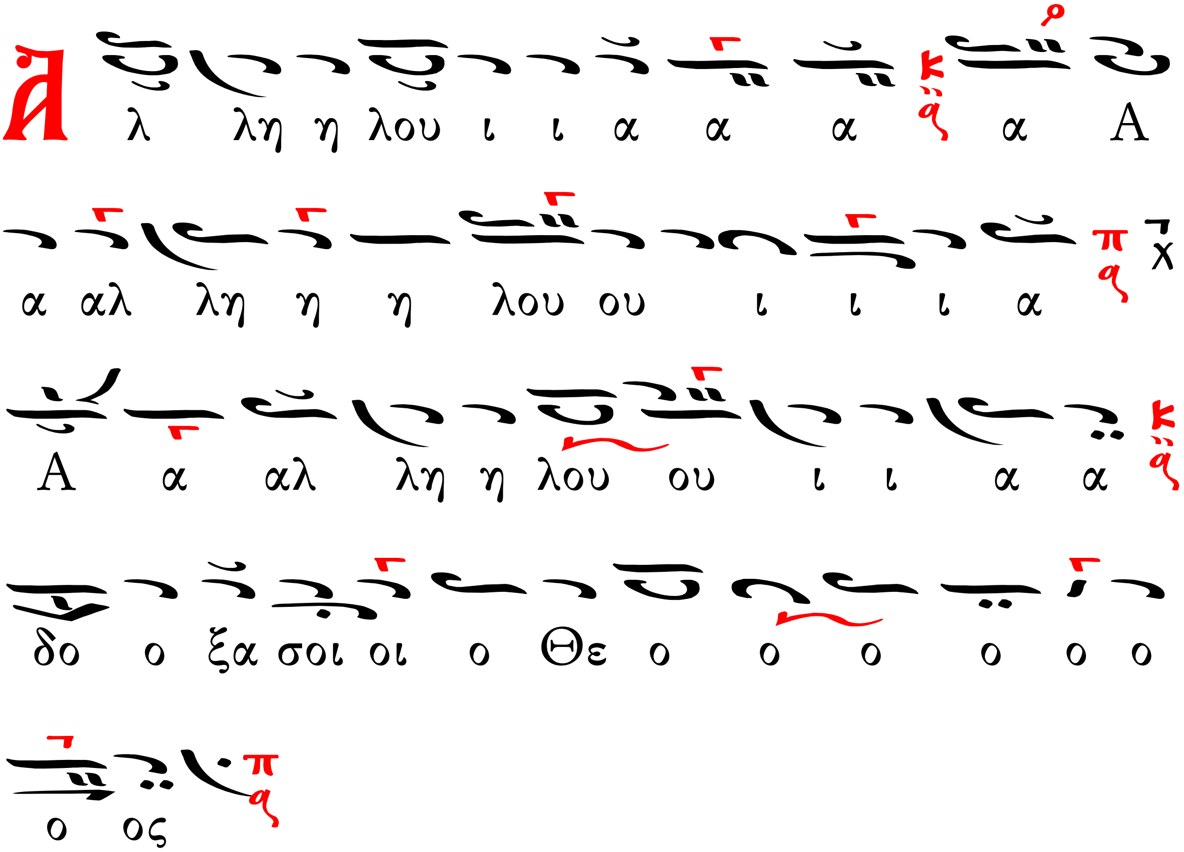
Α λ λη η λου ι ι α α α α Α
α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Α α αλ λη η λου ου ι ι α α
δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο
ο ος

Ἡ Ὑπακοή.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος ταῖς μυροφόροις ἔλεγε. Τὸν ζῶντα τὶ ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἴπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α΄.

Ἦχος Γα.

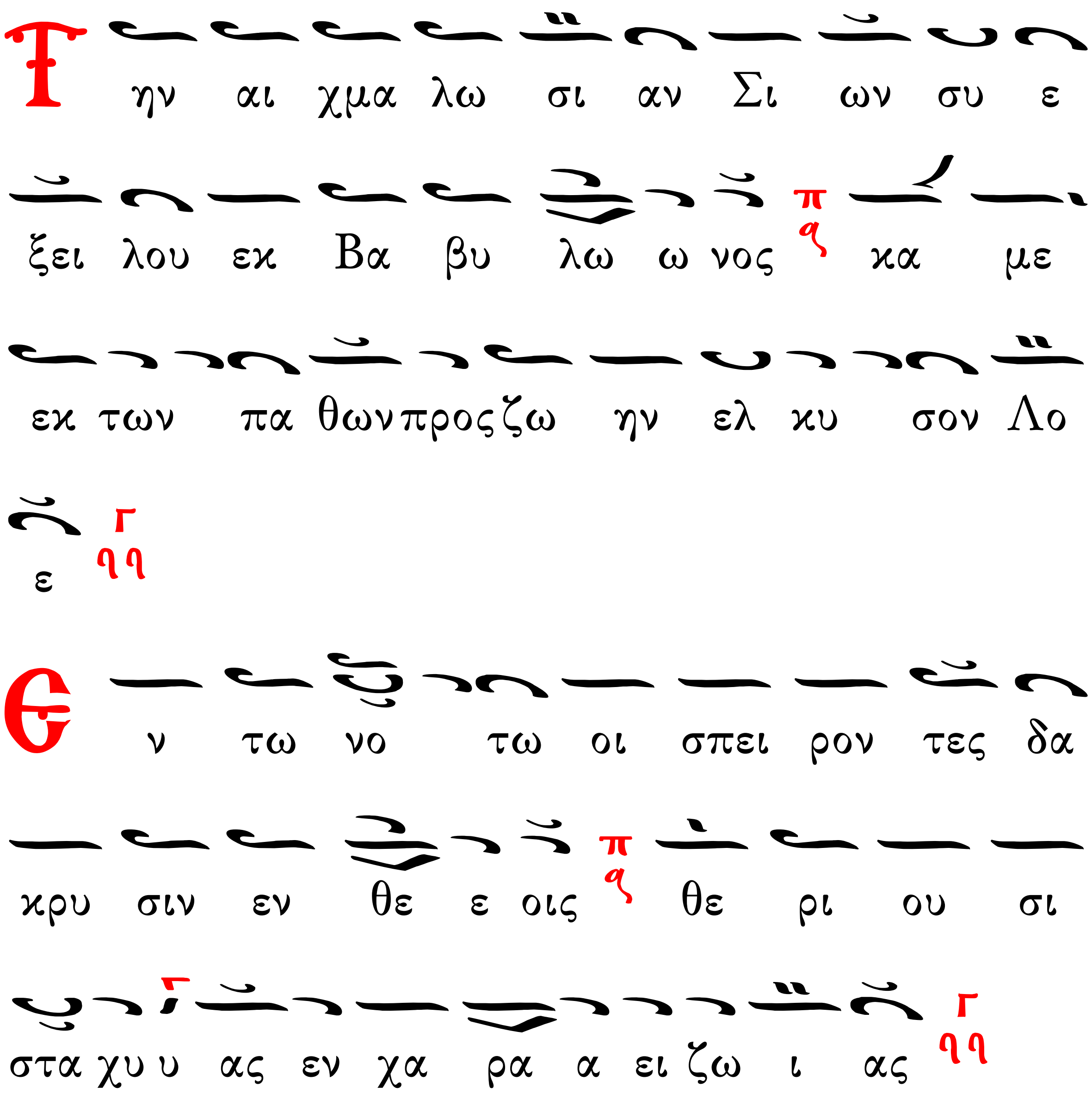

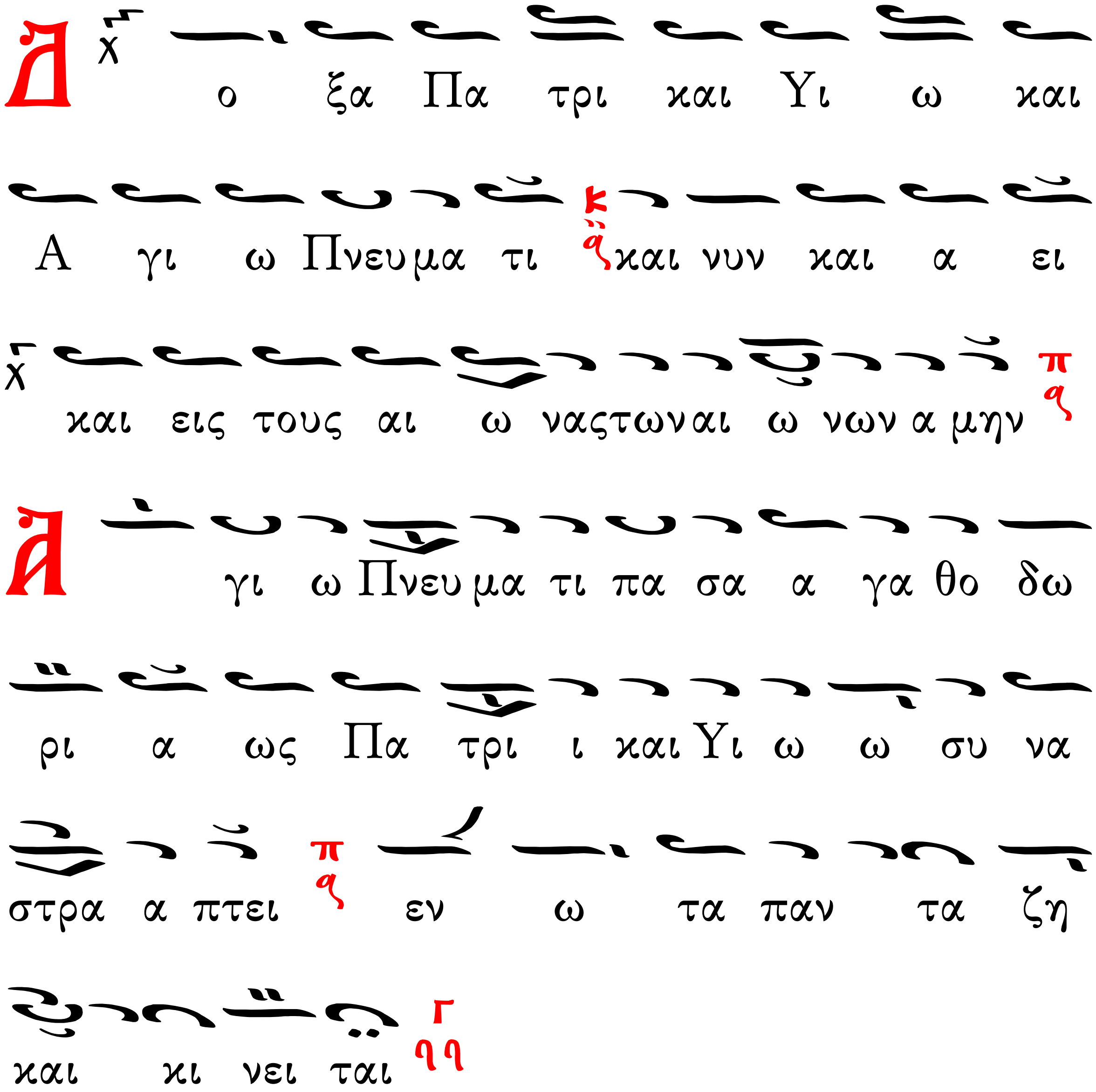
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και
Α γι ω Πνευμα τι και νυν και α ει
και εις τους αι ω ναςτωναι ω νων α μην
Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γα θο δω
ρι α ως Πα τρι ι και Υι ω ω συ να
στρα α πτει εν ω τα παν τα ζη
και κι νει ται

Ἀντίφωνον Β'.

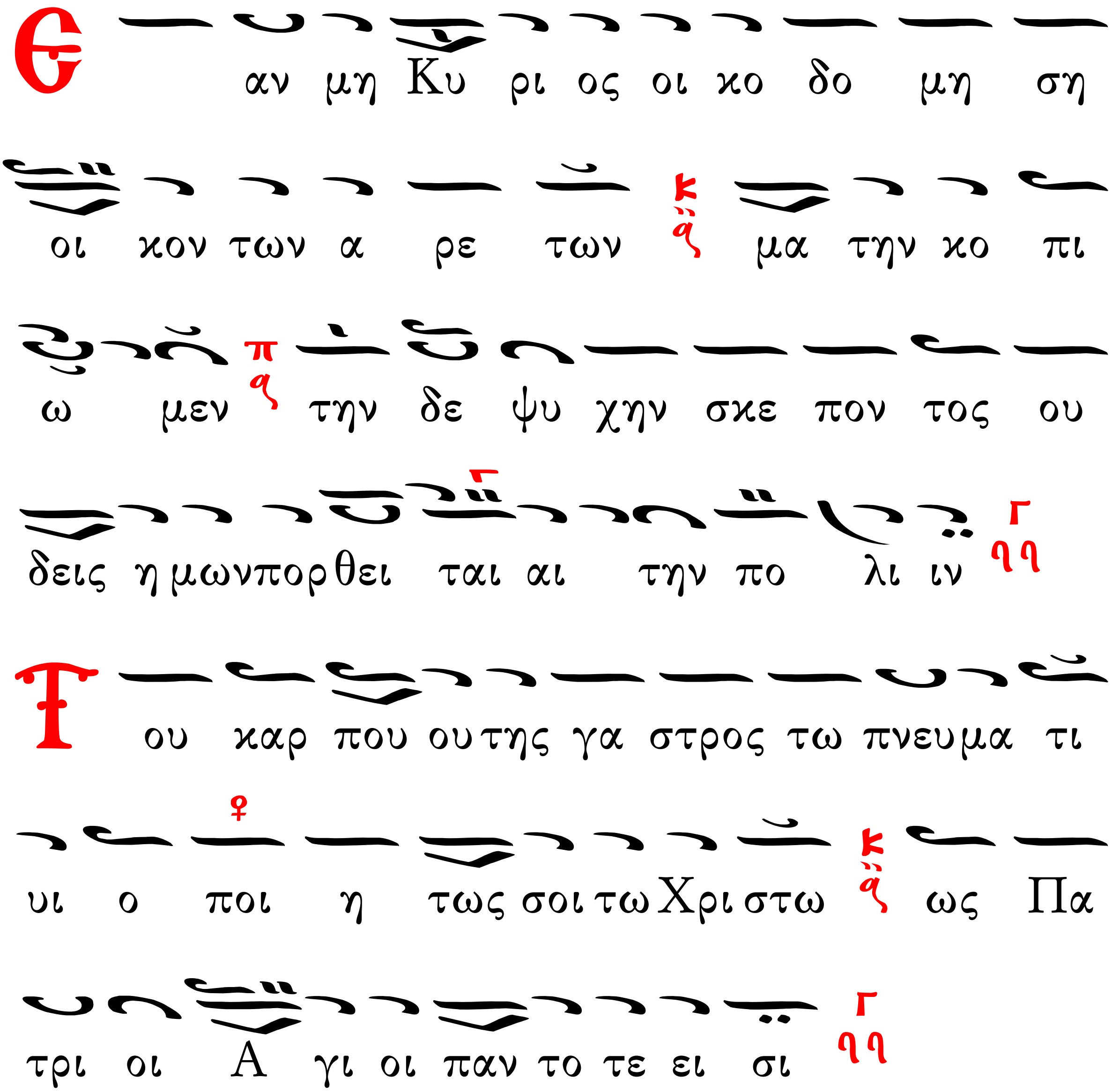
Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση
οι κον των α ρε των μα την κο πι
ω μεν την δε ψυ χην σκε πον τος ου
δεις η μων πορ θει ται αι την πο λι ιν
Του καρ που ου της γα στρος τω πνευ μα τι
υι ο ποι η τως σοι τω Χρι στω ως Πα
τρι οι Α γι οι παν το τε ει σι

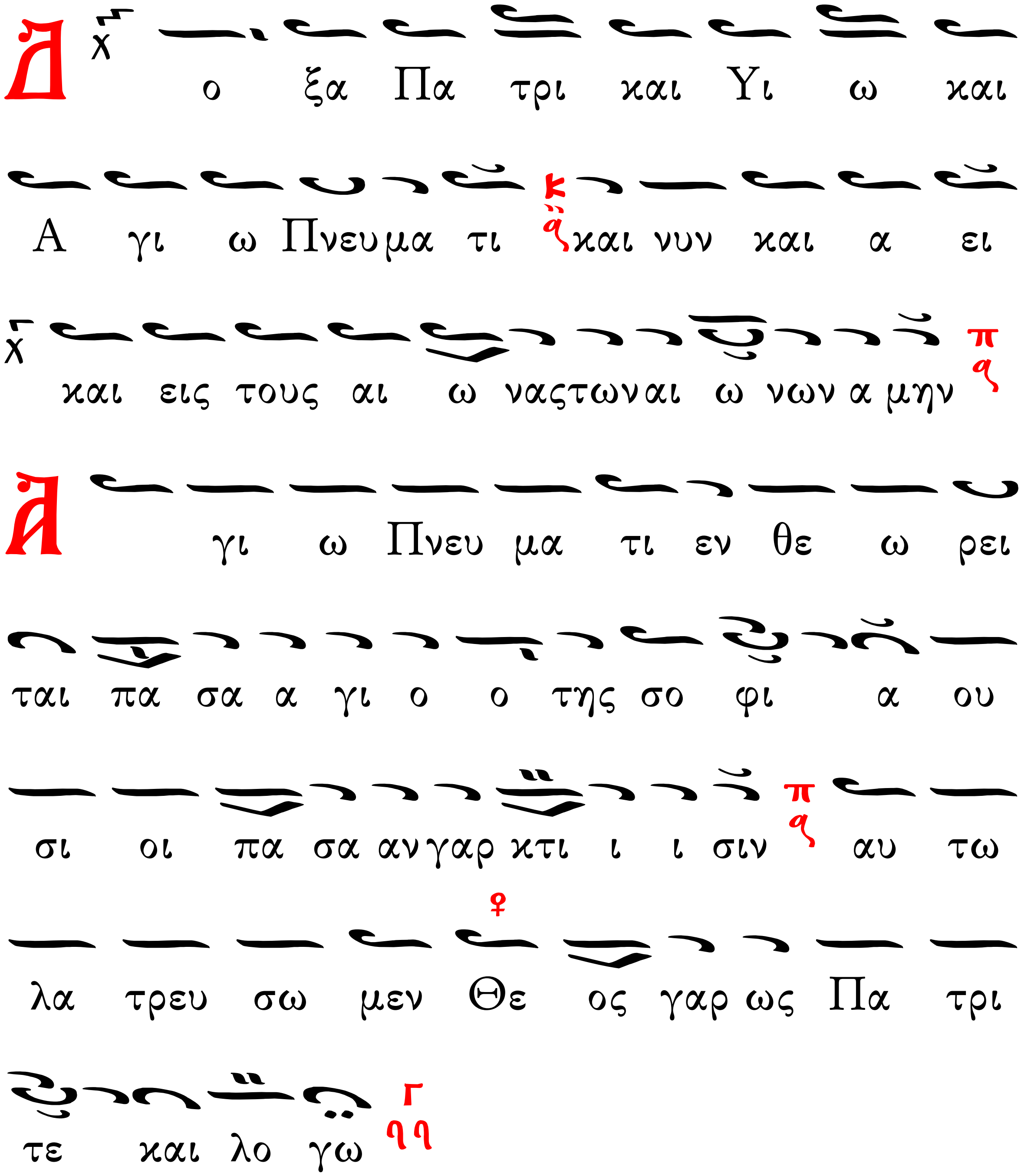
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και
Α γι ω Πνευ μα τι και νυν και α ει
και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην
Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει
ται πα σα α γι ο ο της σο φι α ου
σι οι πα σα αν γαρ κτι ι ι σιν αυ τω
λα τρευ σω μεν Θε ος γαρ ως Πα τρι
τε και λο γω

Ἀντίφωνον Γ΄.

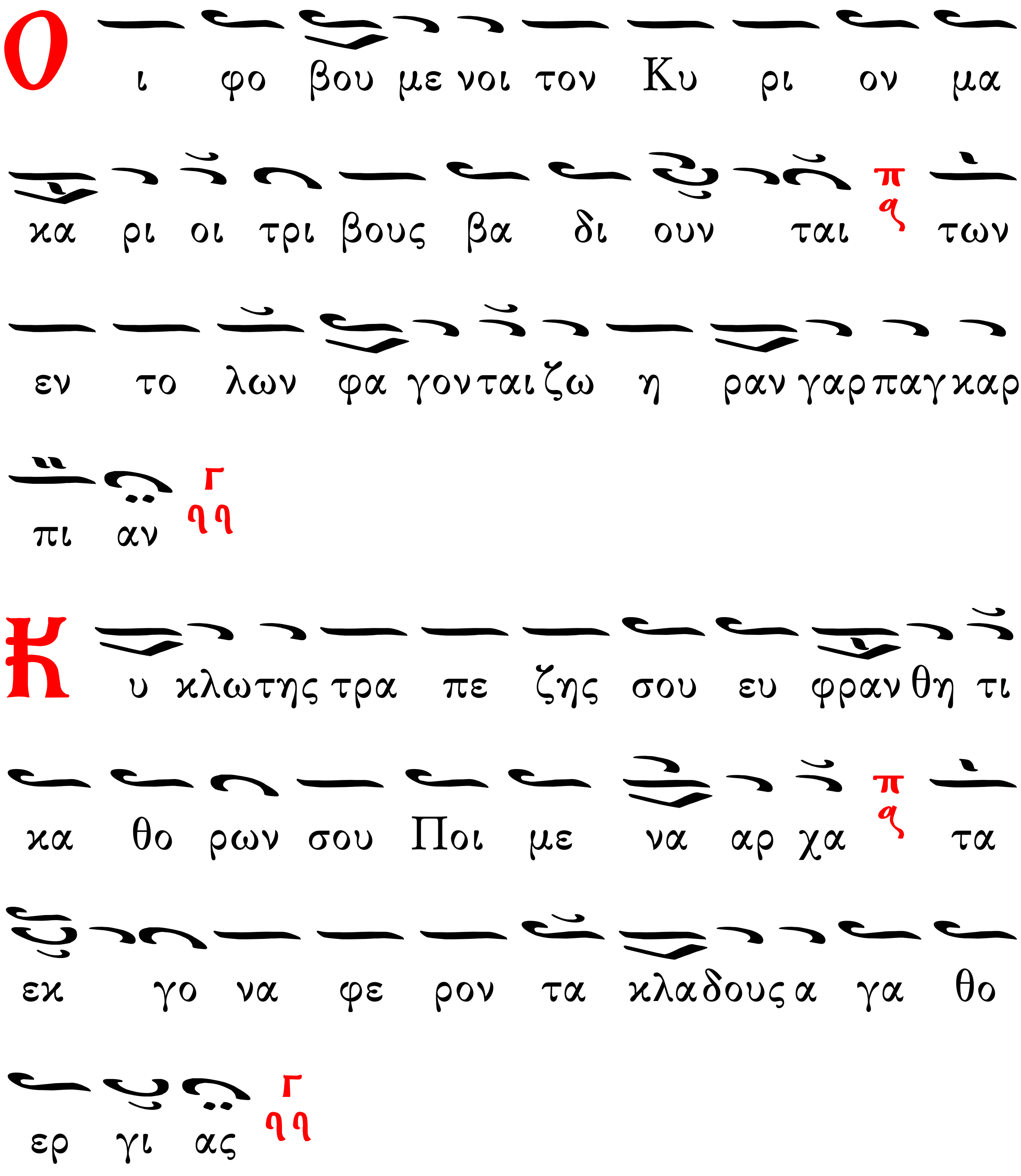
Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον μα
κα ρι οι τρι βους βα δι ουν ται των
εν το λων φα γον ται ζω η ραν γαρ παγ καρ
πι αν
Κ υ κλωτης τρα πε ζης σου ευ φραν θη τι
κα θο ρων σου Ποι με να αρ χα τα
εκ γο να φε ρον τα κλαδους α γα θο
ερ γι ας

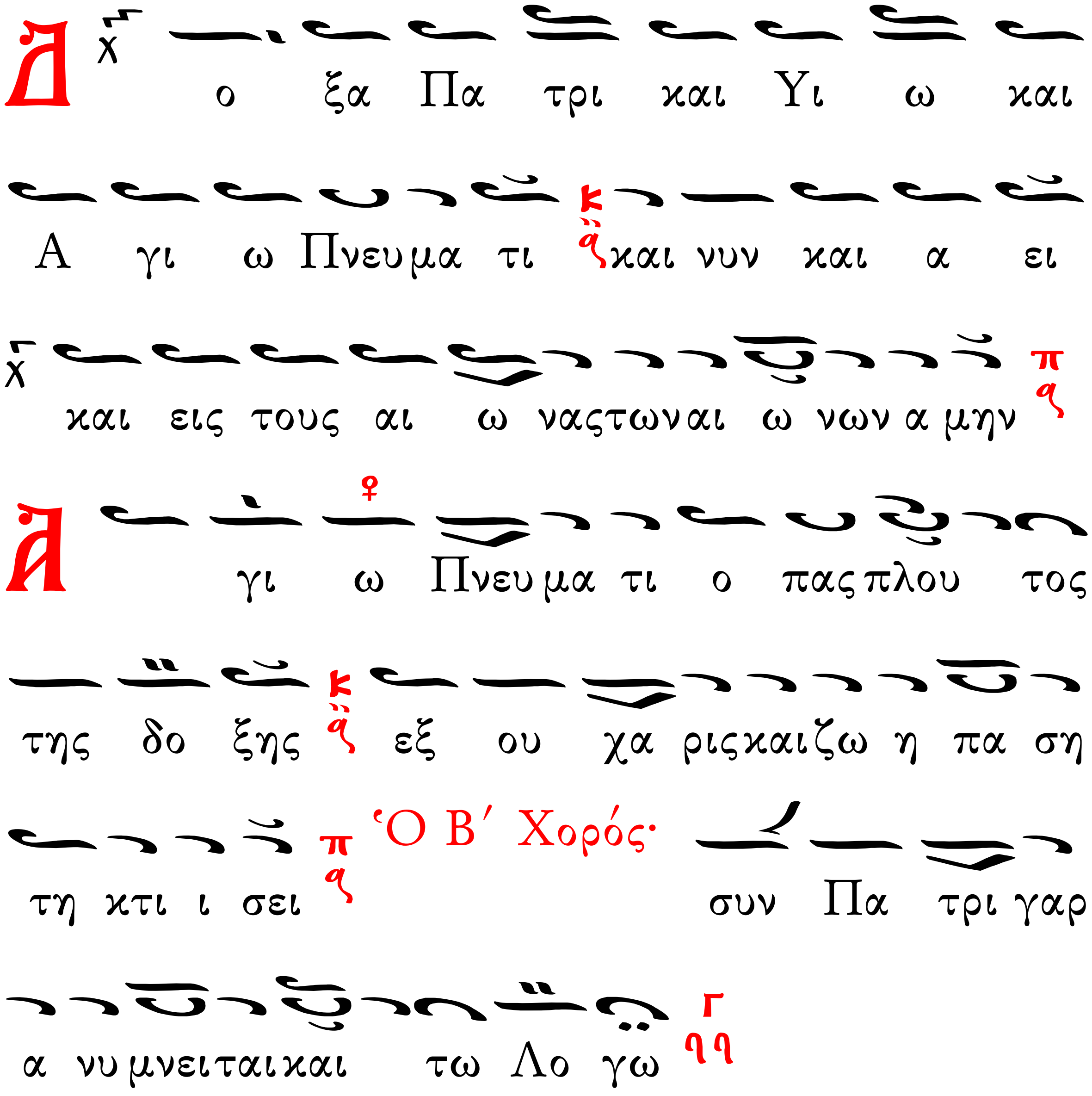
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και
Α γι ω Πνευμα τι και νυν και α ει
και εις τους αι ω ναςτωναι ω νων α μην
Α γι ω Πνευμα τι ο παςπλου τος
της δο ξης εξ ου χα ριςκαιζω η πα ση
τη κτι ι σει
Ὁ Β΄ Χορός·
συν Πα τρι γαρ
α νυμνειταικαι τω Λο γω

Τὸ Προκείμενον.

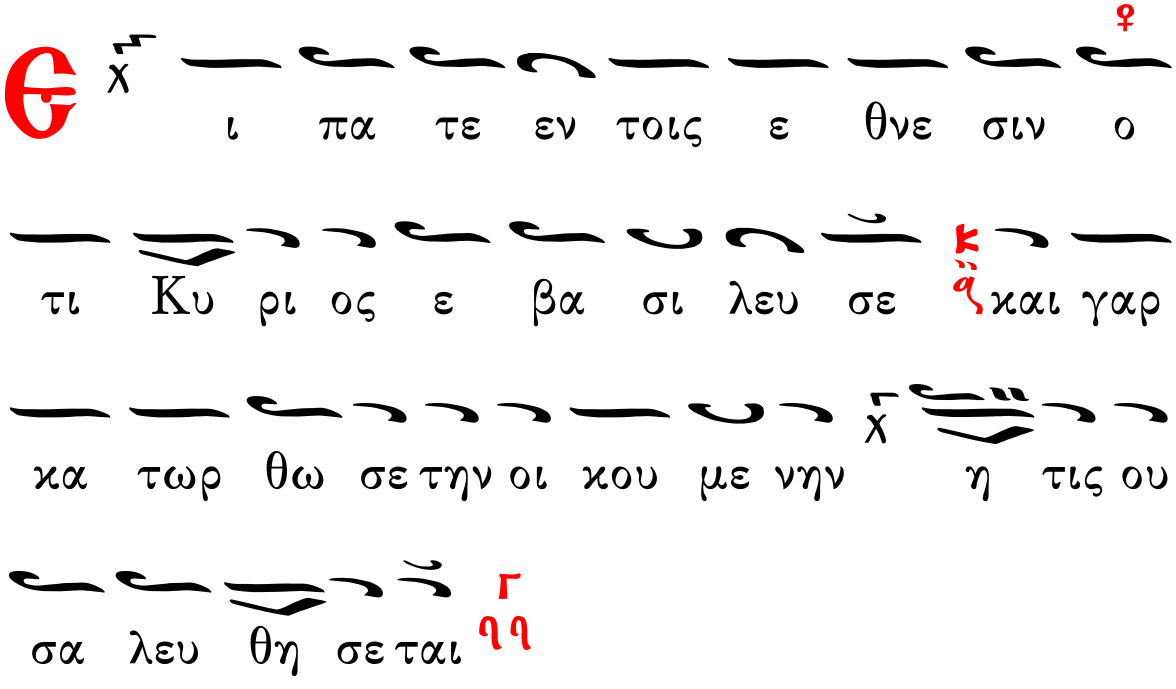

Στίχος· Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Τὸ τρίτον.

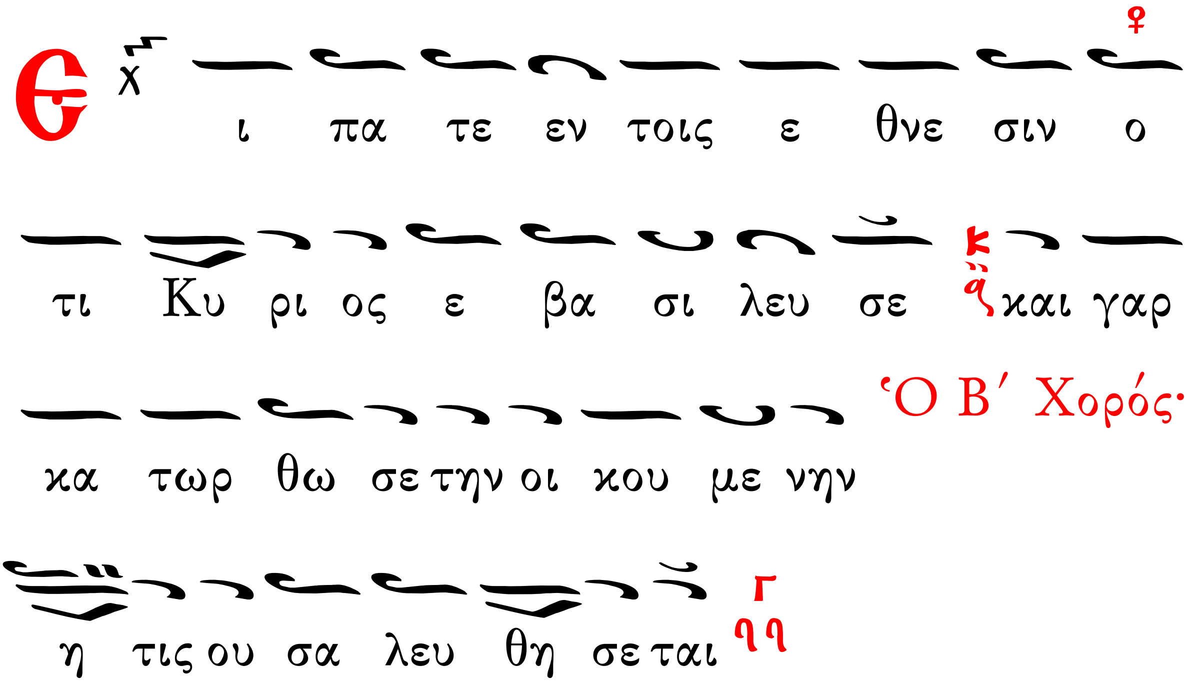

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ Αʹ. Ὁ Εἱρμός.
Ἦχος ὁ αὐτός.

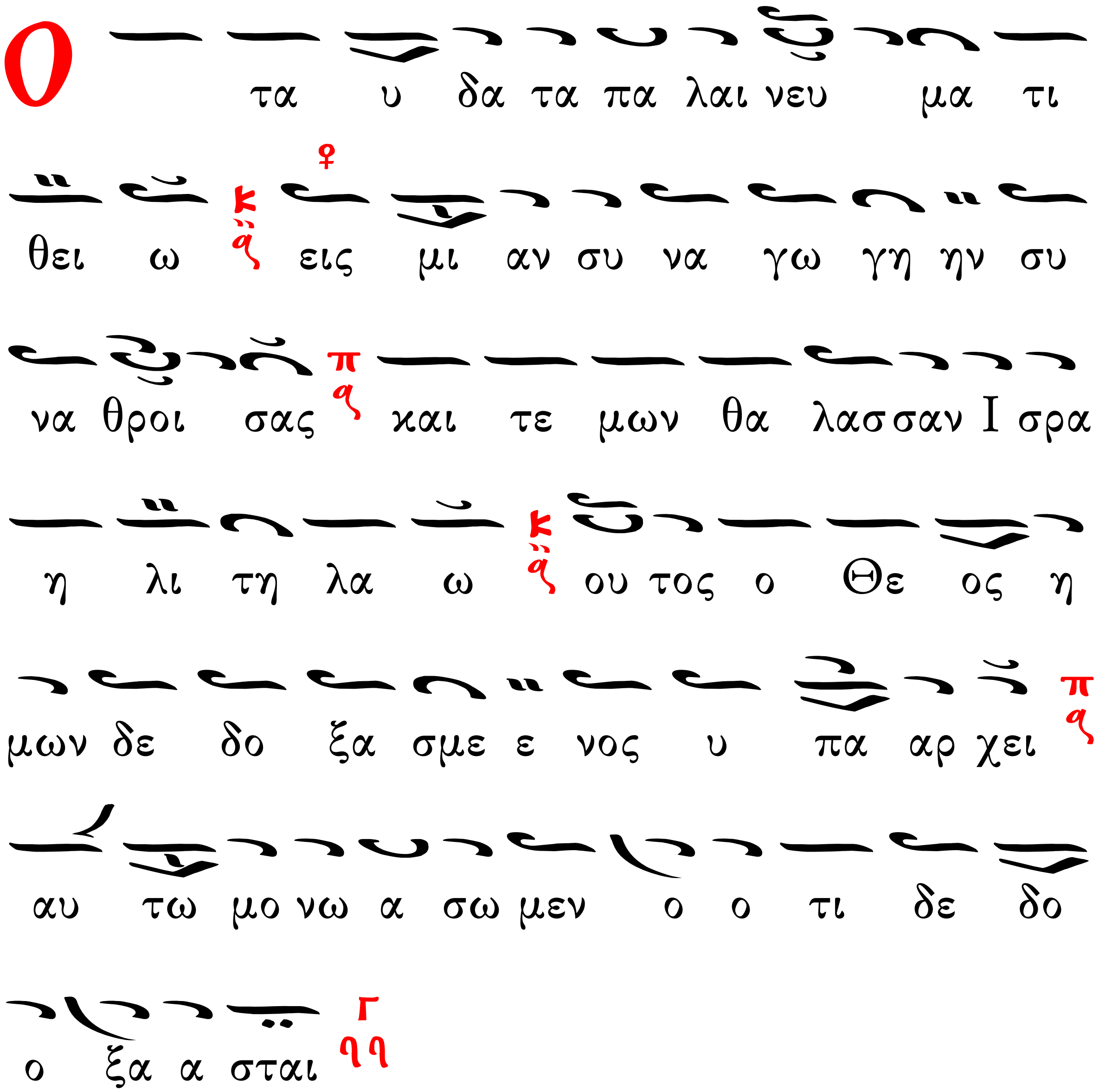

Τροπάρια.

Δόξα τῇ Ἁγίᾳ...

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἱδρῶτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τήν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Δόξα τῇ Ἁγίᾳ...

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδυκὼς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γάρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σήν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεός καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Κανὼν τῶν Προπατόρων.

Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν, πρὸ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ ἐκλάμψασι, καὶ τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Κύριον καὶ Δεσπότην, γνώμῃ ὀρθῇ, τεθεραπευκόσι, καὶ ἀδύτου φωτισμοῦ νῦν ἀπολαύουσιν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀδὰμ τὸν πρῶτον τιμήσωμεν, χειρὶ τετιμημένον τοῦ κτίσαντος, καὶ πάντων ἡμῶν Προπάτορα, ἤδη γεγενημένον, καὶ ἐν σκηναῖς, ταῖς ἐπουρανίαις, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν ἀναπαυόμενον.

Δόξα.

Τὸν Ἄβελ δῶρα προσάγοντα, ψυχῇ εὐγενεστάτῃ προσήκατο, ὁ πάντων Θεὸς καὶ Κύριος, τοῦτον δὲ μιαιφόνῳ, πάλαι χειρί, τεθανατωμένον, ἀνεκόμισε πρὸς φῶς ὡς θεῖον Μάρτυρα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥητῶν ἐνθέων ἀκούσωμεν, βοώντων τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν· ἰδοὺ γὰρ Σπηλαίῳ τίκτεται, Κόρης ἐξ ἀπειράνδρου, οὗ τὸν φρικτόν, τόκον προμηνύει, Ἀστρολόγοις ὁ ἀστὴρ ἐπιφαινόμενος.

ᾨδὴ Γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος Γα.

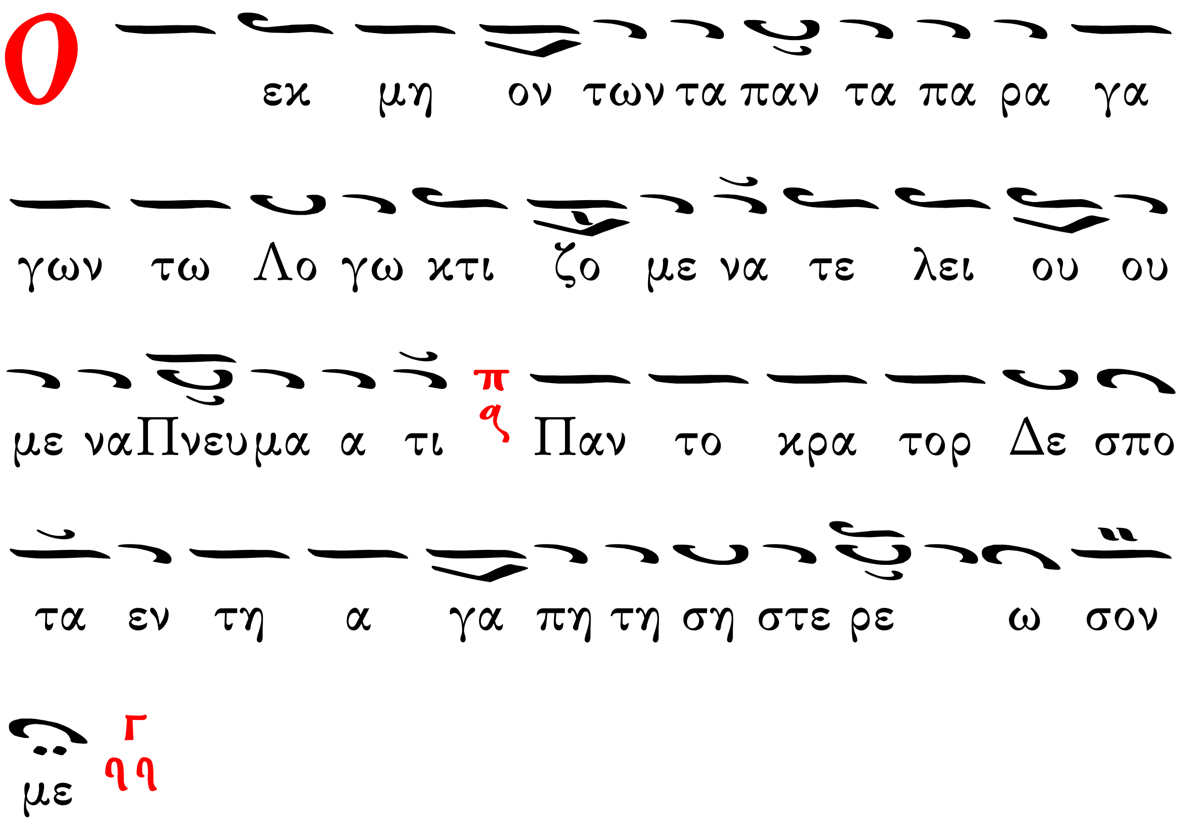

Τροπάρια.

Δόξα τῇ Ἁγίᾳ...

Διὰ Σταυροῦ σου ᾐσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δὲ, Χριστὲ τὸ κέρας ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει.

Δόξα τῇ Ἁγίᾳ...

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Κανὼν τῶν Προπατόρων.

Ἦχος α΄. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

ᾎδεται ἐν κόσμῳ, τὸ τοῦ Σὴθ πρὸς τὸν Κτίστην διάπυρον· ἐν γὰρ ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, καὶ ψυχῆς διαθέσει, αὐτὸν ὄντως ἐθεράπευσε, καὶ νῦν ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων βοᾷ, ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόματι καὶ γλώσσῃ, καὶ καρδίᾳ Ἐνὼς ὁ θαυμάσιος, ἐπικαλεῖσθαι θεοφρόνως, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, Θεὸν ἤλπισεν ἐν πνεύματι, καὶ εὐαρέστως βιώσας ἐν γῇ, κλέος ἐπηνέγκατο.

Δόξα.

Ἱερολογίαις, ἱεραῖς τὸν Ἐνὼχ μακαρίσωμεν· εὐαρεστήσας γὰρ Κυρίῳ, μετετέθη ἐν δόξῃ, ὀφθεὶς κρείττων καθὼς γέγραπται, θανάτου οἷα Θεοῦ πεφηνώς, δοῦλος γνησιώτατος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ προσδοκία, τῶν Ἐθνῶν ἐκ Παρθένου προέρχεται, καὶ Βηθλεὲμ τὴν κεκλεισμένην, ὑπανοίγει προσφόρως, Ἐδὲμ Λόγον σωματούμενον, εἰσδεδεγμένη καὶ φάτνῃ σαρκί, ἐπανακλινόμενον.

Μικρὰ συναπτή.

Ἡ Ὑπακοή.
Ἦχος β'.

Εἰς δρόσον τοῖς Παισί, τὸ πῦρ μετεβάλλετο, ὁ θρῆνος εἰς χαράν, ταῖς Γυναιξὶν ἐνηλλάττετο· Ἄγγελος γάρ, ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι, τοῖς μέν, εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δέ, τὴν ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὔα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται, σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνείτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ᾄσματα, τῷ πάντων Κτίστῃ καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ᾅδου σήμερον, ὡς Ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταῤῥάσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ᾅδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Μικρὰ συναπτή.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε, ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον πεῖραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς ὁ θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου τῶν ἐν Βαβυλῶνι, ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΙΖʹ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου.

Στίχοι

Ὕπαρ, Θεέ, βλέπει σε νῦν ἐπὶ θρόνου,
Τμηθεὶς Δανιήλ, οὐκ ὄναρ καθῶς πάλαι.
Εἰ μὴ θανεῖν τρεῖς Παῖδες ἤρων ἐκτόπως,
Ὡς τοῦ πυρὸς πρίν, ἦρχον ἂν καὶ τοῦ ξίφους.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Δανιὴλ τάμον, ὃς βλέπει μέλλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ , Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ νέου, Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου.

Στίχοι

Ἔχει μὲν ἡ γῆ σῶμα Διονυσίου
Νέου, Πόλος δὲ τοῦδε τὴν ψυχὴν φέρει.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ θάνεν, Διονύσιος ὁ κλεινός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ , Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πατερμουθίου, Κόπρι καὶ Ἀλεξάνδρου, μαρτυρησάντων ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, Καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ ἀειμνήστου ὁμολογητοῦ Δουναλέ, τοῦ μετονομασθέντος Στεφάνου.

Στίχοι

Στολαῖς Στέφανος ἀρετῶν ἐστεμμένος,
Λαμπρὸς τις ἥκει πρὸς στεφάνους τοὺς ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰάχκου.

Στίχοι

Ἴακχε, κρατύνθητι, καὶ τμηθεὶς κάραν,
Τμηθεῖσαν ἐγγράφηθι, καὶ στέφου κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ , Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Στιχοι

Δέξασθαι χαρὰν οἱ πάλαι Προπάτορες,
Βλέποντες ἐγγίζοντα Χριστὸν Μεσσίαν.
Γήθεο Ἀβραάμ, ὅτι Πρόπαππος Χριστοῦ ἐδείχθης.

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος α΄ Πα.

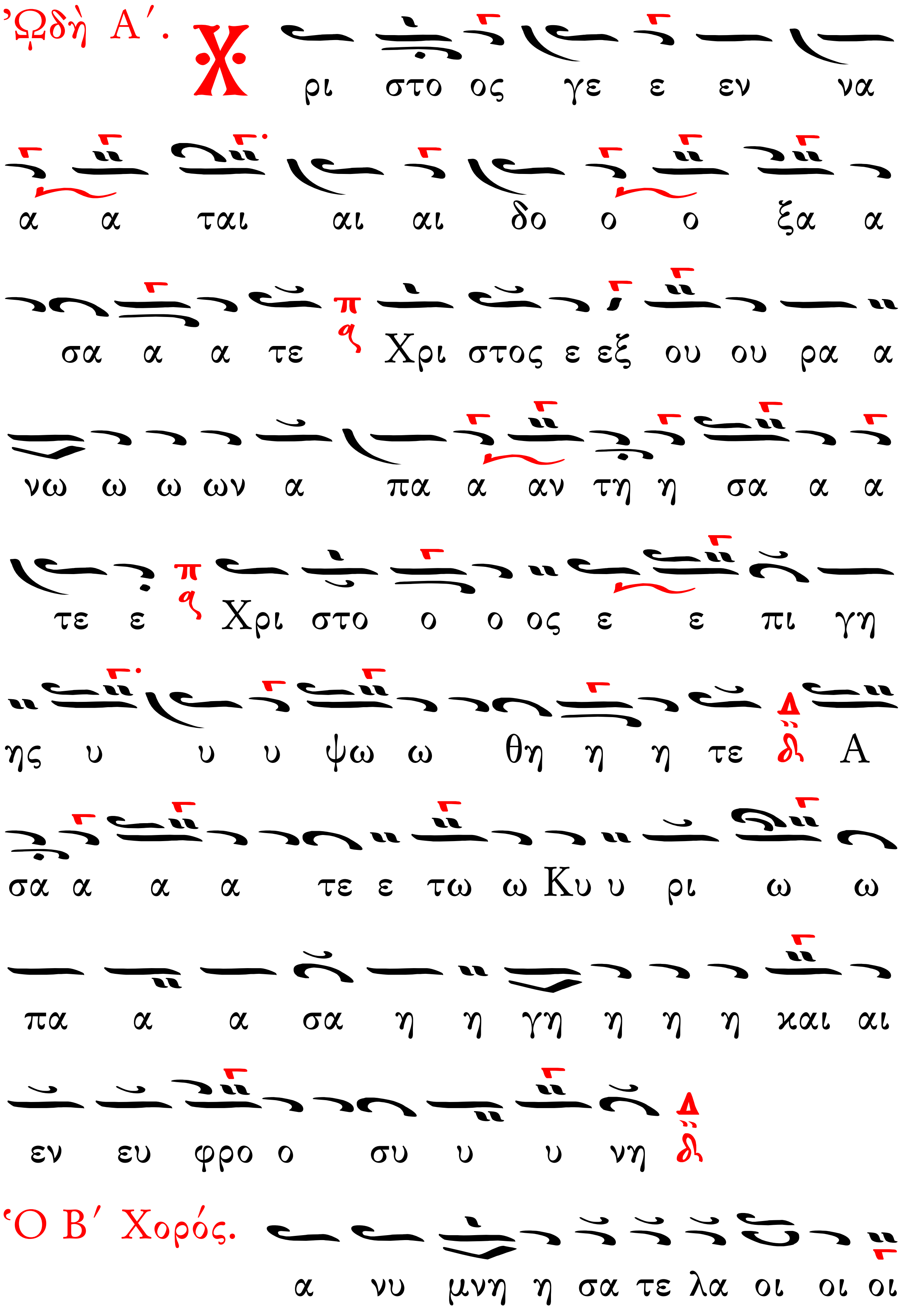

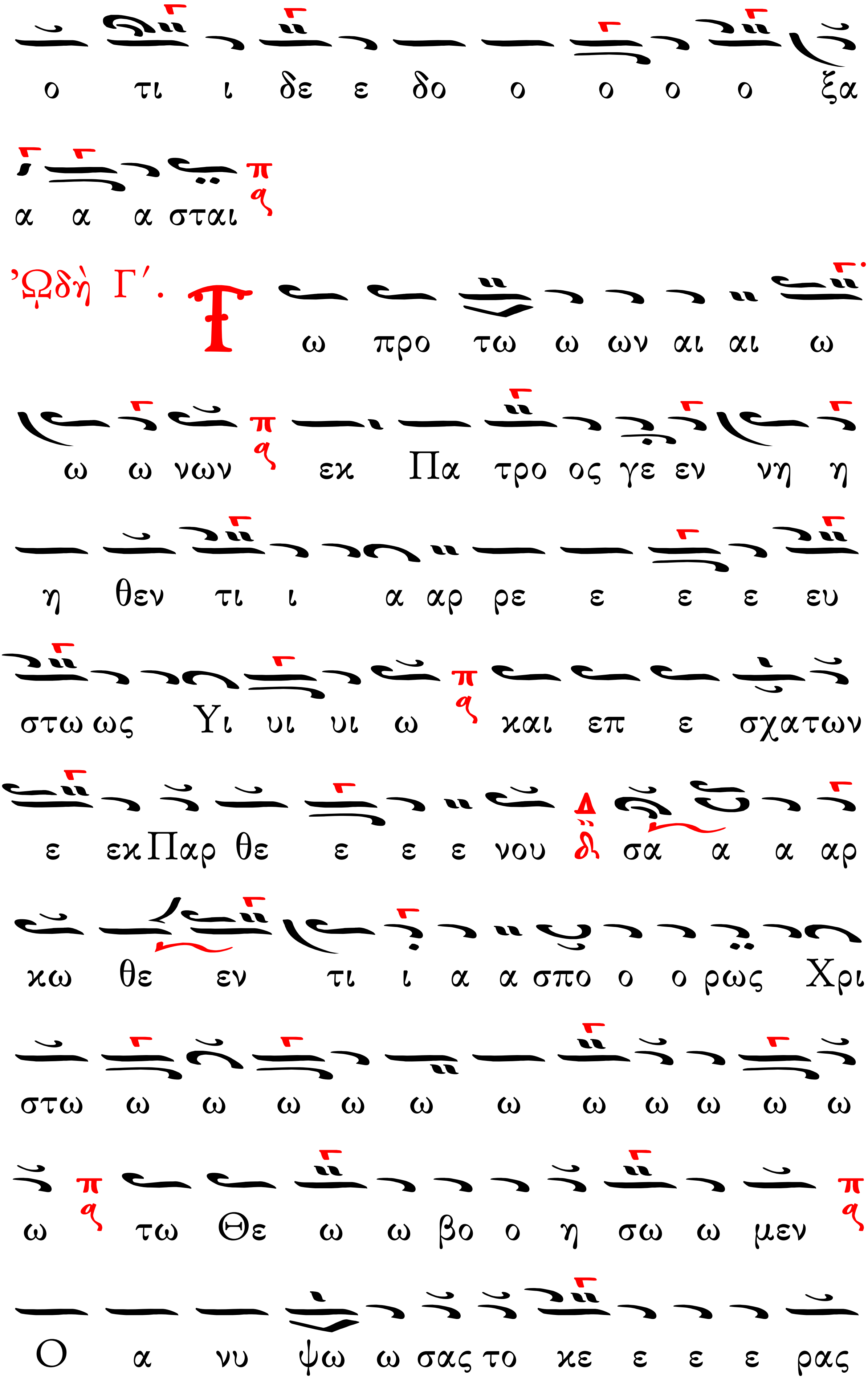
ο τι ι δε ε δο ο ο ο ο ξα
α α α σται
Ὠδὴ Γ΄.
Τ ω προ τω ω ων αι αι ω
ω ω νων εκ Πα τρο ος γε εν νη η
η θεν τι ι α αρ ρε ε ε ε ευ
στω ως Υι υι υι ω και επ ε σχατων
ε εκ Παρ θε ε ε ε νου δι σα α α αρ
κω θε εν τι ι α α σπο ο ο ρως Χρι
στω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω τω Θε ω ω βο ο η σω ω μεν
Ο α νυ ψω ω σας το κε ε ε ε ρας

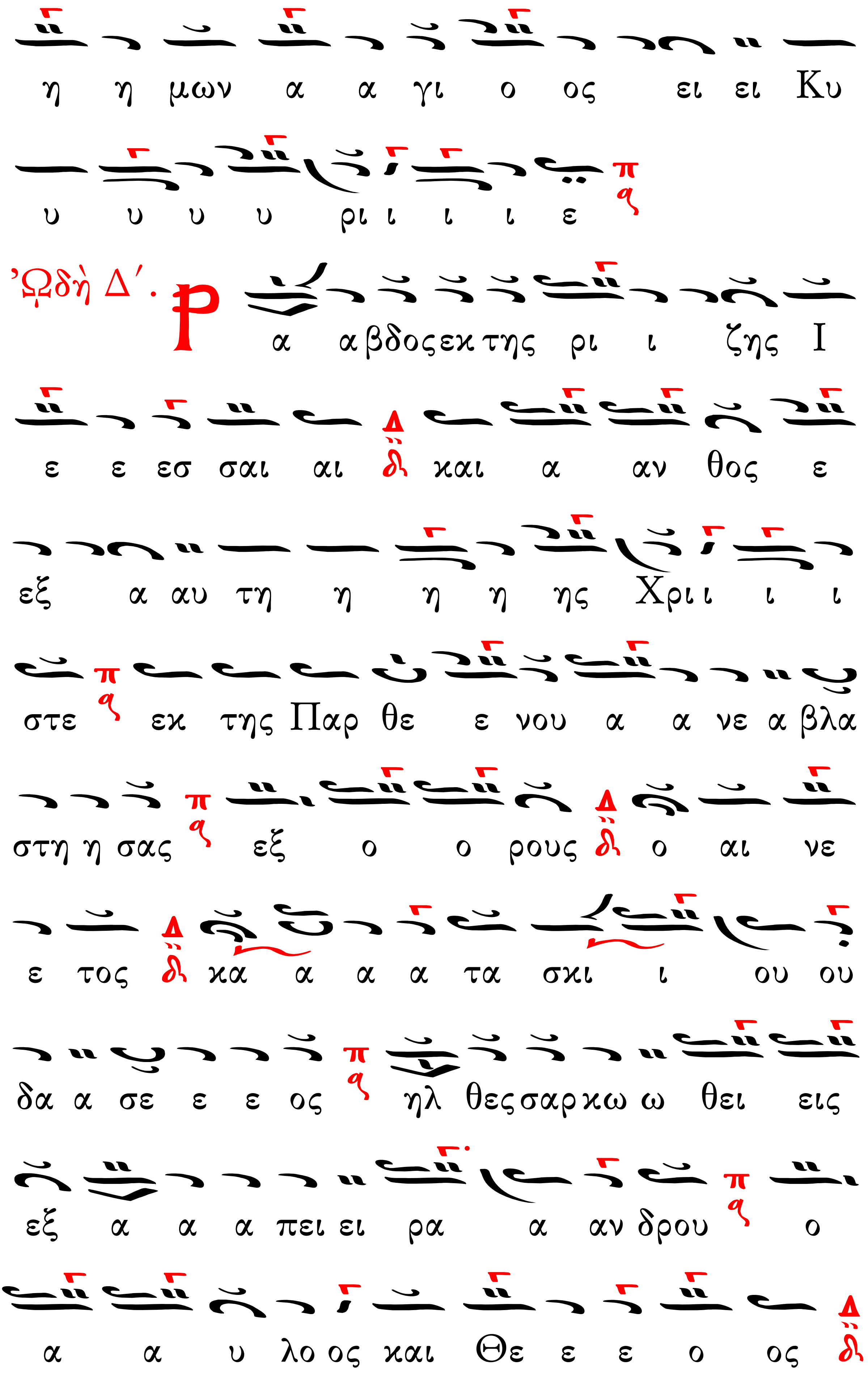
η η μων α α γι ο ος ει ει Κυ
υ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Ὠδὴ Δ΄.
Ρα αβδοςεκ της ρι ι ζης Ι
ε ε εσ σαι αι και α αν θος ε
εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι ι
στε εκ της Παρ θε ε νου α α νε α βλα
στη η σας εξ ο ο ρους ο αι νε
ε τος κα α α α τα σκι ι ου ου
δα α σε ε ε ος ηλ θεςσαρκω ω θει εις
εξ α α α πει ει ρα α αν δρου ο
α α υ λο ος και Θε ε ε ο ος

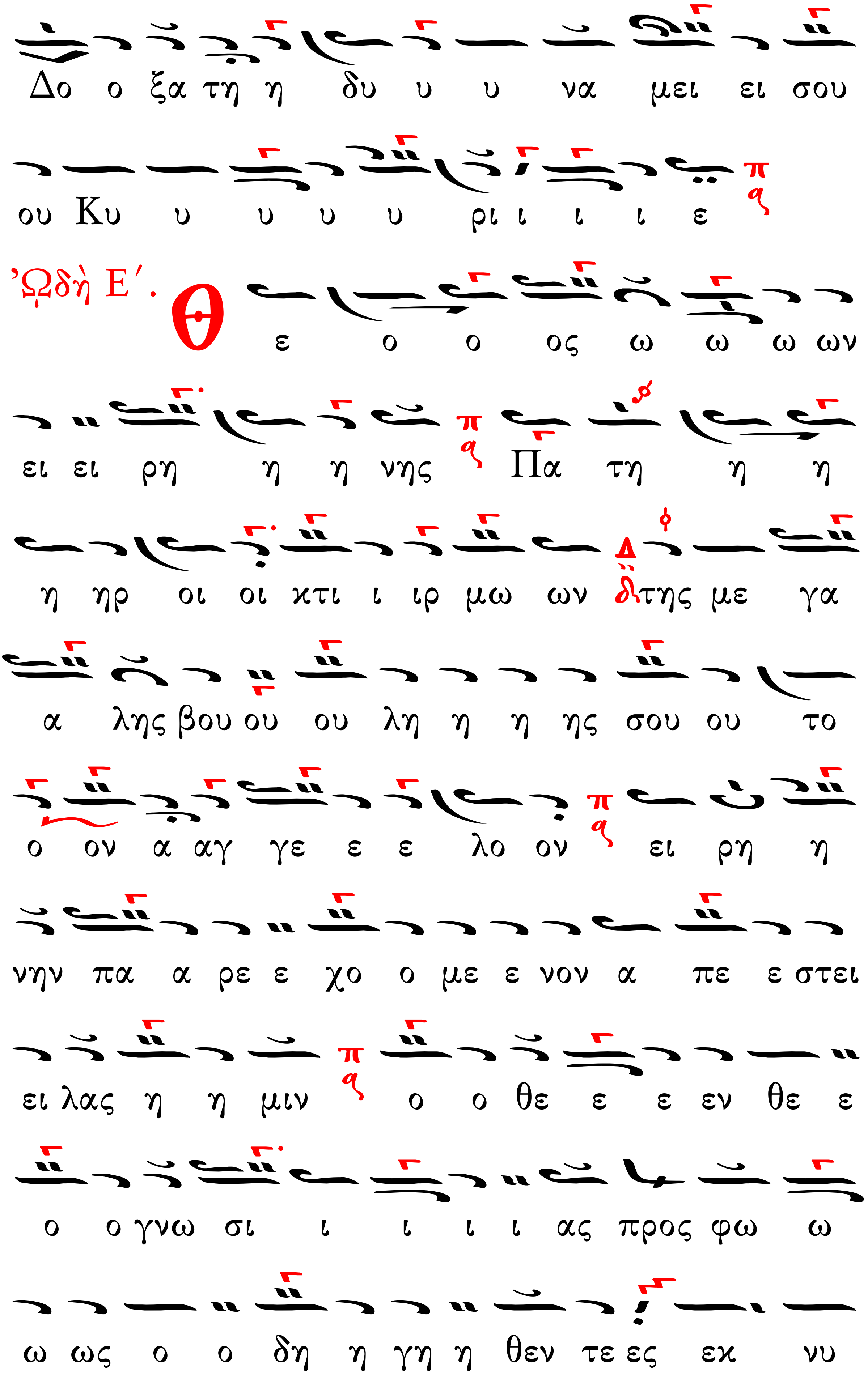
Δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου
ου Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Ὠδὴ Ε΄.
Θε ο ο ος ω ω ω ων
ει ει ρη η η νης Πα τη η η
η ηρ οι οι κτι ι ιρ μω ων της με γα
α λης βου ου ου λη η η ης σου ου το
ο ον α αγ γε ε ε λο ον ει ρη η
νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α πε ε στει
ει λας η η μιν ο ο θε ε ε εν θε ε
ο ο γνω σι ι ι ι ι ας προς φω ω
ω ως ο ο δη η γη η θεν τε ες εκ νυ

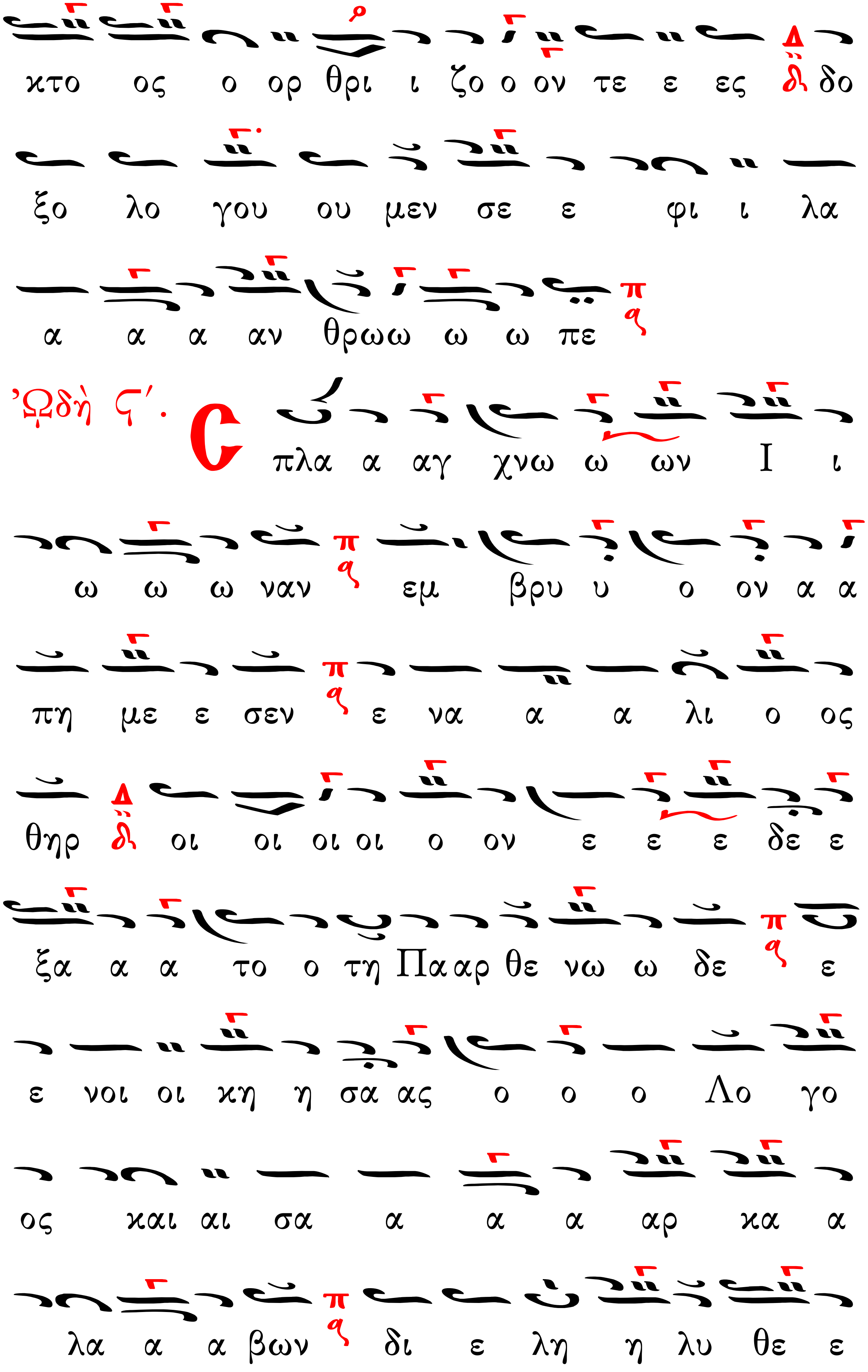
κτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον τε ε ες δο
ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα
α α α αν θρωω ω ω πε
'Ωδὴ ϛ΄.
Ε πλα α αγ χνω ω ων Ι ι
ω ω ω ναν εμ βρυ υ ο ον α α
πη με ε σεν ε να α α λι ο ος
θηρ οι οι οι οι ο ον ε ε ε δε ε
ξα α α το ο τη Παα αρ θε νω ω δε ε
ε νοι οι κη η σα ας ο ο ο Λο γο
ος και αι σα α α α αρ κα α
λα α α βων δι ε λη η λυ θε ε

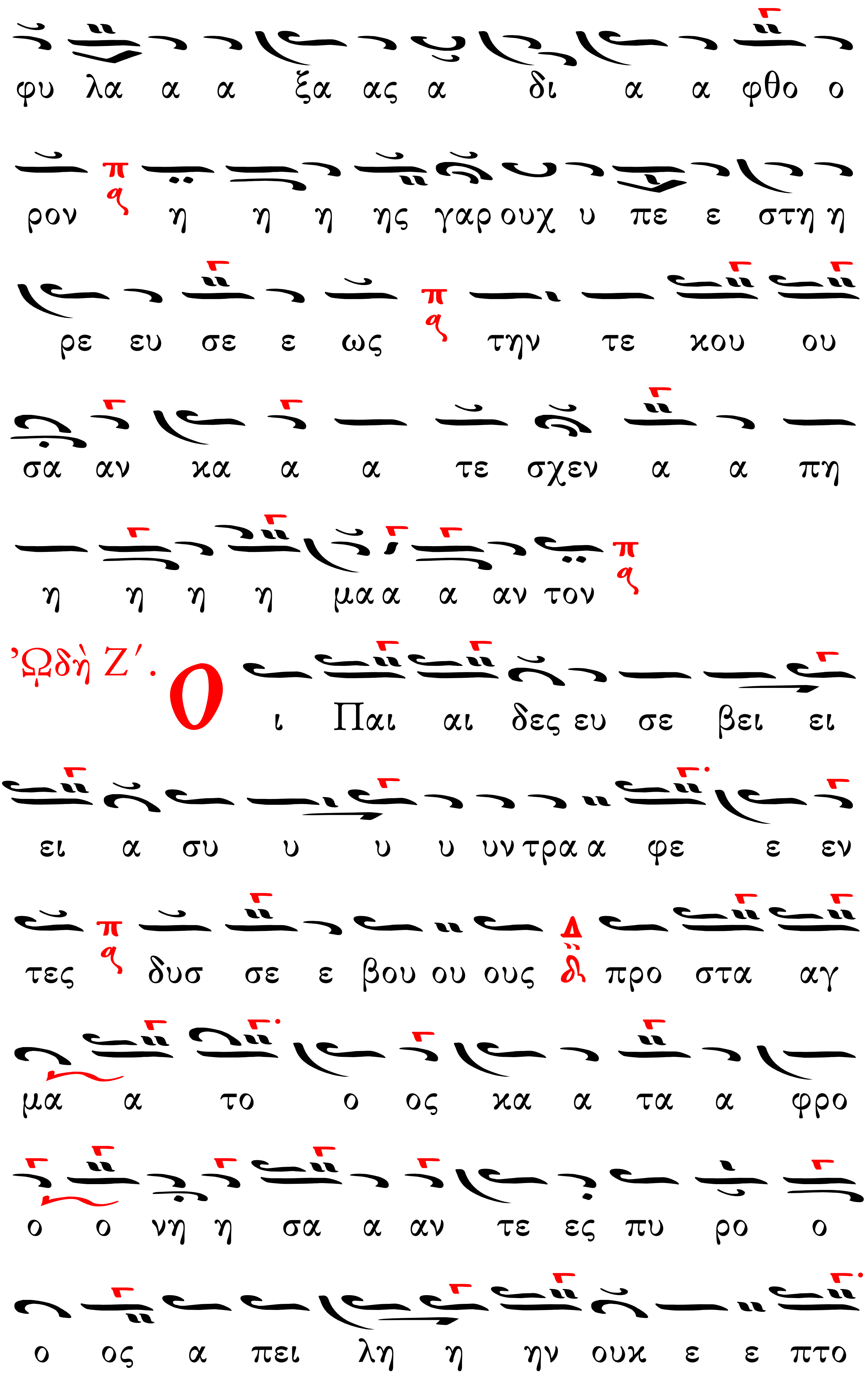
φυ λα α α ξα ας α δι α α φθο ο
ρον η η η ης γαρ ουχ υ πε ε στη η
ρε ευ σε ε ως την τε κου ου
σα αν κα α α τε σχεν α α πη
η η η η μα α α αν τον
'Ωδὴ Ζ'.
Ο ι Παι αι δες ευ σε βει ει
ει α συ υ υ υ υν τρα α φε ε εν
τες δυσ σε ε βου ου ους προ στα αγ
μα α το ο ος κα α τα α φρο
ο ο νη η σα α αν τε ες πυ ρο ο
ο ος α πει λη η ην ουκ ε ε πτο

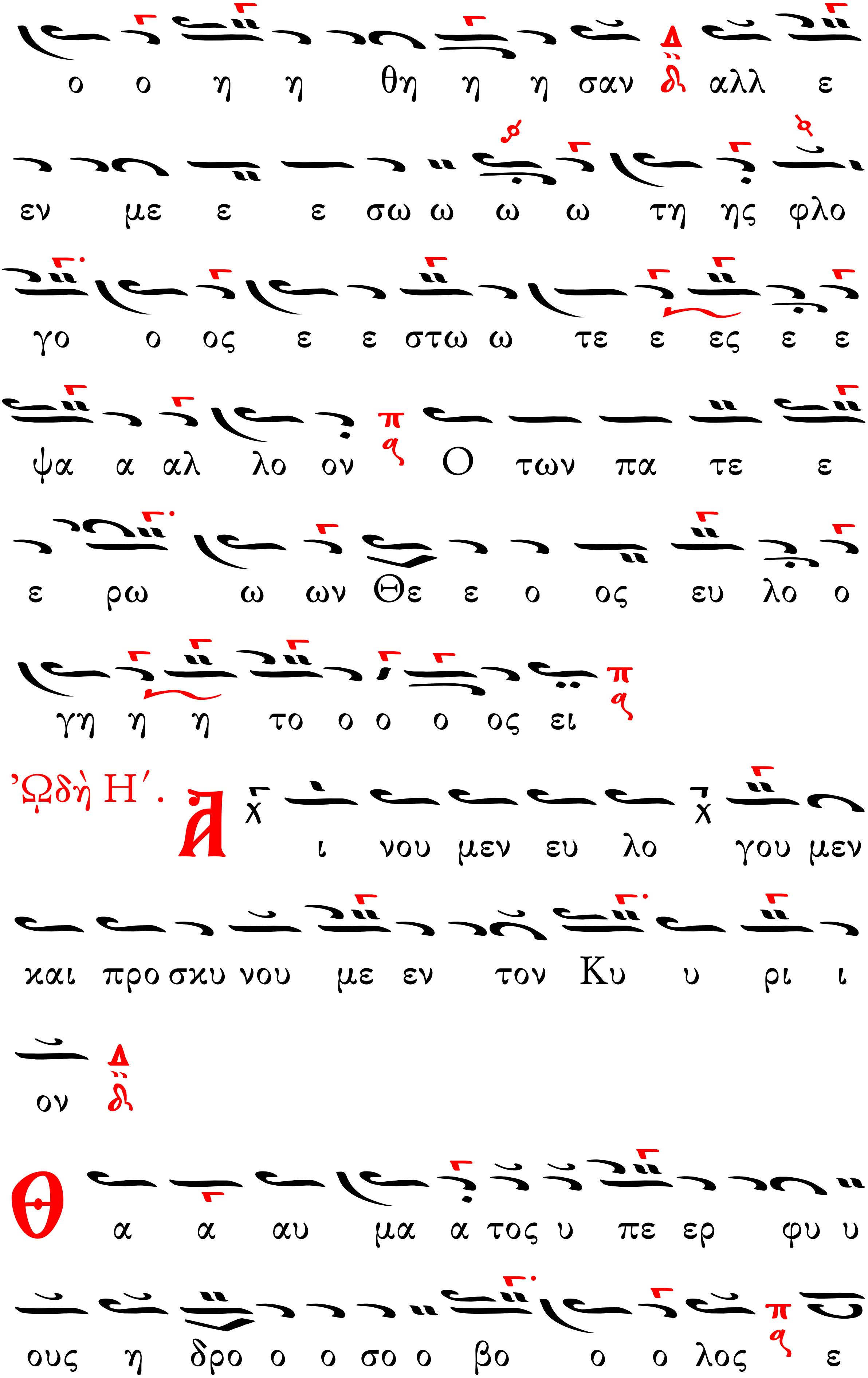

ο ο η η θη η η σαν αλλ ε
εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο
γο ο ος ε ε στω ω τε ε ες ε ε
ψα α αλ λο ον Ο των πα τε ε
ε ρω ω ων Θε ε ο ος ευ λο ο
γη η η το ο ο ο ος ει
Ὠδὴ Η΄.
Αι νου μεν ευ λο γου μεν
και προ σκυ νου με εν τον Κυ υ ρι ι
ον
Θα α αυ μα α τος υ πε ερ φυ υ
ους η δρο ο ο σο ο βο ο ο λος ε

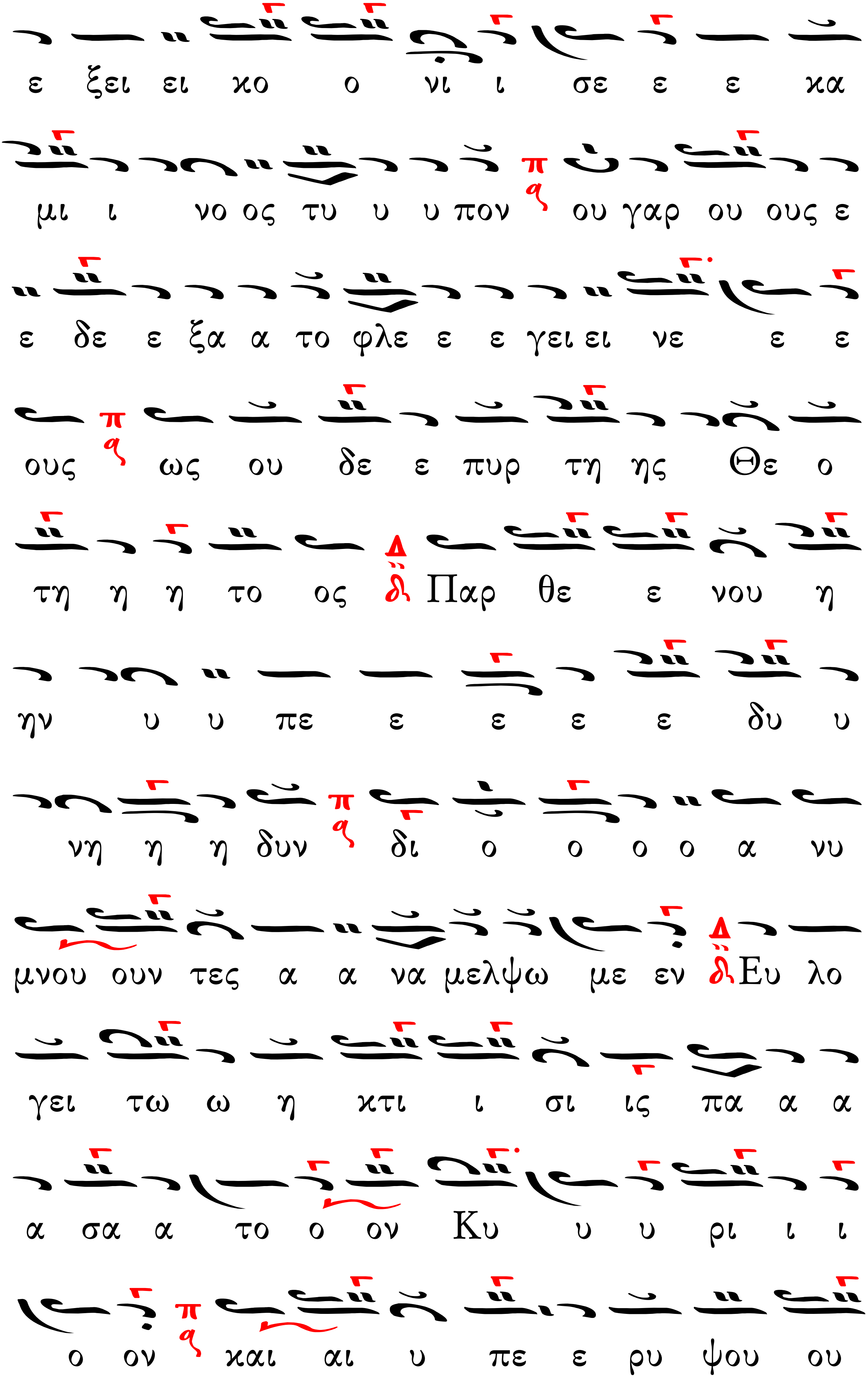
ε ξει ει κο ο νι ι σε ε ε κα
μι ι νο ος τυ υ υ πον ου γαρ ου ους ε
ε δε ε ξα α το φλε ε ε γει ει νε ε ε
ους ως ου δε ε πυρ τη ης Θε ο
τη η η το ος Παρ θε ε νου η
ην υ υ πε ε ε ε ε δυ υ
νη η η δυν δι ο ο ο ο α νυ
μνου ουν τες α α να μελψω με εν Ευ λο
γει τω ω η κτι ι σι ις πα α α
α σα α το ο ον Κυ υ υ ρι ι ι
ο ον και αι υ πε ε ρυ ψου ου

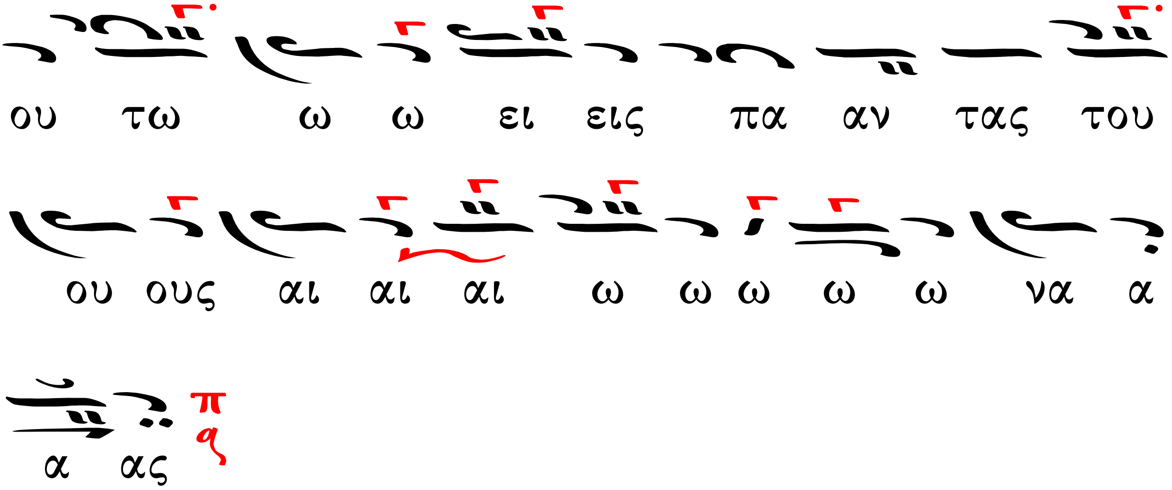
ου τω ω ω ει εις πα αν τας του
ου ους αι αι αι ω ω ω ω ω να α
α ας

Σύντομες Πέτρου Βυζαντίου.

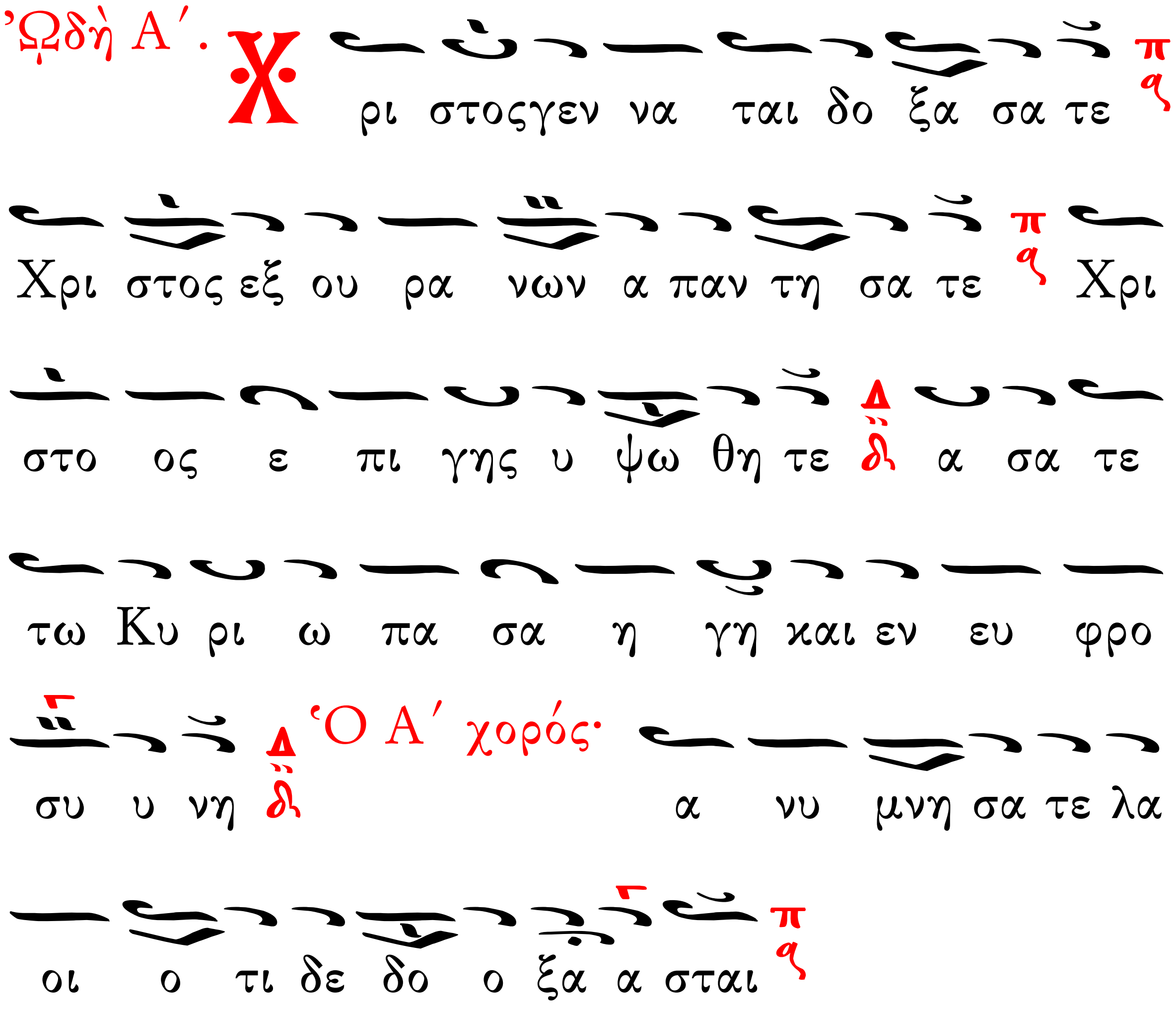

Ὠδὴ Γ΄.

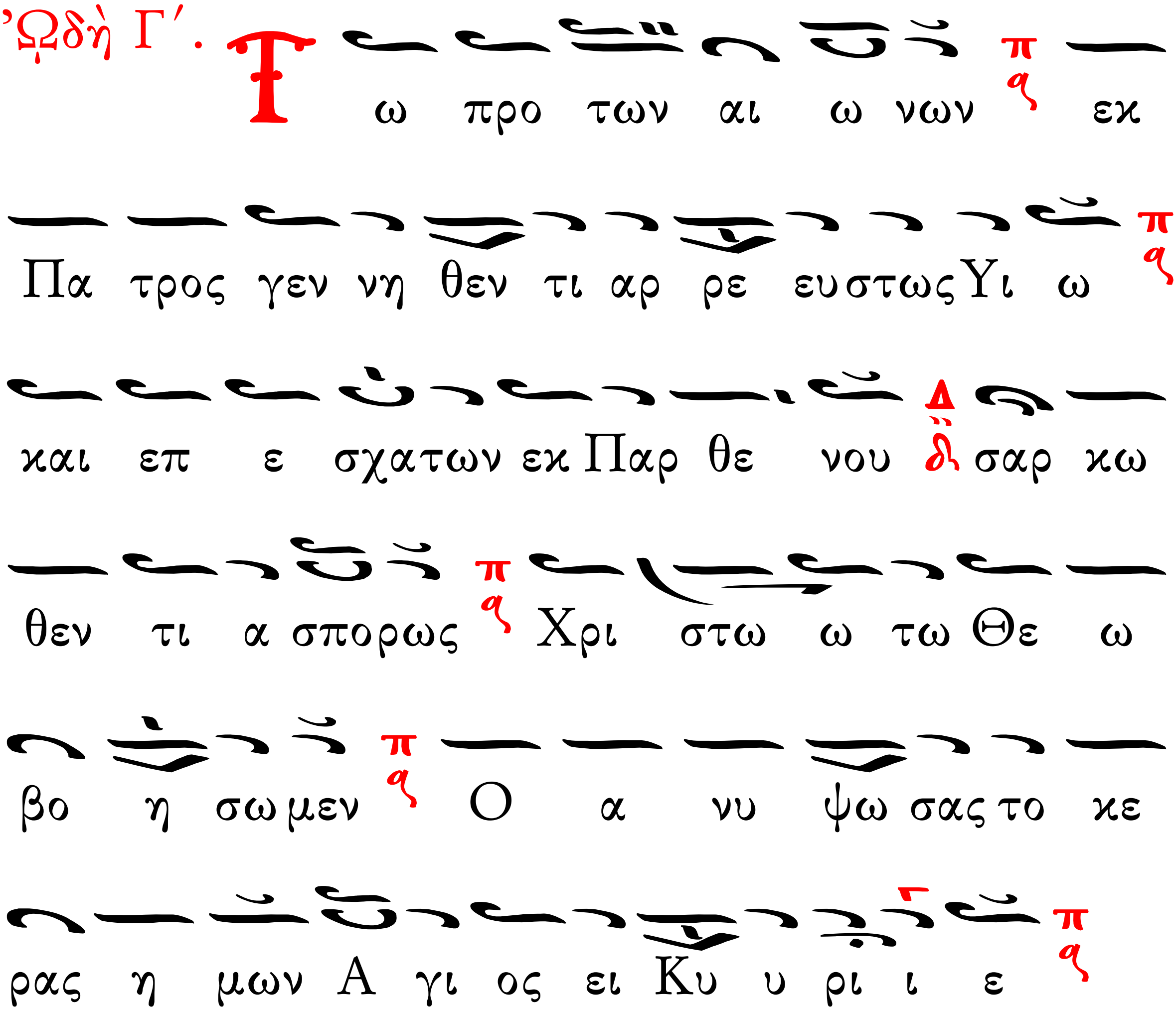
Τ ω προ των αι ω νων εκ
Πα τρος γεν νη θεν τι αρ ρε ευστως Υι ω
και επ ε σχατων εκ Παρ θε νου σαρ κω
θεν τι α σπορως Χρι στω ω τω Θε ω
βο η σω μεν Ο α νυ ψω σας το κε
ρας η μων Α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

Ὠδὴ Δ΄.

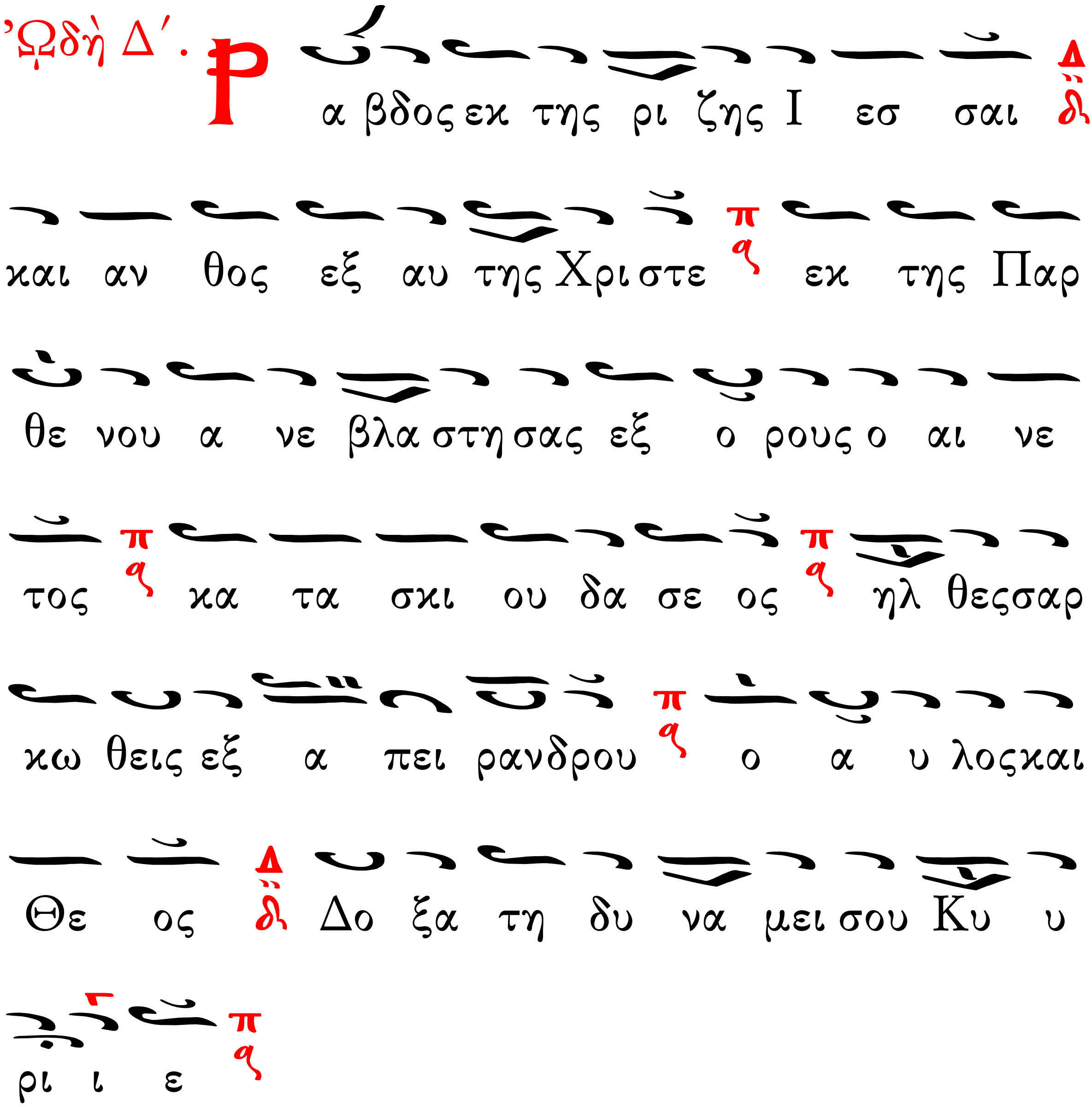
Ρ α βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι
και αν θος εξ αυ της Χρι στε εκ της Παρ
θε νου α νε βλα στη σας εξ ο ρους ο αι νε
τος κα τα σκι ου δα σε ος ηλ θεςσαρ
κω θεις εξ α πει ρανδρου ο α υ λοςκαι
Θε ος Δο ξα τη δυ να μει σου Κυ υ
ρι ι ε

Ὠδὴ Ε΄.

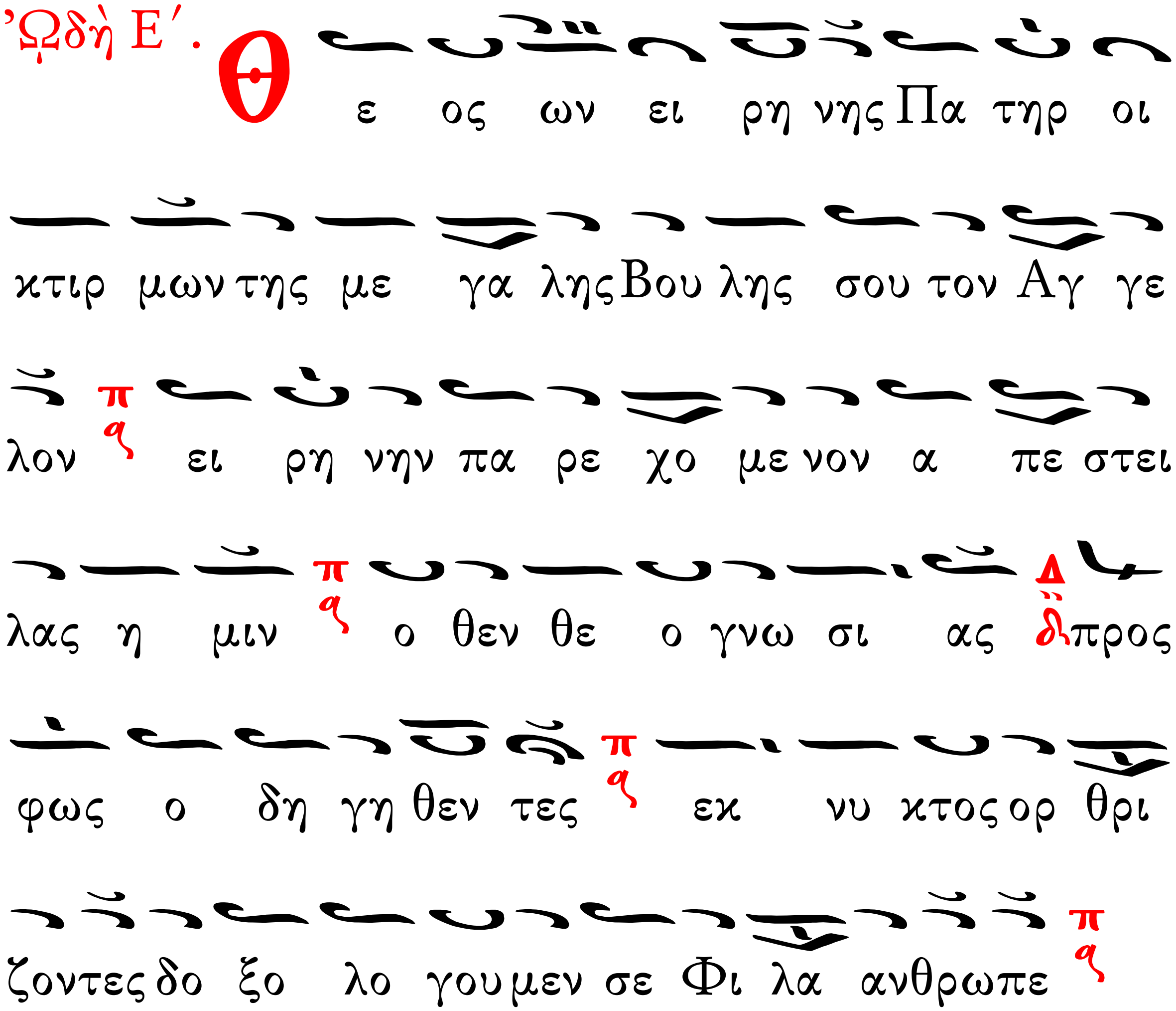
Θε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι
κτιρ μων της με γα λης Βου λης σου τον Αγ γε
λον πα ει ρη νην πα ρε χο με νον α πε στει
λας η μιν πα ο θεν θε ο γνω σι ας Δι προς
φως ο δη γη θεν τες πα εκ νυ κτος ορ θρι
ζοντες δο ξο λο γου μεν σε Φι λα ανθρωπε πα

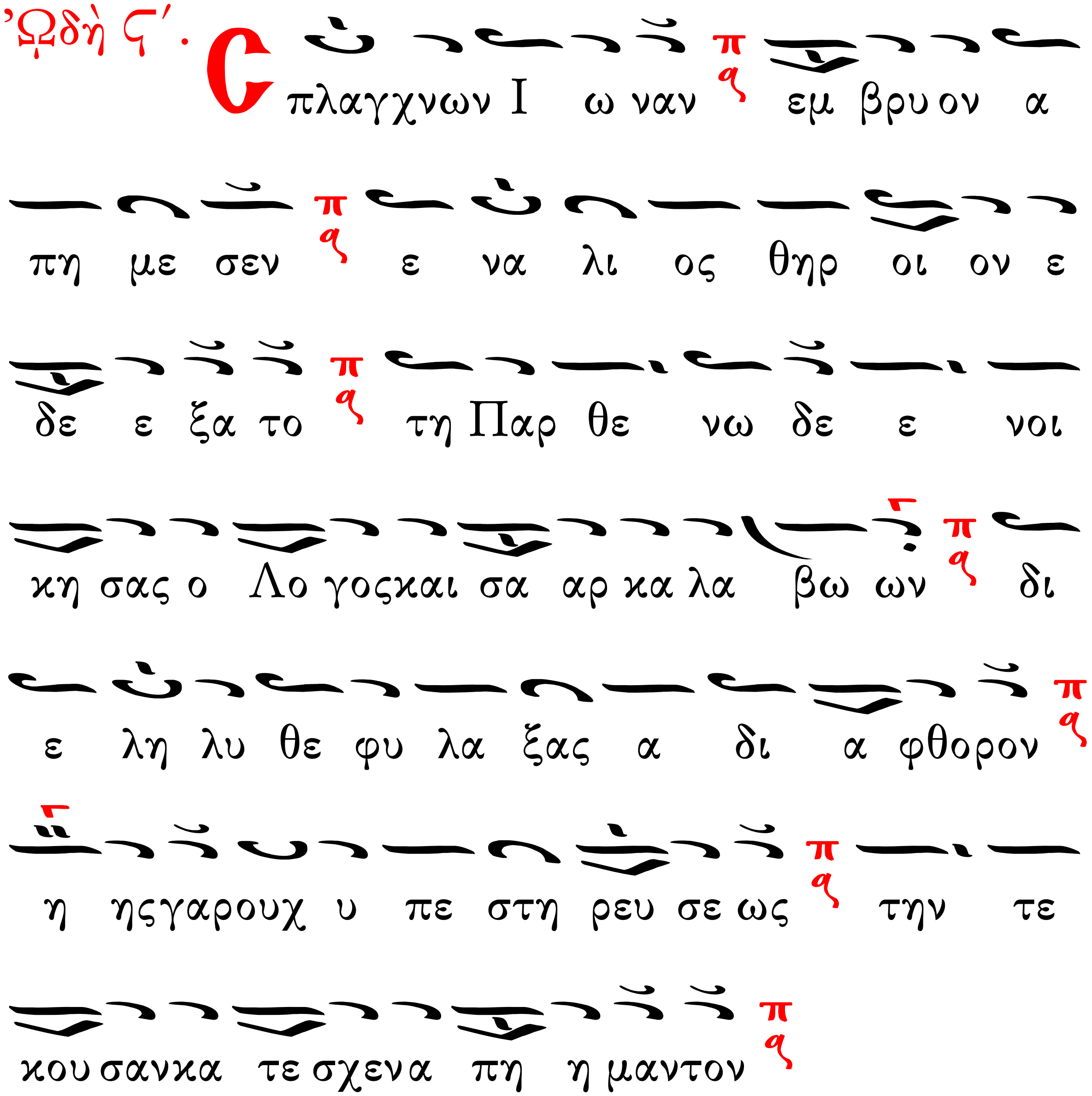
ᾨδὴ ϛʹ.
Σπλαγχνων Ι ω ναν εμ βρυ ον α
πη με σεν ε να λι ος θηρ οι ον ε
δε ε ξα το τη Παρ θε νω δε ε νοι
κη σας ο Λο γος και σα αρ κα λα βω ων δι
ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι α φθορον
η ης γαρ ουχ υ πε στη ρευ σε ως την τε
κου σαν κα τε σχε να πη η μαντον

Ὠδὴ Ζ΄.

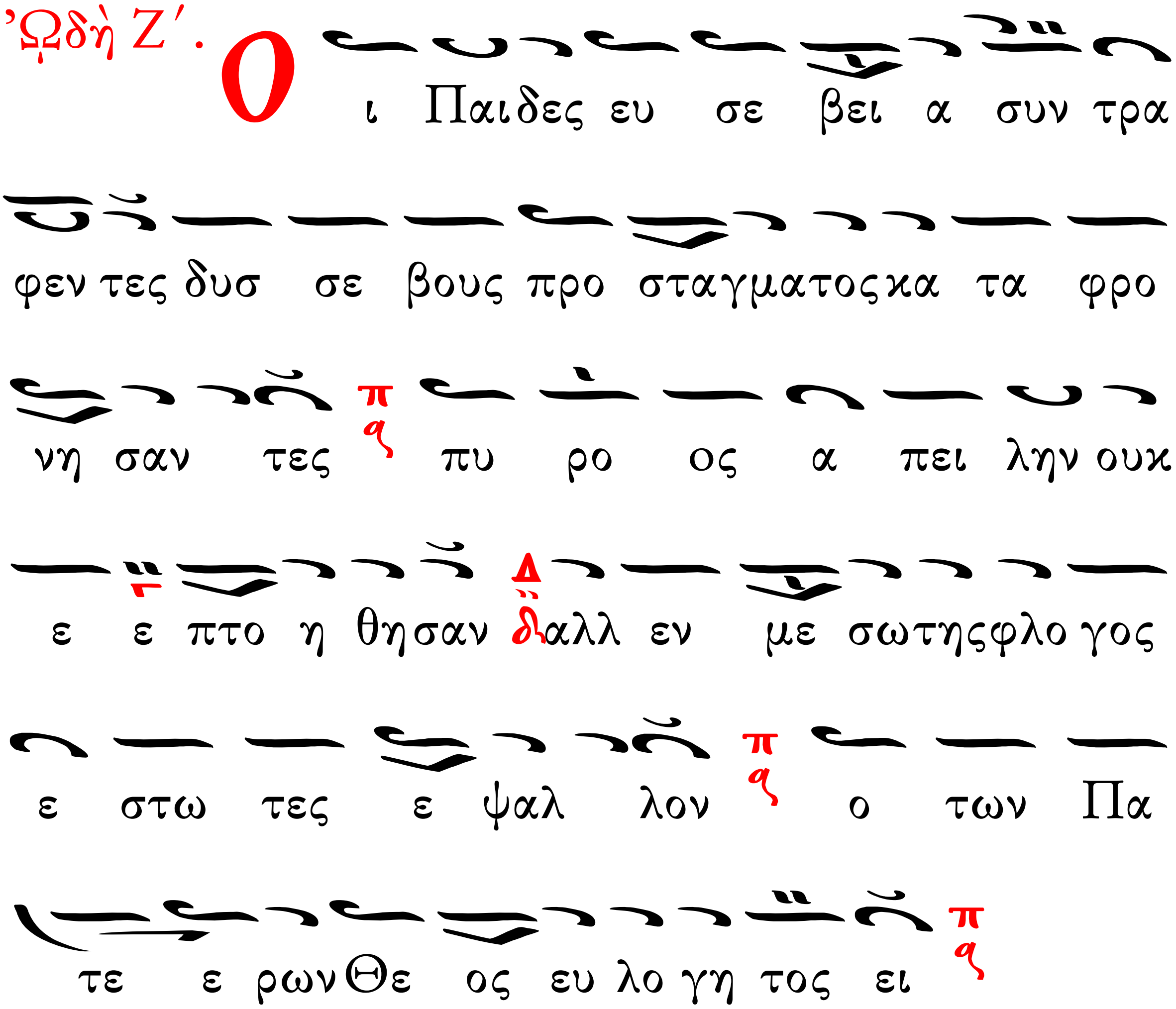
Ο ι Παιδες ευ σε βει α συν τρα
φεν τες δυσ σε βους προ σταγματος κα τα φρο
νη σαν τες πυ ρο ος α πει λην ουκ
ε ε πτο η θησαν αλλ εν με σωτηςφλο γος
ε στω τες ε ψαλ λον ο των Πα
τε ε ρωνΘε ος ευ λο γη τος ει

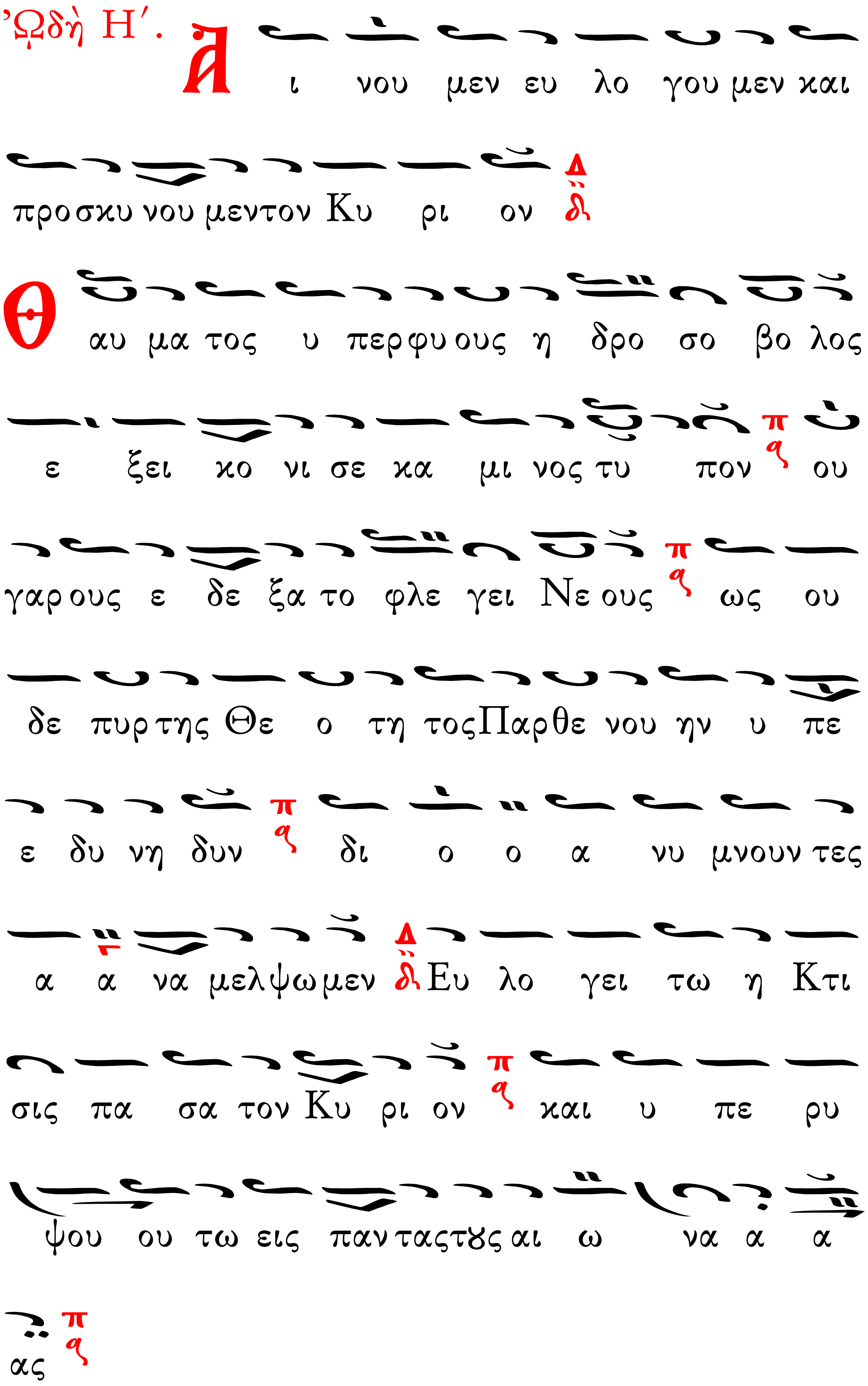
Ὠδὴ Η΄.
Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και
προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον
Θ αυ μα τος υ περφυ ους η δρο σο βο λος
ε ξει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου
γαρ ους ε δε ξα το φλε γει Νε ους ως ου
δε πυρ της Θε ο τη τος Παρθε νου ην υ πε
ε δυ νη δυν δι ο ο α νυ μνουν τες
α α να μελψωμεν Ευ λο γει τω η Κτι
σις πα σα τον Κυ ρι ον και υ πε ρυ
ψου ου τω εις παν τας τους αι ω να α α
ας

Ἀκολουθία Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ἦχος Β΄.

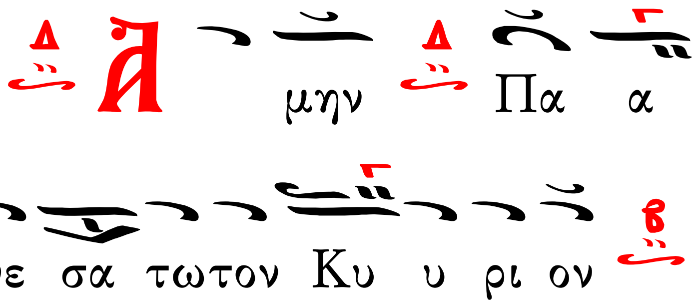

(Δίς).

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

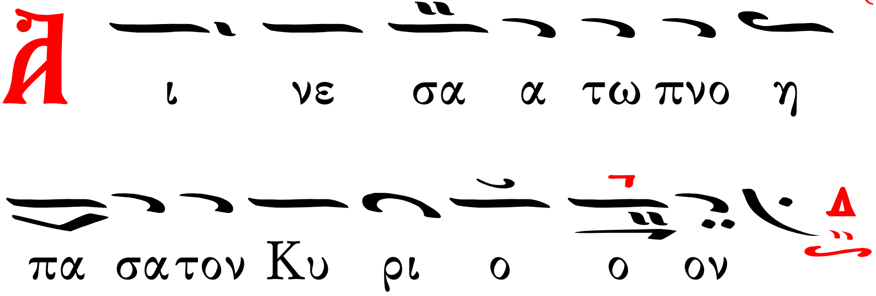

Ὁ Β΄ χορός·

Τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι᾽ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

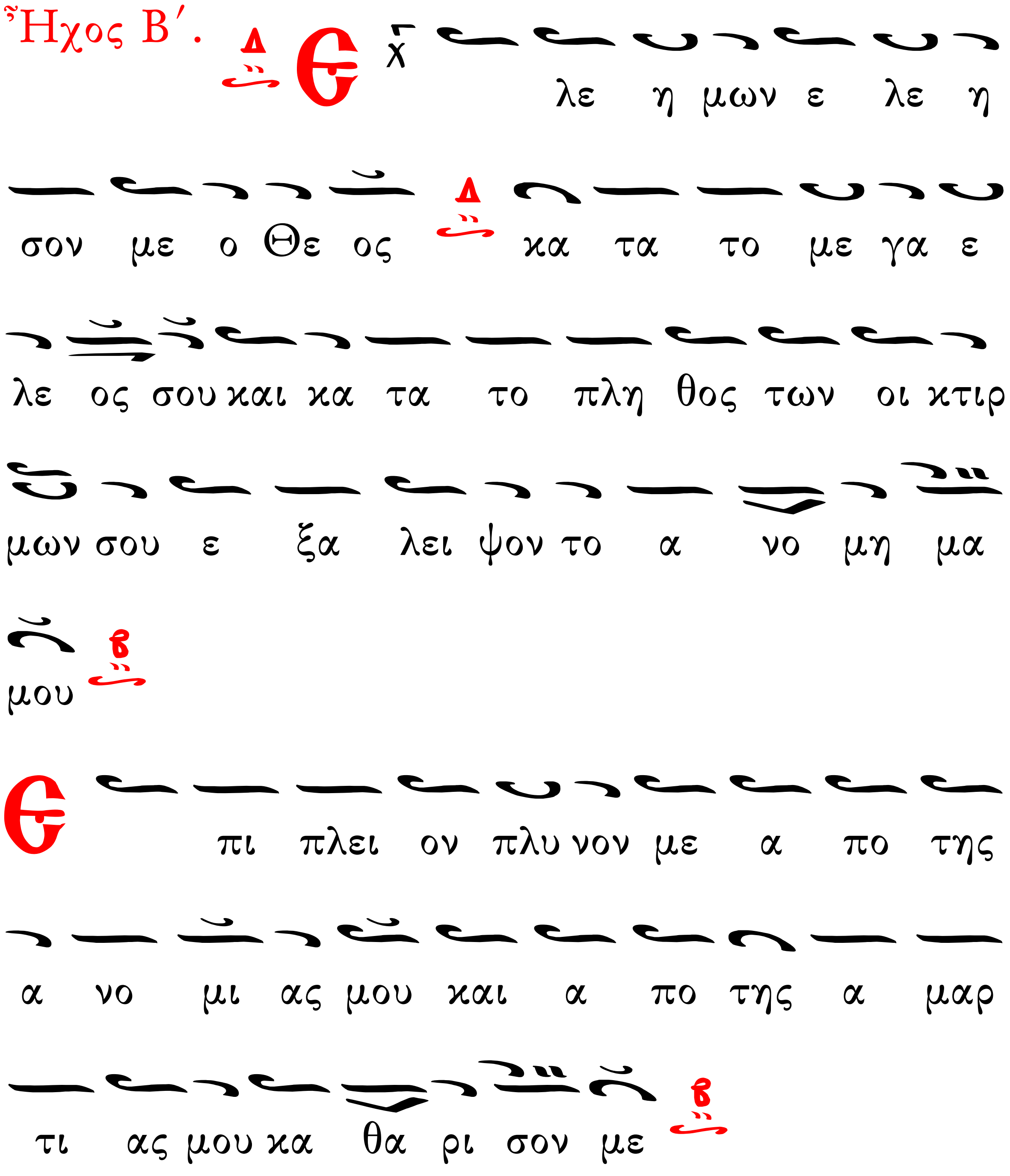

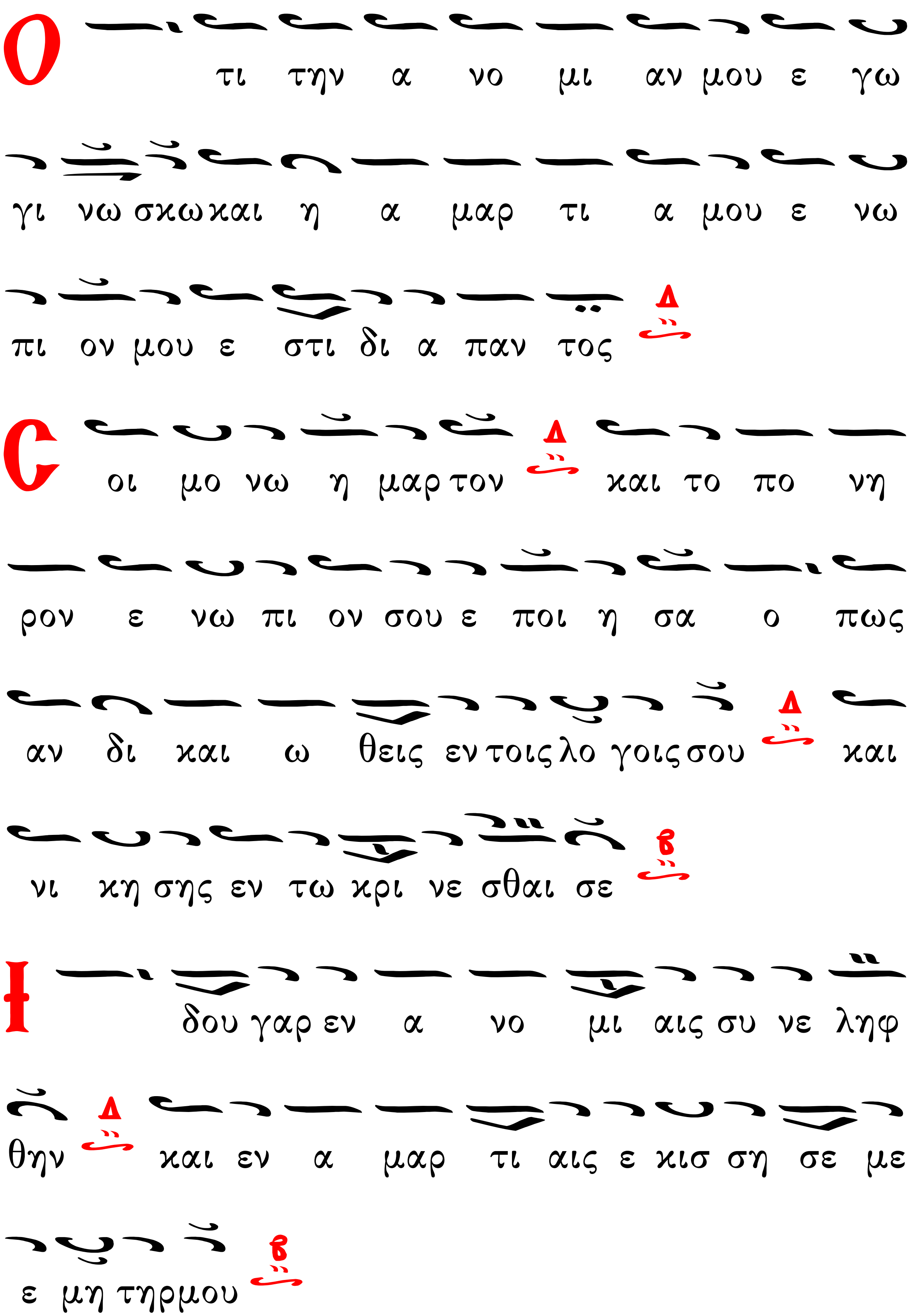
Ο τι την α νο μι αν μου ε γω
γι νω σκω και η α μαρ τι α μου ε νω
πι ον μου ε στι δι α παν τος
Σ οι μο νω η μαρ τον και το πο νη
ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως
αν δι και ω θεις εν τοις λο γοις σου και
νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε
Ι δου γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφ
θην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με
ε μη τηρ μου

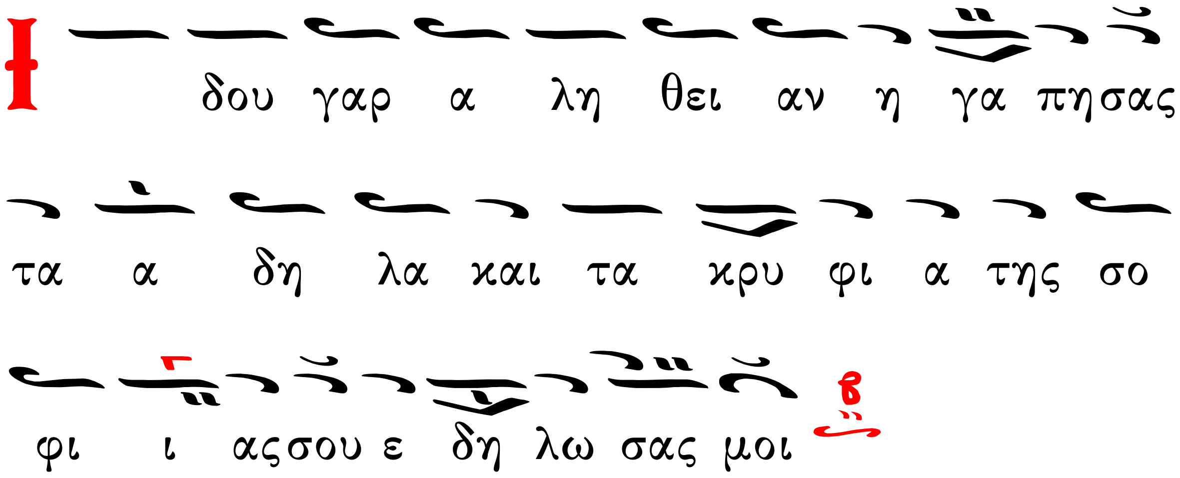

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Ἀρχιερέως.

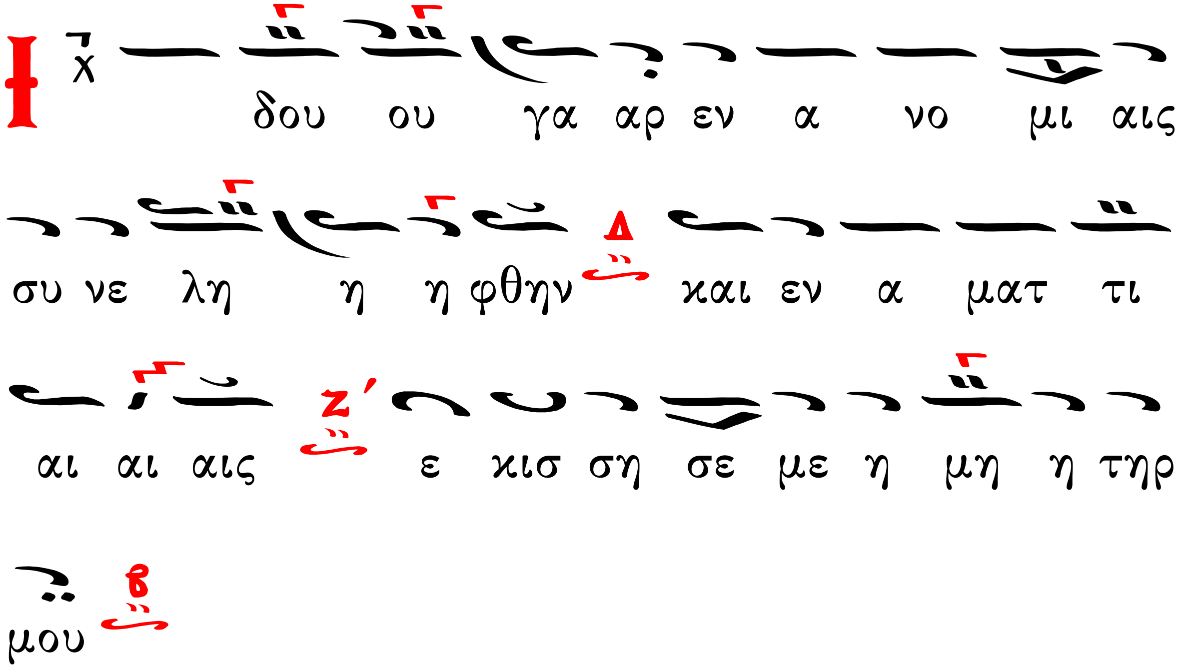

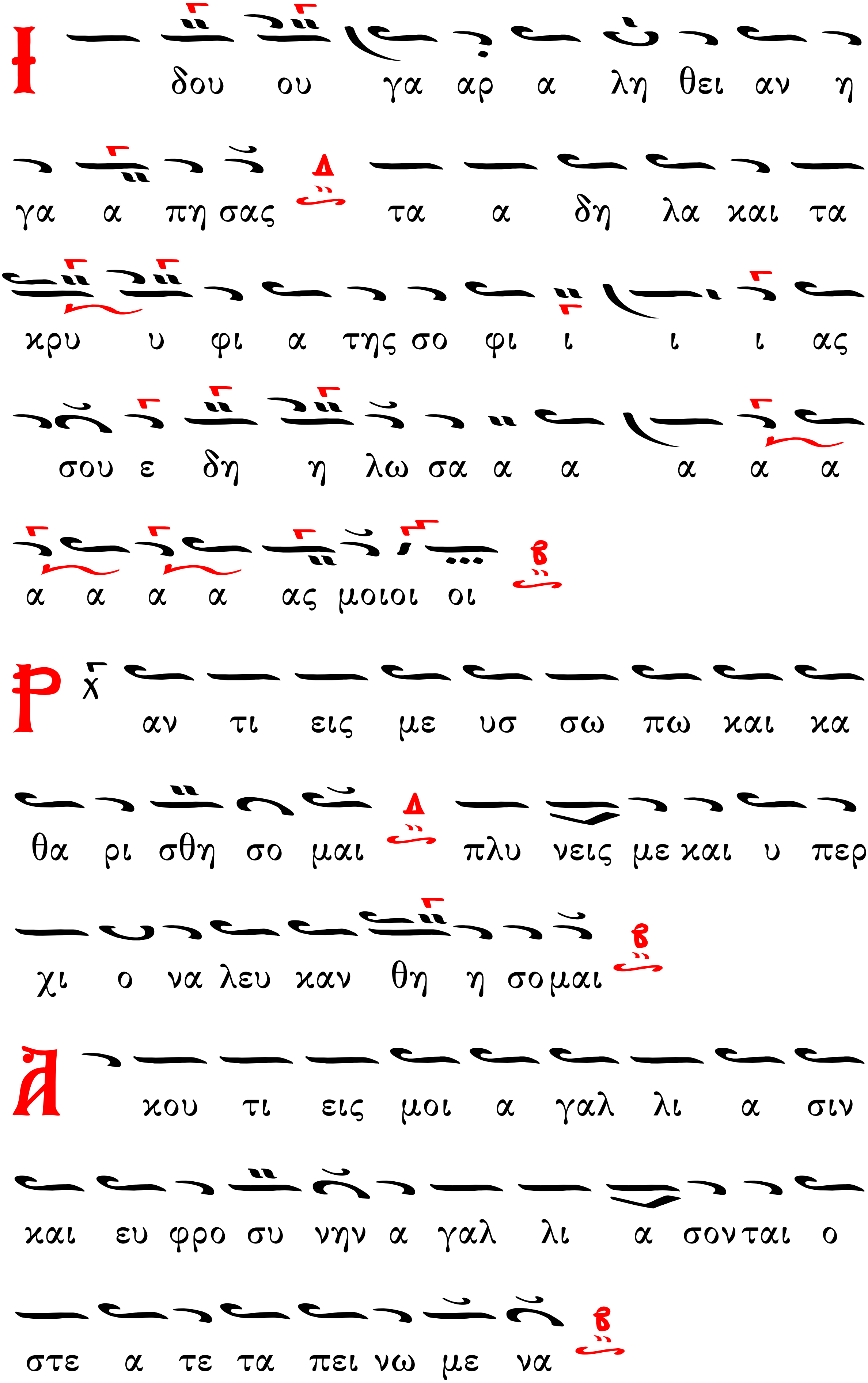
δου ου γα αρ α λη θει αν η
γα α πη σας τα α δη λα και τα
κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας
σου ε δη η λω σα α α α α α
α α α α ας μοιοι οι
αν τι εις με υσ σω πω και κα
θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ
χι ο να λευ καν θη η σο μαι
κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν
και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σον ται ο
στε α τε τα πει νω με να

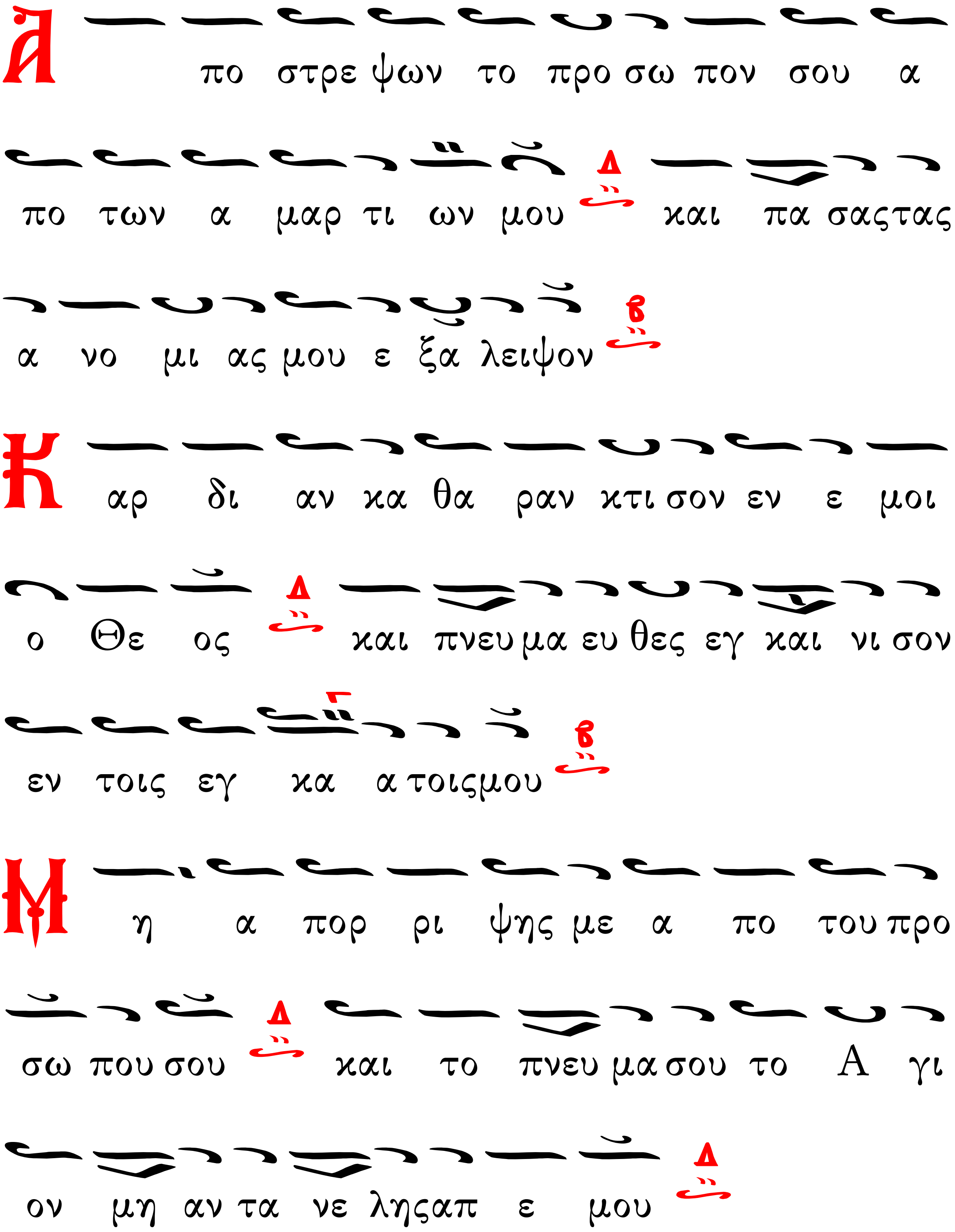
Α πο στρε ψων το προ σω πον σου α
πο των α μαρ τι ων μου και πα σαςτας
α νο μι ας μου ε ξα λειψον
Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι
ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον
εν τοις εγ κα α τοιςμου
Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ
σω που σου και το πνευ μα σου το Α γι
ον μη αν τα νε λησαπ ε μου

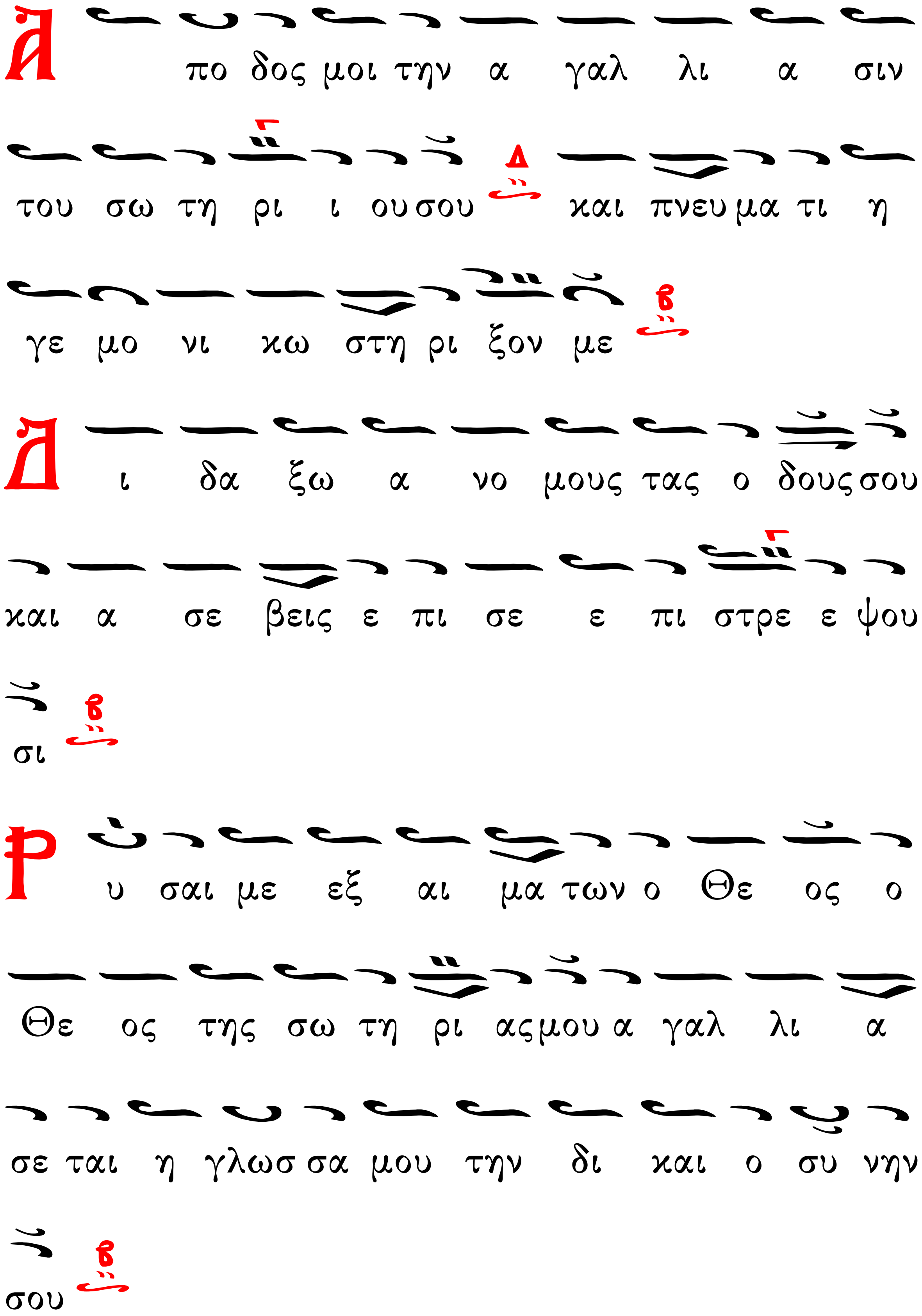
Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν
του σω τη ρι ι ου σου και πνευ μα τι η
γε μο νι κω στη ρι ξον με
Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δους σου
και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου
σι
Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο
Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι α
σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην
σου

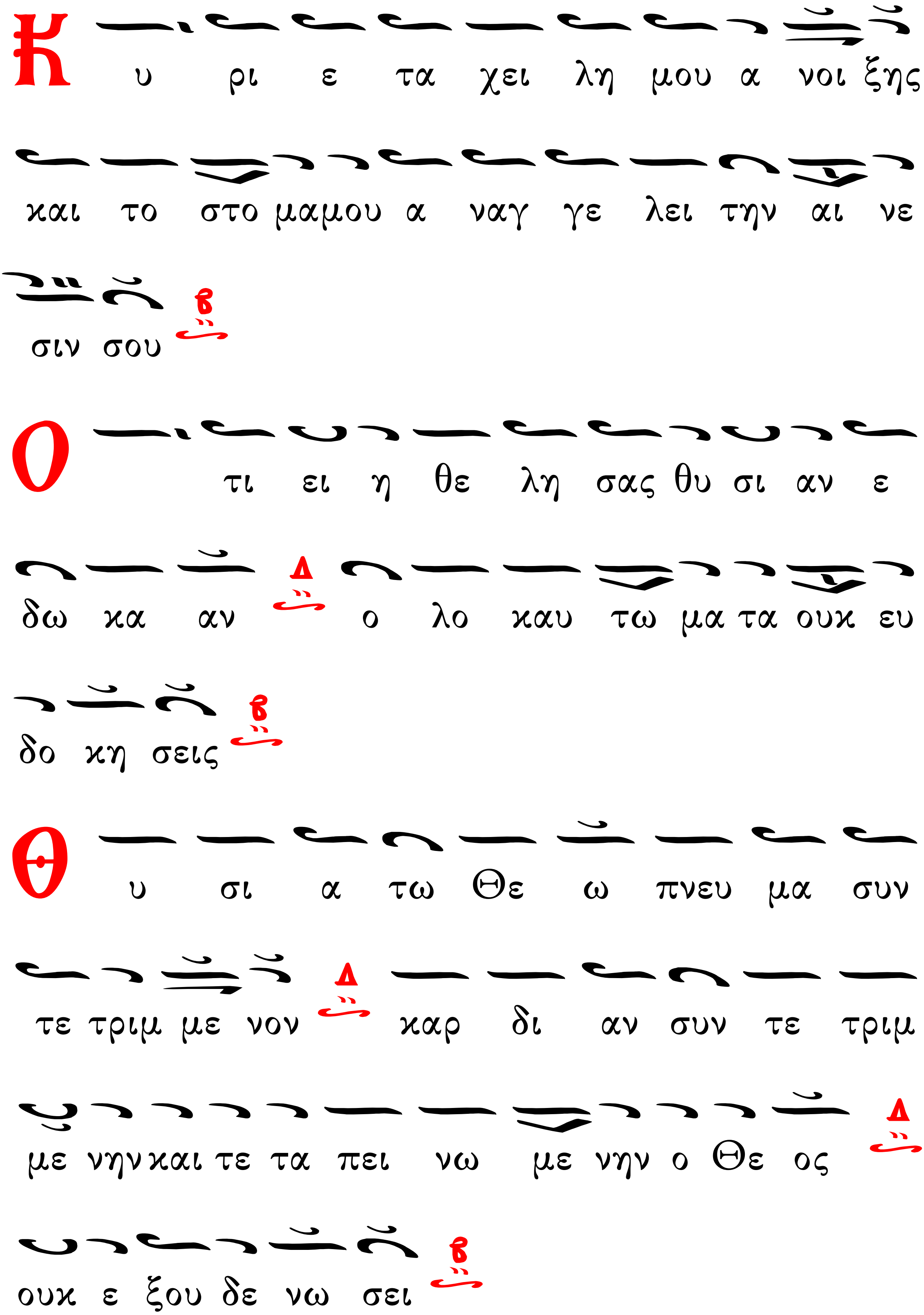
Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξης
και το στο μαμου α ναγ γε λει την αι νε
σιν σου
Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε
δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ
δο κη σεις
Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν
τε τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ
με νην και τε τα πει νω με νην ο Θε ος
ουκ ε ξου δε νω σει

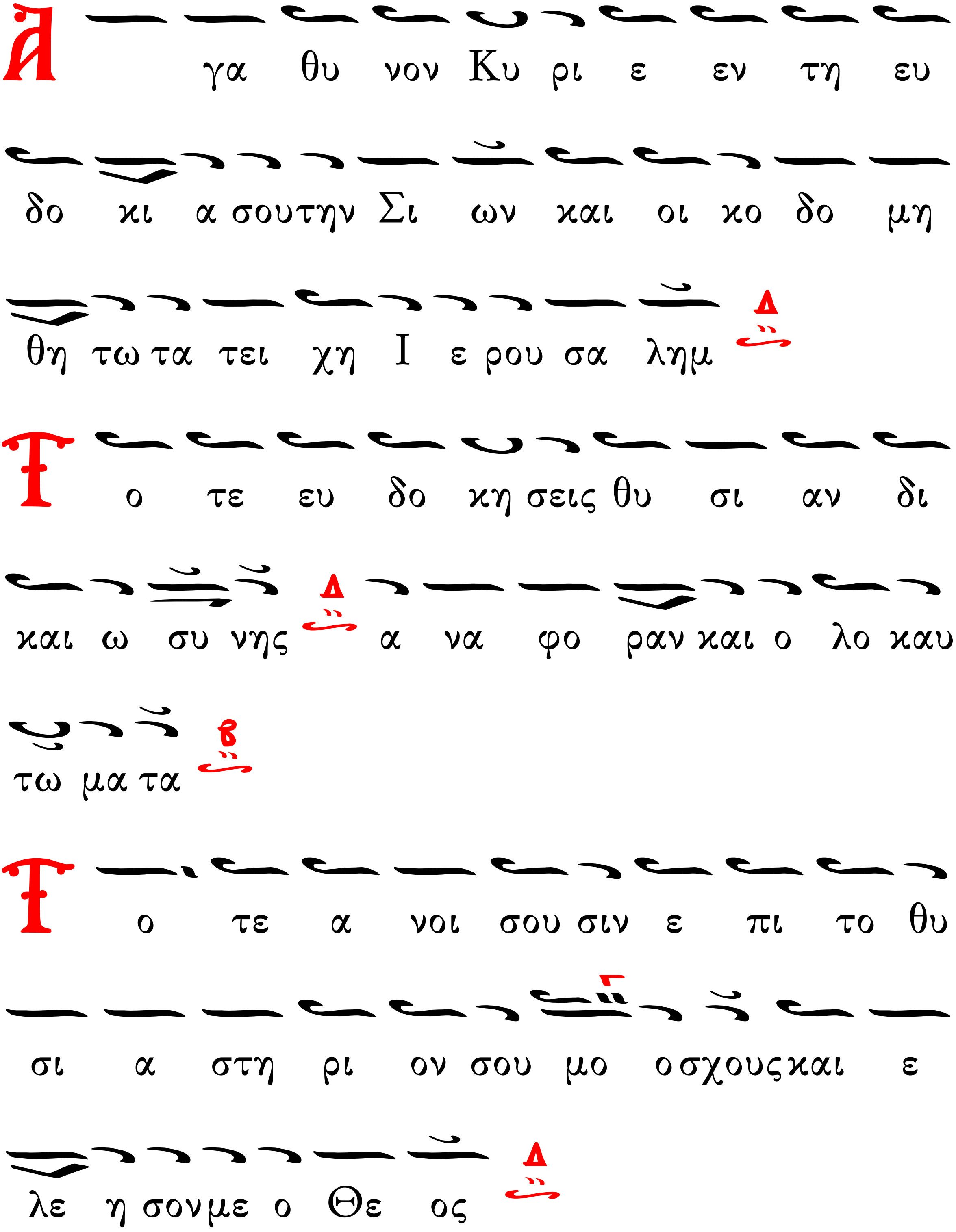
Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ
δο κι α σου την Σι ων και οι κο δο μη
θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ
Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι
και ω συ νης α να φο ραν και ο λο καυ
τω μα τα
Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ
σι α στη ρι ον σου μο ο σχους και ε
λε η σον με ο Θε ος

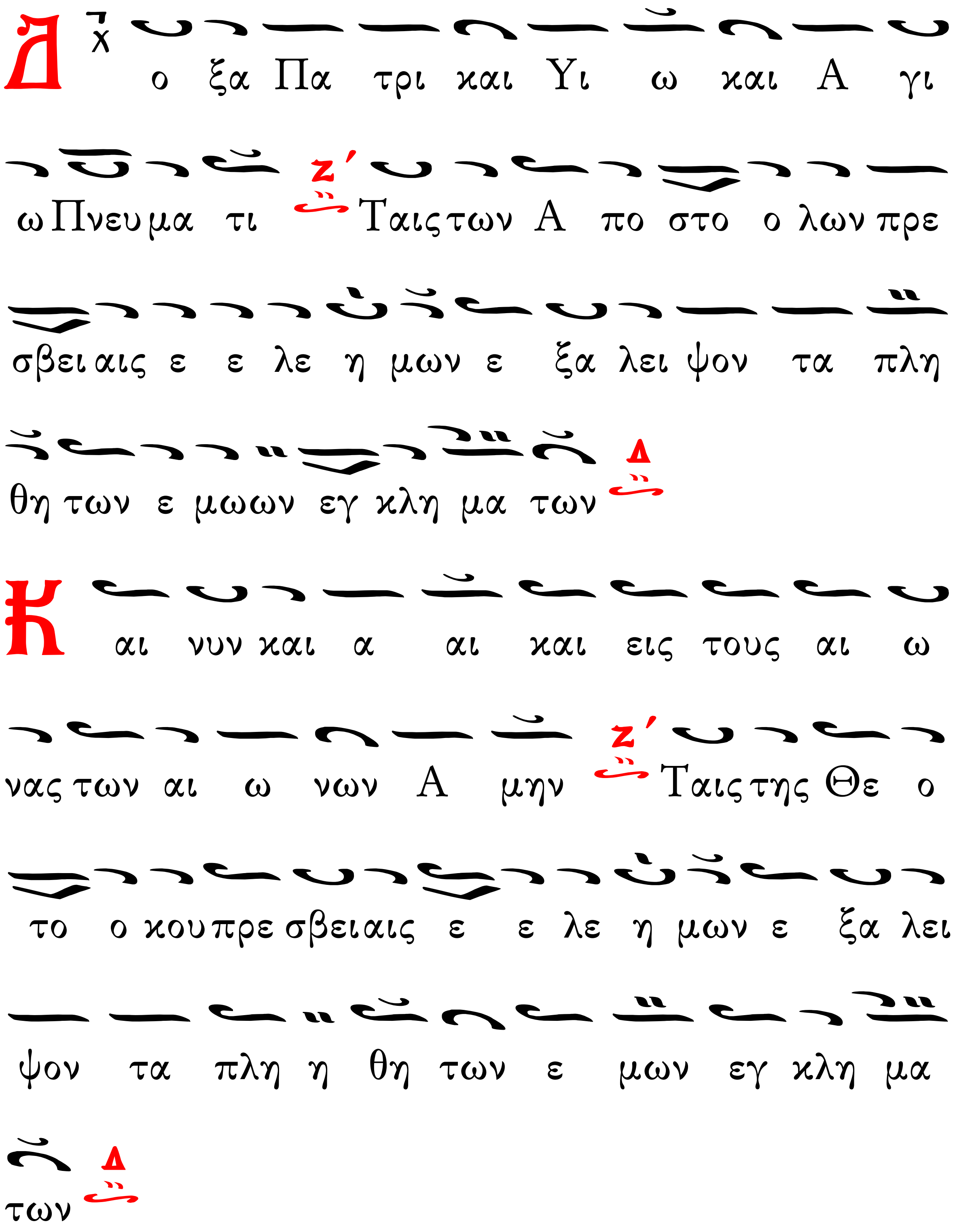
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι Ταις των Α πο στο ο λων πρε
σβει αις ε ε λε η μων ε ξα λει ψον τα πλη
θη των ε μωων εγ κλη μα των
Κ αι νυν και α αι και εις τους αι ω
νας των αι ω νων Α μην Ταις της Θε ο
το ο κου πρε σβει αις ε ε λε η μων ε ξα λει
ψον τα πλη η θη των ε μων εγ κλη μα
των

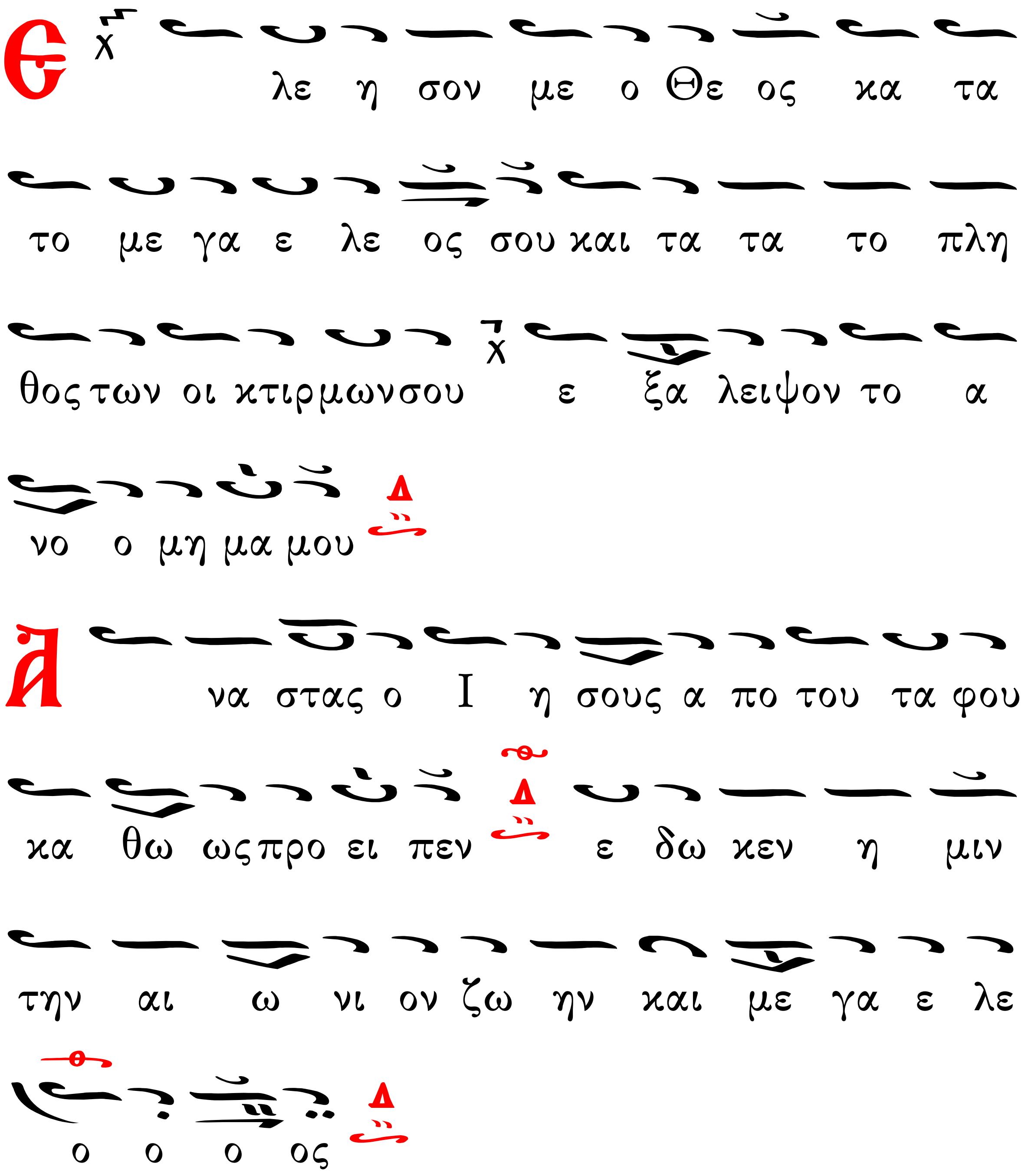
Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σου και τα τα το πλη
θος των οι κτιρμωνσου ε ξα λειψον το α
νο ο μη μα μου
Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θω ωςπρο ει πεν ε δω κεν η μιν
την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε
ο ο ο ος

Ἕτερα ἐκτενέστερα τοῦ αὐτοῦ.

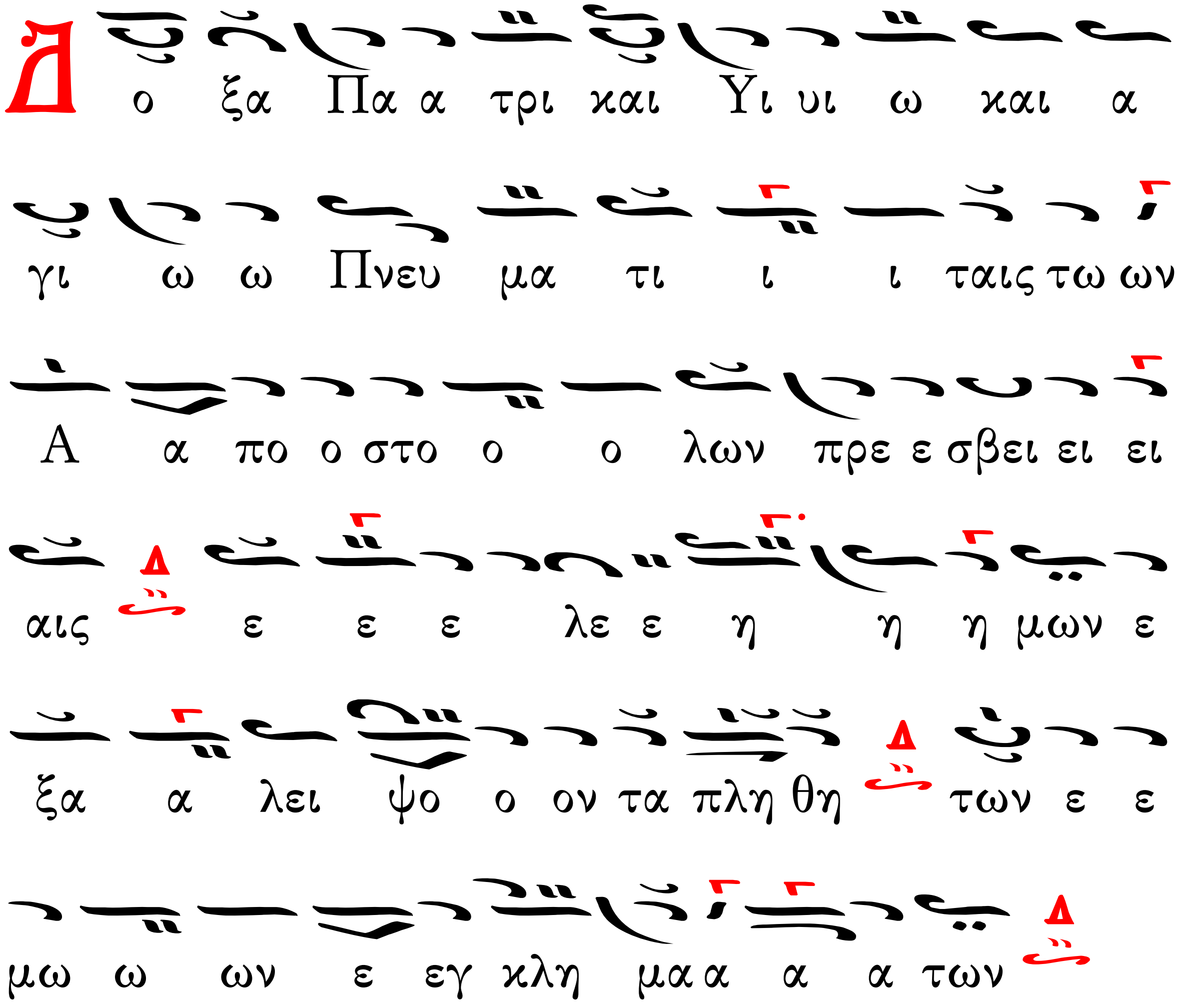

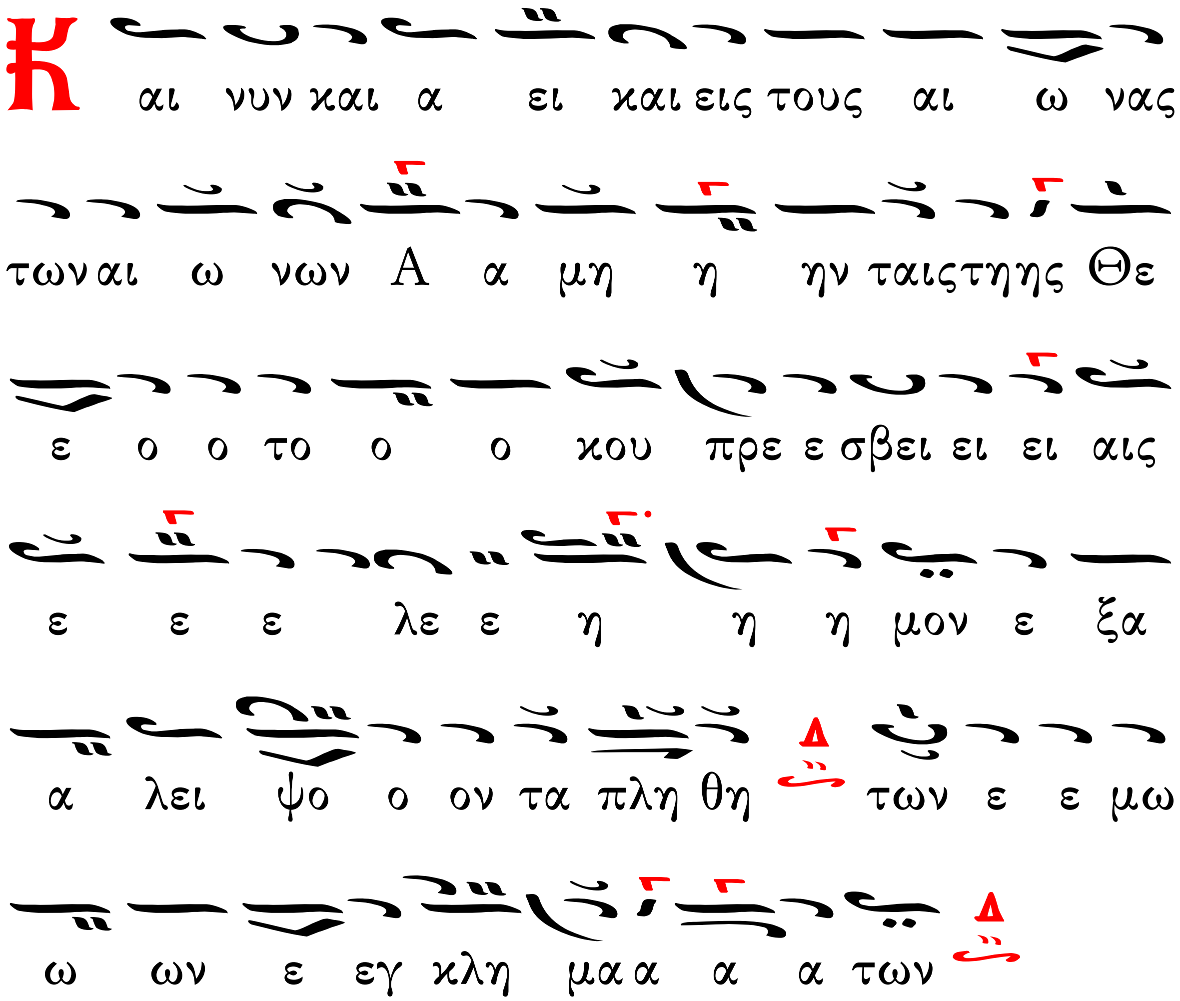
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων Α α μη η ην ταις τη ης Θε
ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις
ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα
α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω
ω ων ε εγ κλη μα α α α των

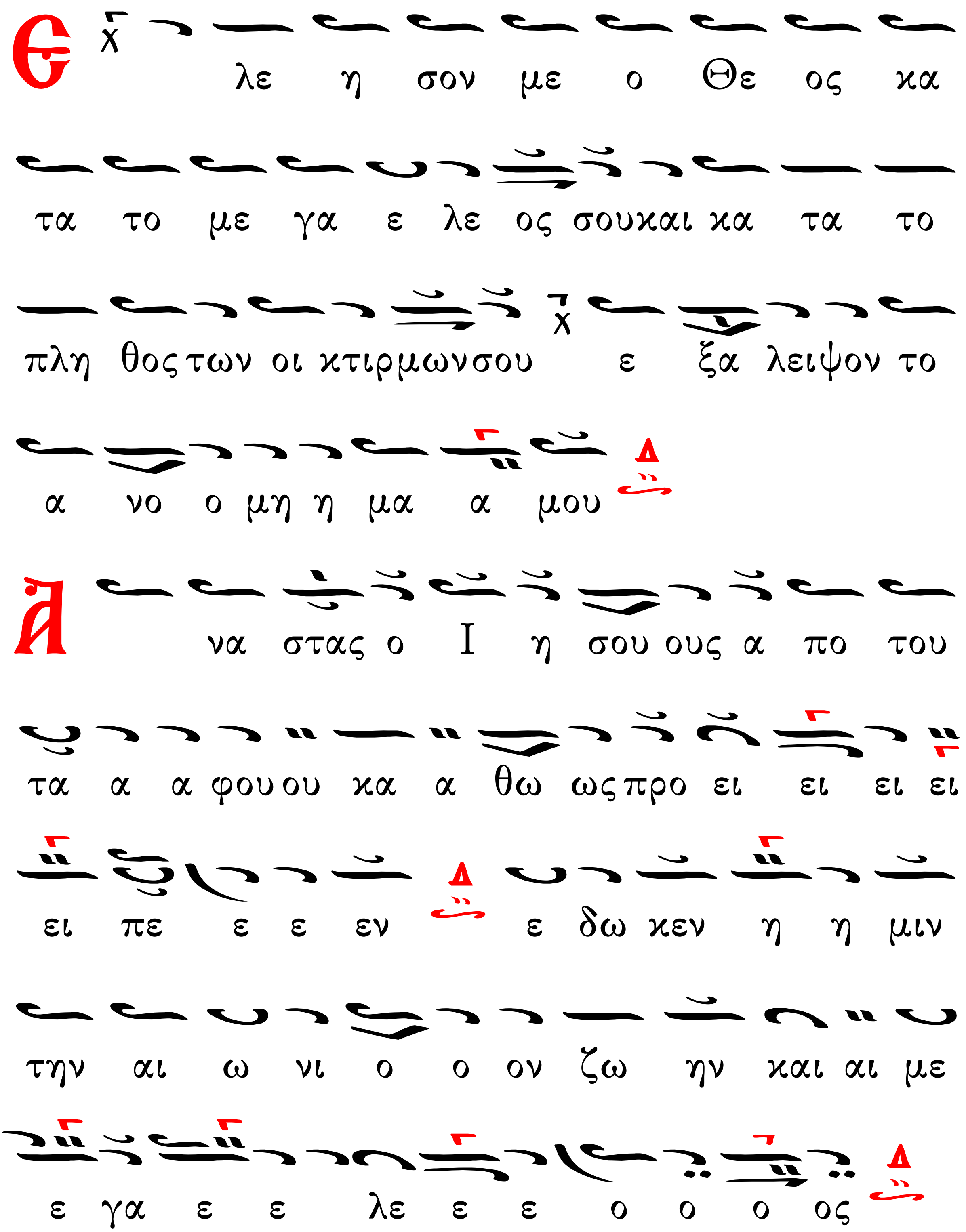
Ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σουκαι κα τα το
πλη θος των οι κτιρμωνσου ε ξα λειψον το
α νο ο μη η μα α μου
Α να στας ο Ι η σου ους α πο του
τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει ει
ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν
την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με
ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ἡ Τιμιωτέρα. Τοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Ἦχος Α΄.

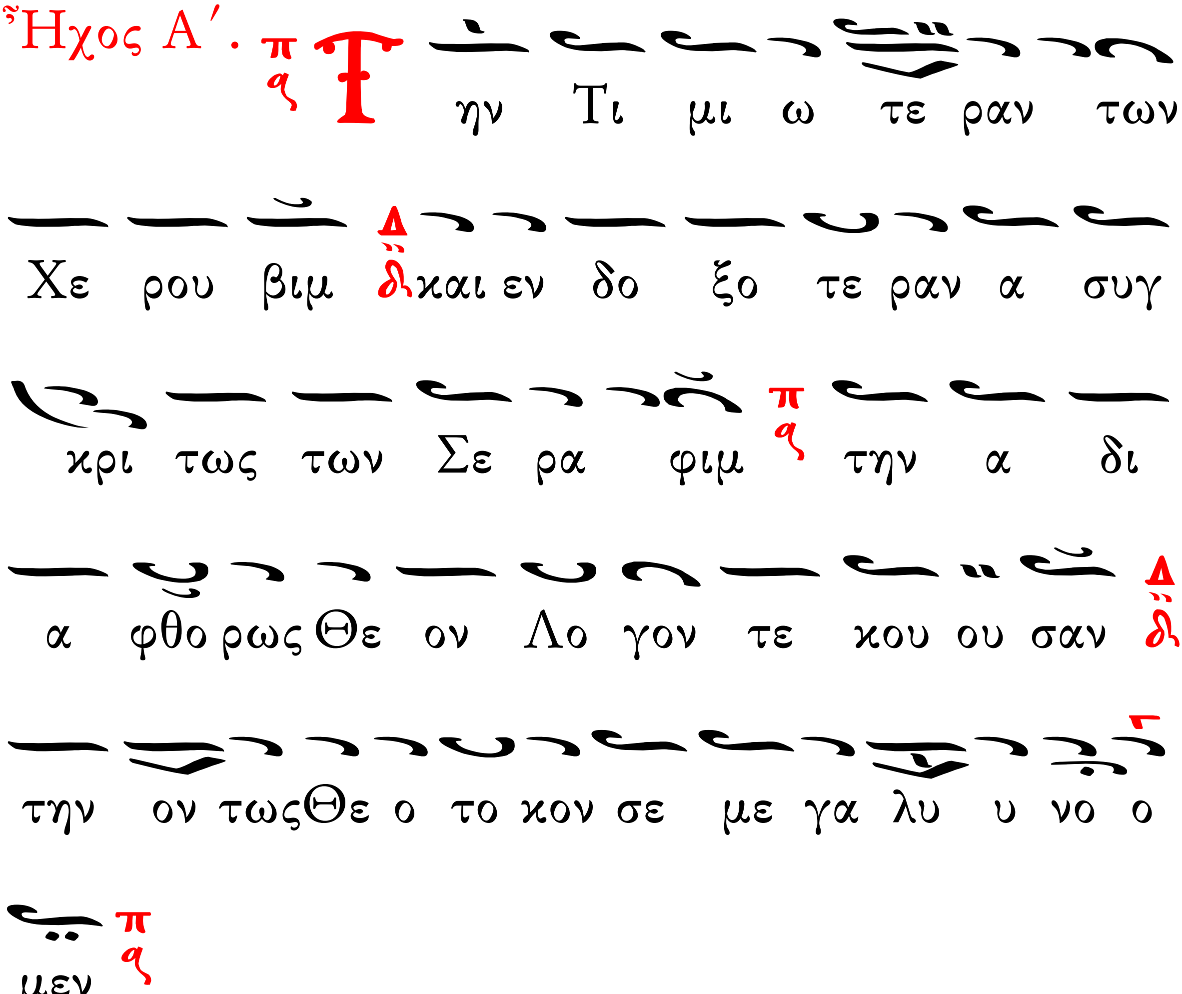

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἀργὸν Εἱρμολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

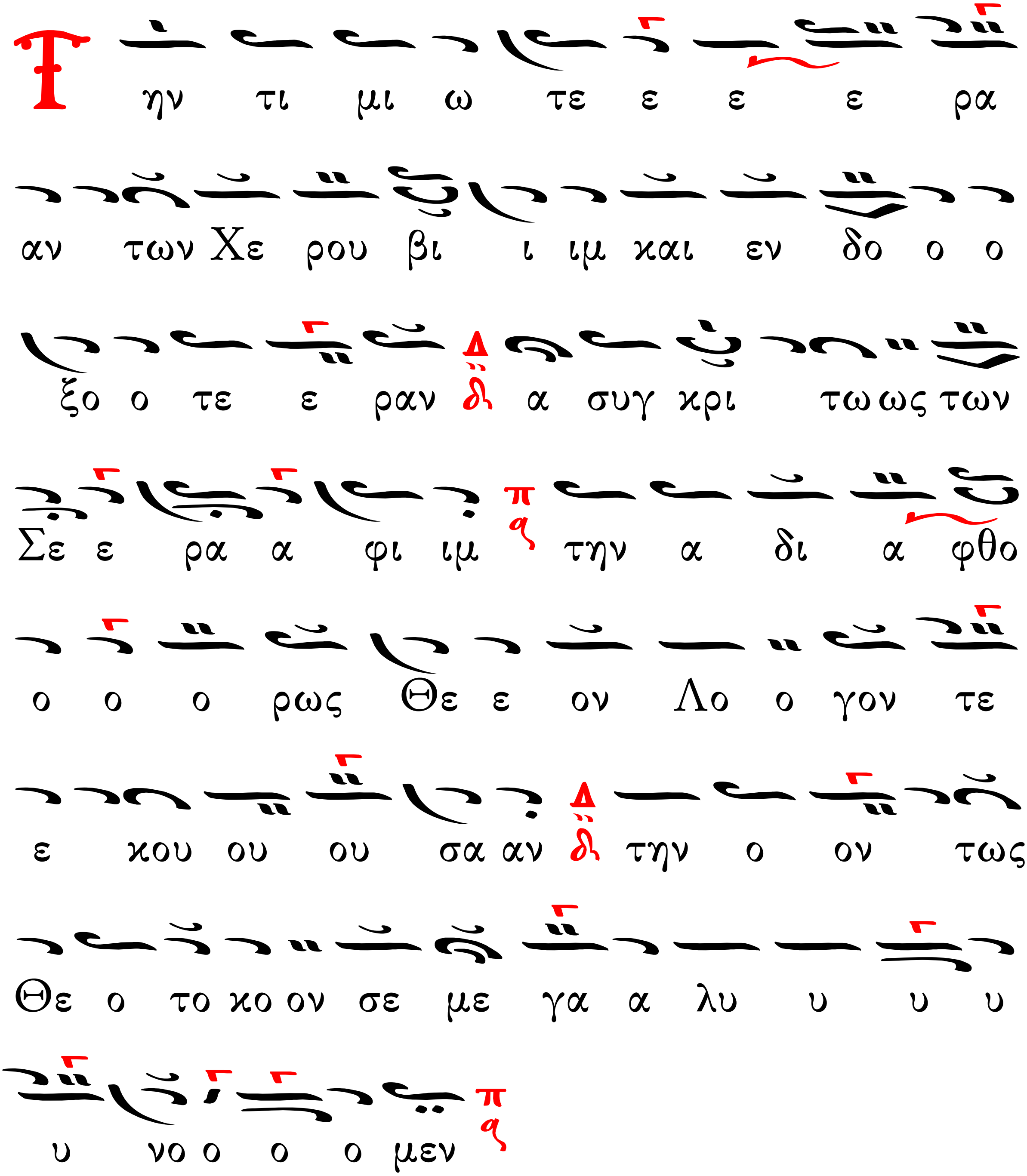

Ἡ Καταβασία. Τοῦ αὐτοῦ.

Ὠδὴ Θ΄.

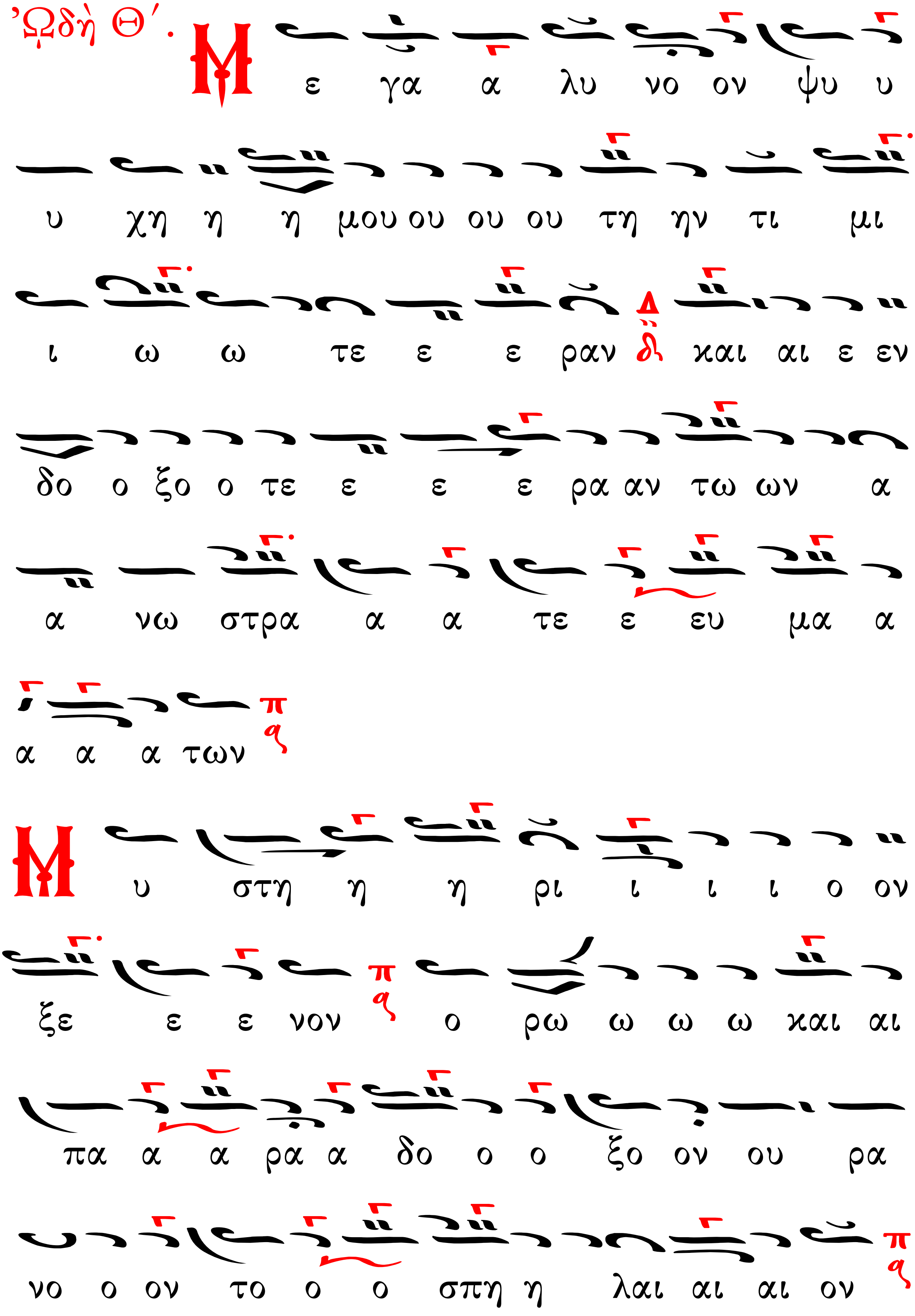

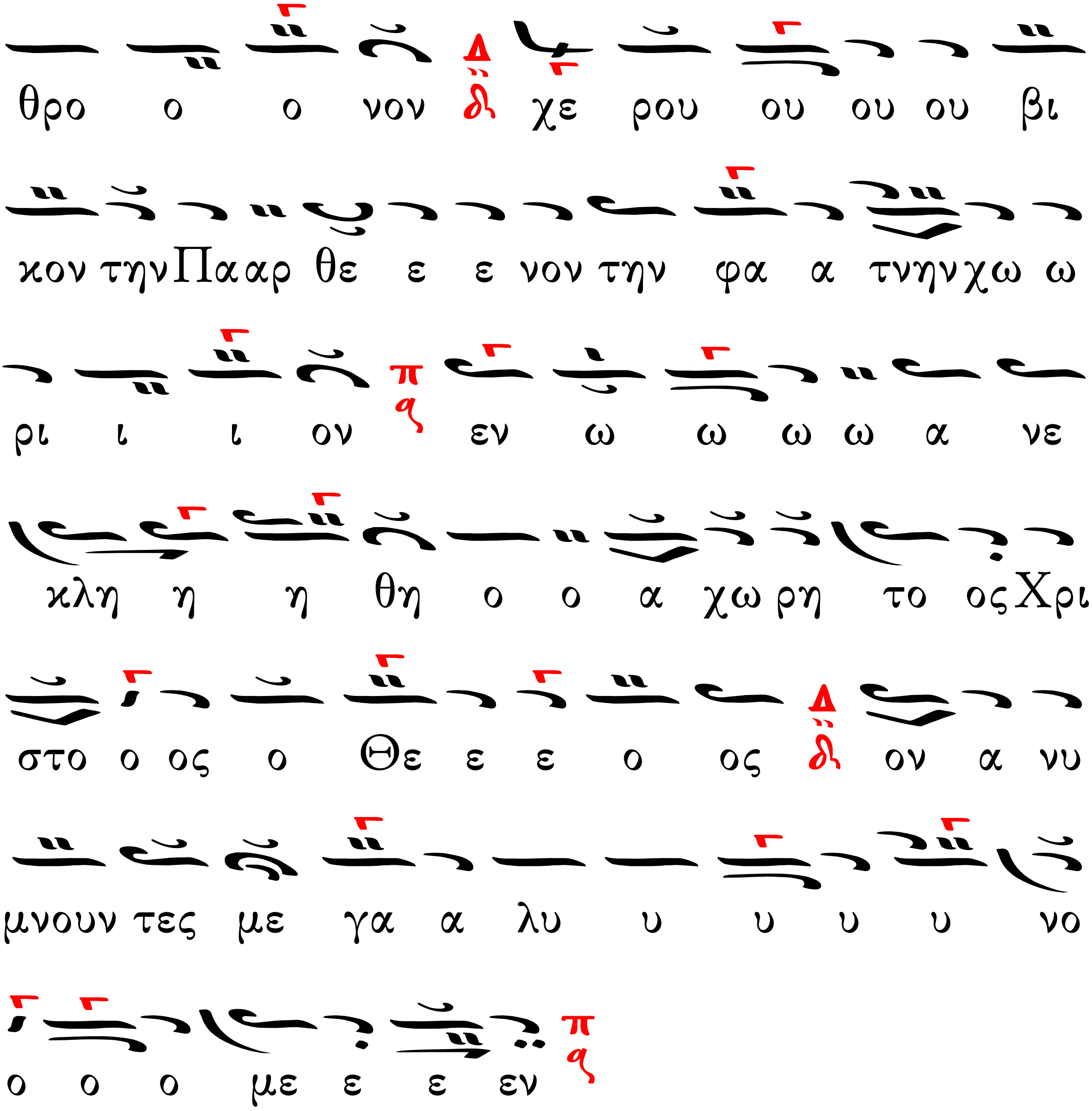
θρο ο ο νον δι χε ρου ου ου ου βι
κον την Πα αρ θε ε ε νον την φα α τνην χω ω
ρι ι ι ον πα εν ω ω ω ω α νε
κλη η η θη ο ο α χω ρη το ος Χρι
στο ο ος ο Θε ε ε ο ος δι ον α νυ
μνουν τες με γα α λυ υ υ υ υ νο
ο ο ο με ε ε εν πα

Εἰς σύντομον εἱρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου.

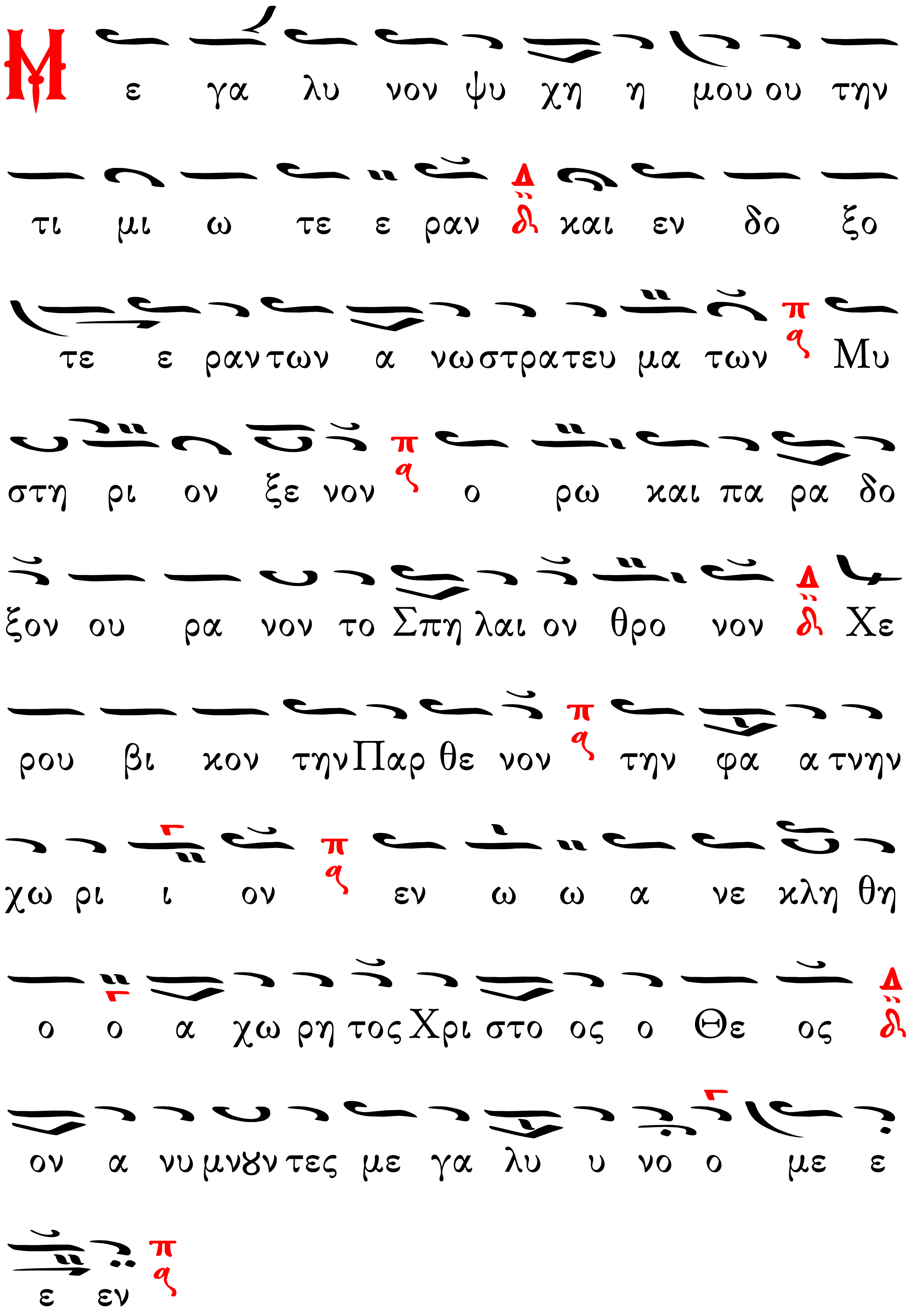

Ἐξαποστειλάριον ΣΤʹ.

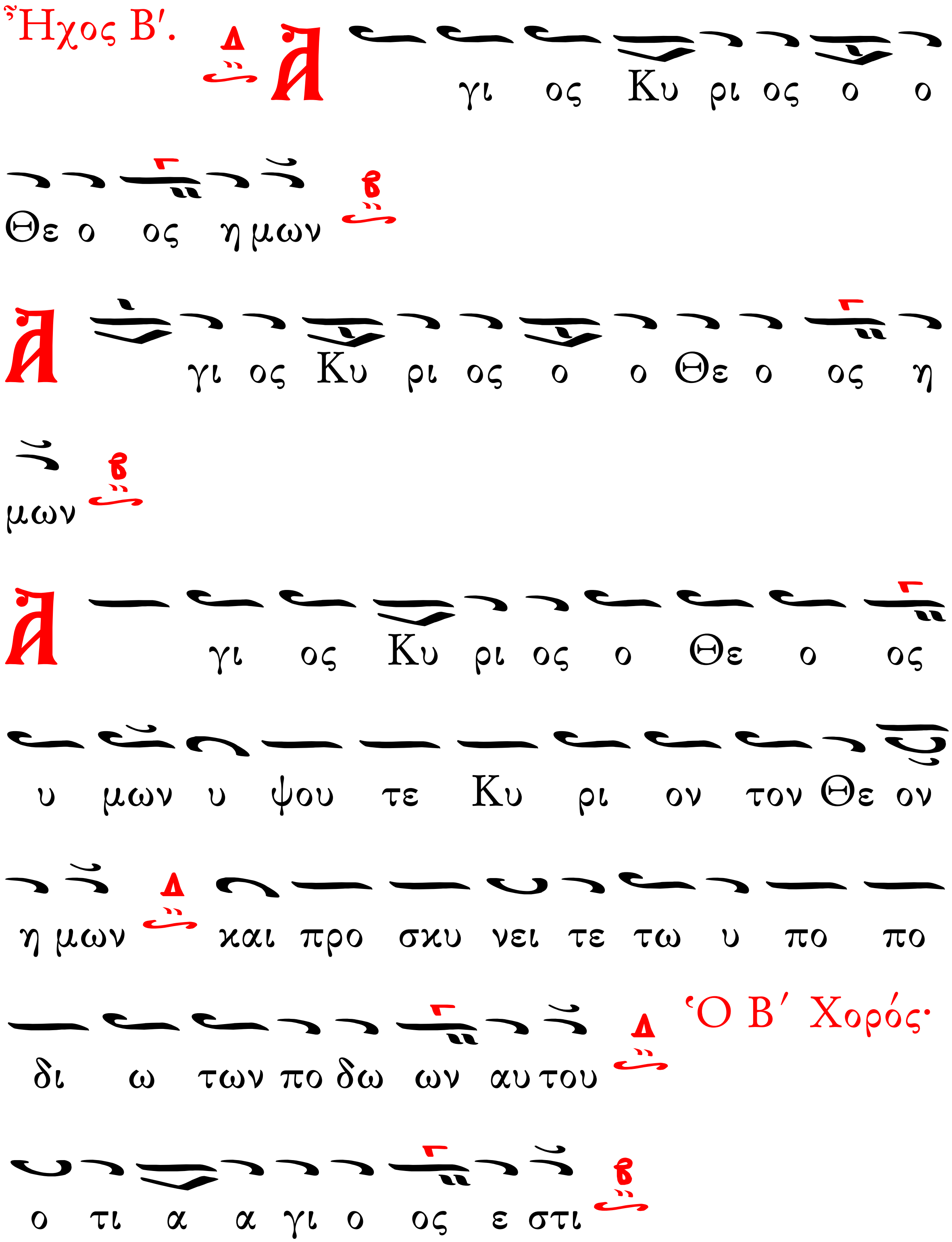

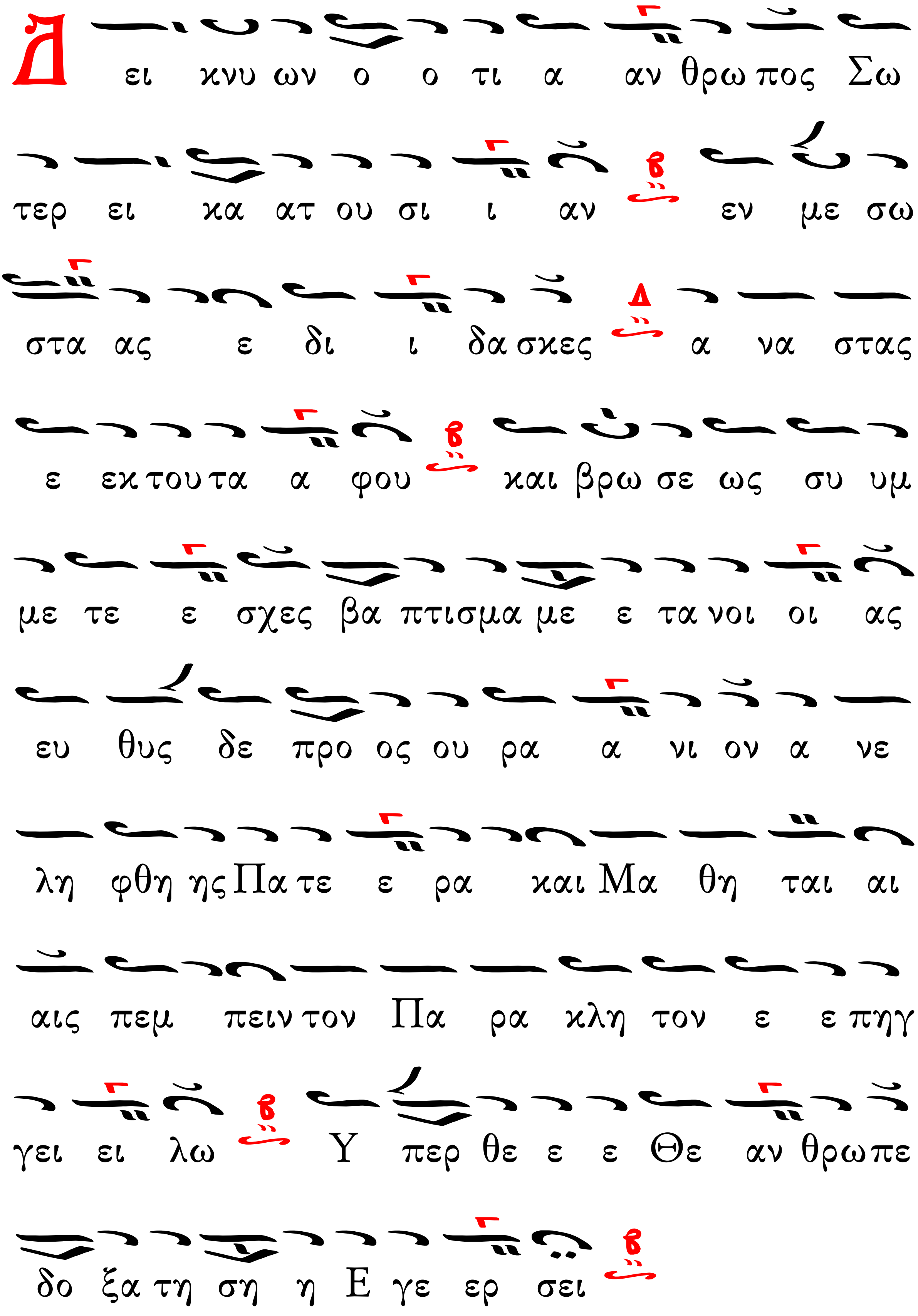
Δ ει κνυ ων ο ο τι α αν θρω πος Σω
τερ ει κα ατ ου σι ι αν εν με σω
στα ας ε δι ι δα σκες α να στας
ε εκ του τα α φου και βρω σε ως συ υμ
με τε ε σχες βα πτισμα με ε τα νοι οι ας
ευ θυς δε προ ος ου ρα α νι ον α νε
λη φθη ης Πα τε ε ρα και Μα θη ται αι
αις πεμ πειν τον Πα ρα κλη τον ε ε πηγ
γει ει λω Υ περ θε ε ε Θε αν θρω πε
δο ξα τη ση η Ε γε ερ σει

Τῶν Προπατόρων.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων μνήμην σήμερον, σκιρτῶντες φιλοπάτορες, τοῦ Ἀβραὰμ συνελθόντες, καὶ Ἰσαὰκ κατὰ χρέος, καὶ Ἰακὼβ ὑμνήσωμεν· ἐξ ὧν Χριστὸς ὁ Κύριος, τὸ κατὰ σάρκα ὡράθη, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Ἕτερον, ὅμοιον.

Ἀδὰμ ἀνευφημήσωμεν, Ἄβελ, Σὴθ καὶ τὸν Ἐνώς, Ἐνὼχ καὶ Νῶε Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ, Μωσῆν, Ἰὼβ καὶ τὸν Ἀαρών, Ἐλεάζαρ, Ἰησοῦν, Βαράκ, Σαμψών, Ἰεφθάε, Δαυῒδ καὶ τὸν Σολομῶντα.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἁγνὴ Παρθένε ἄχραντε, Μαρία Θεονύμφευτε, ἐν ὥρᾳ τῇ φοβερᾷ μοι, πρόστηθι καὶ μεσῖτις, πρὸς τὸν Υἱόν σου φάνηθι, τῷ ταπεινῷ καὶ ῥῦσαί με, τῆς καταδίκης ἐκείνης, καὶ τῶν κολάσεων πάντων.

Εἰς τοὺς Αἴνους.
Μελισθὲν ἐκ τοῦ συλλαβικοῦ μέλους
ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου,
εἰς τὸ νέον στιχηραρικὸν εἶδος.

Ἦχος Γα.

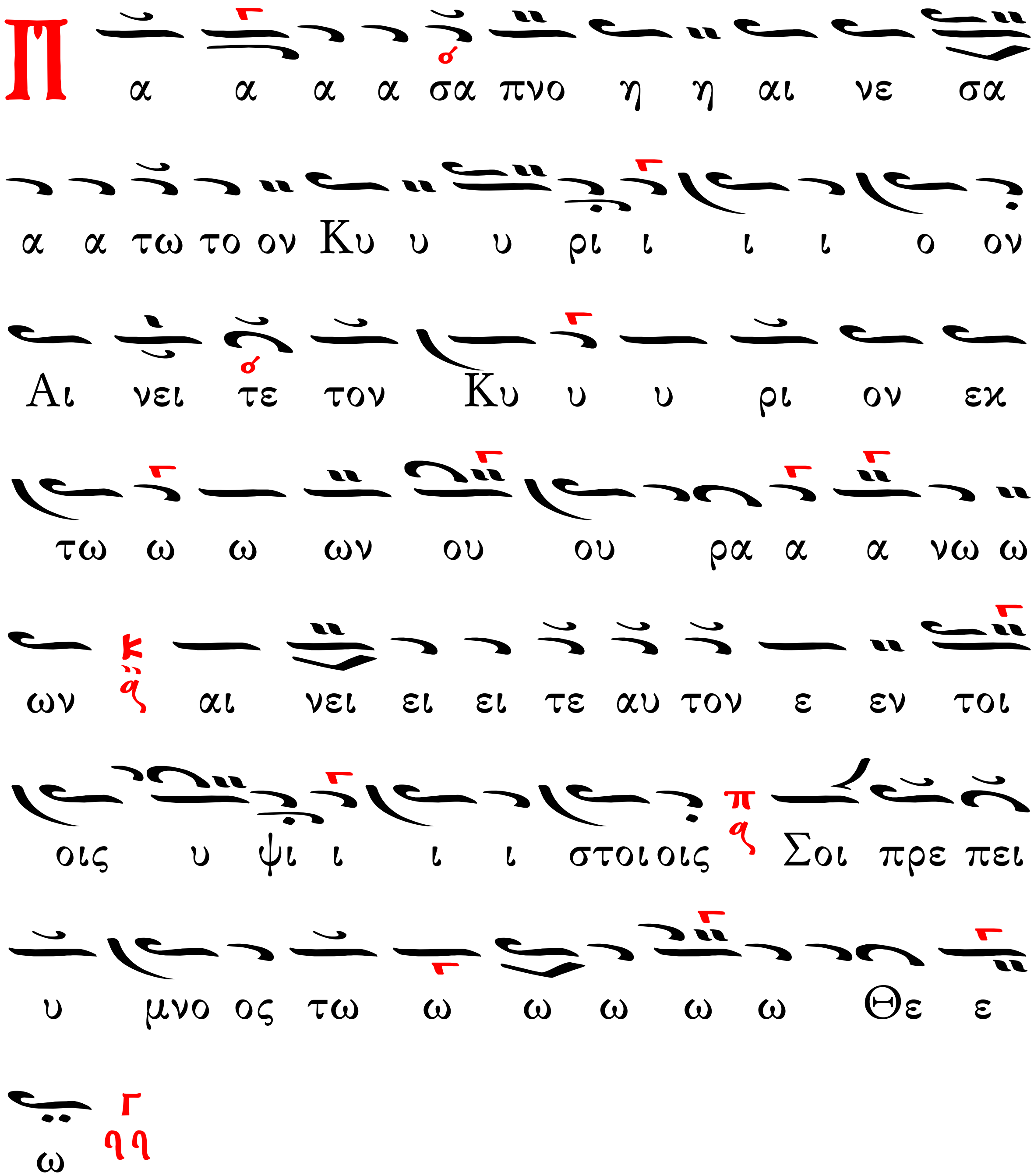

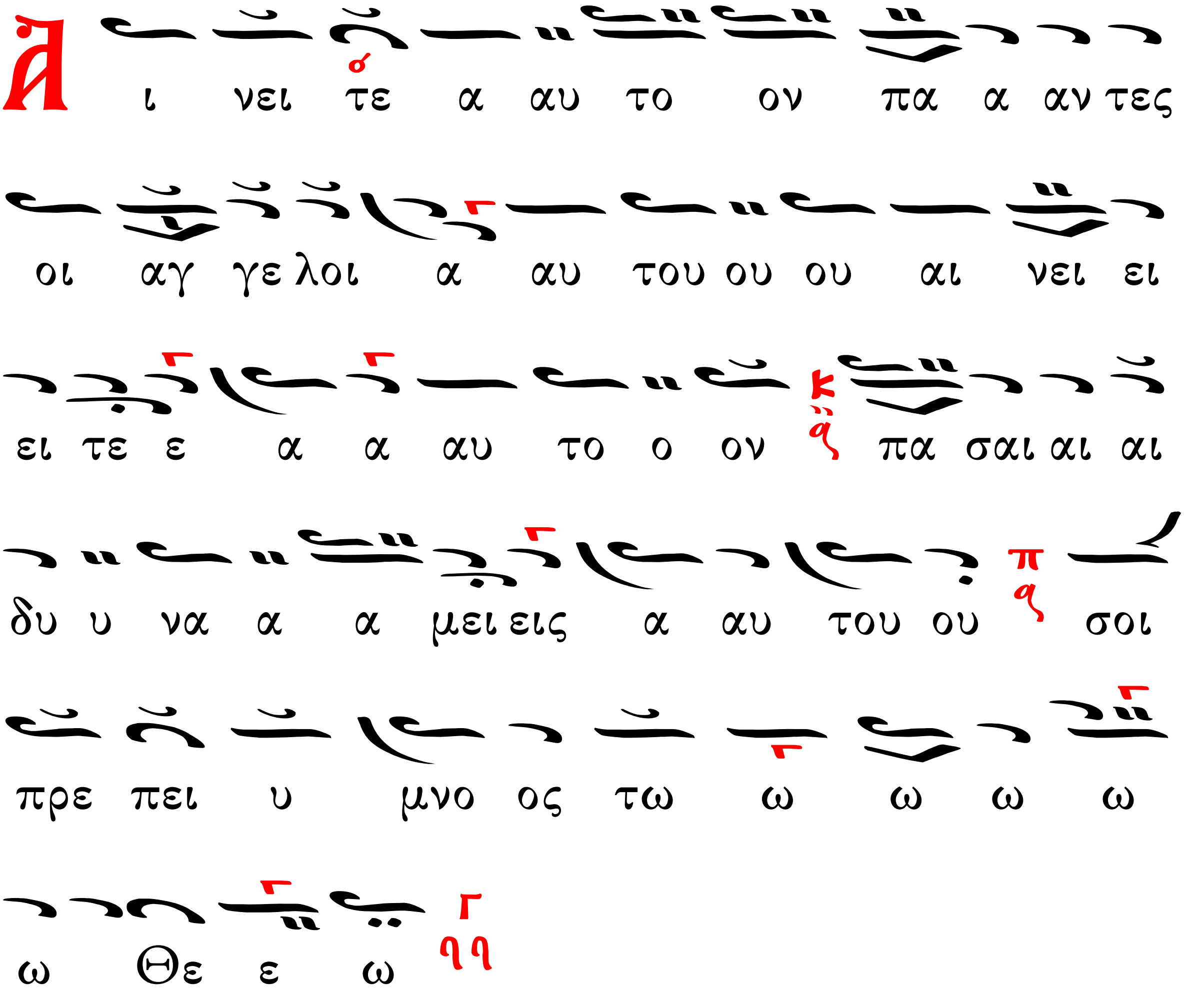
Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες
οι αγ γε λοι α αυ του ου ου αι νει ει
ει τε ε α α αυ το ο ον πα σαι αι αι
δυ υ να α α μει εις α αυ του ου σοι
πρε πει υ μνο ος τω ω ω ω ω
ω Θε ε ω

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Βαρύς.

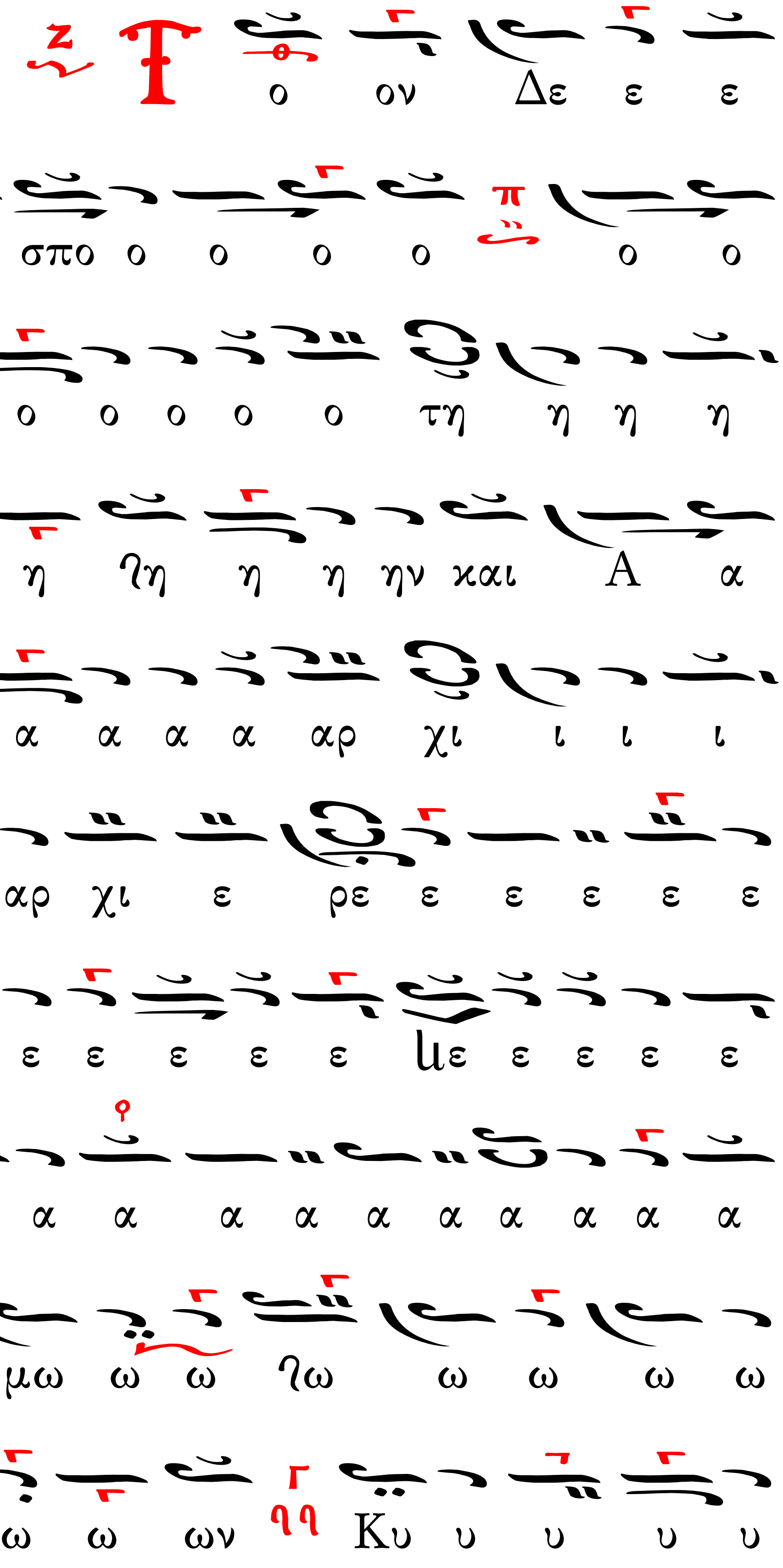

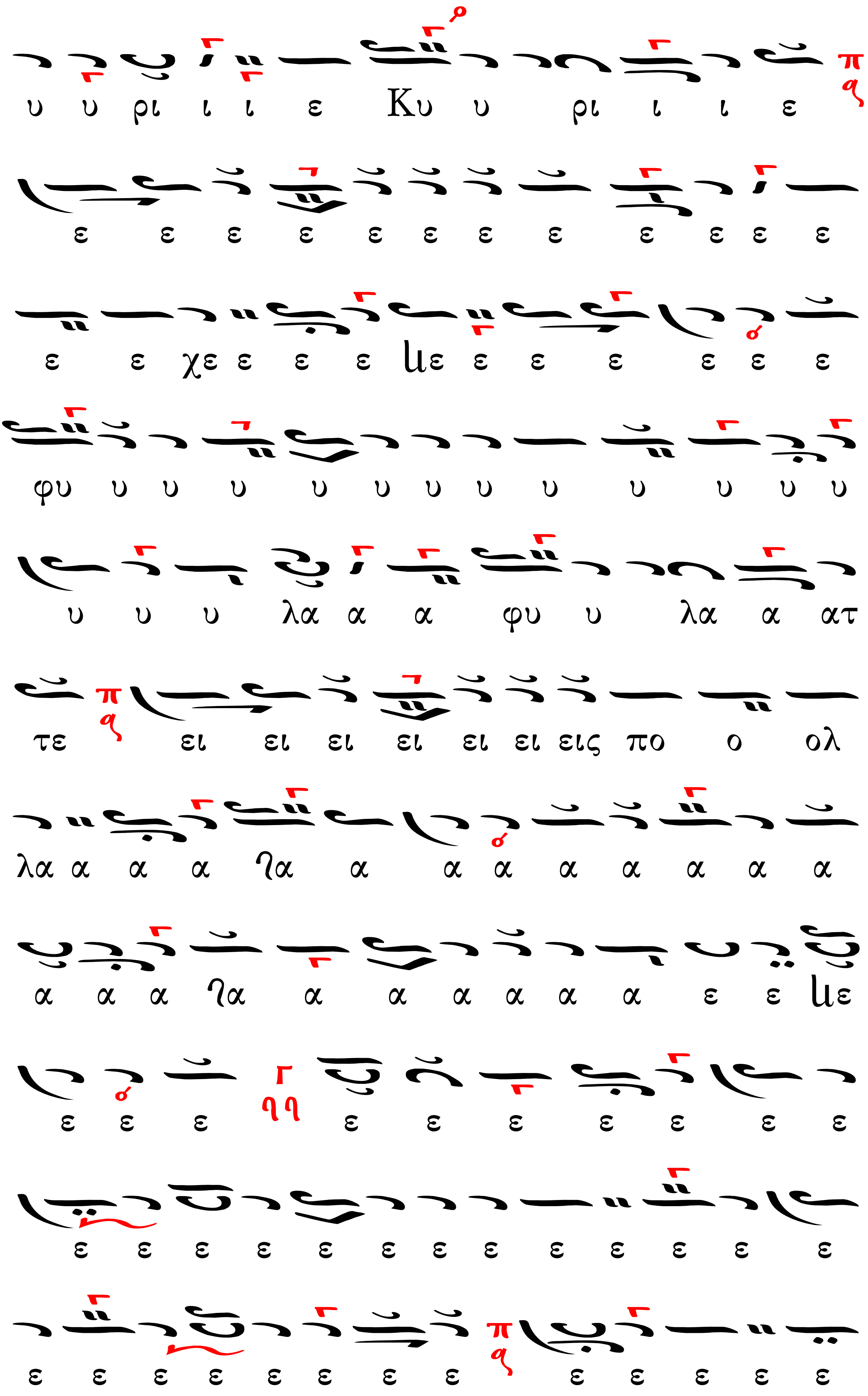
υ υ ρι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
φυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ λα α α φυ υ λα α ατ
τε ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ
λα α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

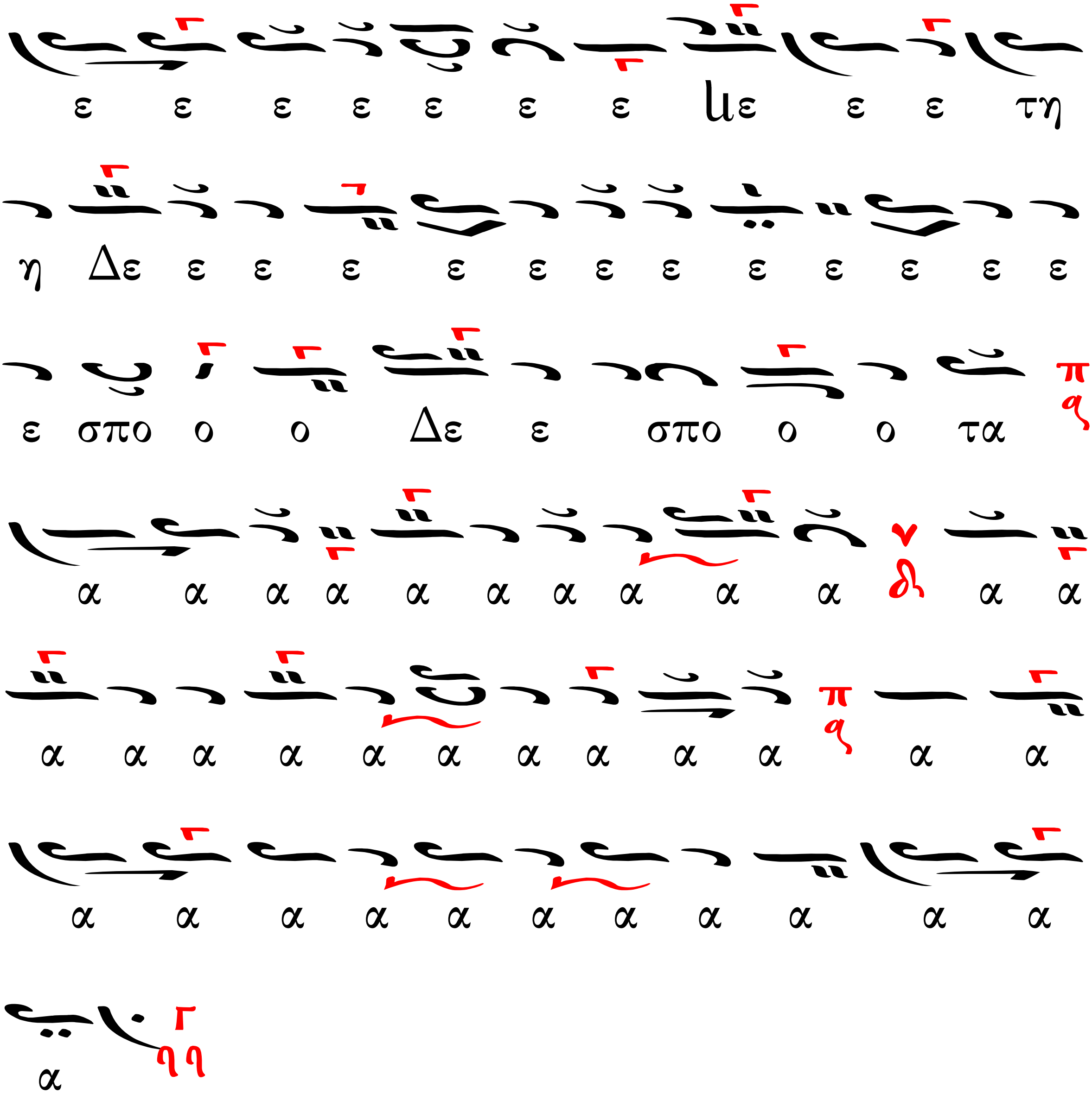
ε ε ε ε ε ε ε ε ε τη
η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα
α α α α α α α α α α δι α α
α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α
α

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γα.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

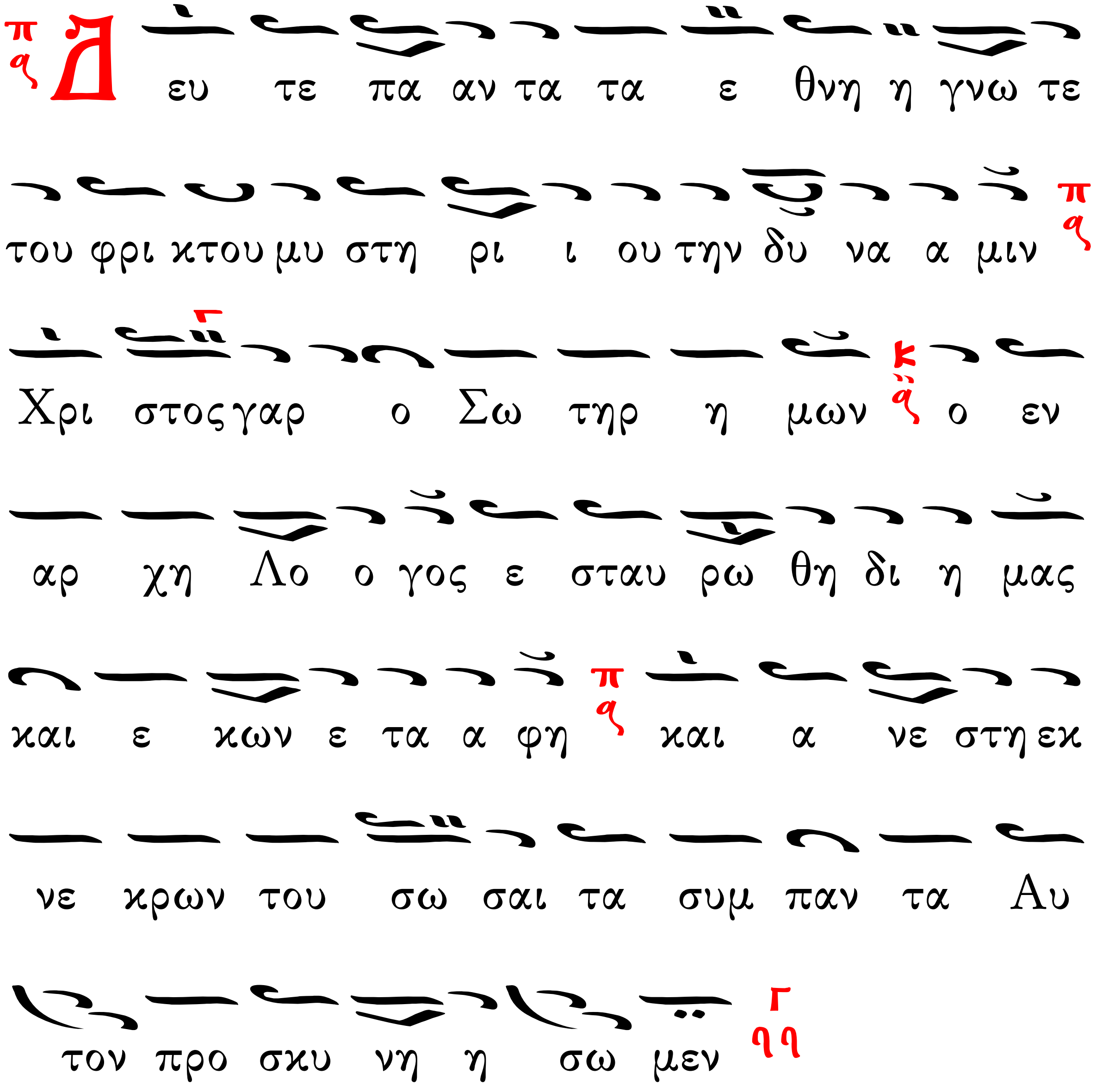

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

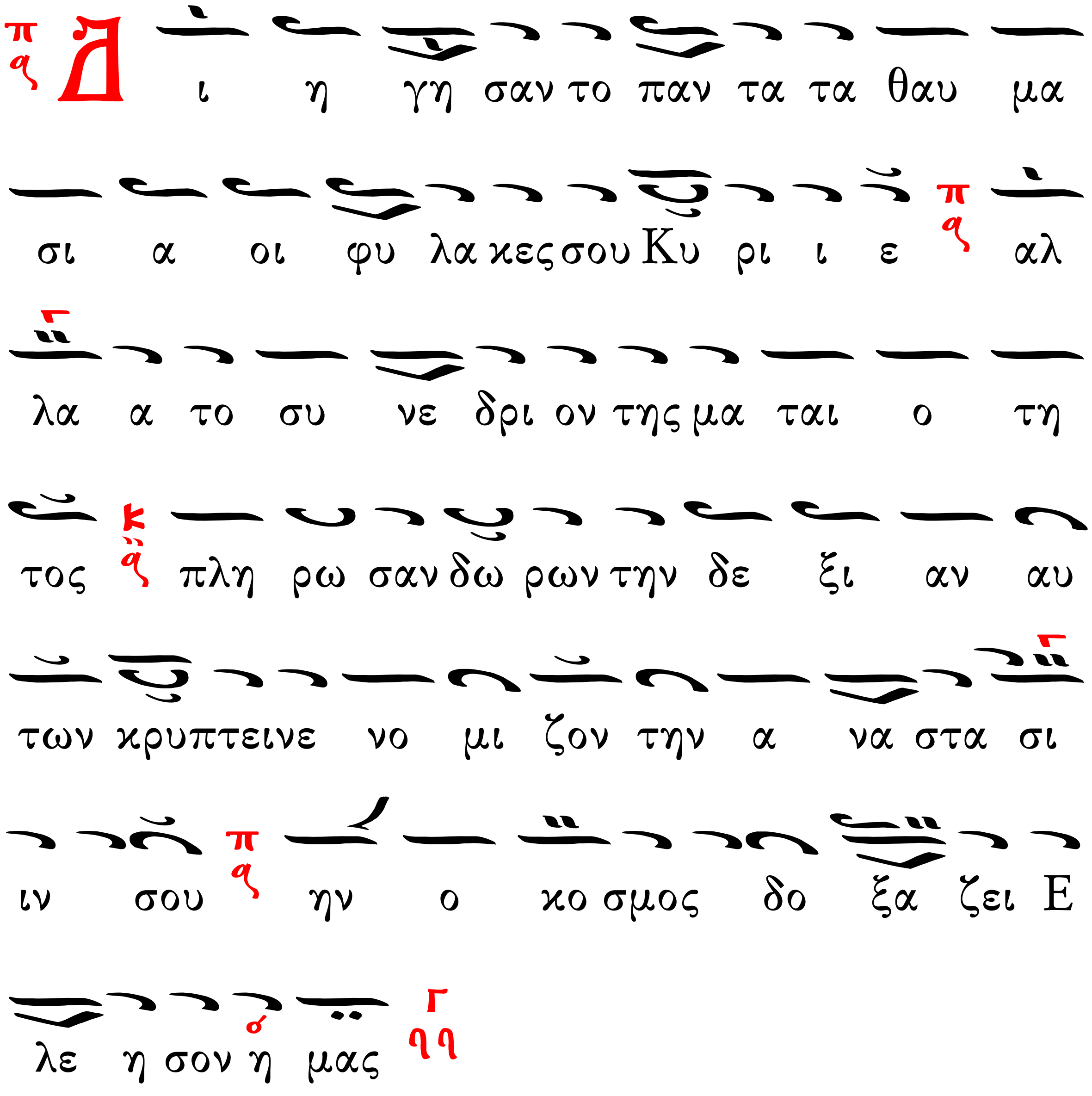

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

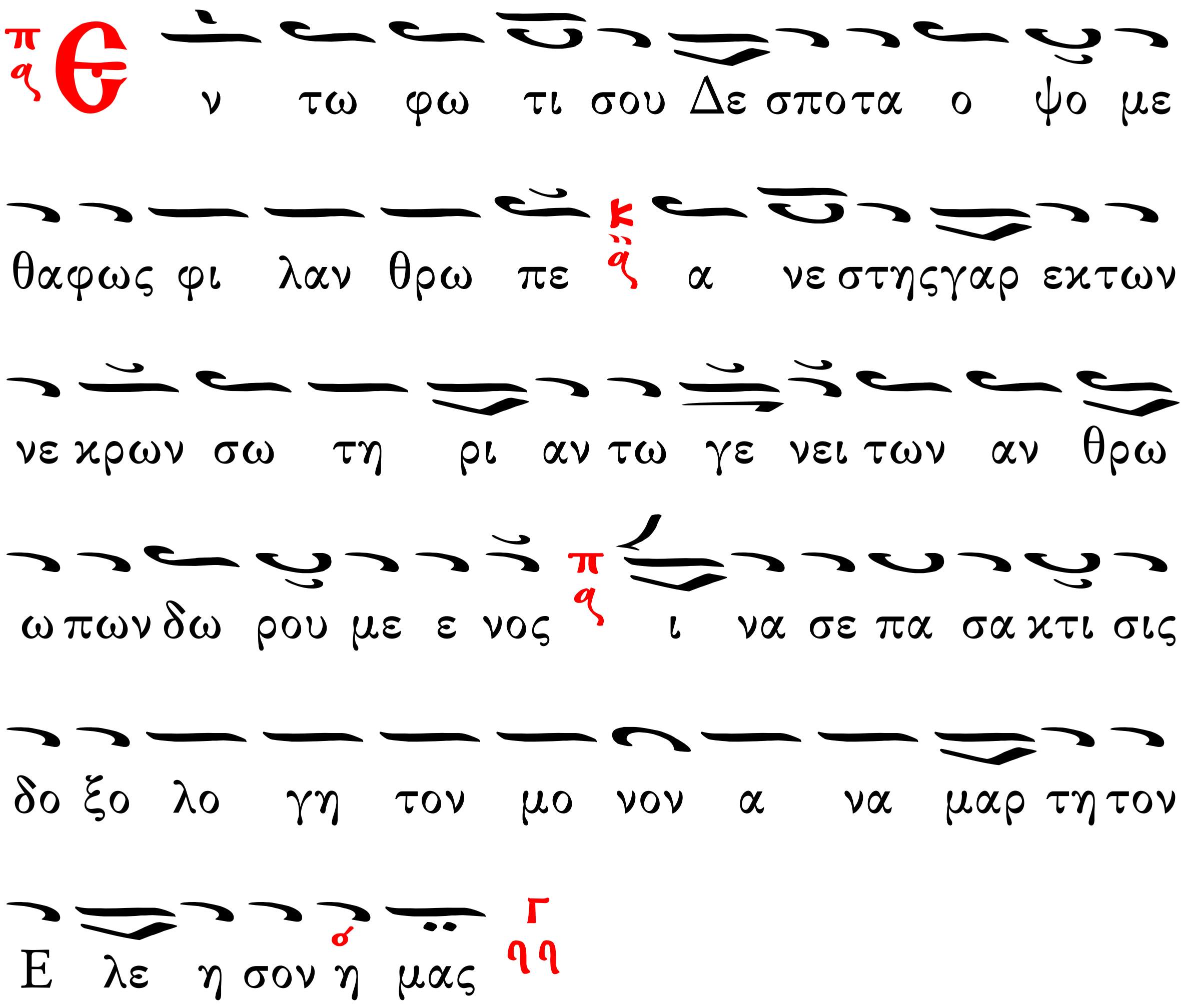

Τῶν Προπατόρων. Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν, νῦν Προπατόρων μνήμην, τελέσωμεν ὑμνοῦντες, τὴν τούτων πολιτείαν, δι' ἧς ἐμεγαλύνθησαν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στιχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔσβεσαν τοῦ πυρός, τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες, χορεύοντες ἐν μέσῳ καμίνου καὶ ὑμνοῦντες, Θεὸν τὸν παντοδύναμον.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Λάκκῳ κατακλεισθείς, θηρσὶ συνῳκισμένος, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀμέτοχος τῆς τούτων, ἐδείκνυτο κακώσεως.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γα.

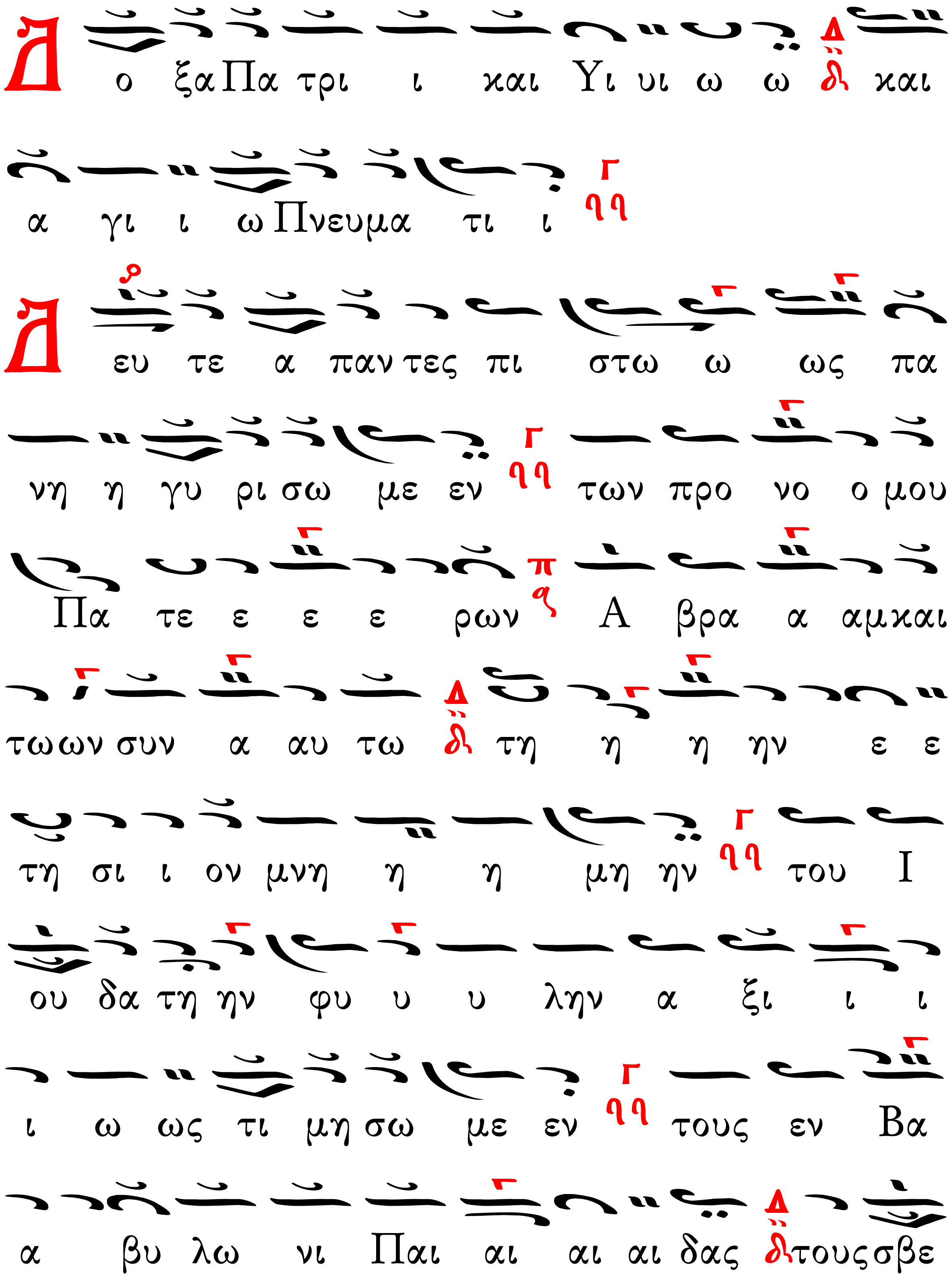

σαντας τη η η ην ε εν κα μι ι νω φλο
ο ο γα α ως της Τρι α δος τυ
υ υ πο ον συν τω Δα νι η η η
ηλ ε ευ φη μη σω με εν των Προ φη των
τας προρ ρη η η η η σεις α σφα λως
κα τε χο ον τες με τα α α του Η σα
ι ι ι ου με γα λο φω ω νω ως
βο η σω με εν ι δου η Παρ θε ε νο
ος εν γα στρι ι λη ψε ε ται και τε
ε ξε ται Υι ι ο ο ο ον το ον Εμ
μα νου η ηλ ο ε στι ι ι μεθ η η μω
ω ων ο Θε ε ος

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος Β΄.

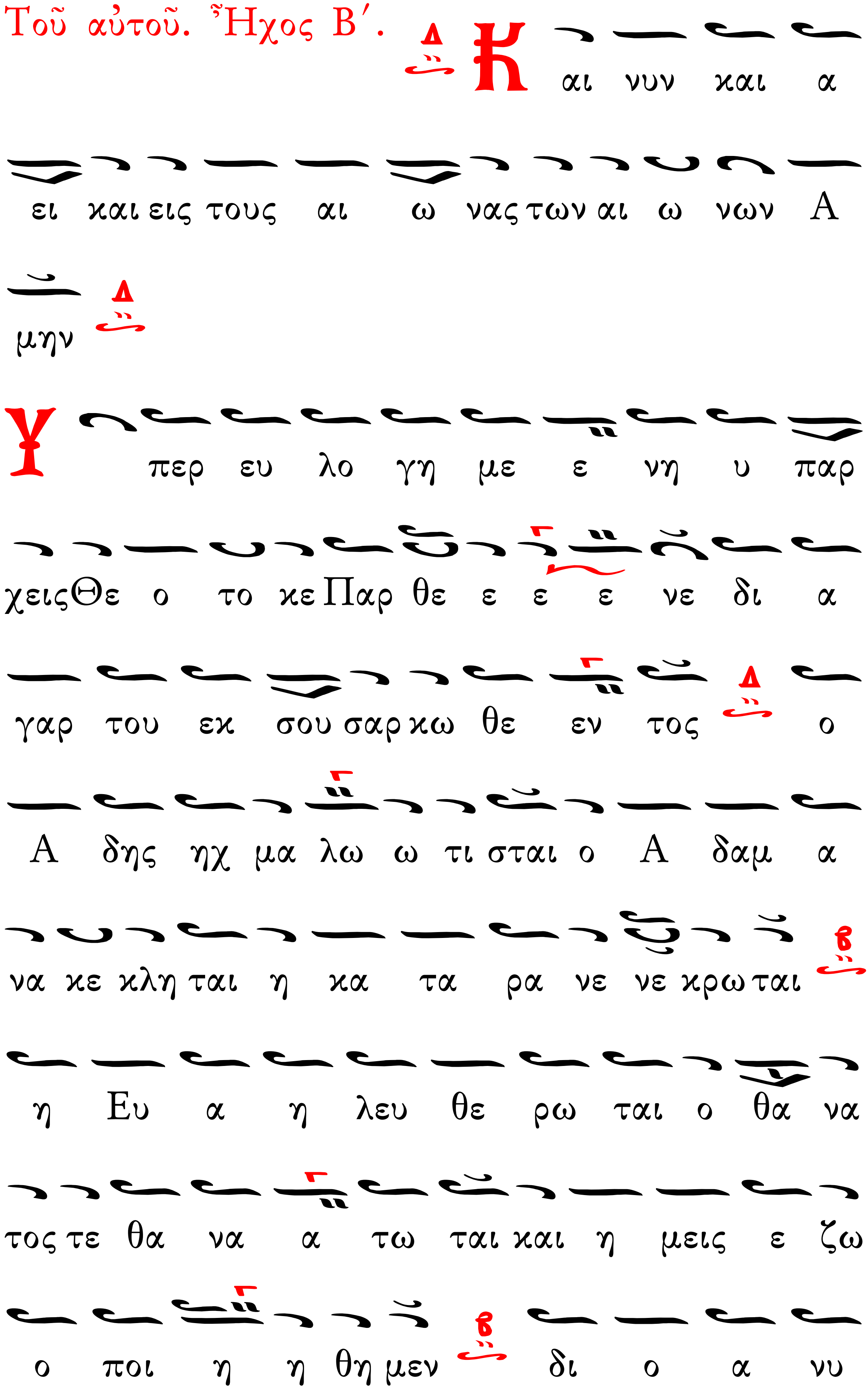

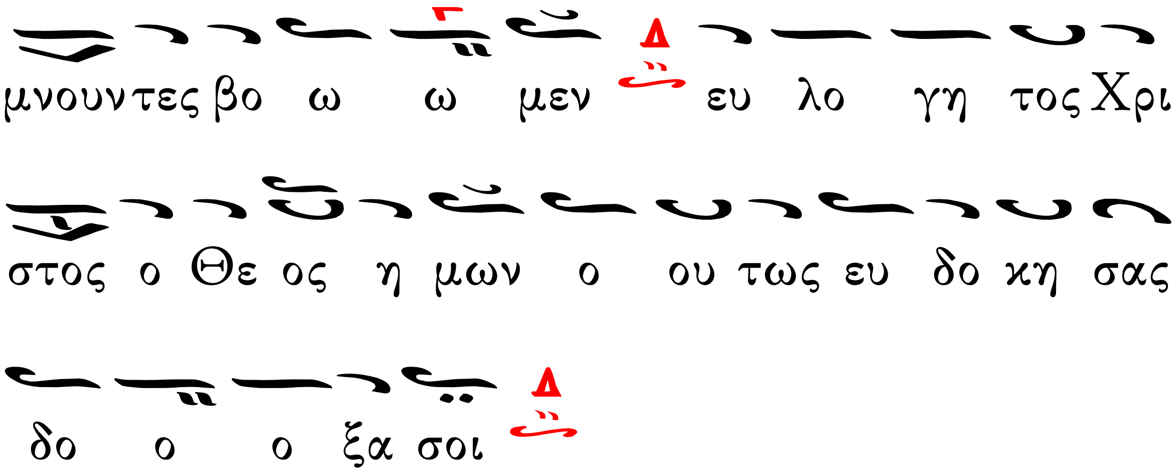
μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας
δο ο ο ξα σοι

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Γα

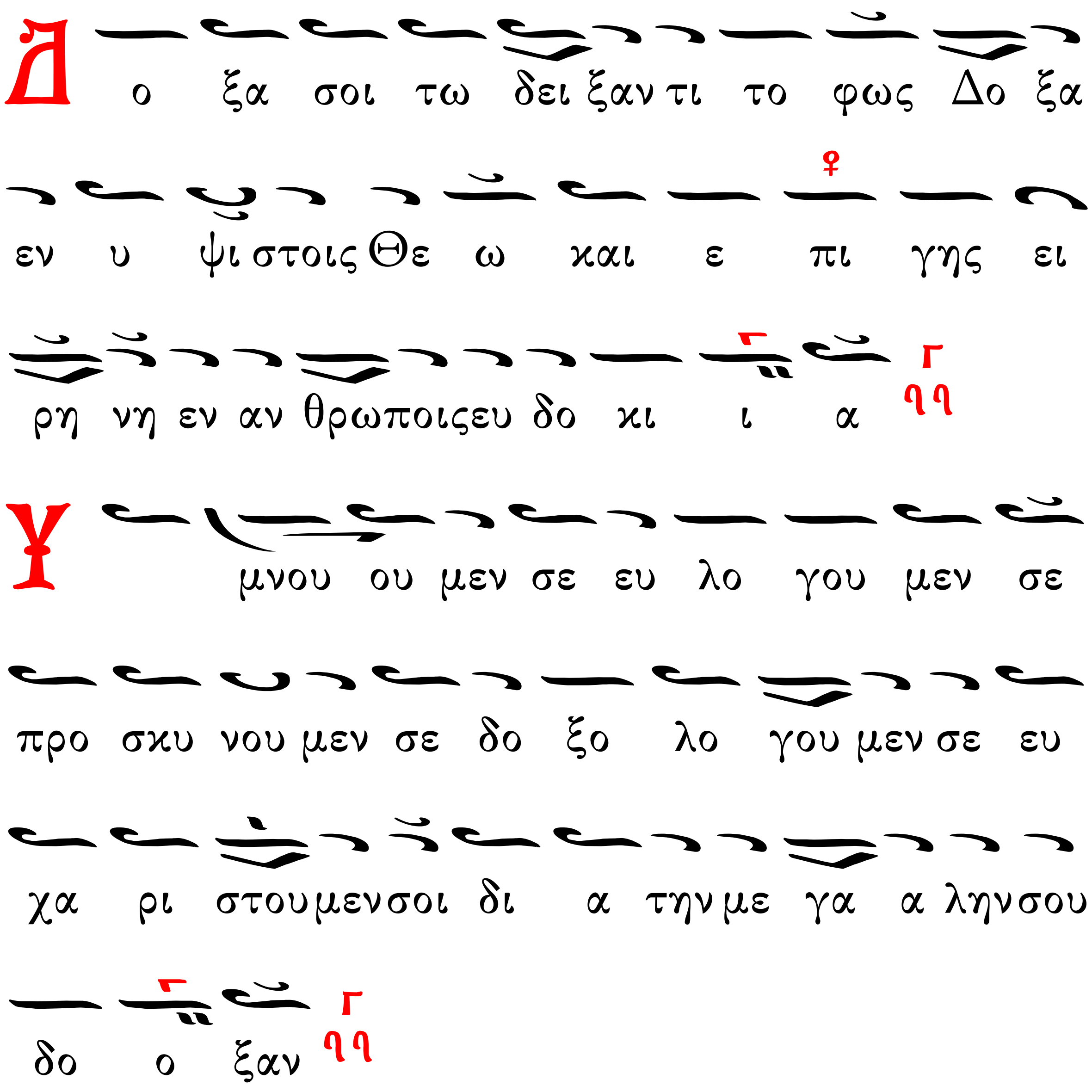

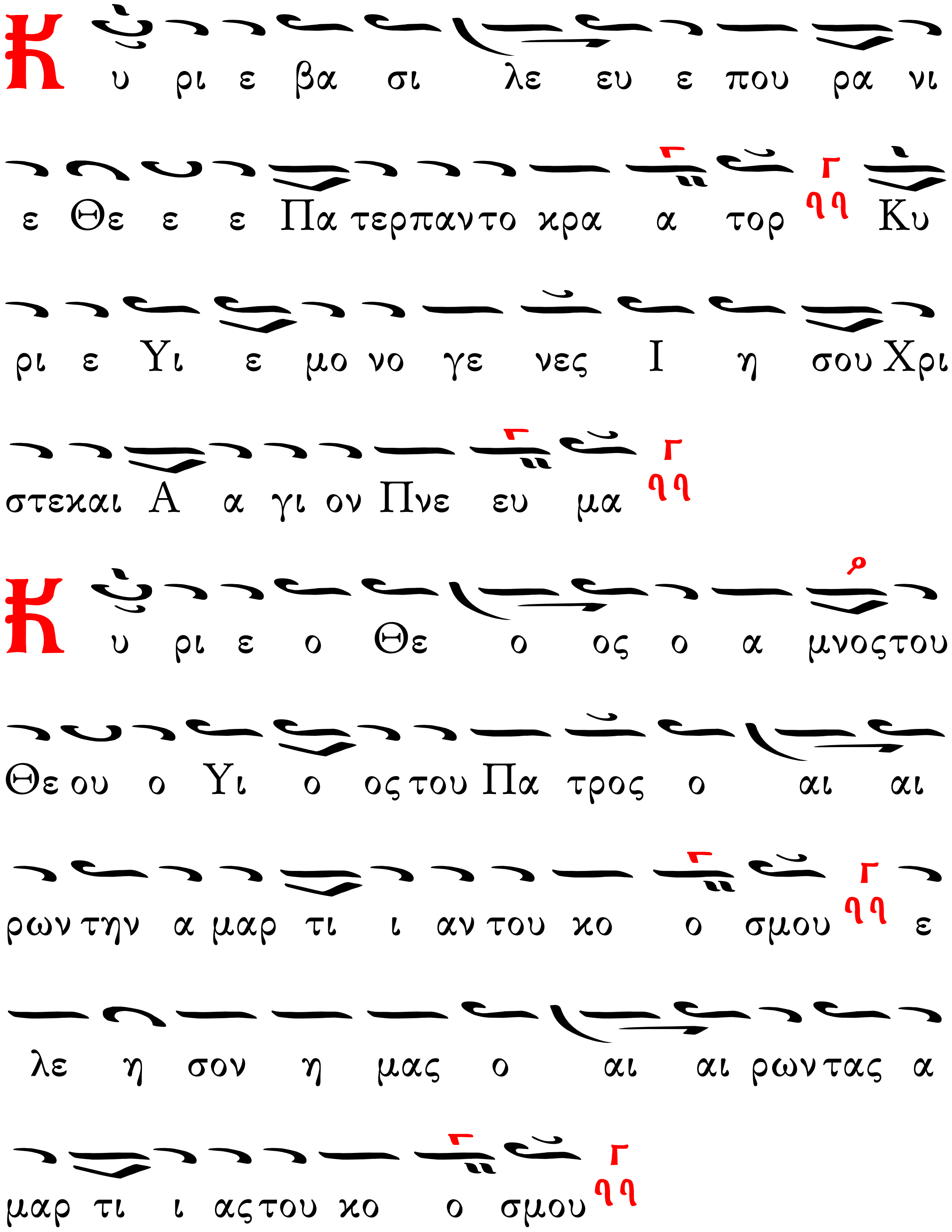
Κ υ ρι ε βα σι λε ευ ε πουρα νι
ε Θε ε ε Πα τερπαντο κρα α τορ Κυ
ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι
στεκαι Α α γι ον Πνε ευ μα
Κ υ ρι ε ο Θε ο ος ο α μνοςτου
Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι
ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο σμου ε
λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρ τι ι ας του κο ο σμου

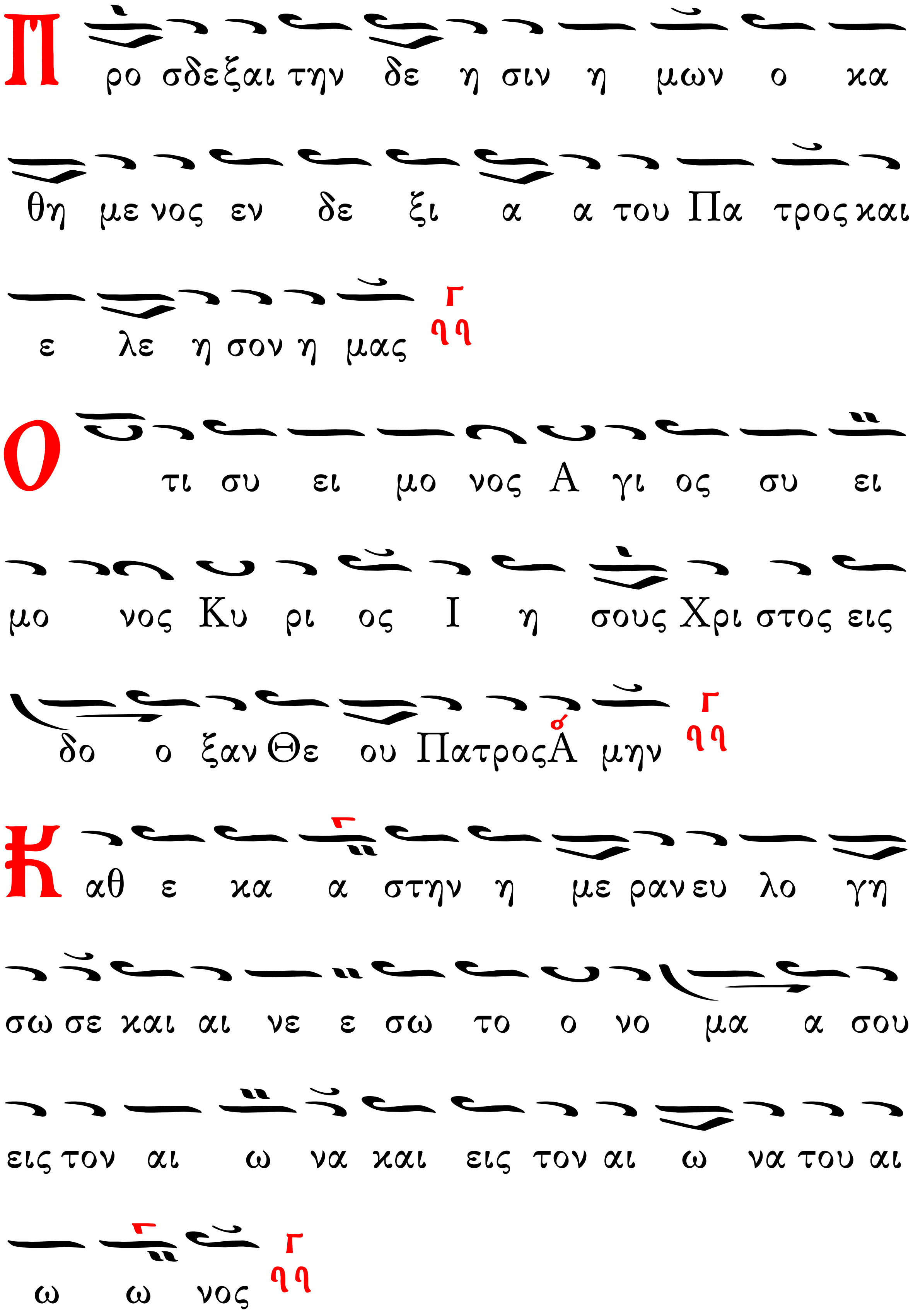
Π ρο σδεξαι την δε η σιν η μων ο κα
θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και
ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει
μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις
δο ο ξαν Θε ου Πατρος Α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη
σω σε και αι νε ε σω το ο νο μα α σου
εις τον αι ω να και εις τον αι ω να του αι
ω ω νος

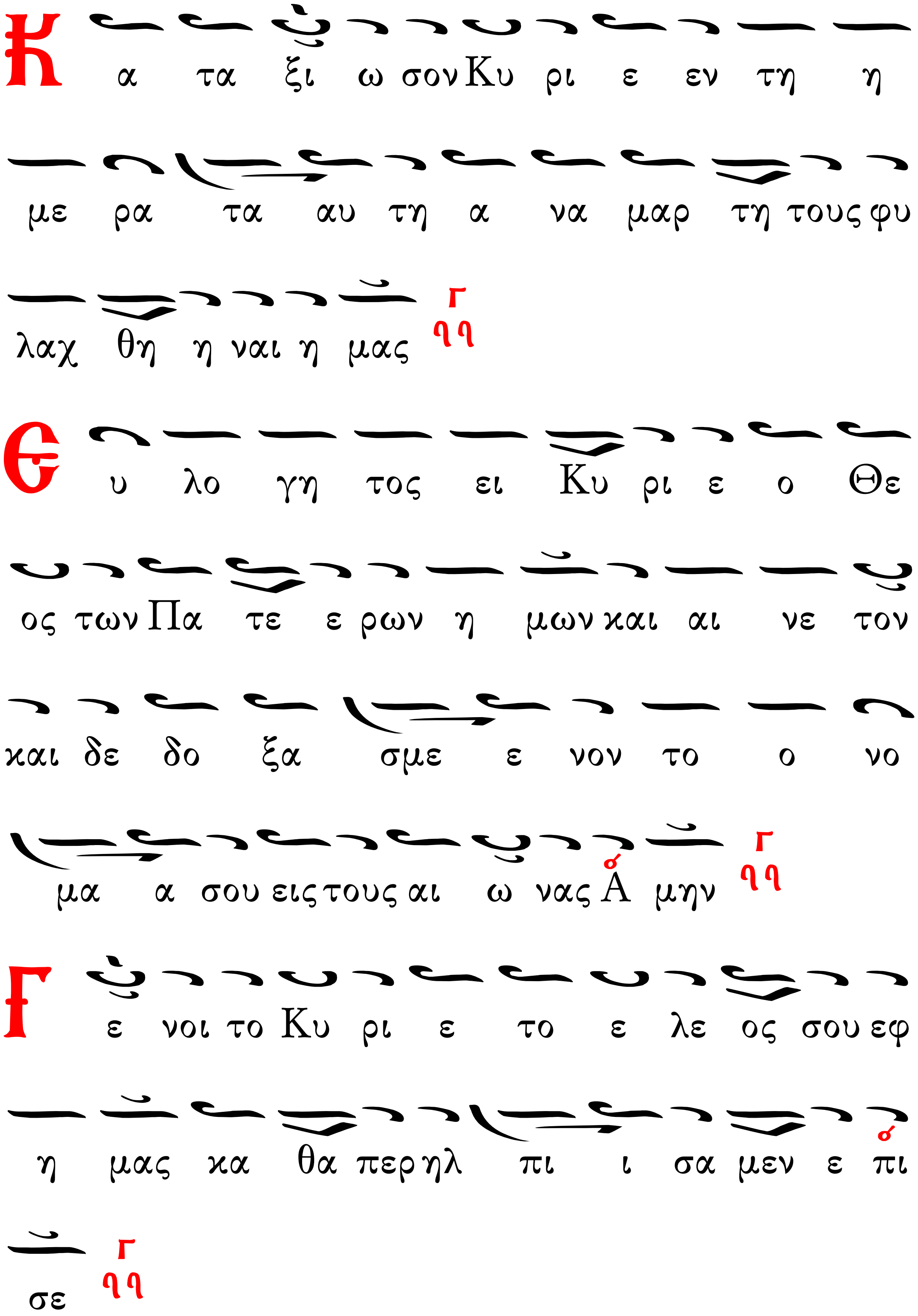

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η
με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ
λαχ θη η ναι η μας
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε
ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον
και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο
μα α σου εις τους αι ω νας Α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ
η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι
σε

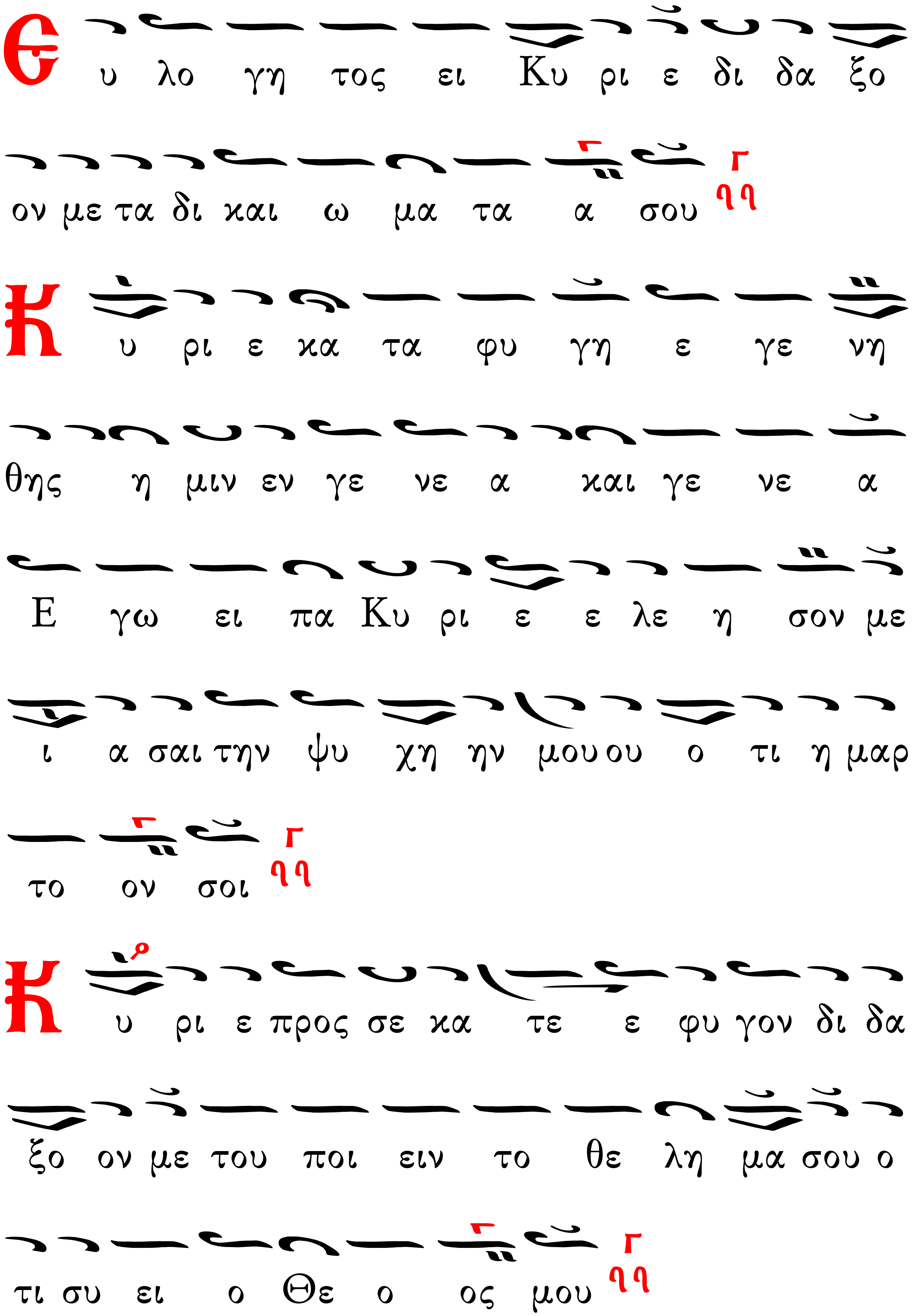
Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο
ον με τα δι και ω μα τα α σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη
θης η μιν εν γε νε α και γε νε α
Ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με
ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ
το ον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα
ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο
τι συ ει ο Θε ο ος μου

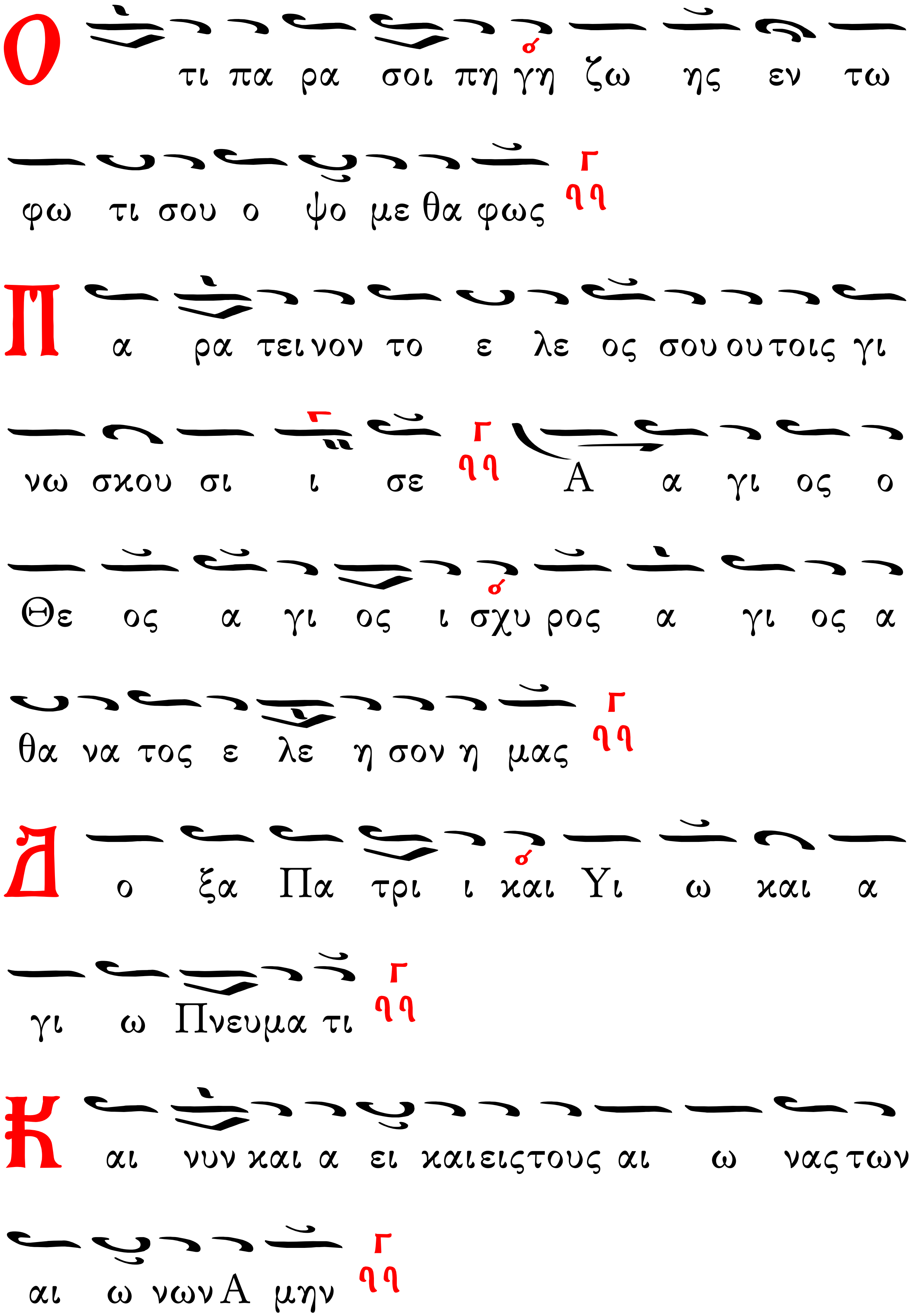
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω
φω τι σου ο ψο με θα φως
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι
νω σκου σι ι σε Α α γι ος ο
Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α
θα να τος ε λε η σον η μας
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α
γι ω Πνευμα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων Α μην

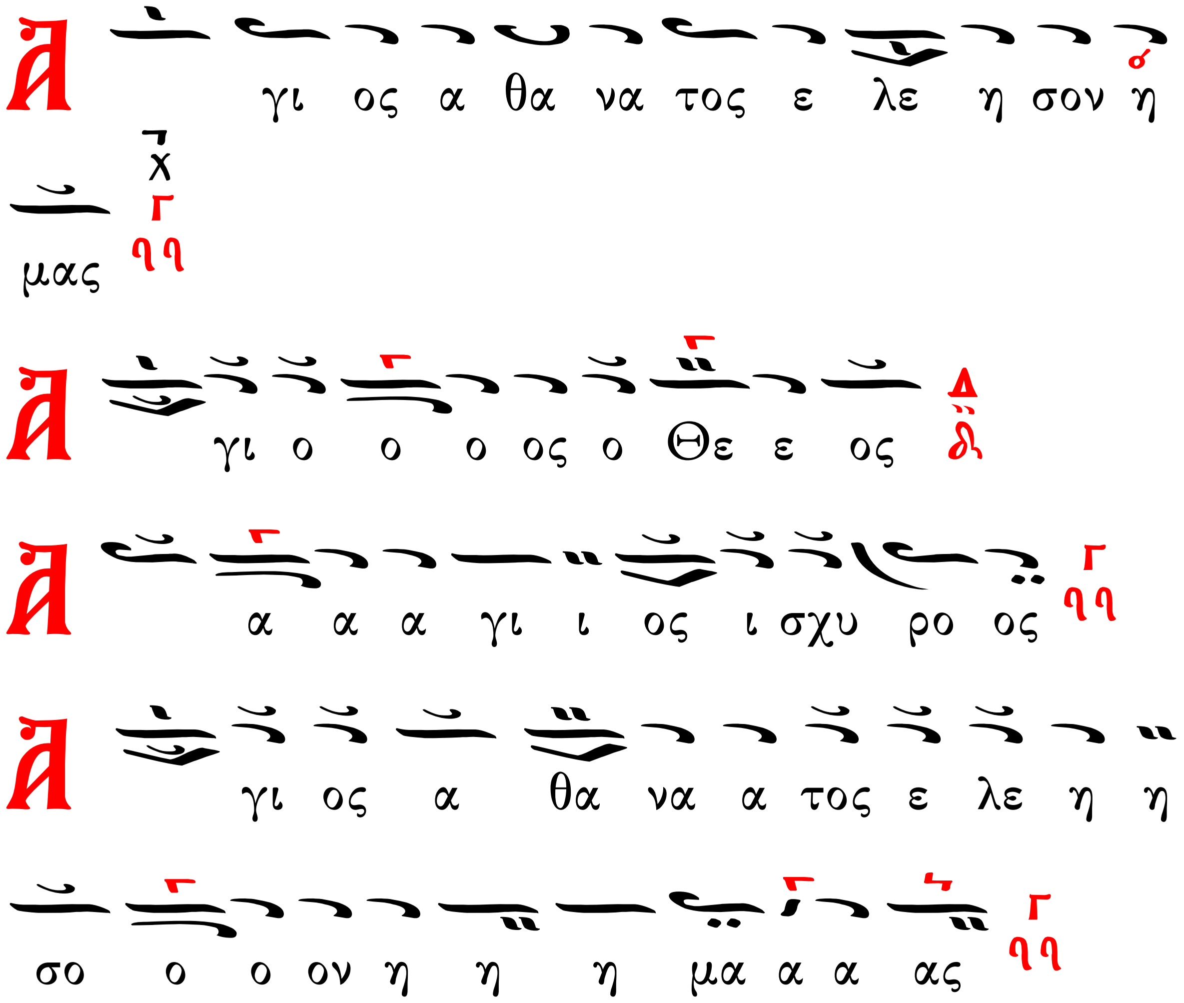
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η
μας
Α γι ο ο ο ος ο Θε ε ος
Α α α α γι ι ος ι σχυ ρο ος
Α γι ος α θα να α τος ε λε η η
σο ο ο ον η η η μα α α ας

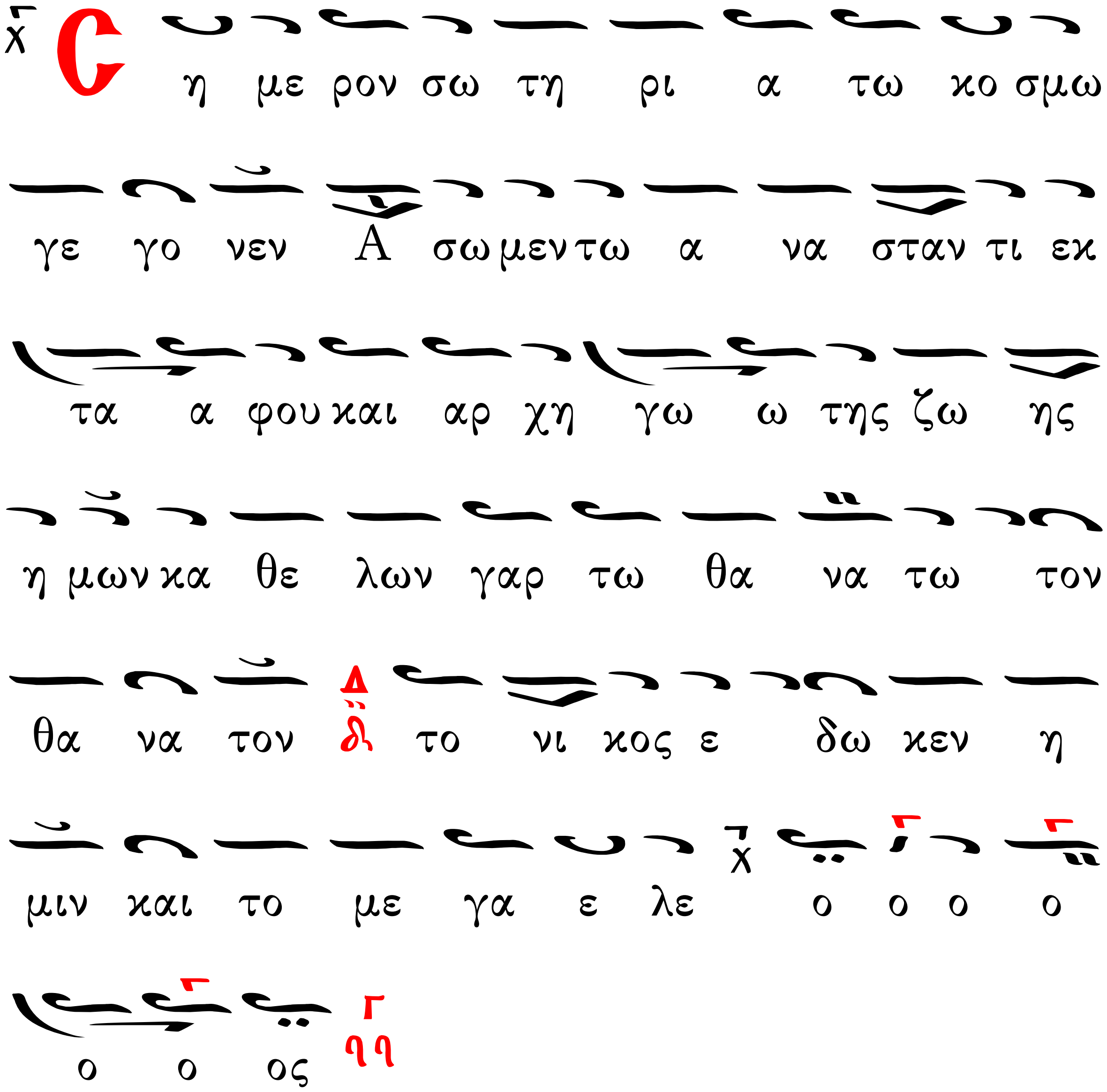

Ϲ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω
γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ
τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης
η μων κα θε λων γαρ τω θα να τω τον
θα να τον δι το νι κος ε δω κεν η
μιν και το με γα ε λε ο ο ο ο
ο ο ος

Ἑτέρα παρὰ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Ζω.

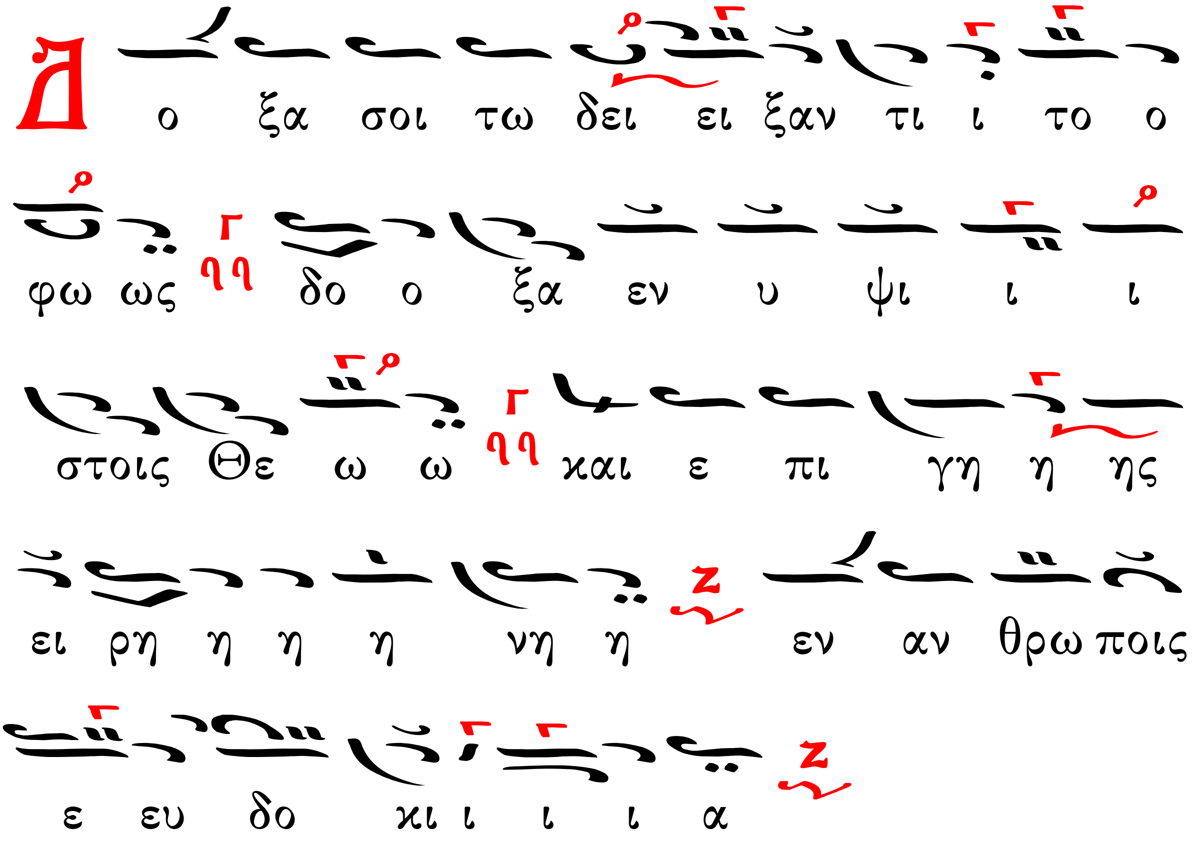

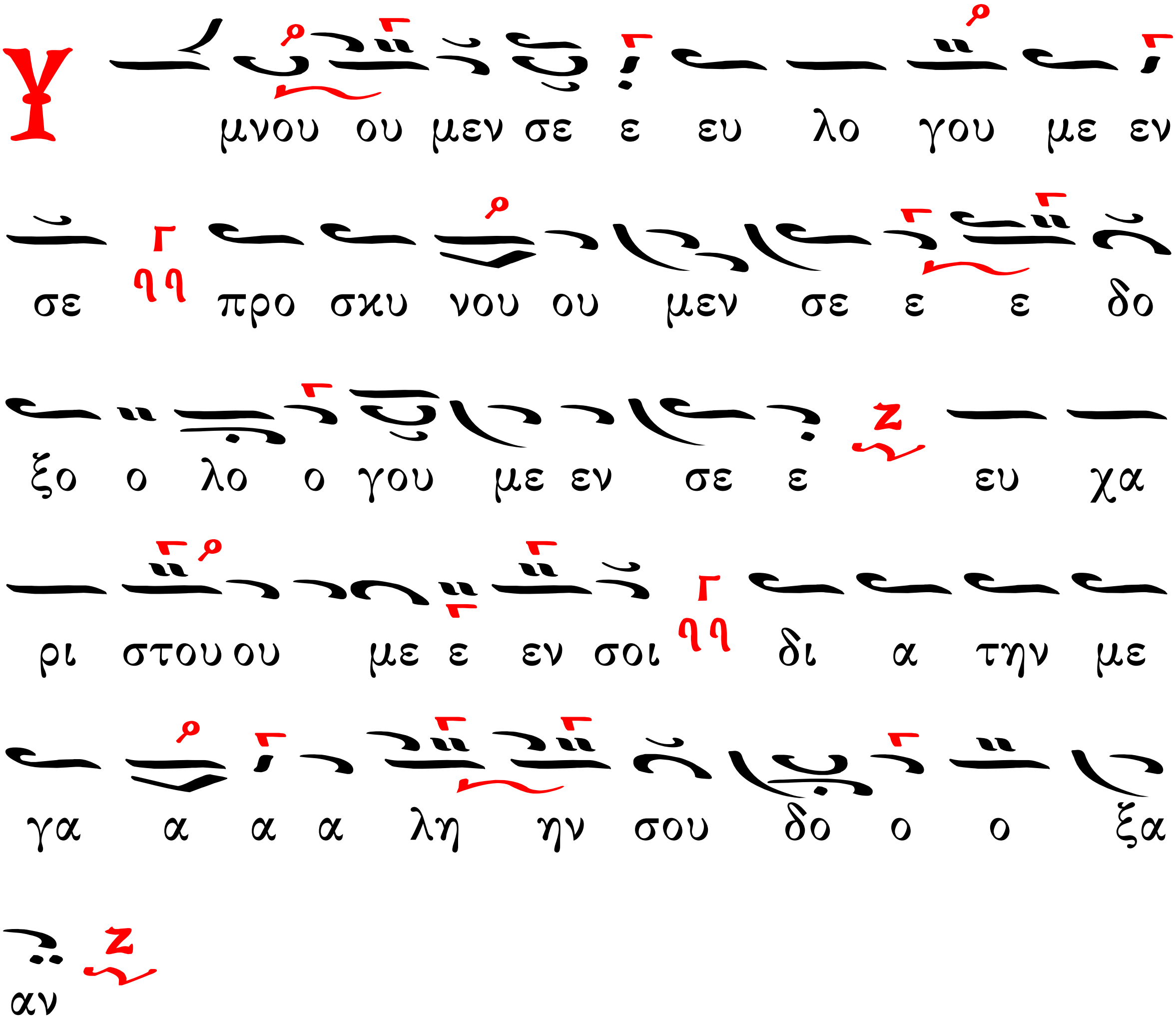
μνου ου μεν σε ε ευ λο γου με εν
σε προ σκυ νου ου μεν σε ε ε δο
ξο ο λο ο γου με εν σε ε ευ χα
ρι στου ου με ε εν σοι δι α την με
γα α α α λη ην σου δο ο ο ξα
αν

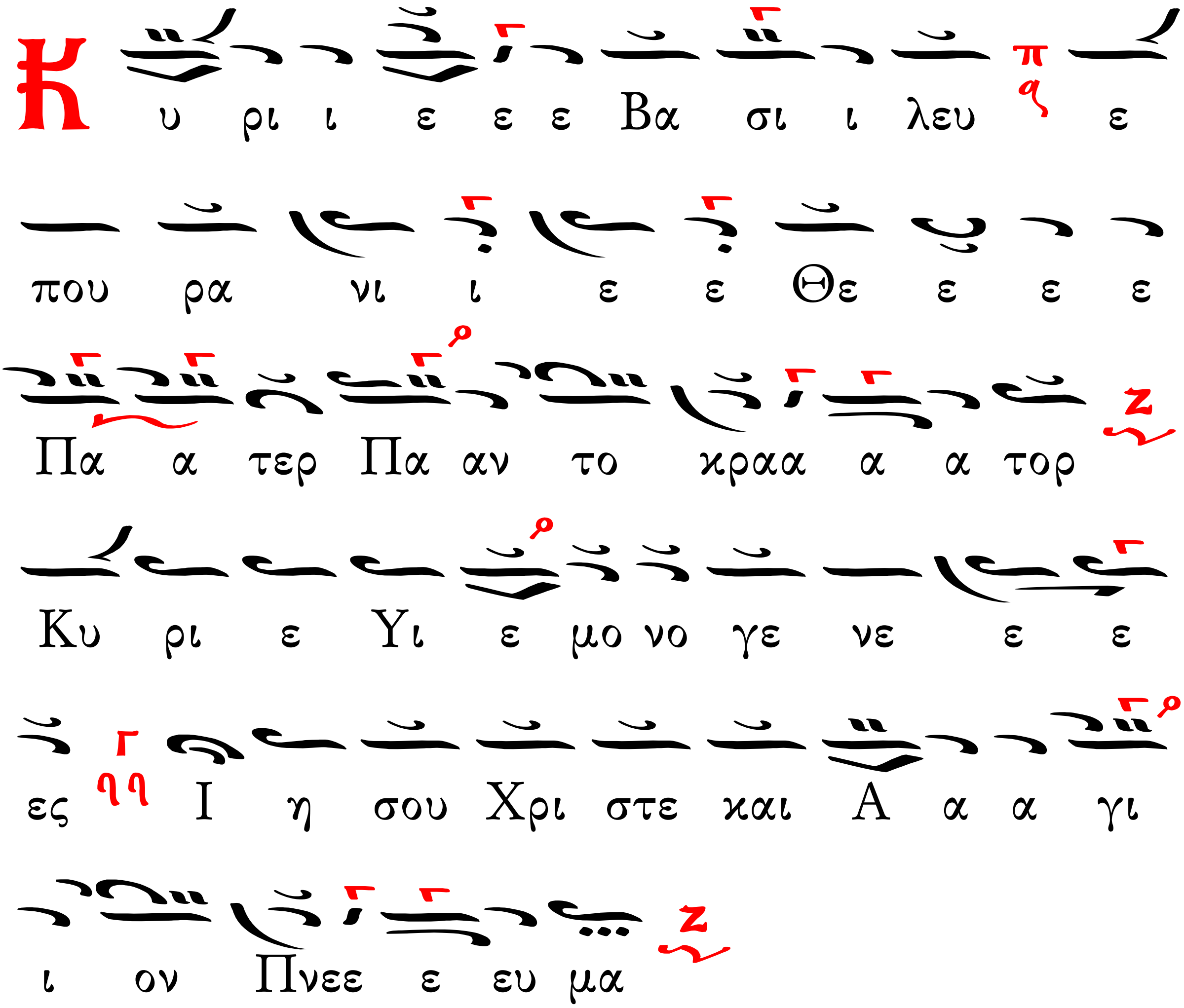
Κ υ ρι ι ε ε ε Βα σι ι λευ ε
που ρα νι ι ε ε Θε ε ε ε
Πα α τερ Πα αν το κραα α α τορ
Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νε ε ε
ες Ι η σου Χρι στε και Α α α γι
ι ον Πνεε ε ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος
ο α μνο ο ος του Θε ε ου ου ου ο
Υι υι ο ος του ου ου Πα α α τρο ος
ο ο αι αι αι αι αι ρω ω ων τη ην
α μαρ τι ι ι ι αν του κο ο ο ο σμου
ε λε η η σον η η μας ο αι αι αι
ρω ων τας α μαρ τι ι ι ι α ας
του ου κο ο σμου ου

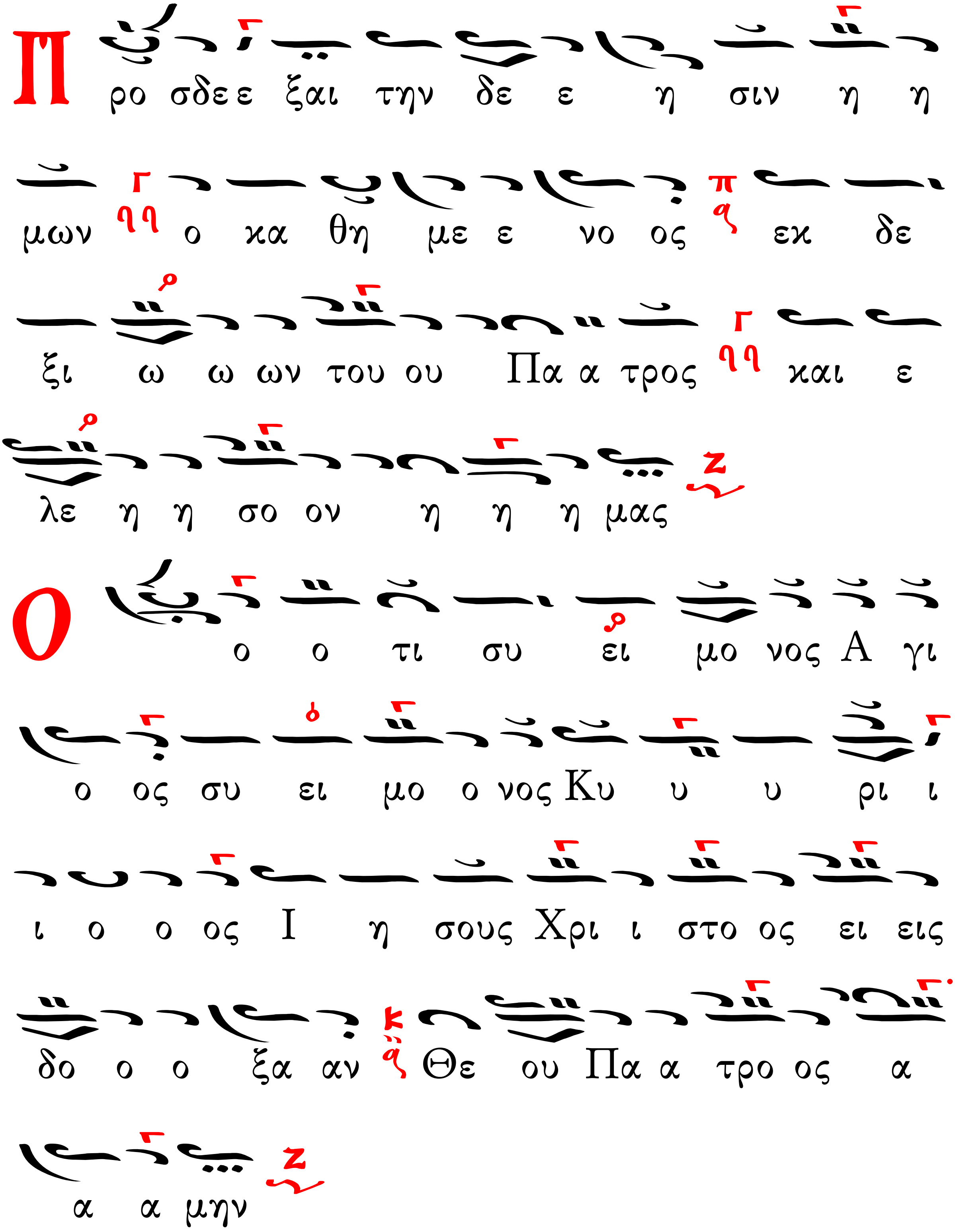
Π ρο σδε ε ξαι την δε ε η σιν η η
μων ο κα θη με ε νο ος εκ δε
ξι ω ω ων του ου Πα α τρος και ε
λε η η σο ον η η η μας
Ο ο ο τι συ ει μο νος Α γι
ο ος συ ει μο ο νος Κυ υ υ ρι ι
ι ο ο ος Ι η σους Χρι ι στο ος ει εις
δο ο ο ξα αν Θε ου Πα α τρο ος α
α α μην

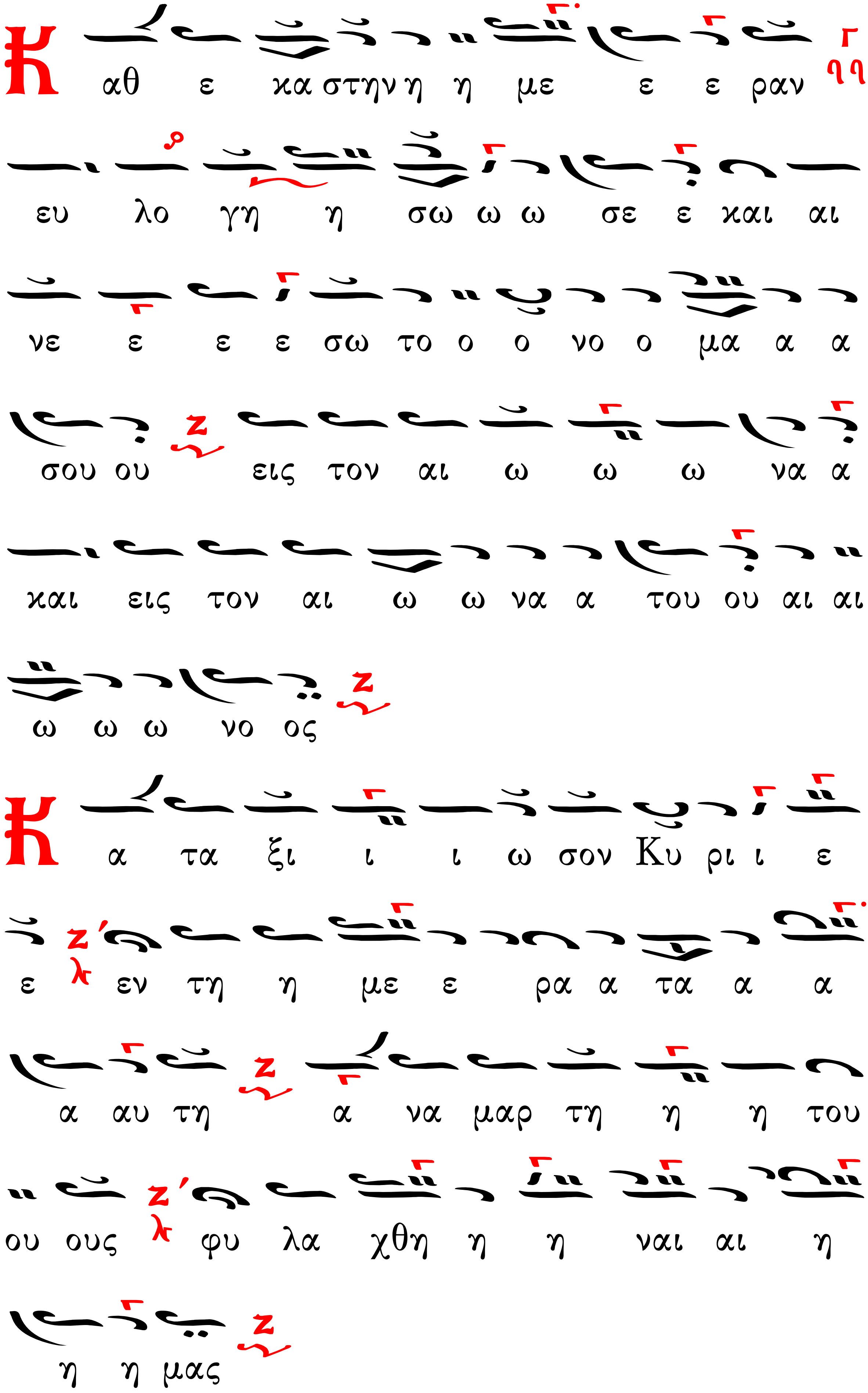
Κ αθ ε κα στην η η με ε ε ραν
ευ λο γη η σω ω ω σε ε και αι
νε ε ε ε σω το ο ο νο ο μα α α
σου ου εις τον αι ω ω ω να α
και εις τον αι ω ω να α του ου αι αι
ω ω ω νο ος
Κ α τα ξι ι ι ω σον Κυ ρι ι ε
ε εν τη η με ε ρα α τα α α
α αυ τη α να μαρ τη η η του
ου ους φυ λα χθη η η ναι αι η
η η μας

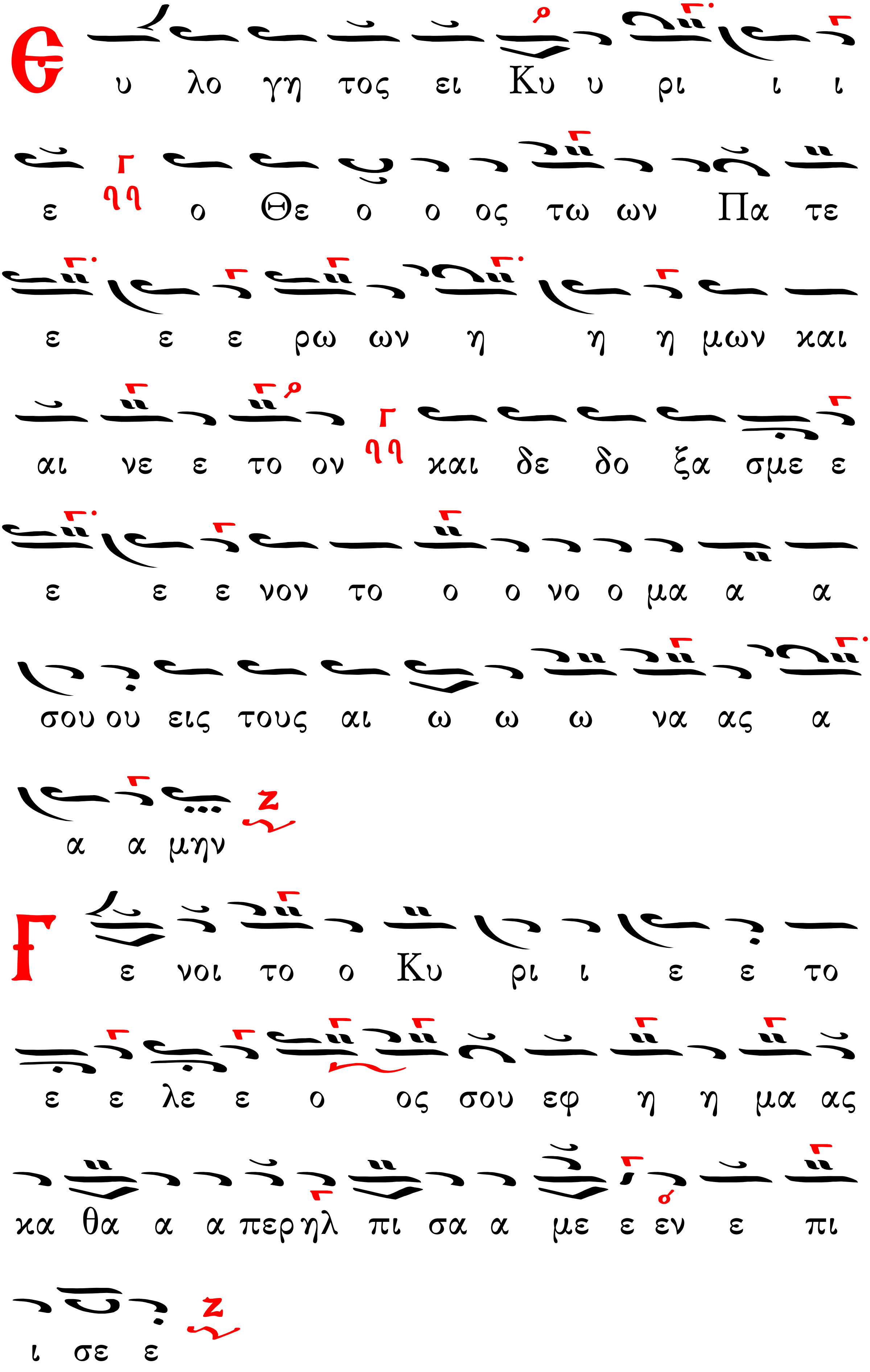
Є υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι
ε ο Θε ο ο ος τω ων Πα τε
ε ε ε ρω ων η η η μων και
αι νε ε το ον και δε δο ξα σμε ε
ε ε ε νον το ο ο νο ο μα α α
σου ου εις τους αι ω ω ω να ας α
α α μην
Γ ε νοι το ο Κυ ρι ι ε ε το
ε ε λε ε ο ος σου εφ η η μα ας
κα θα α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε πι
ι σε ε

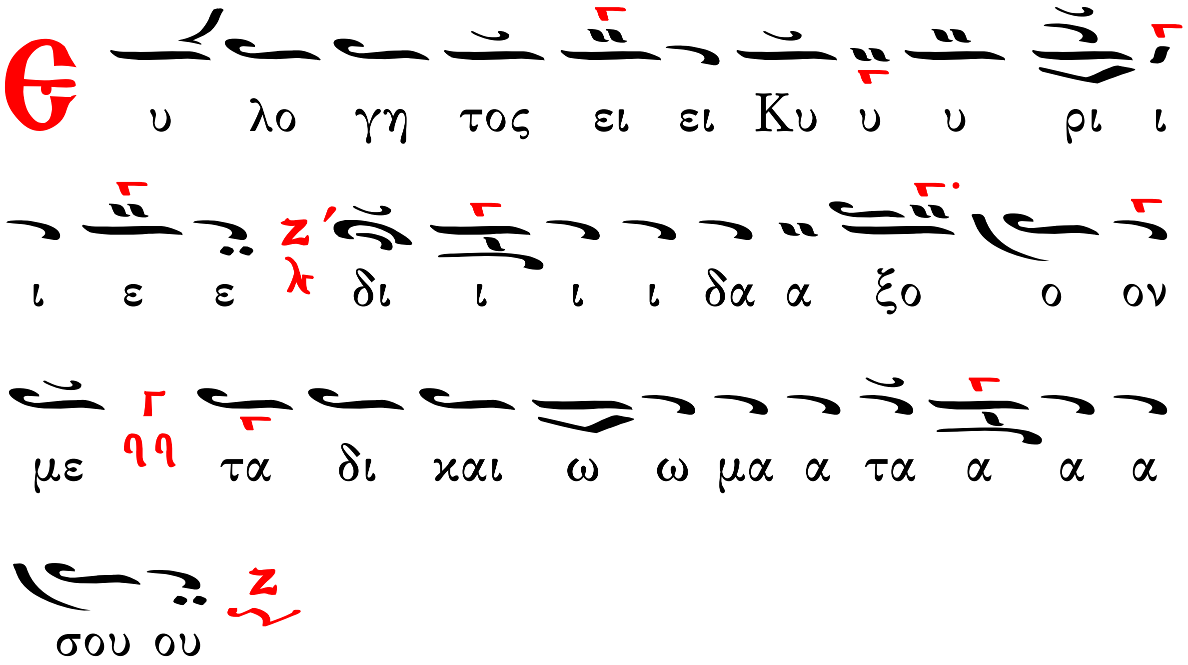
Ε υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ ρι ι
ι ε ε δι ι ι ι δα α ξο ο ον
με τα δι και ω ω μα α τα α α α
σου ου

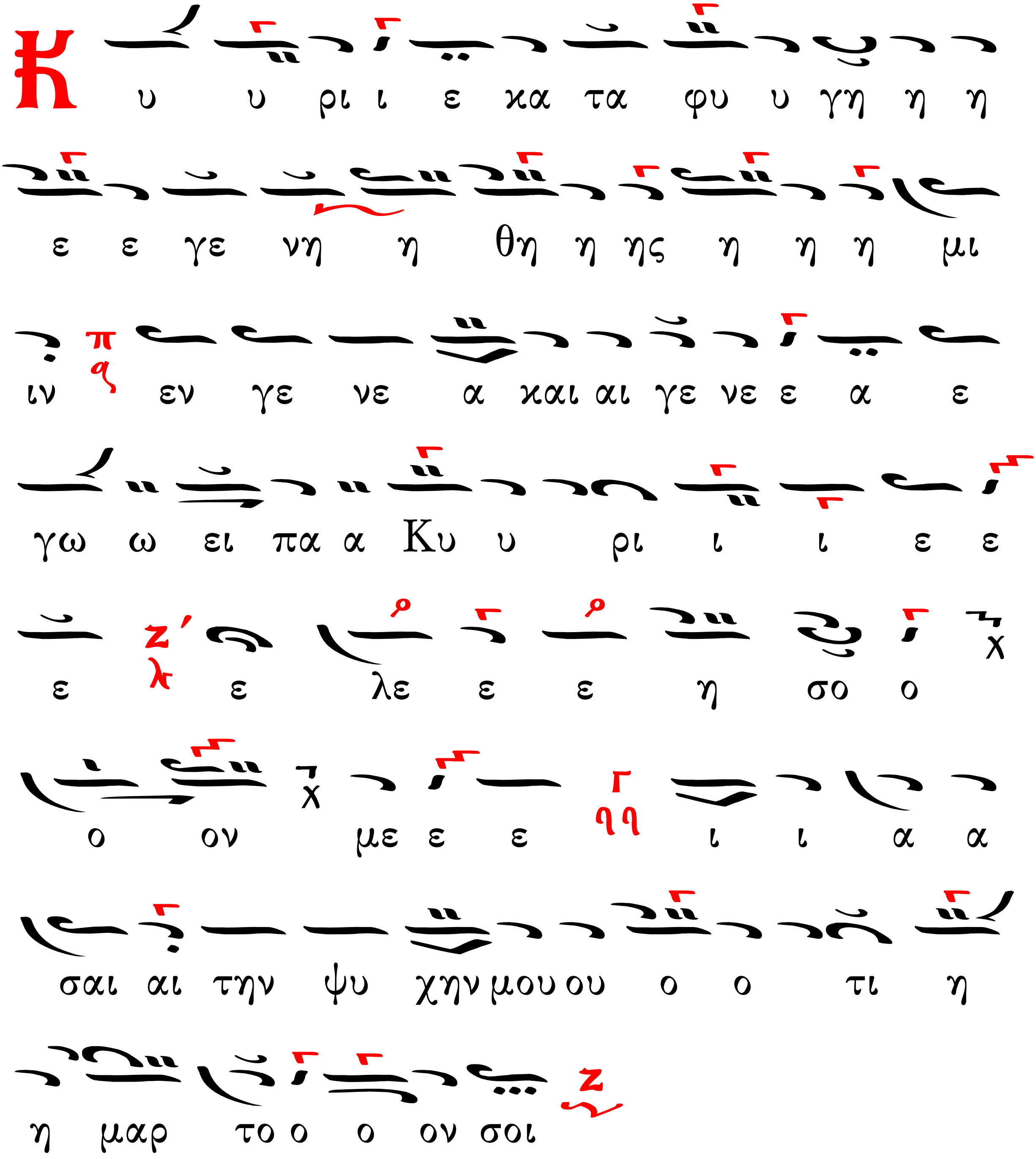
Κ υ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη η η
ε ε γε νη η θη η ης η η η μι
ιν εν γε νε α και αι γε νε ε α ε
γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ι ε ε
ε ε λε ε ε η σο ο
ο ον με ε ε ι ι α α
σαι αι την ψυ χην μου ου ο ο τι η
η μαρ το ο ο ον σοι

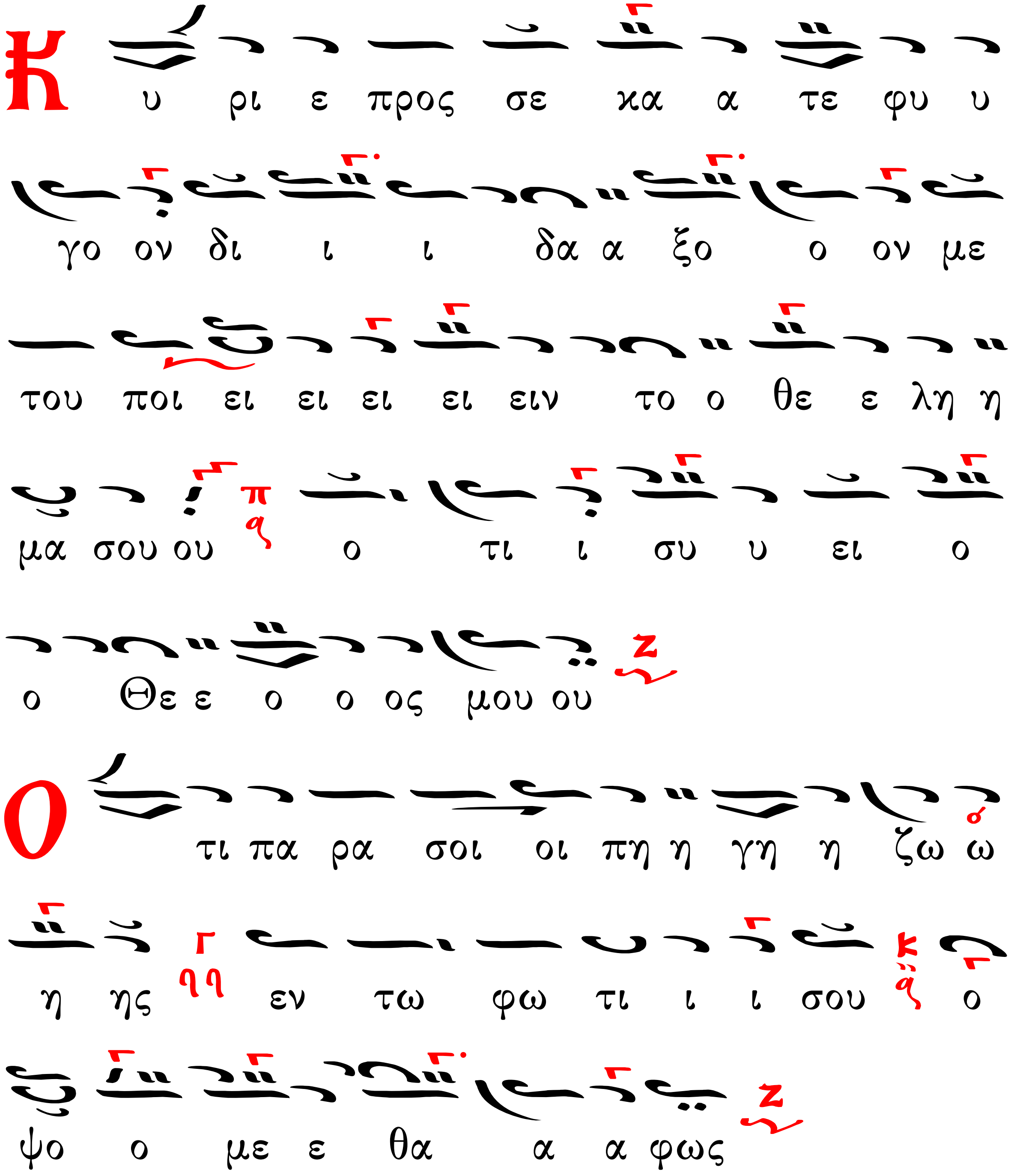

Κ υ ρι ε προς σε κα α τε φυ υ
γο ον δι ι ι δα α ξο ο ον με
του ποι ει ει ει ει ειν το ο θε ε λη η
μα σου ου ο τι ι συ υ ει ο
ο Θε ε ο ο ος μου ου
Ο τι πα ρα σοι οι πη η γη η ζω ω
η ης εν τω φω τι ι ι σου ο
ψο ο με ε θα α α φως

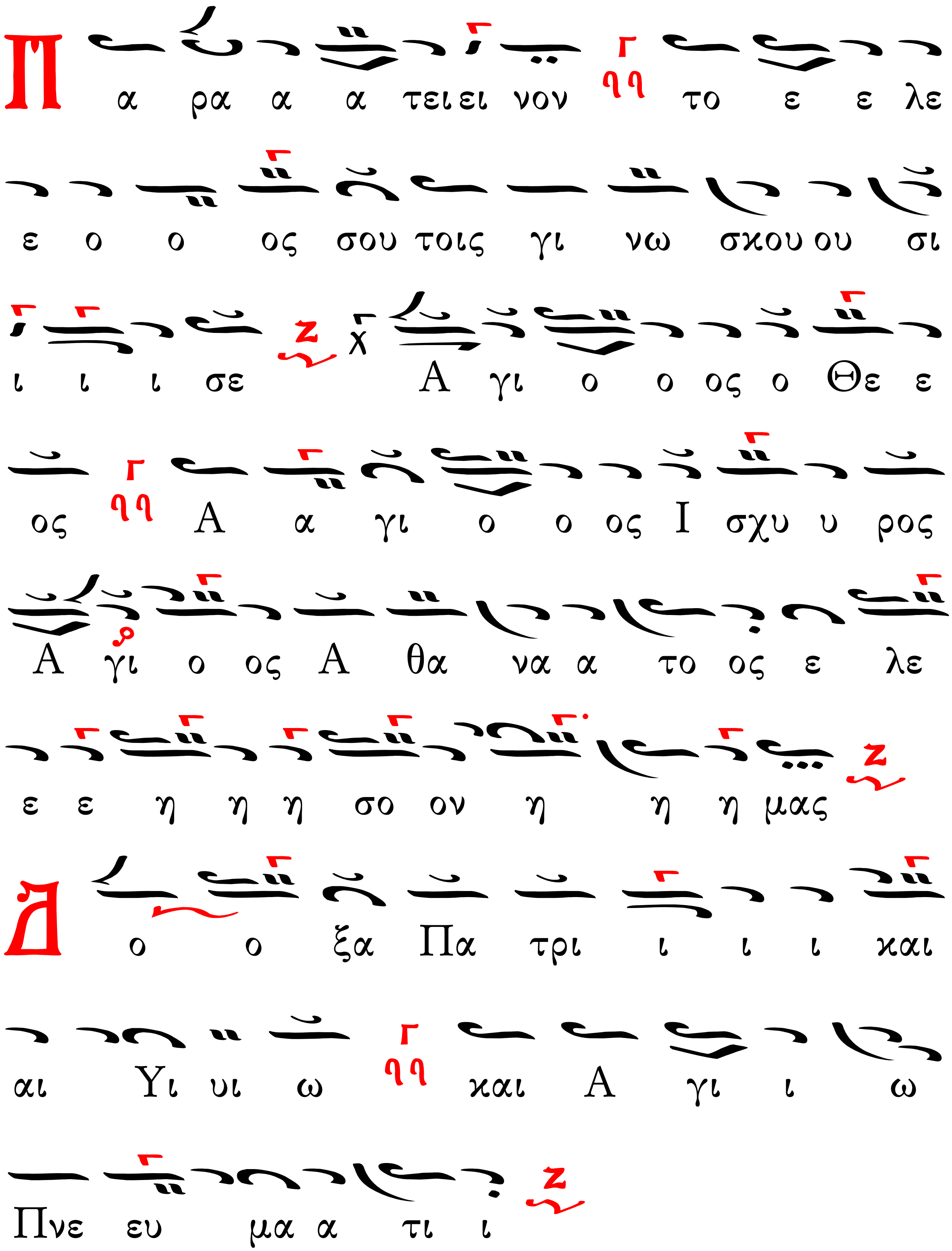
Π α ρα α α τει ει νον το ε ε λε
ε ο ο ος σου τοις γι νω σκου ου σι
ι ι ι σε Α γι ο ο ος ο Θε ε
ος Α α γι ο ο ος Ι σχυ υ ρος
Α γι ο ος Α θα να α το ος ε λε
ε ε η η η σο ον η η η μας
Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και
αι Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ευ μα α τι ι

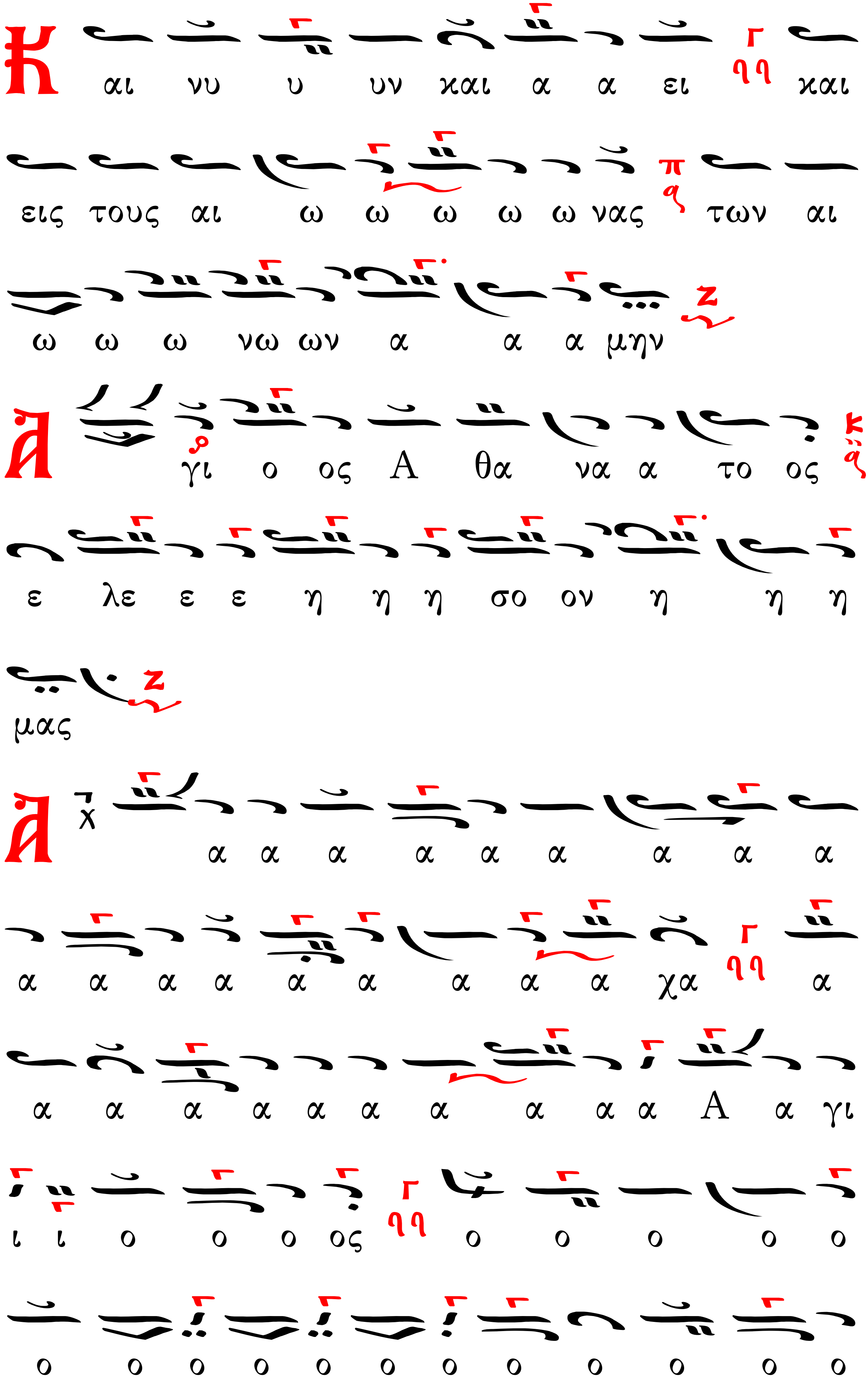
Κ αι νυ υ υν και α α ει και
εις τους αι ω ω ω ω ω νας των αι
ω ω ω νω ων α α α μην
Α γι ο ος Α θα να α το ος
ε λε ε ε η η η σο ον η η η
μας
Α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α χα α
α α α α α α α α α α Α α γι
ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

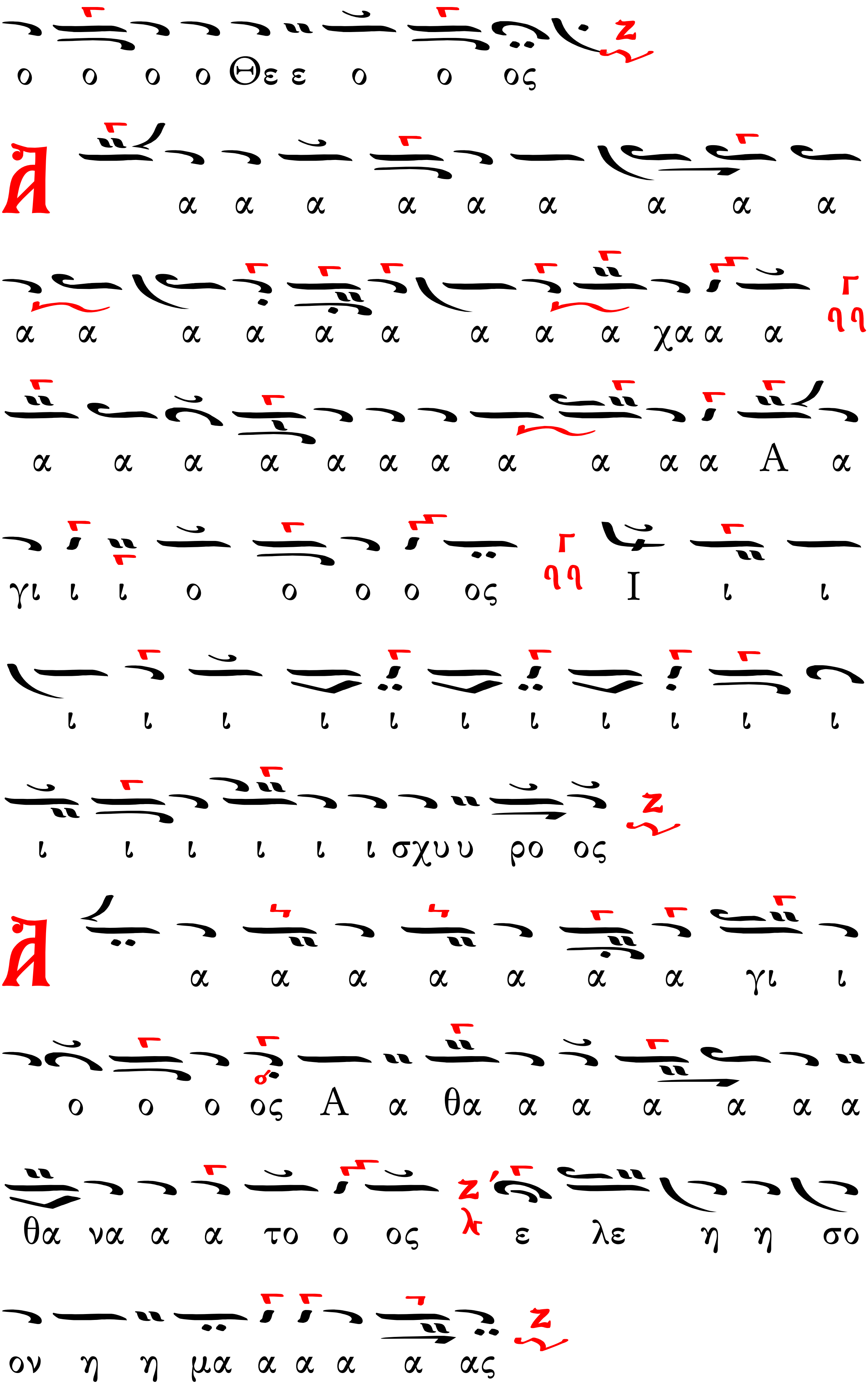
ο ο ο ο Θε ε ο ο ος
α α α α α α α α α
α α α α α α α α α χα α α α
α α α α α α α α α α α Α α
γι ι ι ο ο ο ο ος Ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ος
α α α α α α α γι ι
ο ο ο ος Α α θα α α α α α α
θα να α α το ο ος ε λε η η σο
ον η η μα α α α α ας

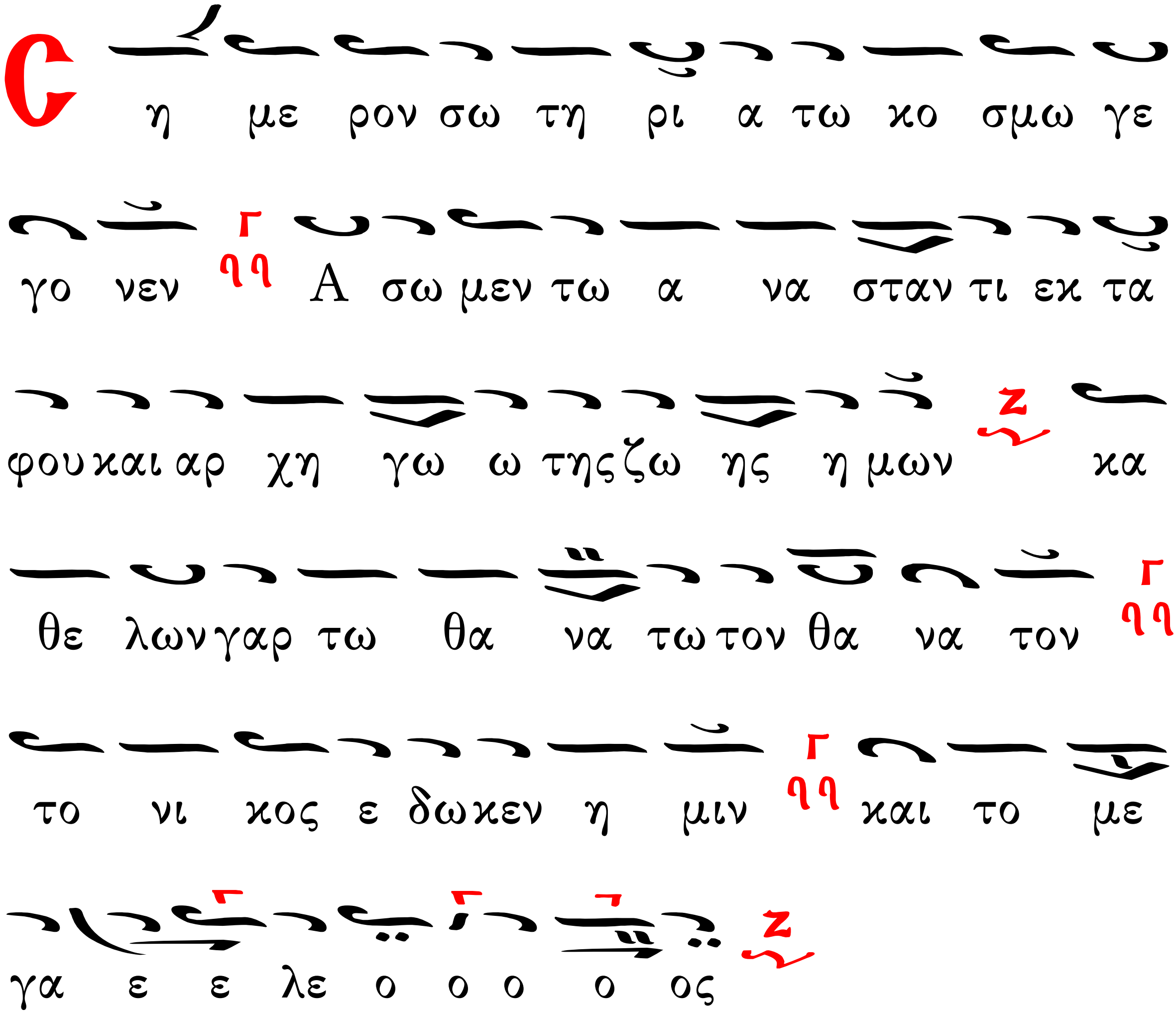
Ϲη με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε
γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα
φου και αρ χη γω ω της ζω ης η μων κα
θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον
το νι κος ε δω κεν η μιν και το με
γα ε ε λε ο ο ο ο ος

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

Ἦχος λ π Νη.

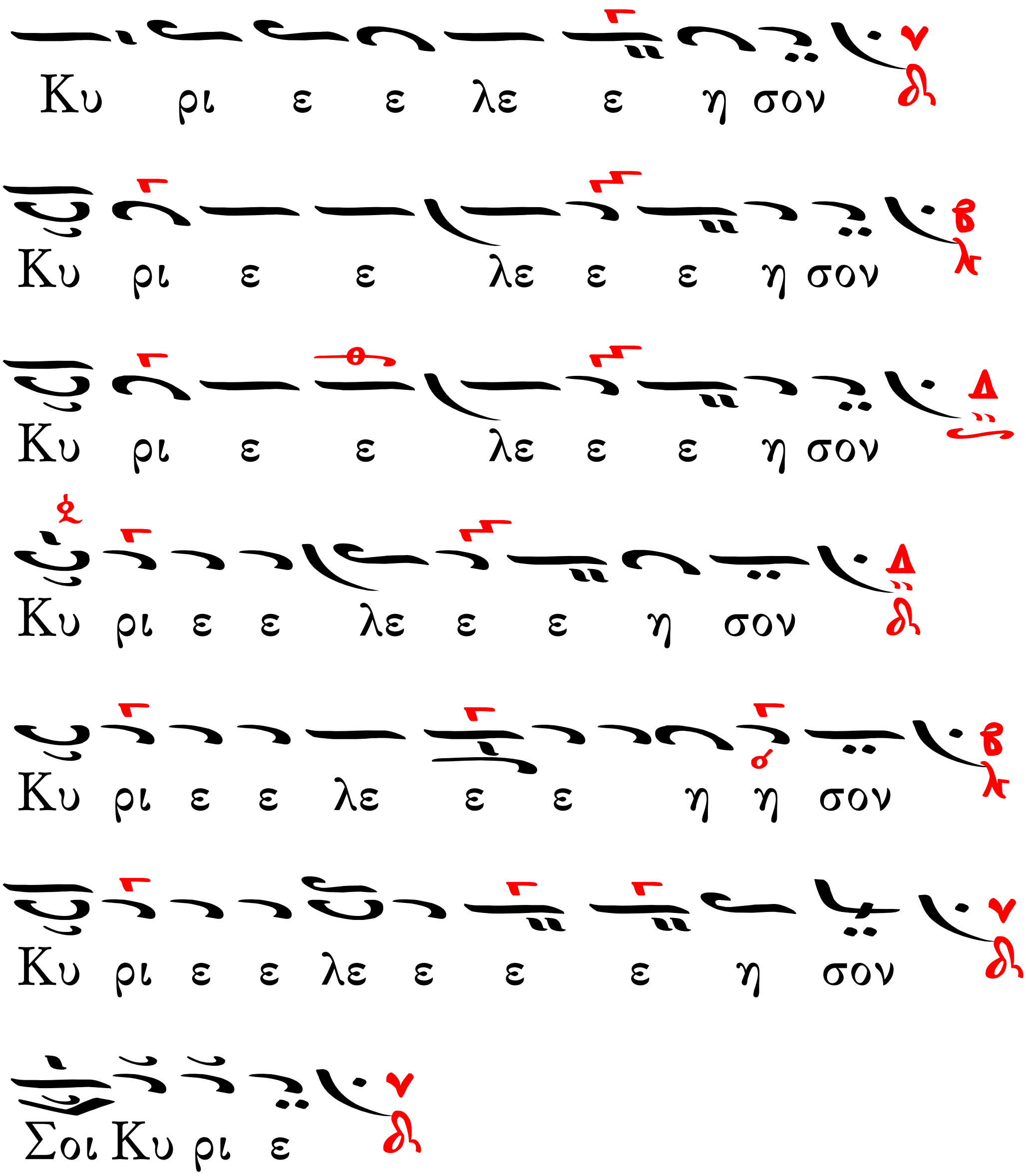

Τυπικὰ παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄.
Ἦχος λ π Νη.

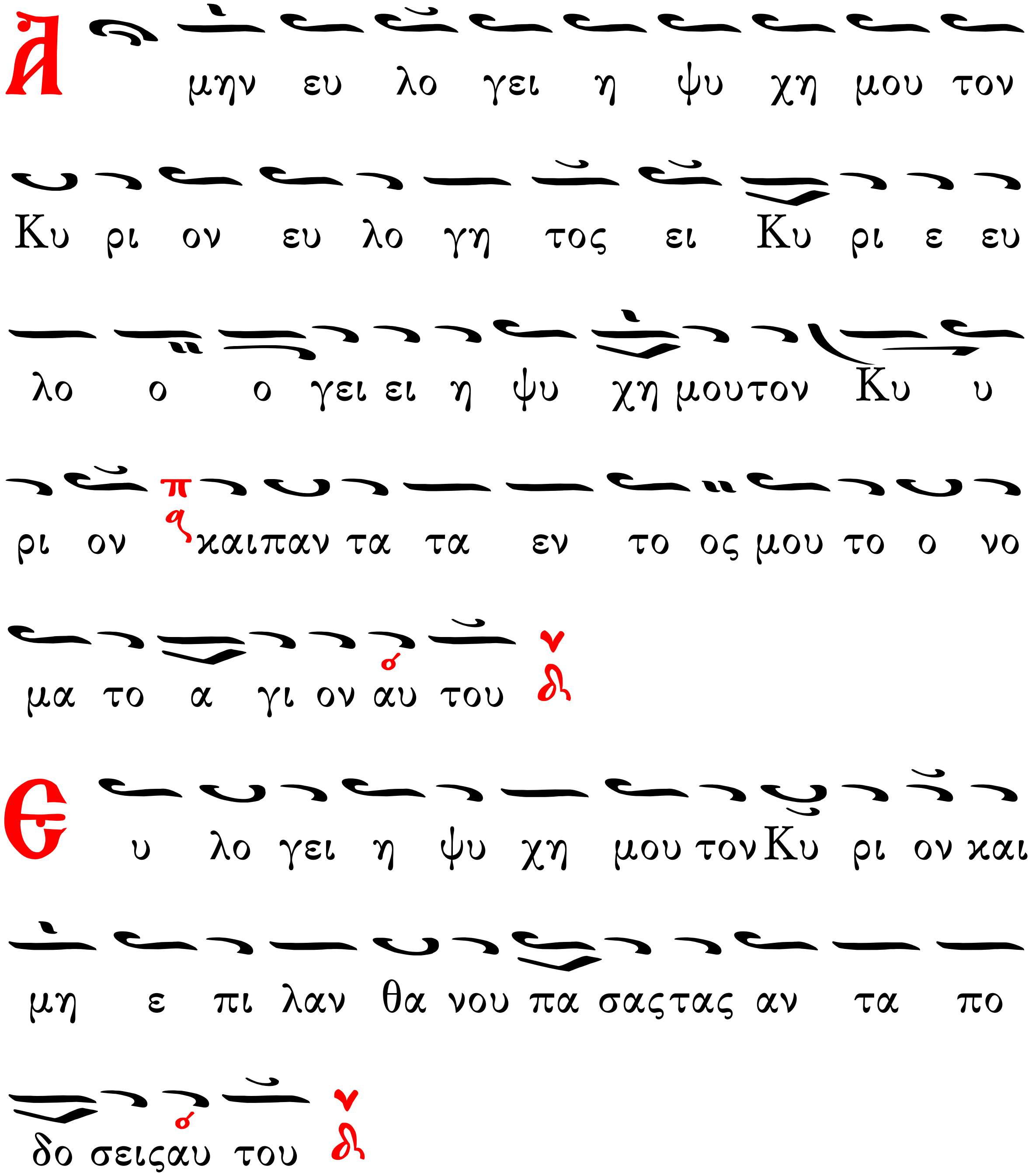

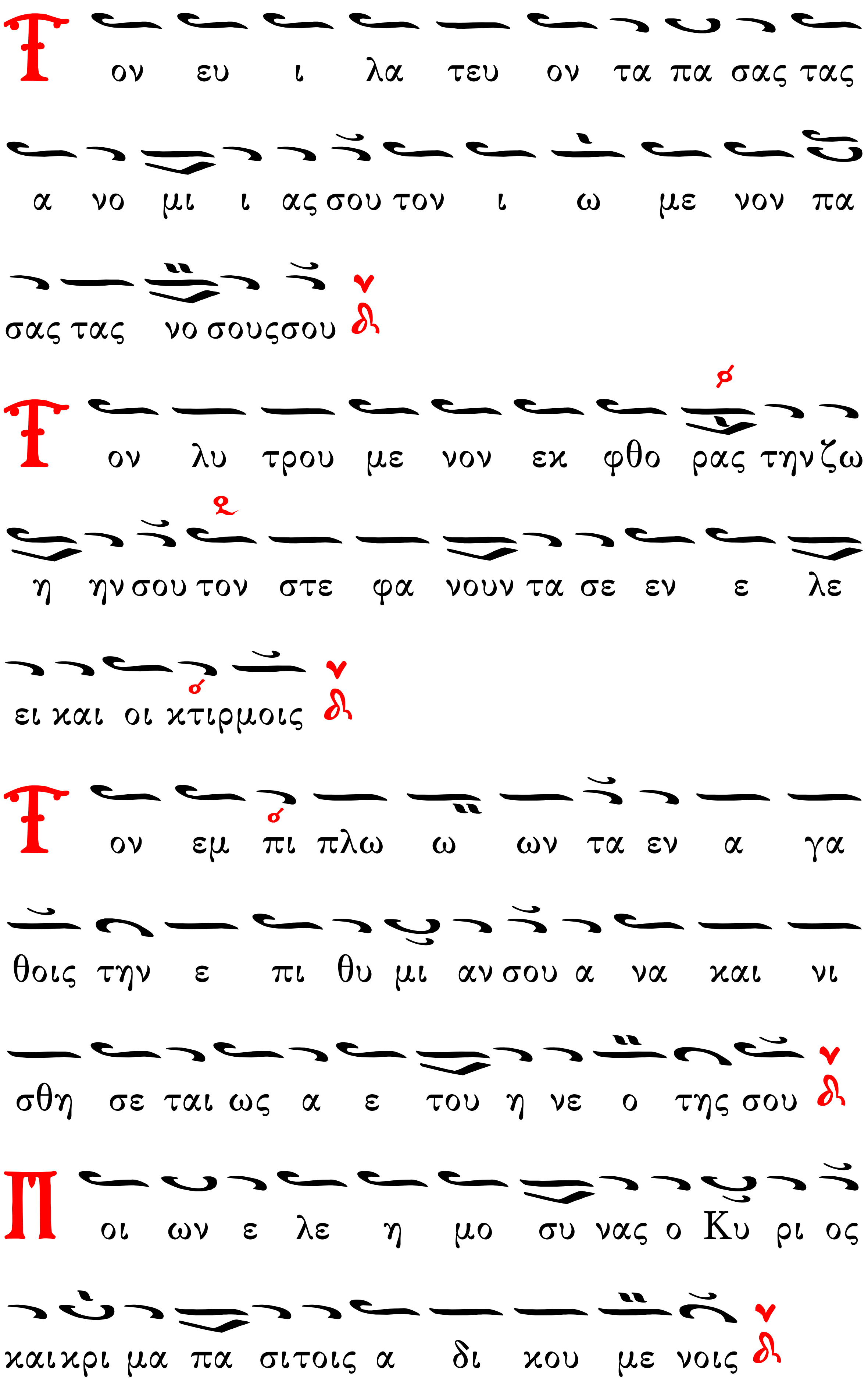
Τον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας
α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα
σας τας νο σους σου
Τον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω
η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε
ει και οι κτιρμοις
Τον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα
θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι
σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου
Ποι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος
και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις

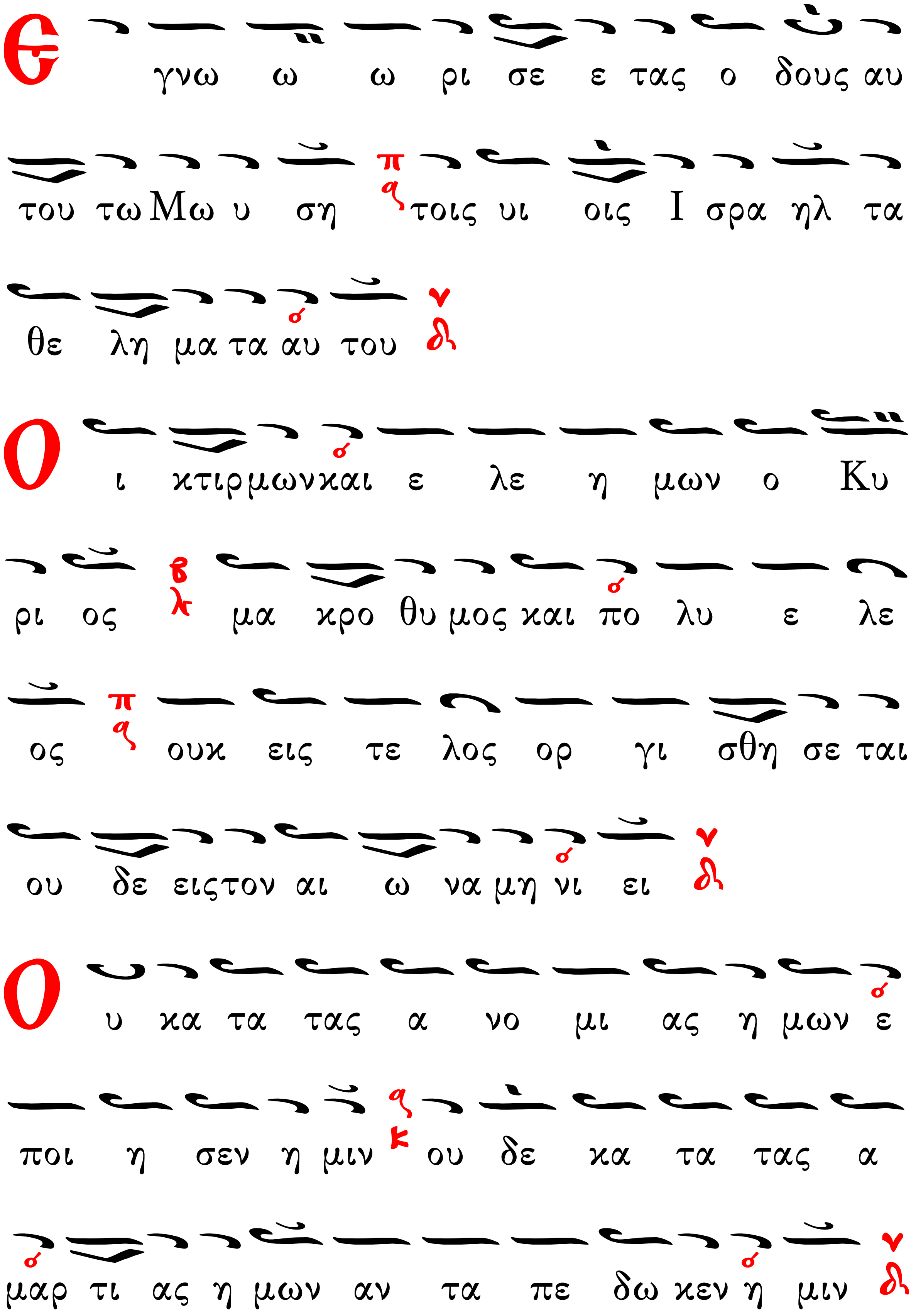
Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ
του τω Μω υ ση τοις υι οις Ι σρα ηλ τα
θε λη μα τα αυ του
Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ
ρι ος μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε
ος ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται
ου δε εις τον αι ω να μη νι ει
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε
ποι η σεν η μιν ου δε κα τα τας α
μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν

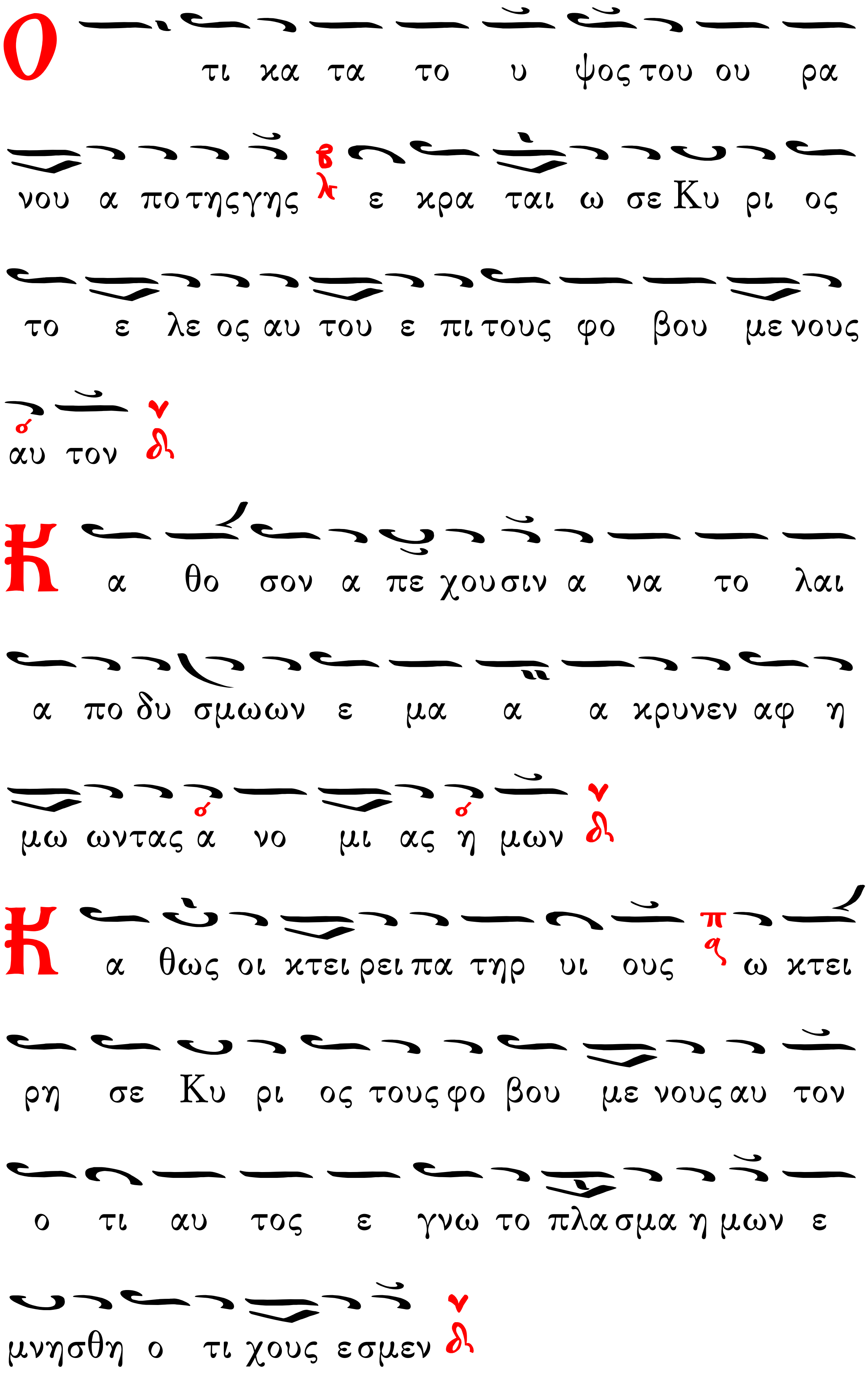
Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα
νου α πο της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος
το ε λε ος αυ του ε πι τους φο βου με νους
αυ τον
Κ α θο σον α πε χουσιν α να το λαι
α πο δυ σμων ε μα α α κρυνεν αφ η
μω ωντας α νο μι ας η μων
Κ α θως οι κτει ρει πα τηρ υι ους ω κτει
ρη σε Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον
ο τι αυ τος ε γνω το πλα σμα η μων ε
μνησθη ο τι χους εσμεν

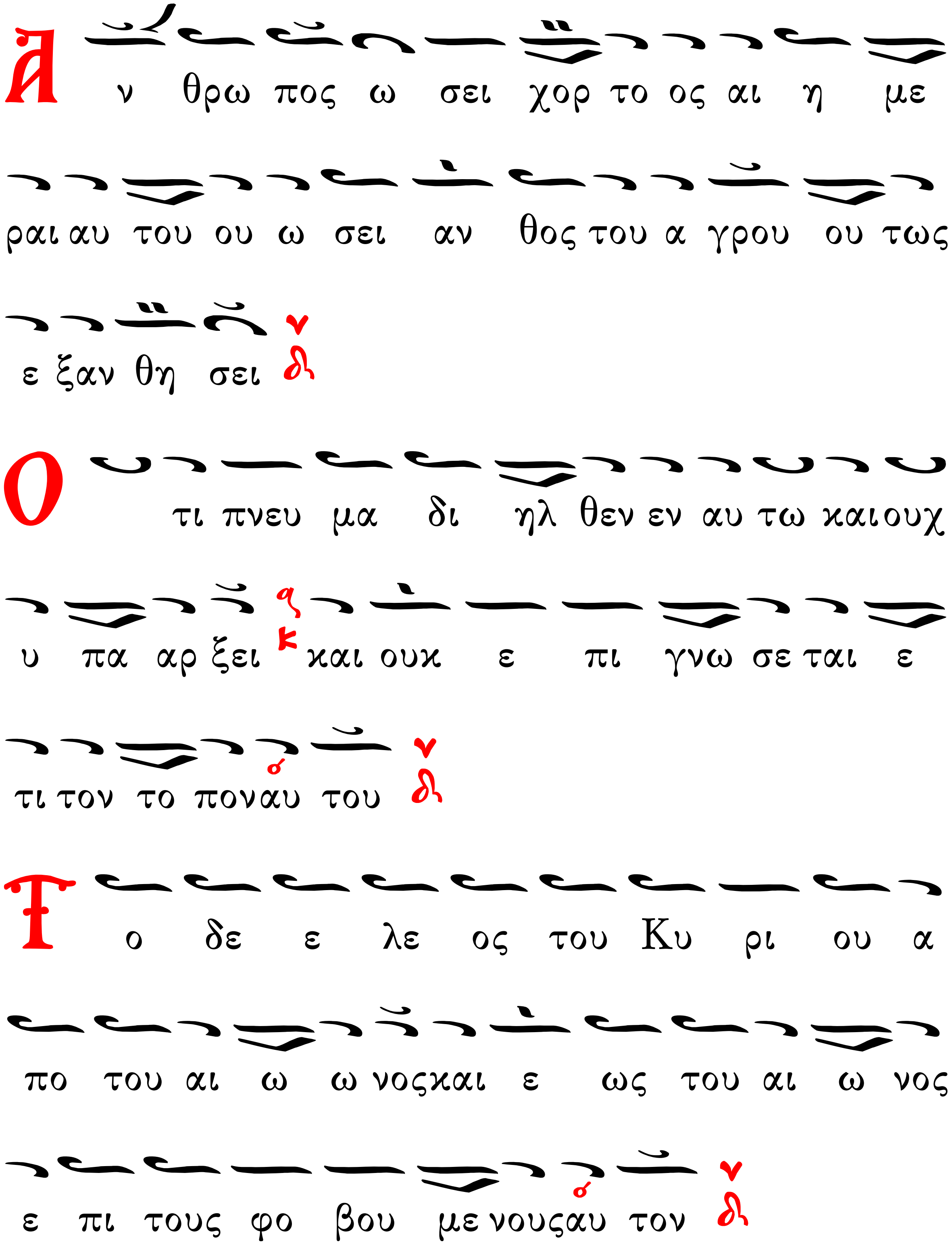
Α ν θρω πος ω σει χορ το ος αι η με
ραι αυ του ου ω σει αν θος του α γρου ου τως
ε ξαν θη σει
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ
υ πα αρ ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε
τι τον το πον αυ του
Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α
πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος
ε πι τους φο βου με νους αυ τον

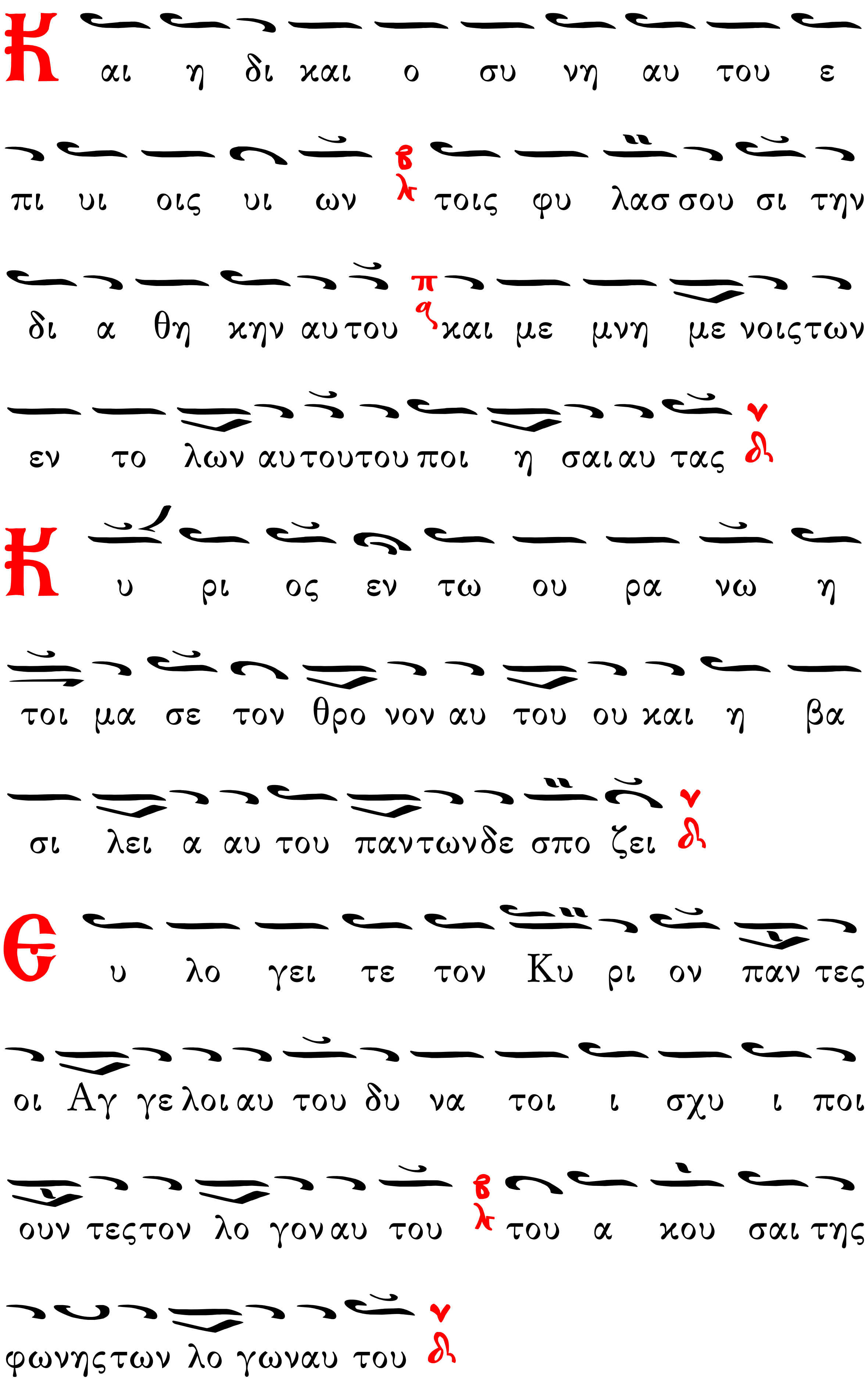
Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε
πι υι οις υι ων τοις φυ λασ σου σι την
δι α θη κην αυ του και με μνη με νοις των
εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας
Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η
τοι μα σε τον θρο νον αυ του ου και η βα
σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει
Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες
οι Αγ γε λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι
ουν τες τον λο γον αυ του του α κου σαι της
φω νης των λο γων αυ του

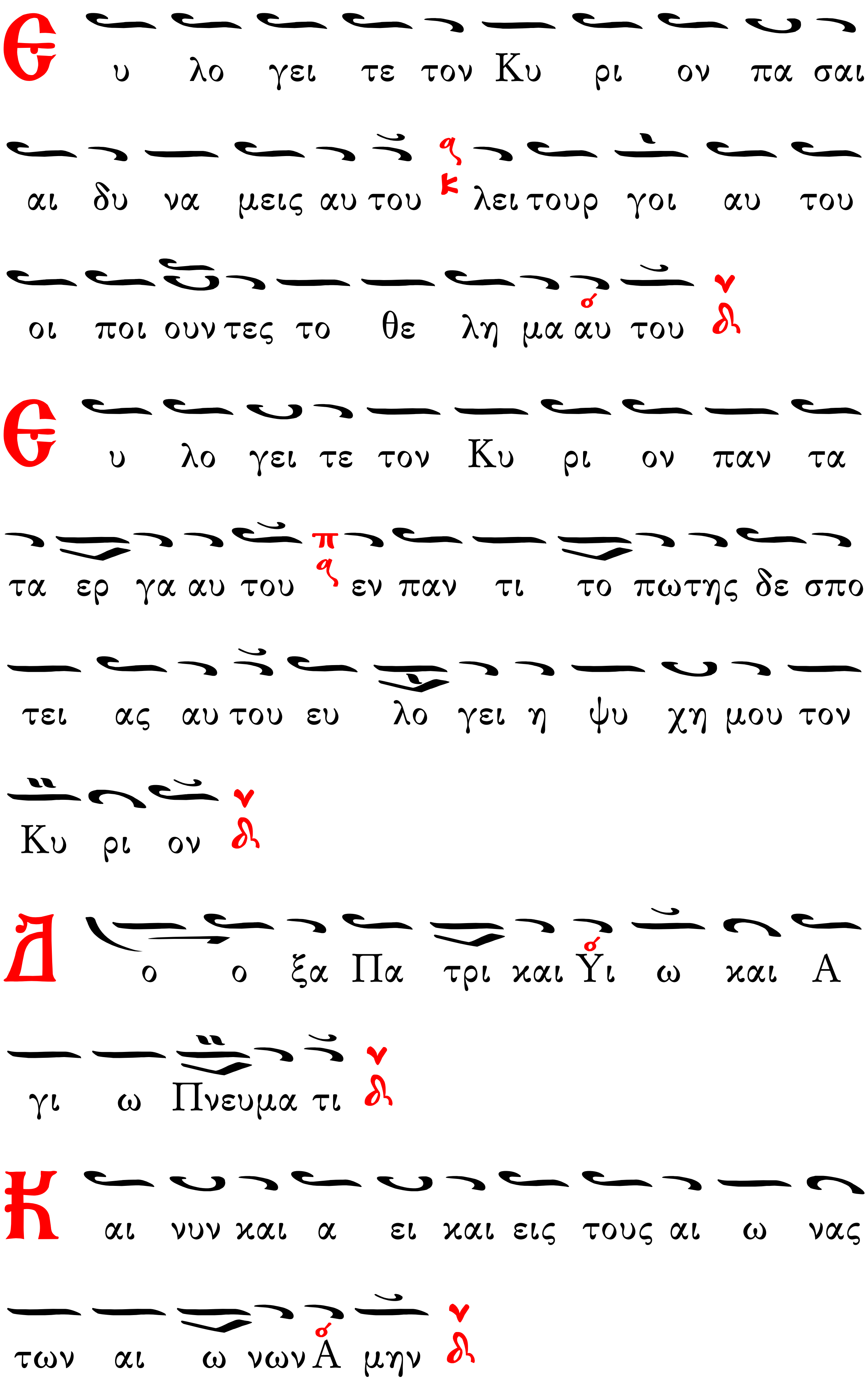
Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι
αι δυ να μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του
οι ποι ουν τες το θε λη μα αυ του
Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα
τα ερ γα αυ του εν παν τι το πω της δε σπο
τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον
Κυ ρι ον
Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευμα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων Α μην

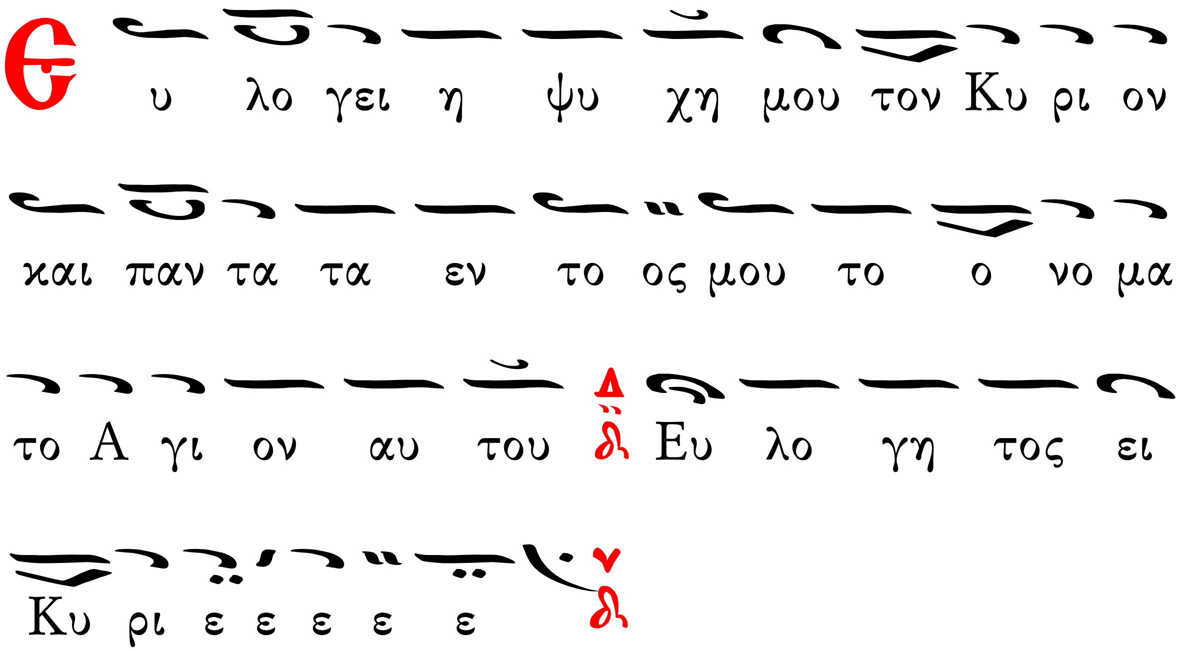
Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα
το Α γι ον αυ του Ευ λο γη τος ει
Κυ ρι ε ε ε ε ε

Μέλος ἀργόν.

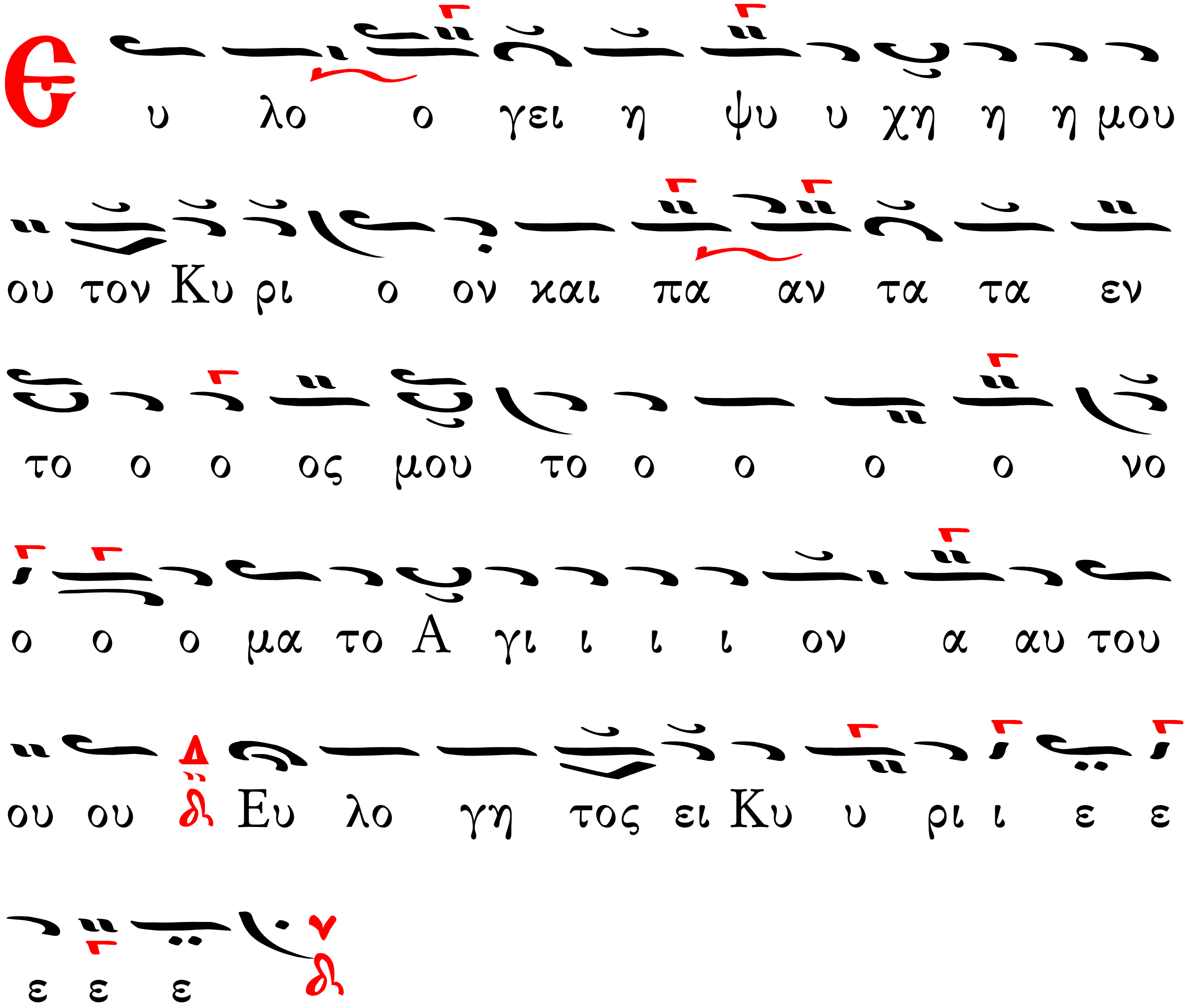
Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου
ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν
το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο
ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του
ου ου Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε

Στάσις Β΄.

Ἦχος Δι

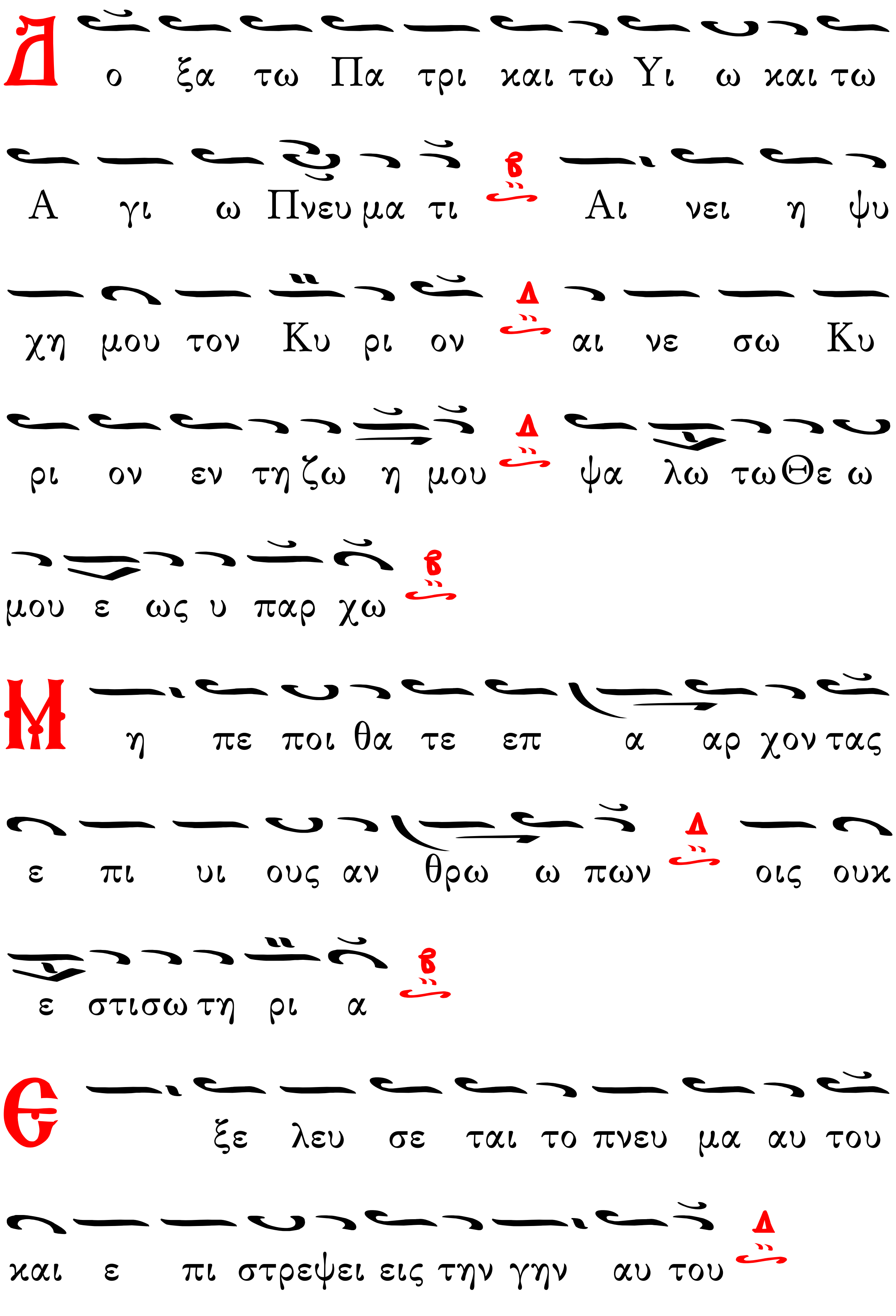

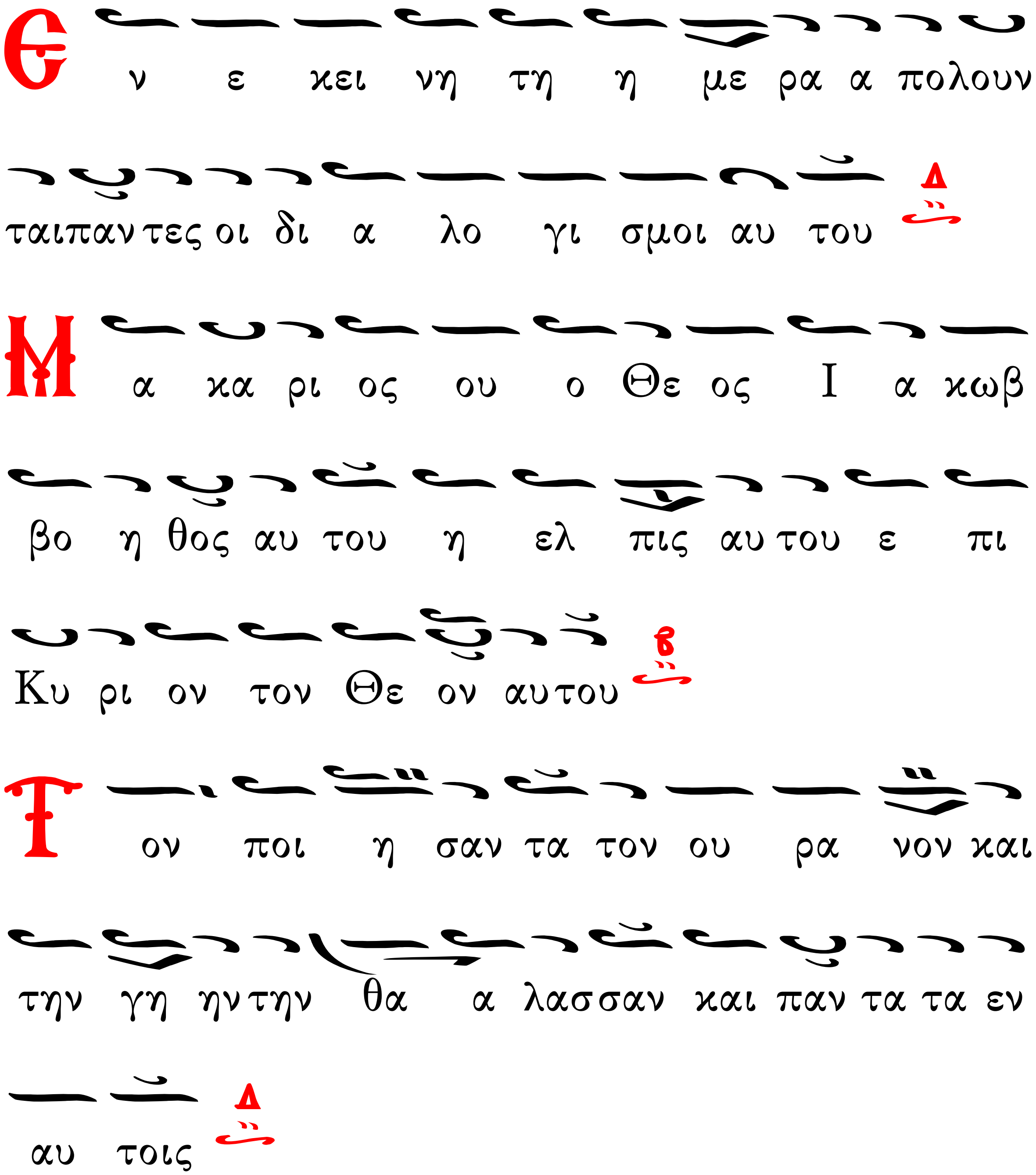
Ε ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν
ταιπαντες οι δι α λο γι σμοι αυ του
Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ
βο η θος αυ του η ελ πις αυ του ε πι
Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου
Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και
την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν
αυ τοις

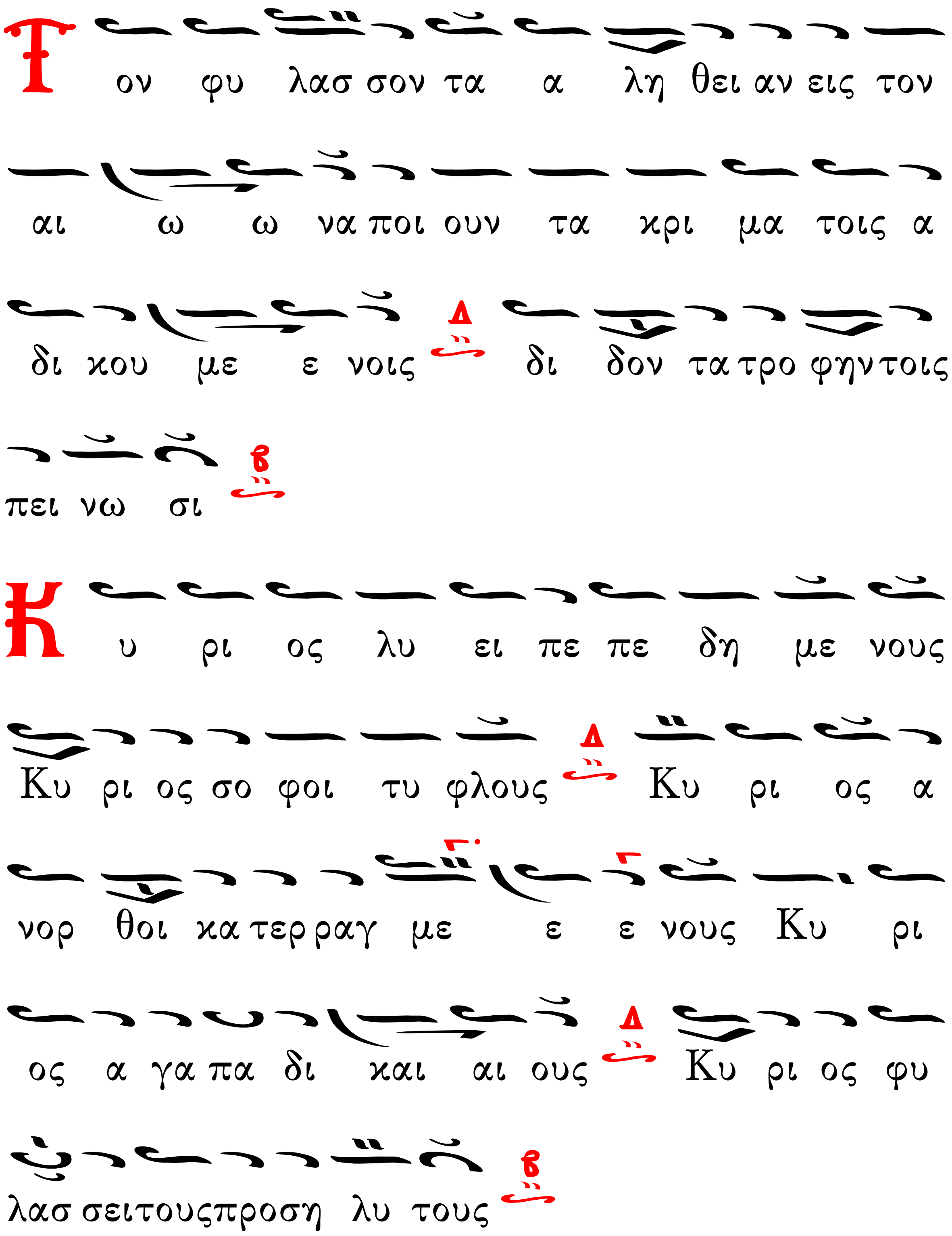
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον
αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α
δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην τοις
πει νω σι
Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους
Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α
νορ θοι κα τερ ραγ με ε ε νους Κυ ρι
ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ
λασ σειτουςπροση λυ τους

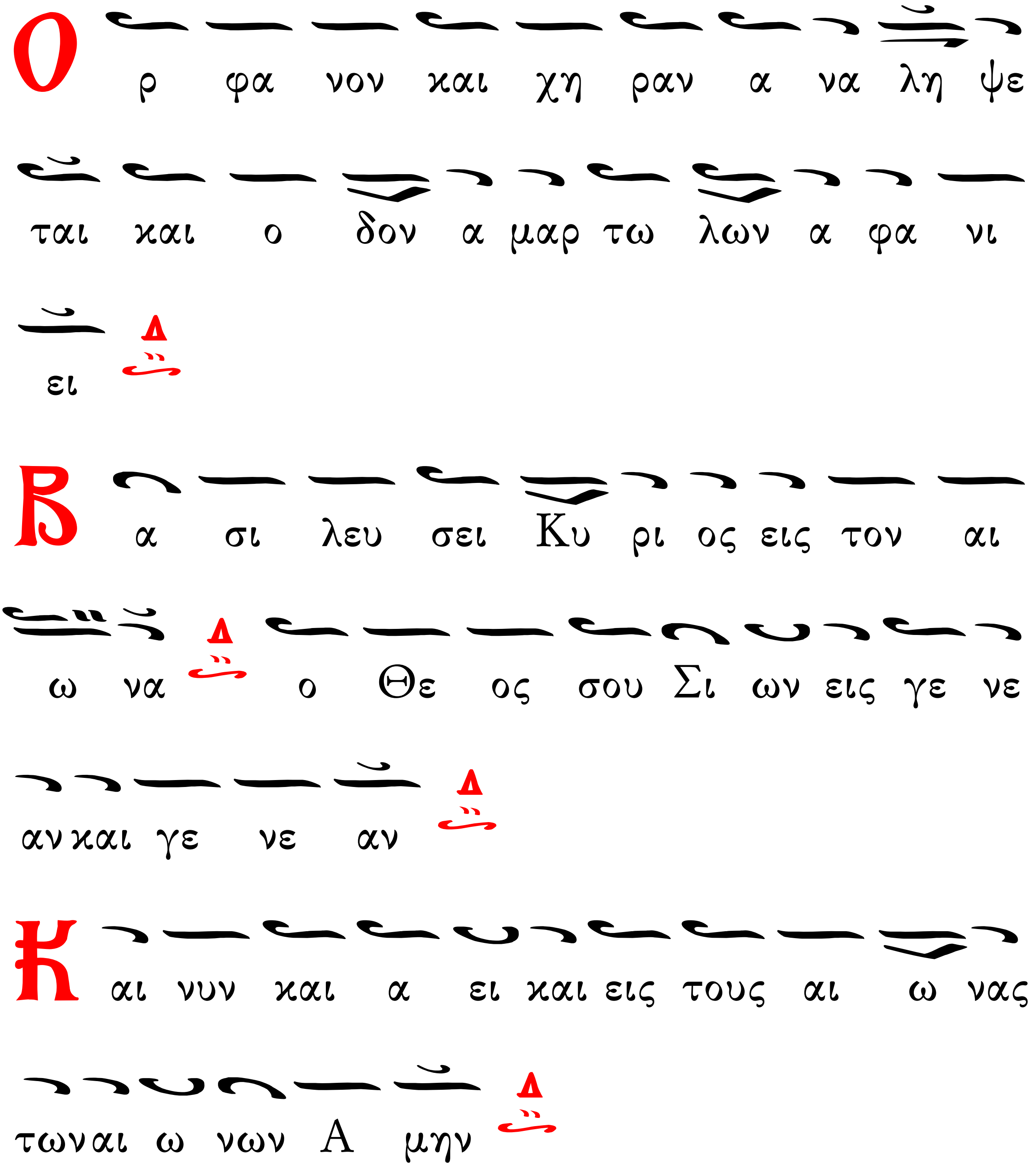
Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε
ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι
ει
Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι
ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε
αν και γε νε αν
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων Α μην

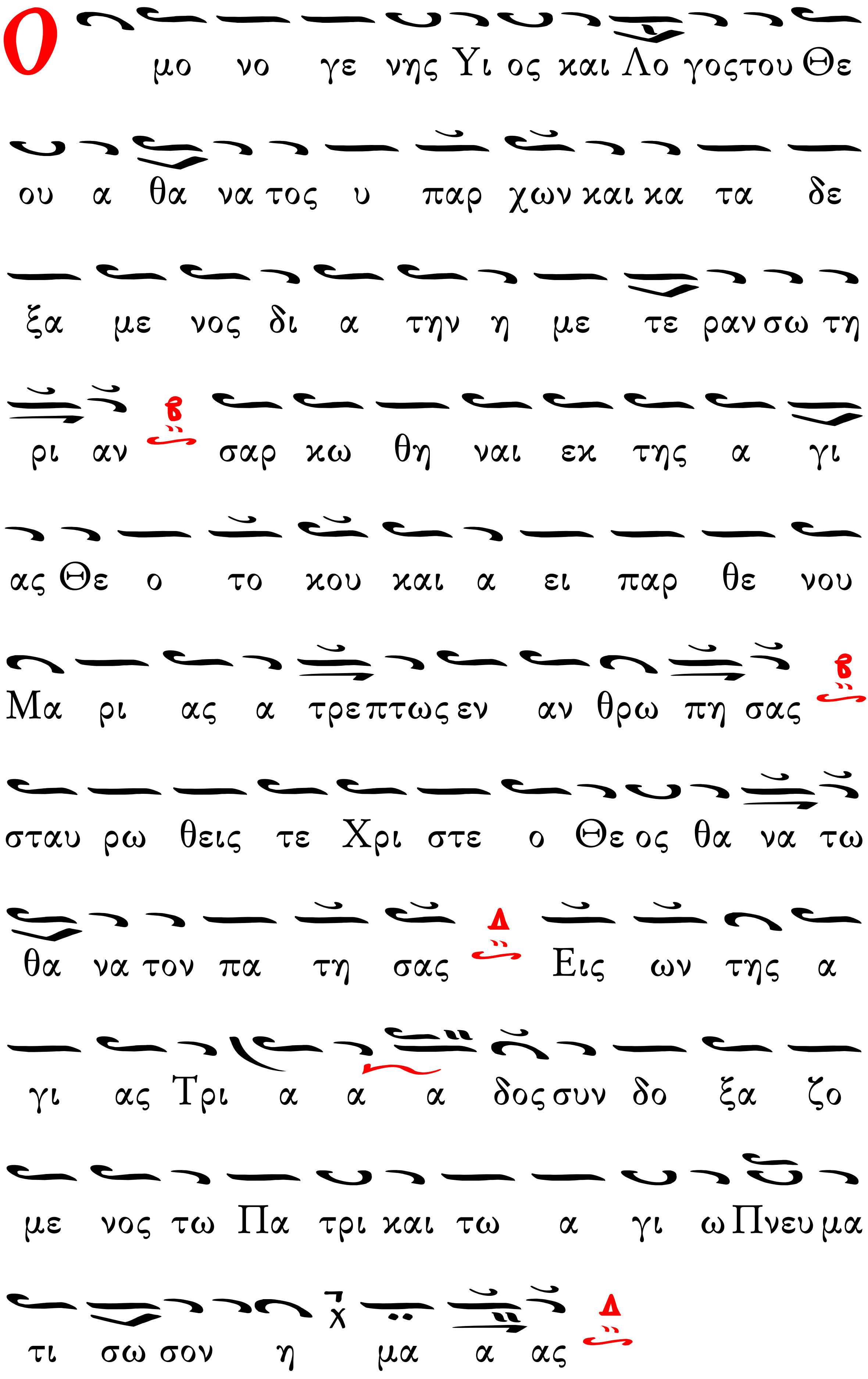
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε
ου α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε
ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη
ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α γι
ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου
Μα ρι ας α τρεπ τως εν αν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη σας Εις ων της α
γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο
με νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα
τι σω σον η μα α ας

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος ϥϥ Γα.

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἁμαρτήσαντας ἡμᾶς, τῇ τοῦ θανάτου, κατεδίκασας ἀρᾷ, ὁ Ζωοδότης καὶ Κύριος· ἐν δὲ τῷ σώματί σου, ἀναμαρτήτως Δέσποτα παθῶν, τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας κράζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, συνεξανέστησας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, τῇ ἀναστάσει σου Κύριε, τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν, τὴν δυναστείαν ὤλεσας Σωτήρ· διὰ τοῦτο πίστει σοι κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τῇ τριημέρῳ σου ταφῇ, τοὺς ἐν τῷ ᾅδῃ νεκρωθέντας ὡς Θεός, ζωοποιήσας συνήγειρας· καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πάντοτε· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῶν Προπατόρων.

Ἦχος α'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τύπωσις Χριστοῦ, τοῦ πάθους γεγένησαι, σαφῶς Ἰσαὰκ μακαριώτατε, ἀναγόμενος, πατρικῇ εὐπειθείᾳ τοῦ θύεσθαι· διὰ τοῦτο μεμακάρισαι, καὶ φίλος Θεοῦ, ὤφθης ὄντως γνησιώτατος, μετὰ πάντων Δικαίων σκηνούμενος.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὤφθη Ἰακώβ, θεράπων πιστότατος, τοῦ πάντων Θεοῦ· ὅθεν ἐπάλαισε, μετ' Ἀγγέλου νοῦς, καθορῶν τὸν Θεὸν μετωνόμασται· καὶ καθεύδων θείαν κλίμακα τεθέαται, ᾗπερ Θεὸς ἐπεστήρικτο, ὁ σαρκὶ προσπλακεὶς ἀγαθότητι.

Δόξα.

Στέργων Ἰωσήφ, πατρὸς τὴν εὐπείθειαν, ἐν λάκκῳ βληθείς, προσαπεμπόληται, εἰς προτύπωσιν, τοῦ τυθέντος ἐν λάκκῳ βληθέντος Χριστοῦ, σιτοδότης τε Αἰγύπτου ἐχρημάτισε, σώφρων γεγονὼς καὶ δίκαιος, Βασιλεύς τε παθῶν ἀληθέστατος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, παιδίον γνωρίζεται, ὁ ὢν σὺν Πατρὶ ἀεὶ καὶ Πνεύματι, σπαργανοῦται δέ, ὁ τὴν γῆν σπαργανώσας ὁμίχλῃ σαφῶς, καὶ ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλιται· τούτου νῦν προεορτάσωμεν, γεγηθότες τὴν ἄσπορον γέννησιν.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον αʹ. Ἦχος βʹ

Στίχ. αʹ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

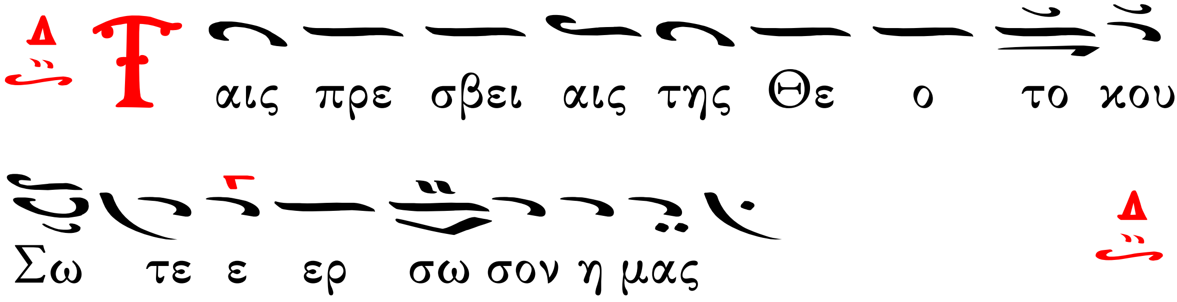

Στίχ. βʹ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Στίχ. γʹ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Στίχ. δʹ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

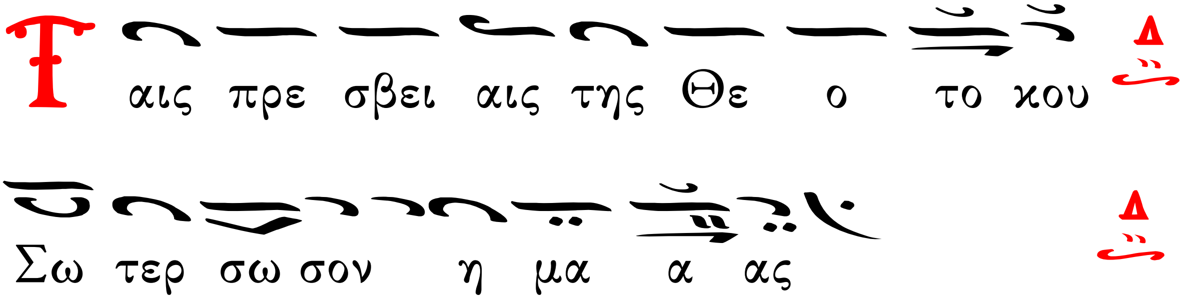

Ἀντίφωνον β΄. Ἦχος β΄

Στίχ. α΄ Αἴνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

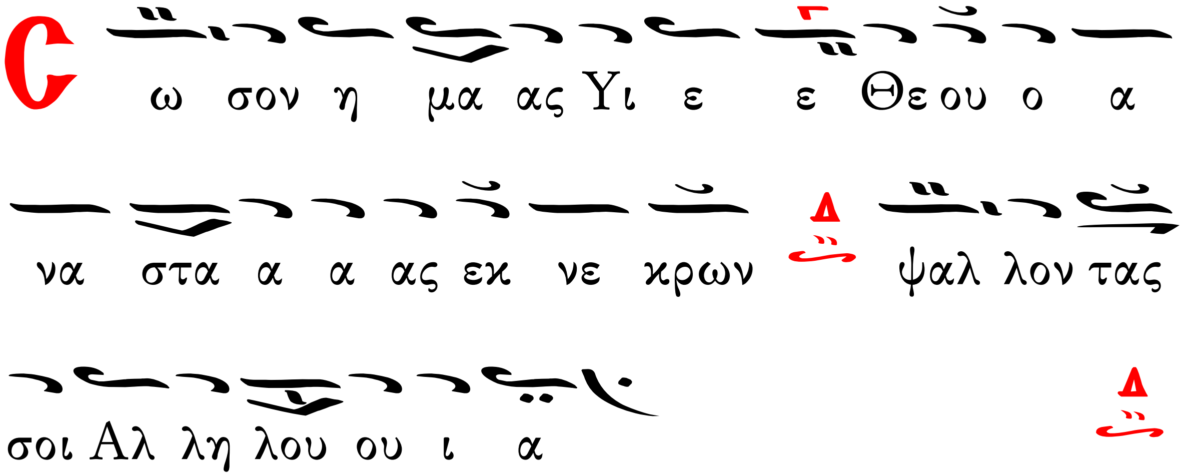

Στίχ. β΄ Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Στίχ. δ΄ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Δόξα, καὶ νῦν.

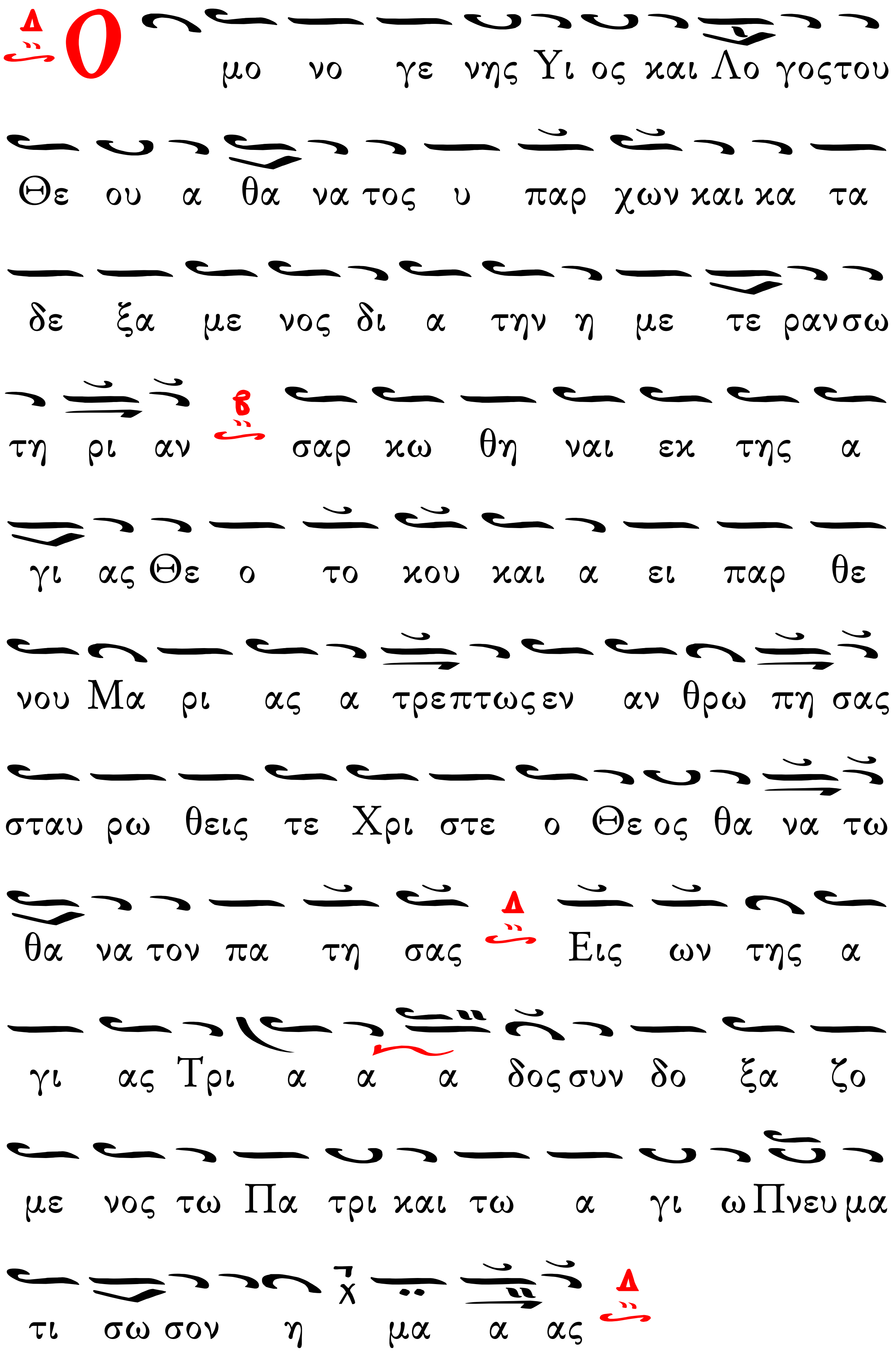
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του
Θε ου α θα να τος υ παρ χων και κα τα
δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω
τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α
γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε
νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη σας Εις ων της α
γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο
με νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα
τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἦχος Γα.

Στίχ. α΄ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

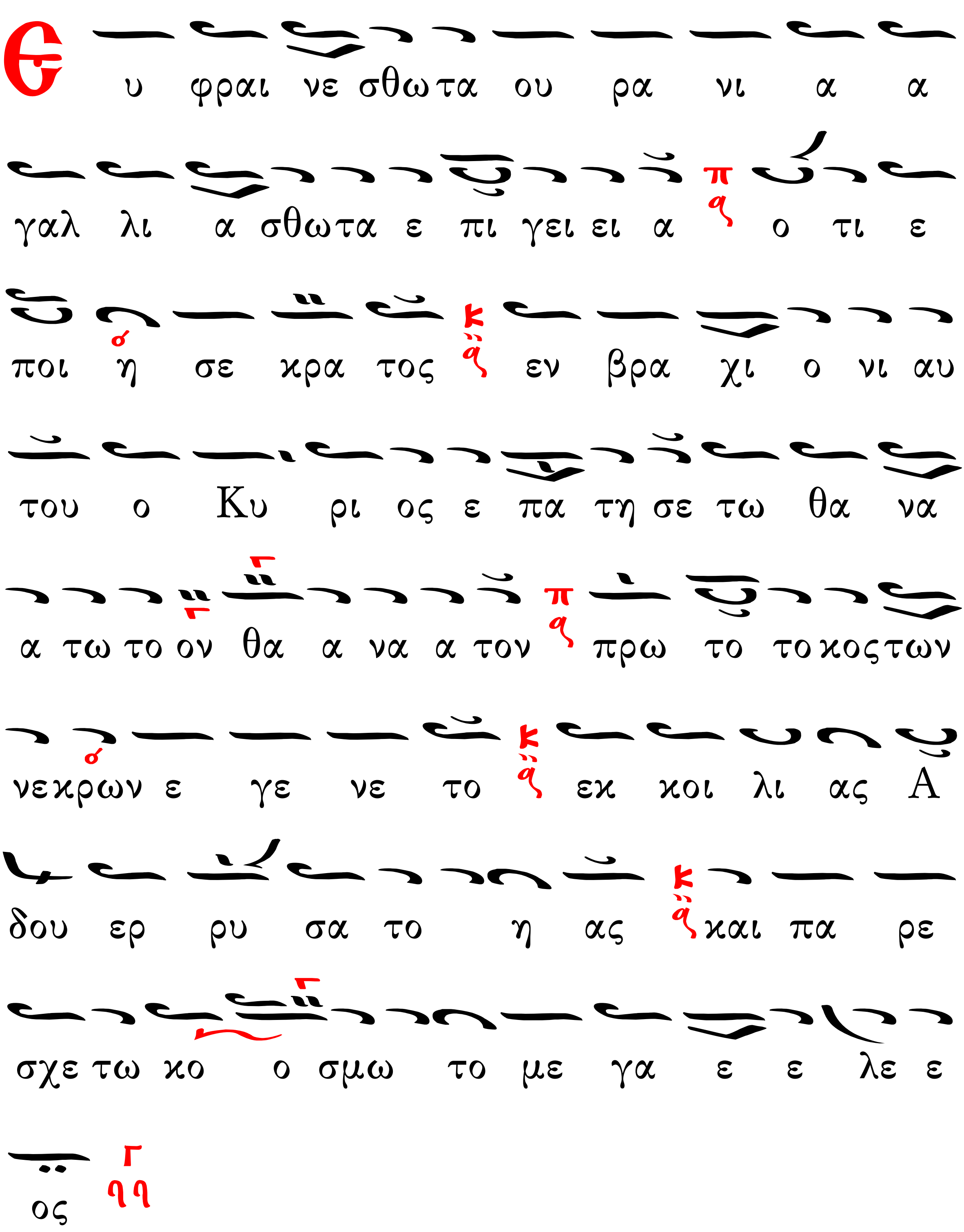

Στίχ. β´ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ´ Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι.

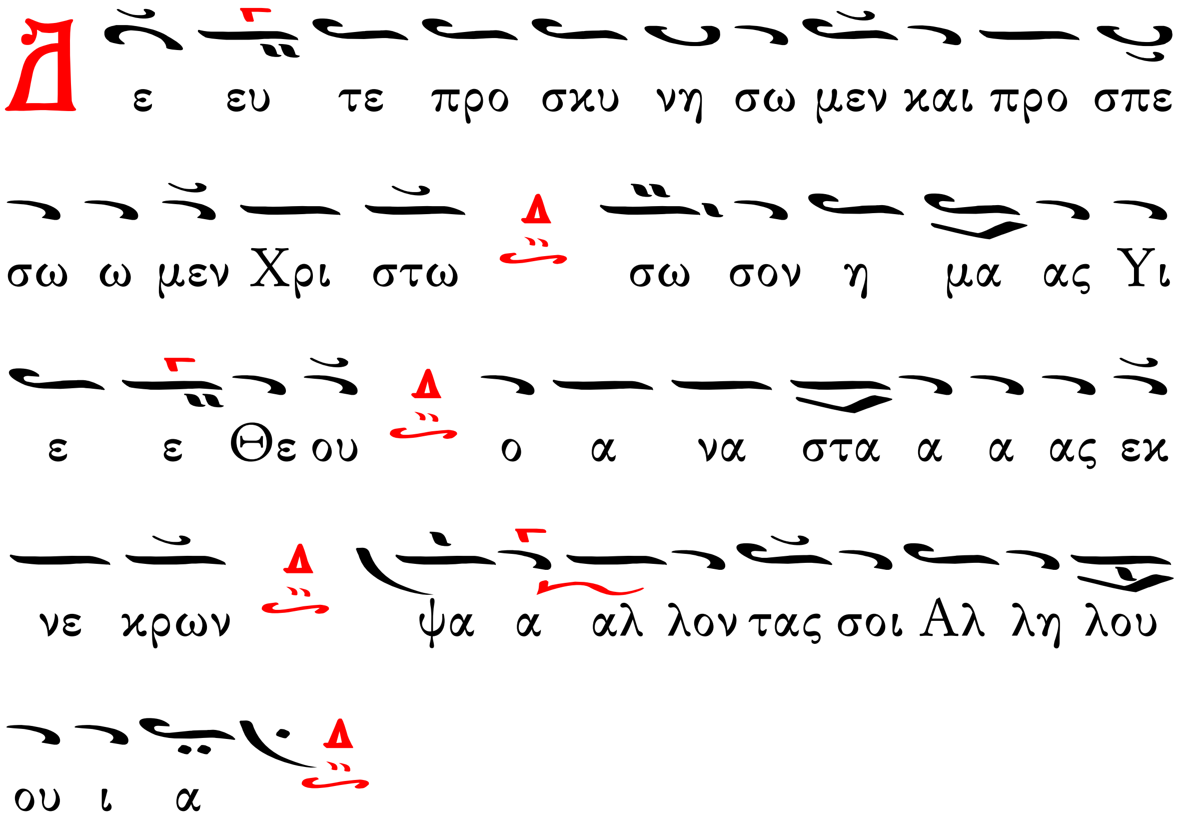

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Τῶν Προπατόρων.

Ἦχος β'

Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ Ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεής, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐὰν εἶ μνημόσυνον, τὸ νεκρώσιμον Κοντάκιον ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Εἶτα, Ἀπολυτίκια τοῦ Ναοῦ·

Ἁγίου Νικολάου.

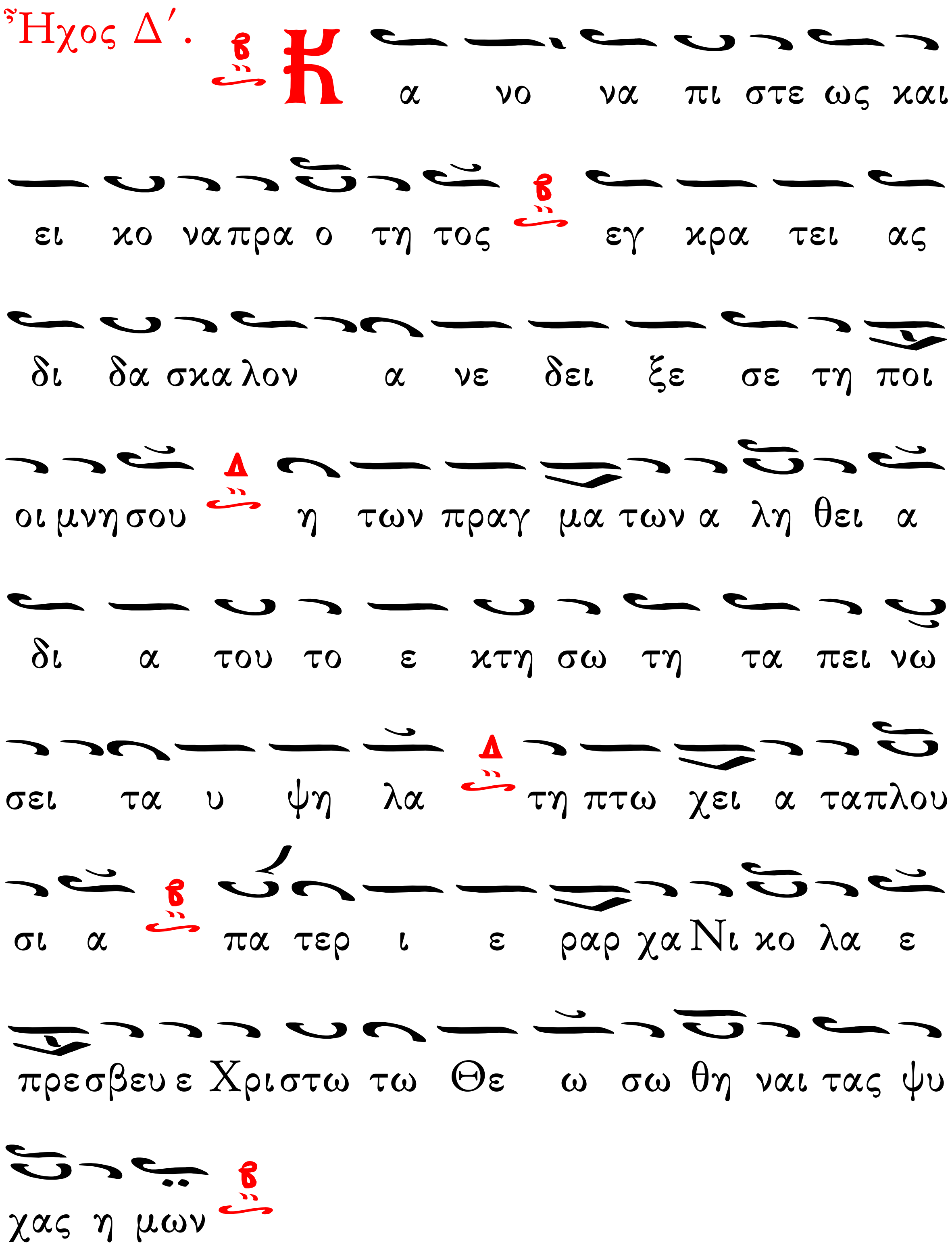

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

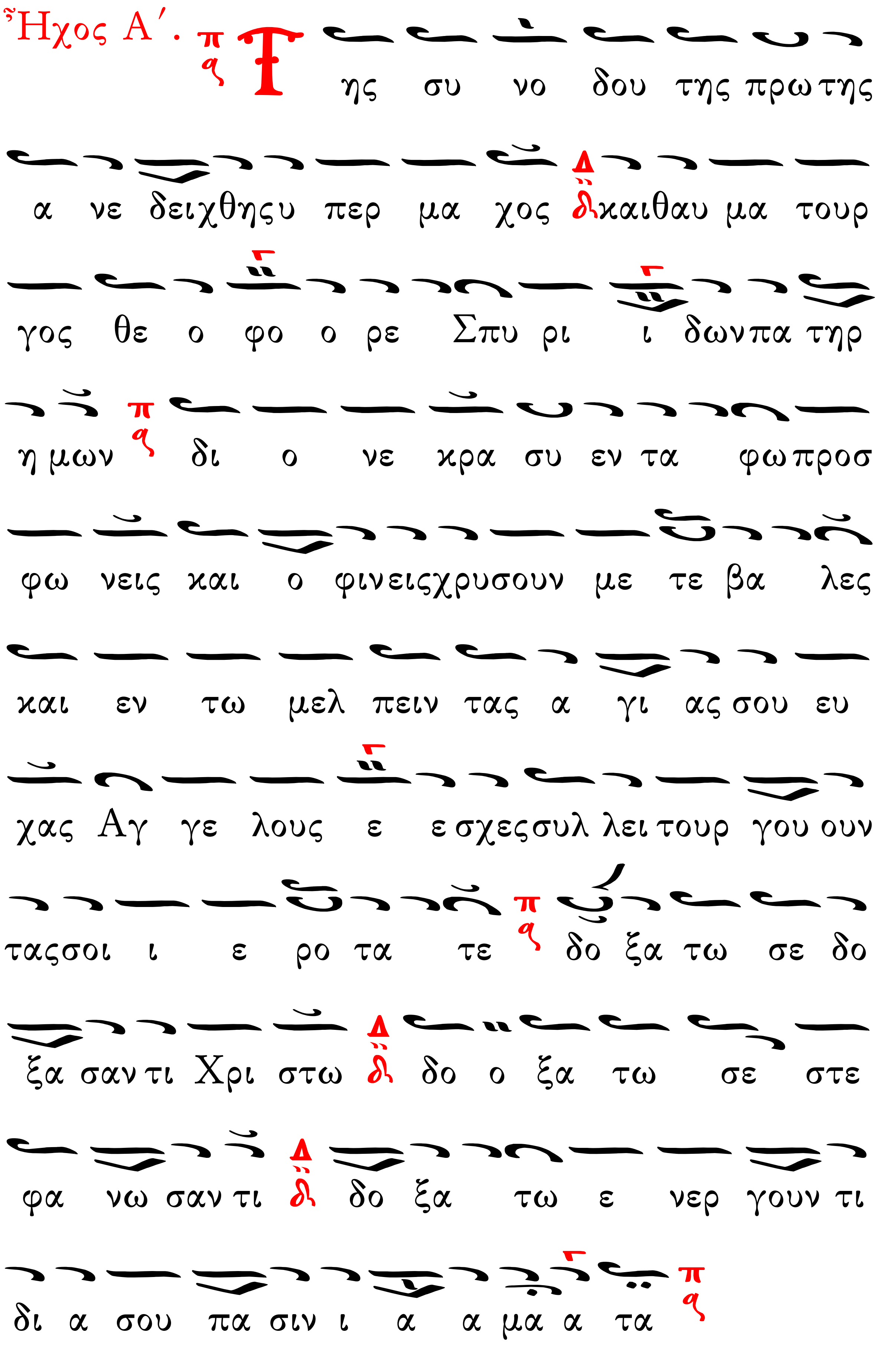

Δόξα, καὶ νῦν. Κοντάκιον. Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Γα

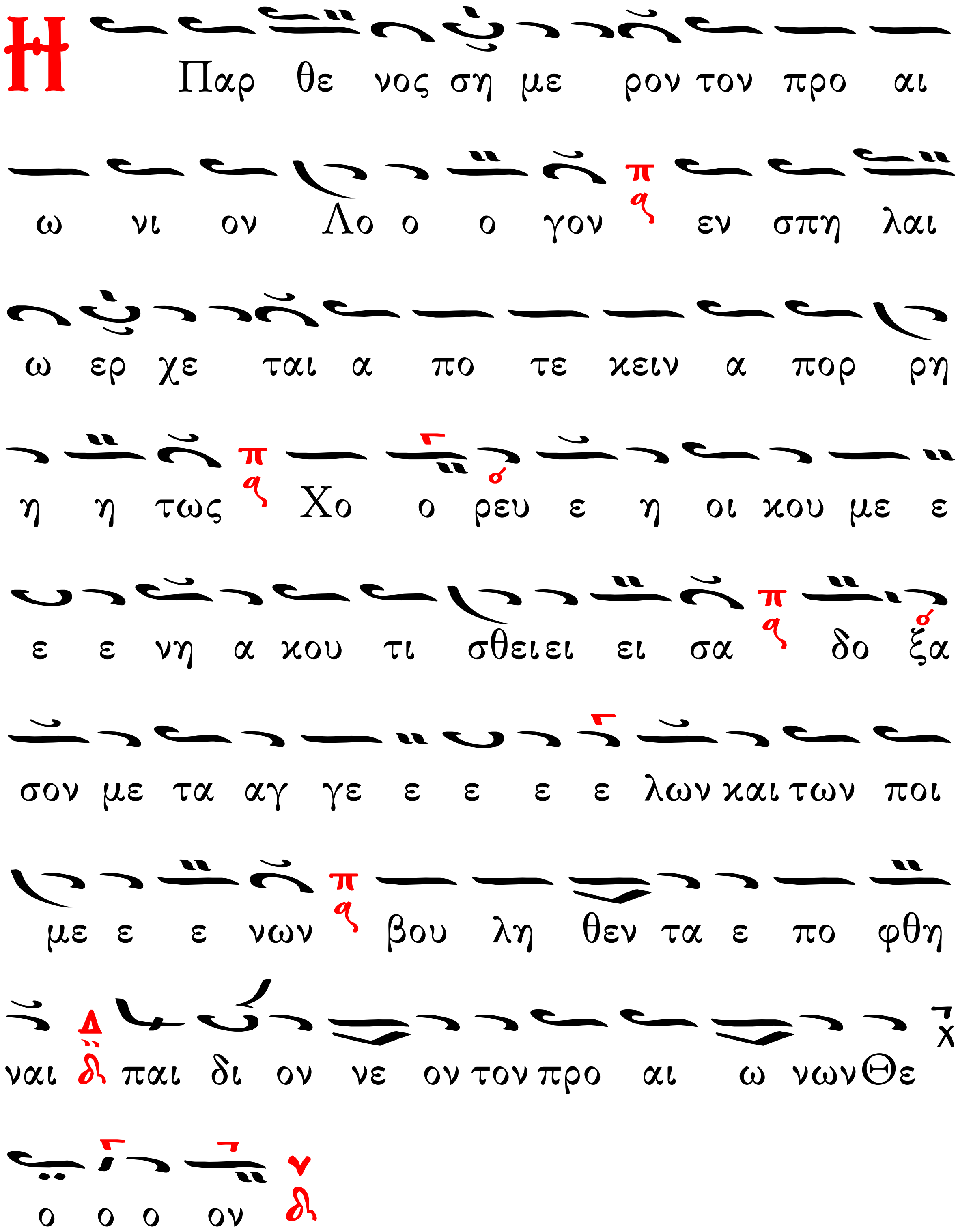

Τρισάγιον τοῦ Ἀποστόλου. Γεωργίου Πρωγάκη.

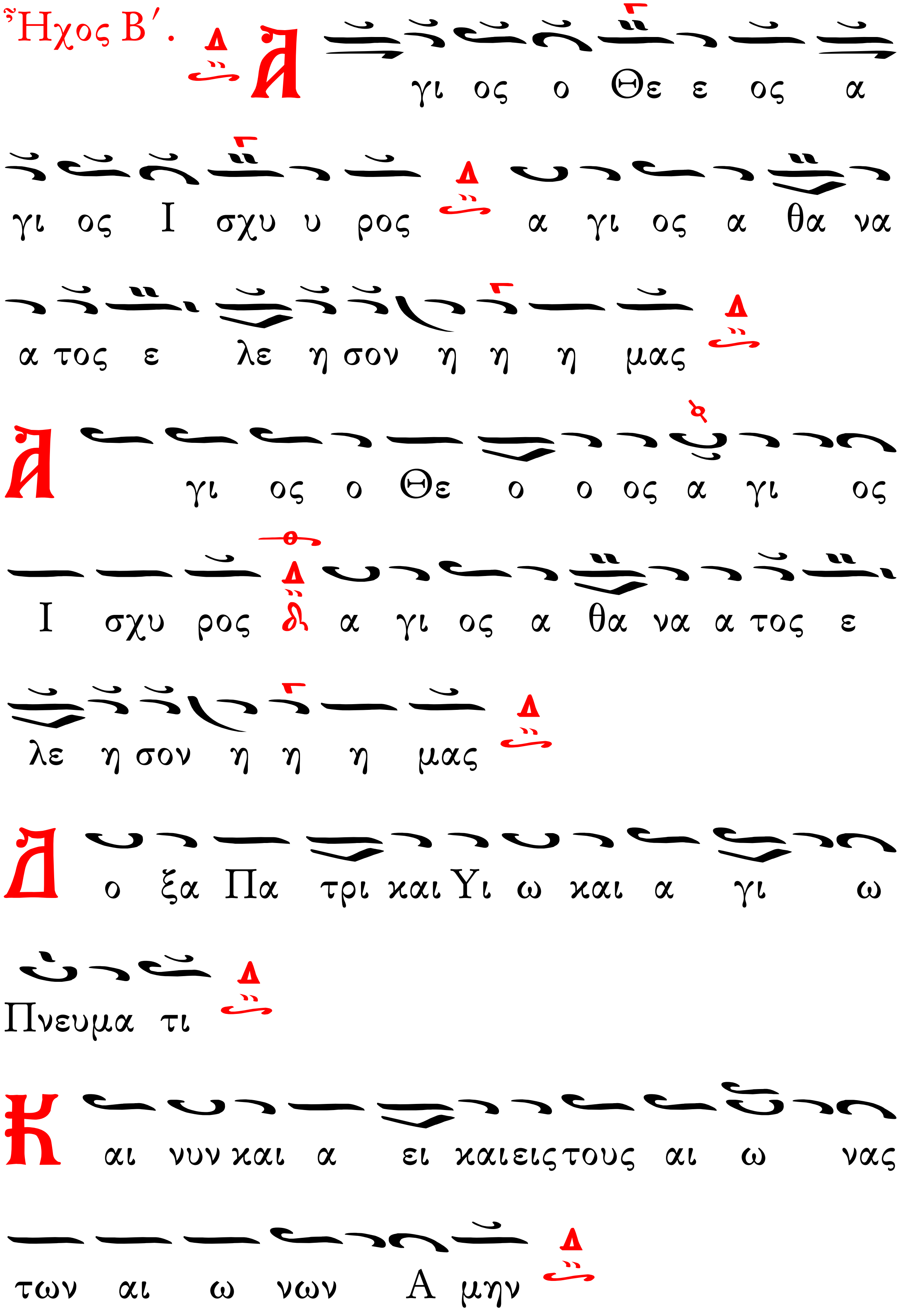

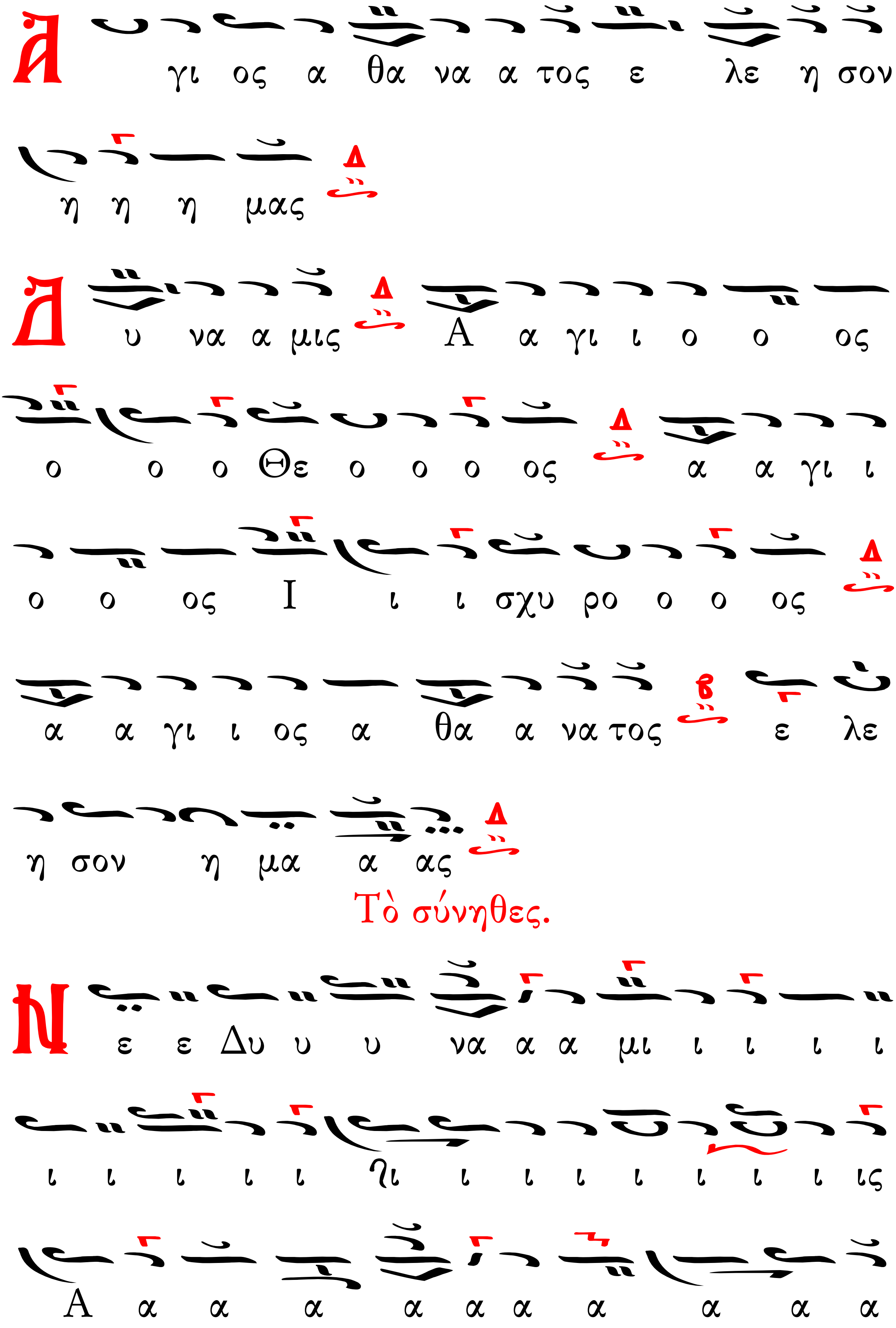
Α γι ος α θα να α τος ε λε η σον
η η η μας
Δ υ να α μις Α α γι ι ο ο ος
ο ο ο Θε ο ο ο ος α α γι ι
ο ο ος Ι ι ι σχυ ρο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε
η σον η μα α ας
Τὸ σύνηθες.
Ν ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ις
Α α α α α α α α α α α

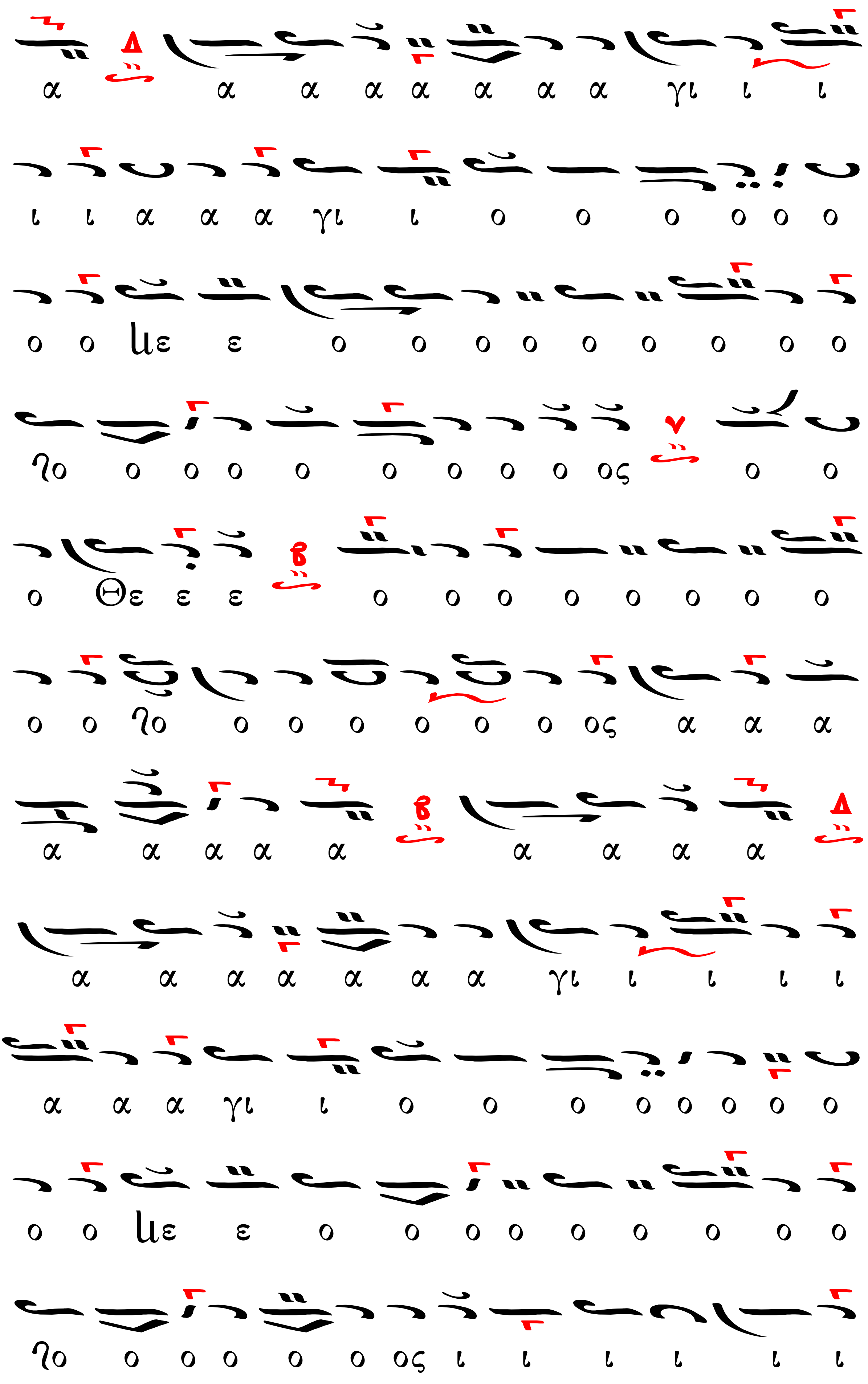
α α α α α α α α γι ι ι
ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο
ο ο με ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
γο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο γο ο ο ο ο ο ο ος α α α
α α α α α α α α α
α α α α α α α γι ι ι ι ι
α α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο με ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
γο ο ο ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι

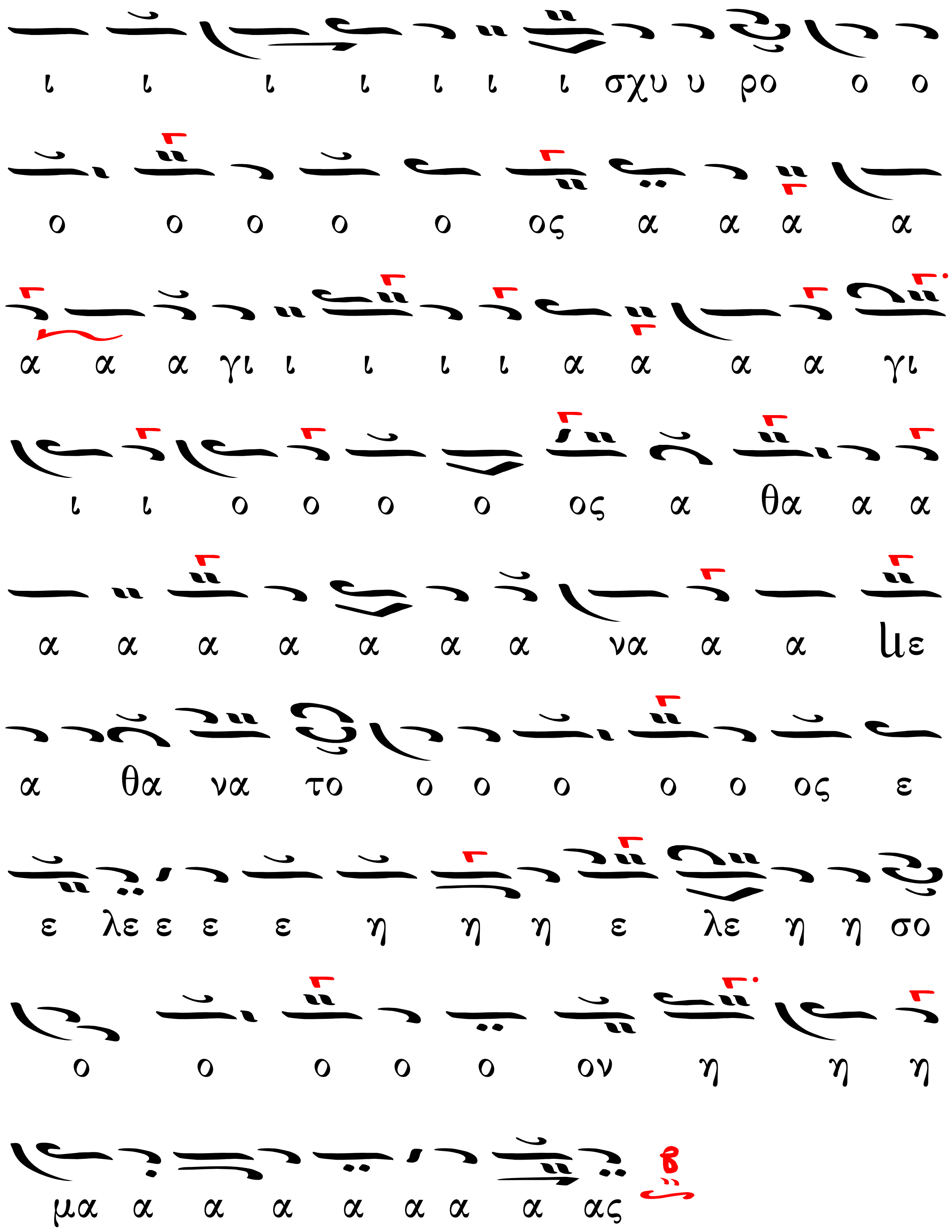
ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο
ο ο ο ο ο ος α α α α
α α α γι ι ι ι ι α α α α γι
ι ι ο ο ο ο ος α θα α α
α α α α α α α να α α με
α θα να το ο ο ο ο ο ος ε
ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο
ο ο ο ο ο ον η η η
μα α α α α α α α ας

Γεωργίου Πρωγάκη.

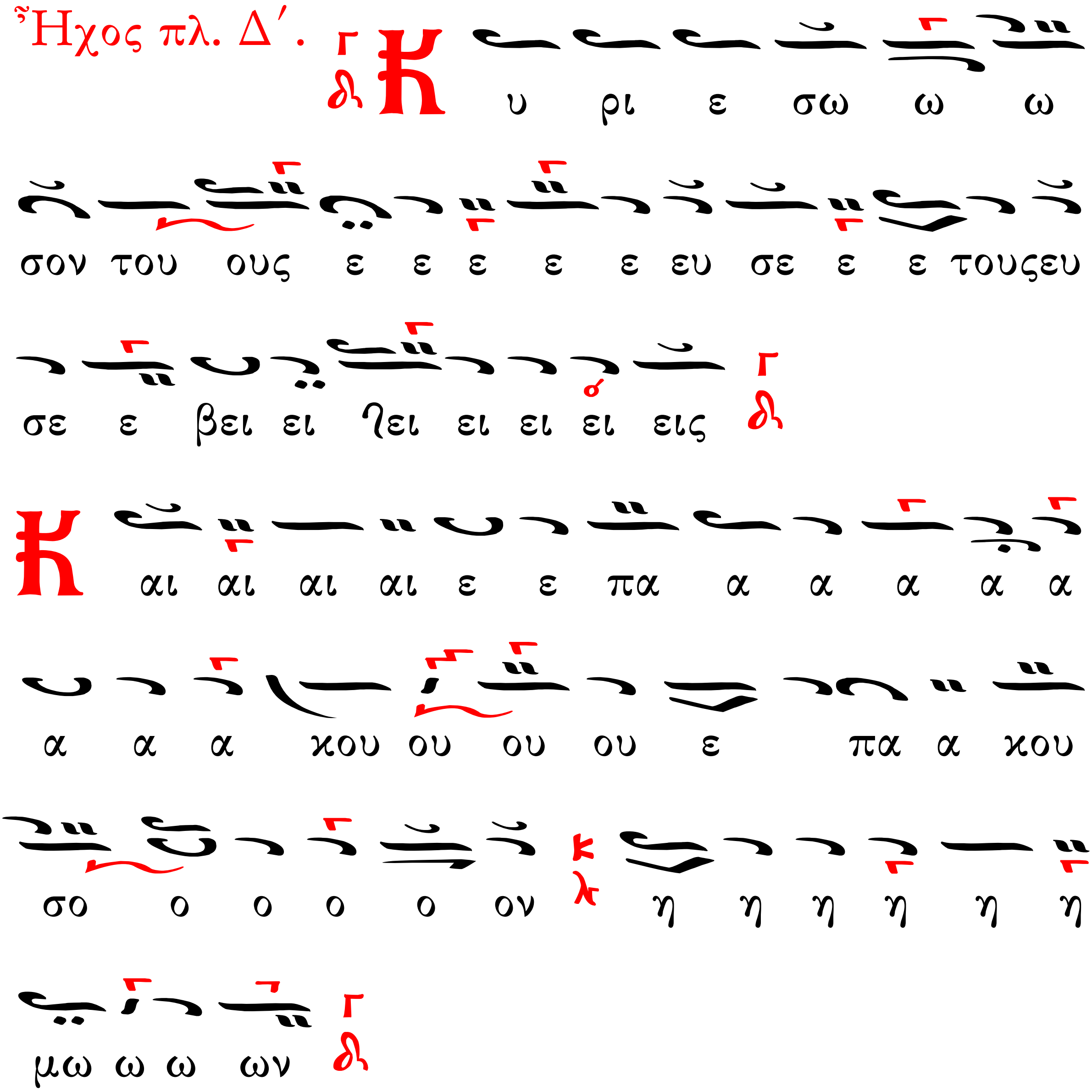

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ′

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπί πᾶσαν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Κολασσαεῖς ᾿Επιστολῆς Παύλου 3:4-11

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακήν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι᾽ ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ᾽ εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ ᾿Ιουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. δ′

Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ.

Στίχ. ᾿Εκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Εἰς τὸ Εὐαγγέλιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

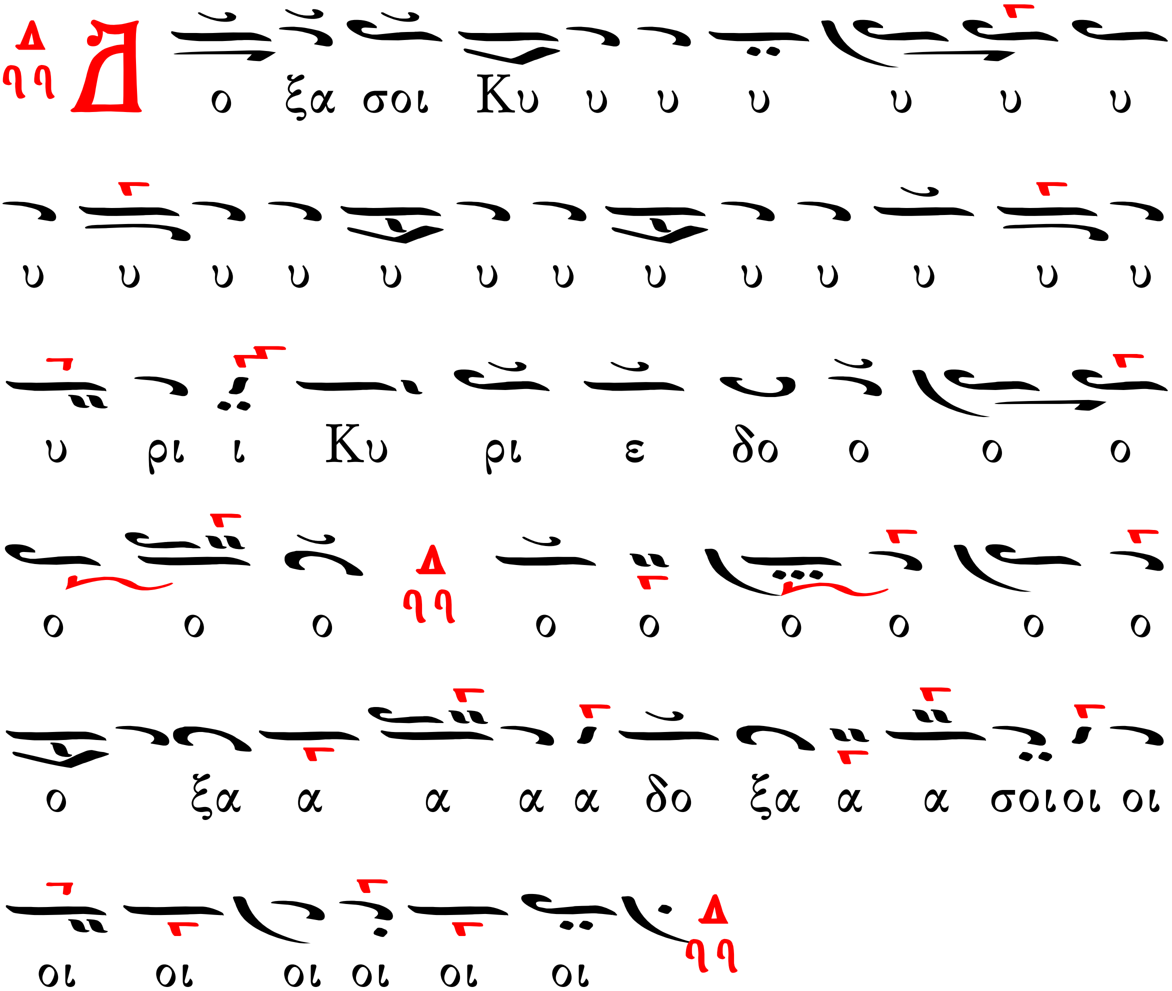

Χοροστασίᾳ Ἀρχιερέως τὸ κάτωθι ὑπὸ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

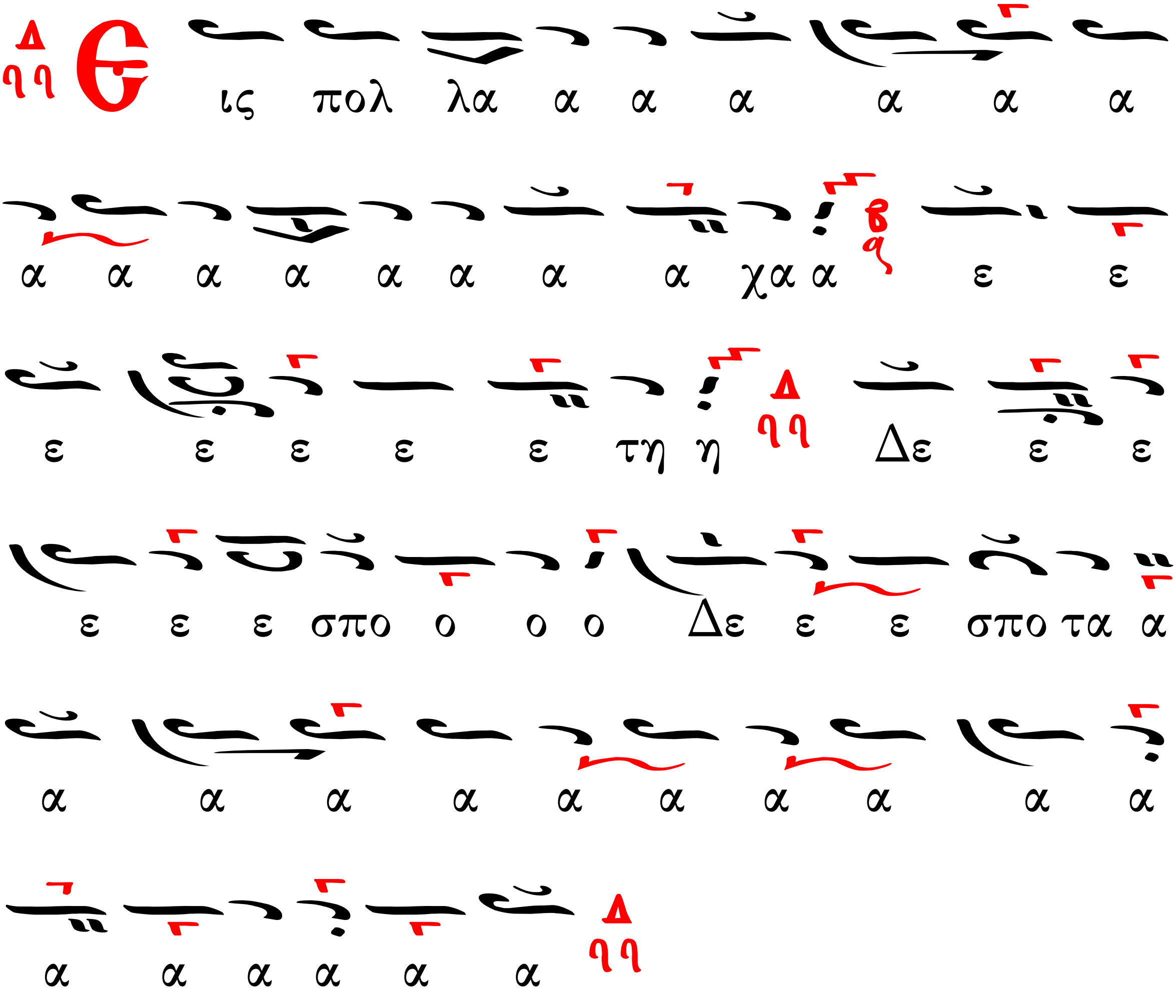

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Γα.

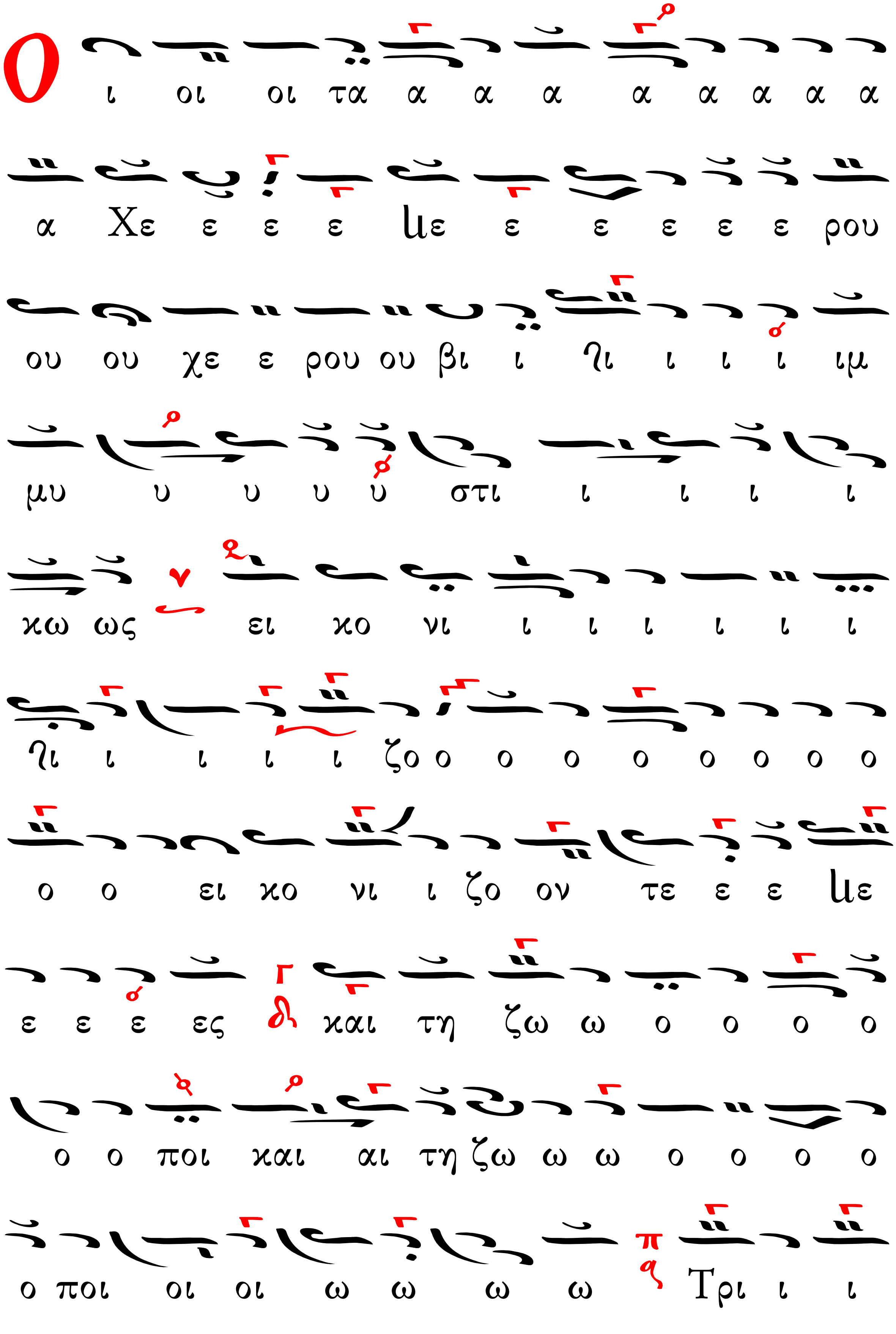

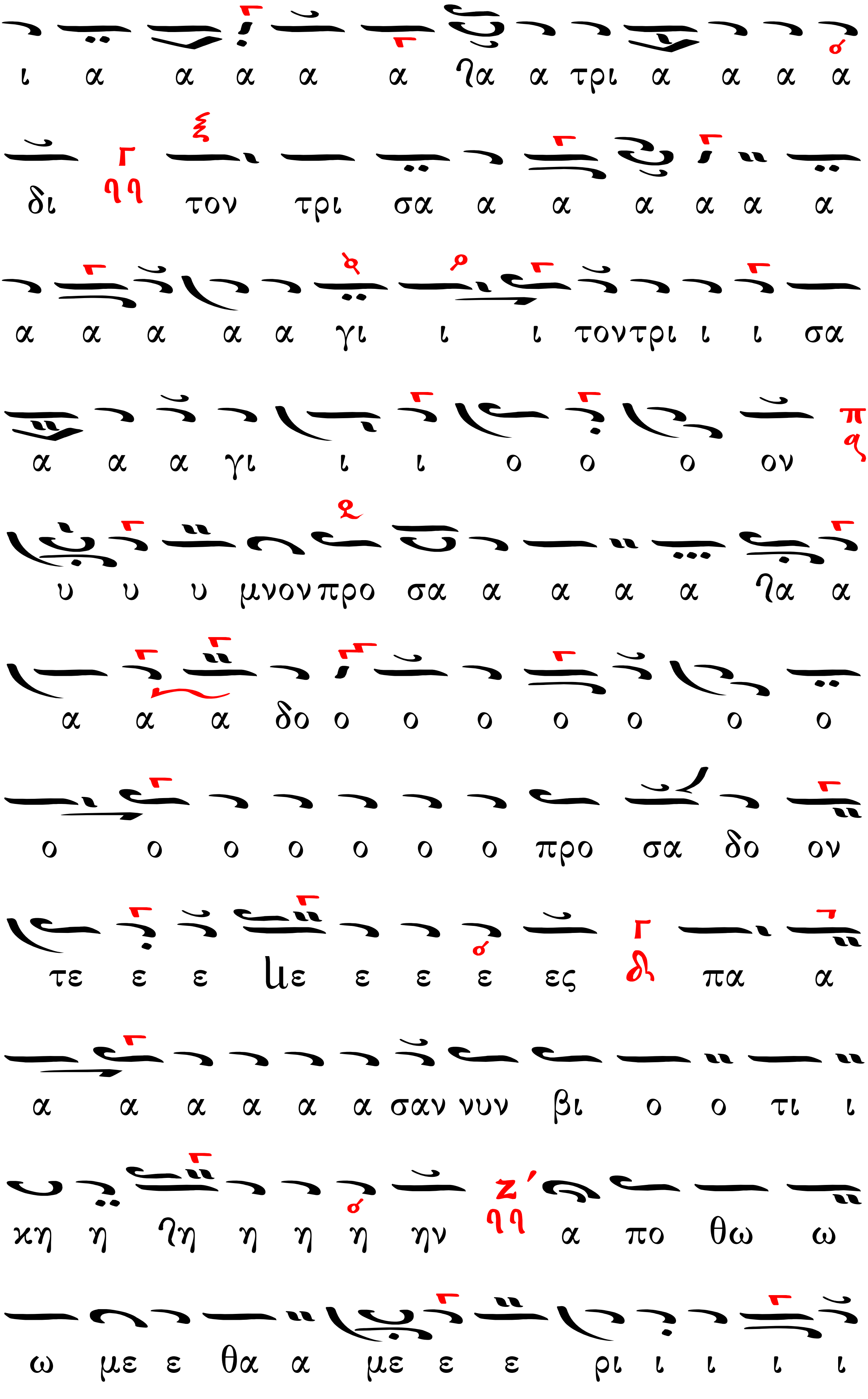
ι α α α α α α α τρι α α α α
δι τον τρι σα α α α α α α
α α α α α γι ι ι τοντρι ι ι σα
α α α γι ι ι ο ο ο ον
υ υ υ μνονπρο σα α α α α α α
α α α δο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο προ σα δο ον
τε ε ε με ε ε ε ες πα α
α α α α α α σαν νυν βι ο ο τι ι
κη η η η η η ην α πο θω ω
ω με ε θα α με ε ε ρι ι ι ι ι

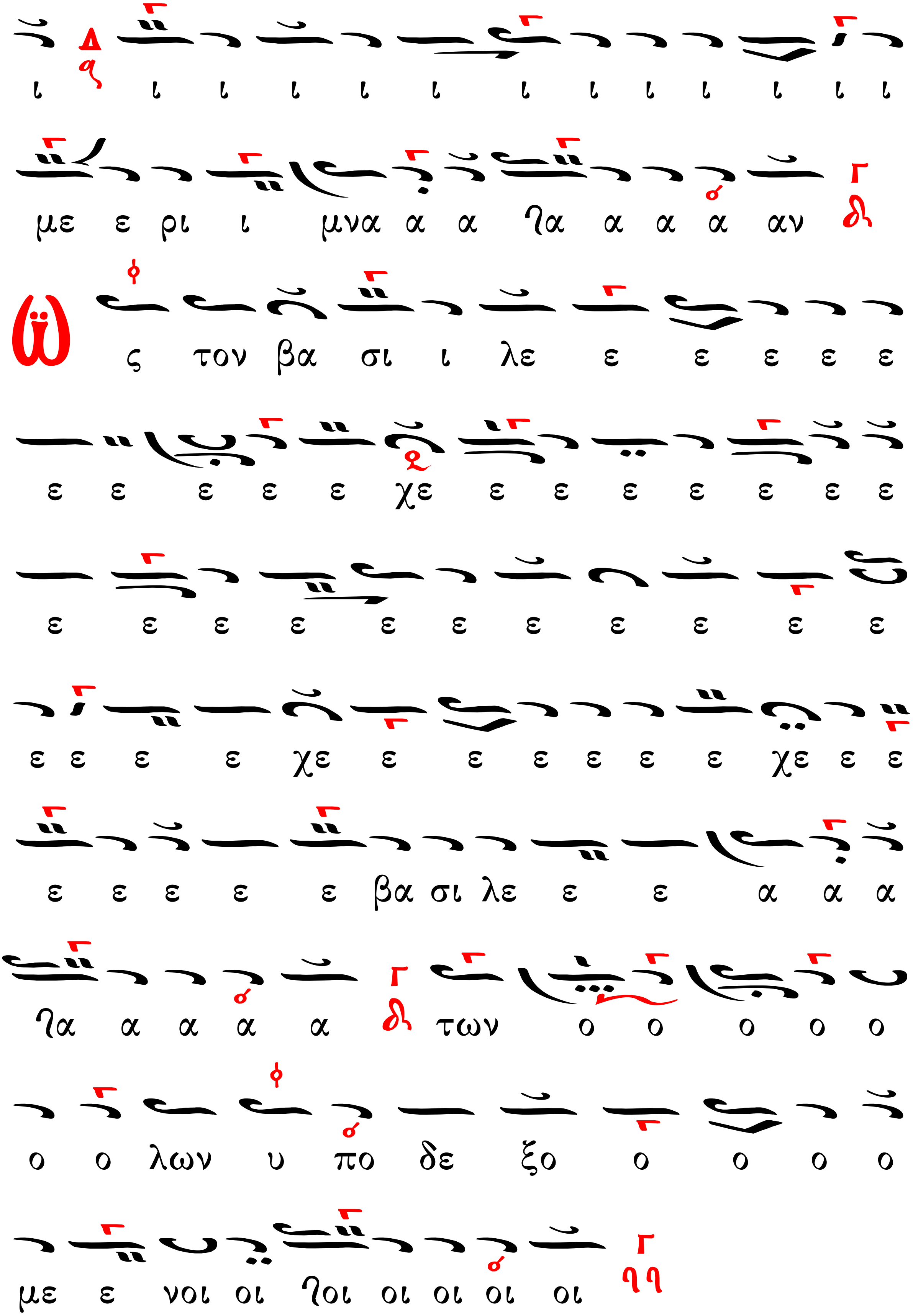
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
με ε ρι ι μνα α α ⁊α α α α αν
ως τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε α α α
⁊α α α α α των ο ο ο ο ο
ο ο λων υ πο δε ξο ο ο ο ο
με ε νοι οι ⁊οι οι οι οι οι

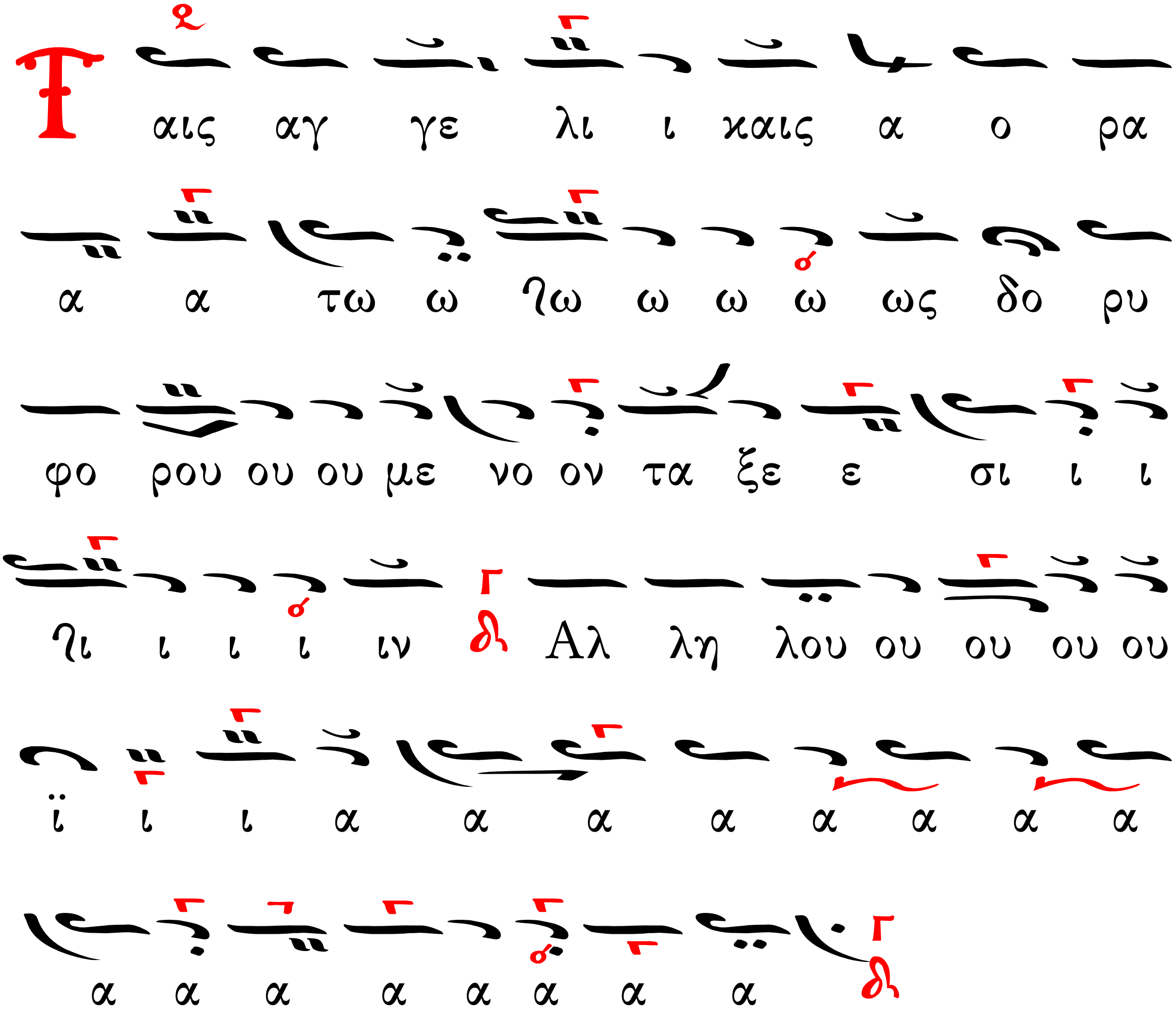
Ταις αγ γε λι ι καις α ο ρα
α α τω ω ʔω ω ω ω ως δο ρυ
φο ρου ου ου με νο ον τα ξε ε σι ι ι
ʔι ι ι ι ιν Αλ λη λου ου ου ου ου
ϊ ι ι α α α α α α α α
α α α α α α α α

Εἰς τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὸν ἀσπασμόν.
Γεωργίου Πρωγάκη.

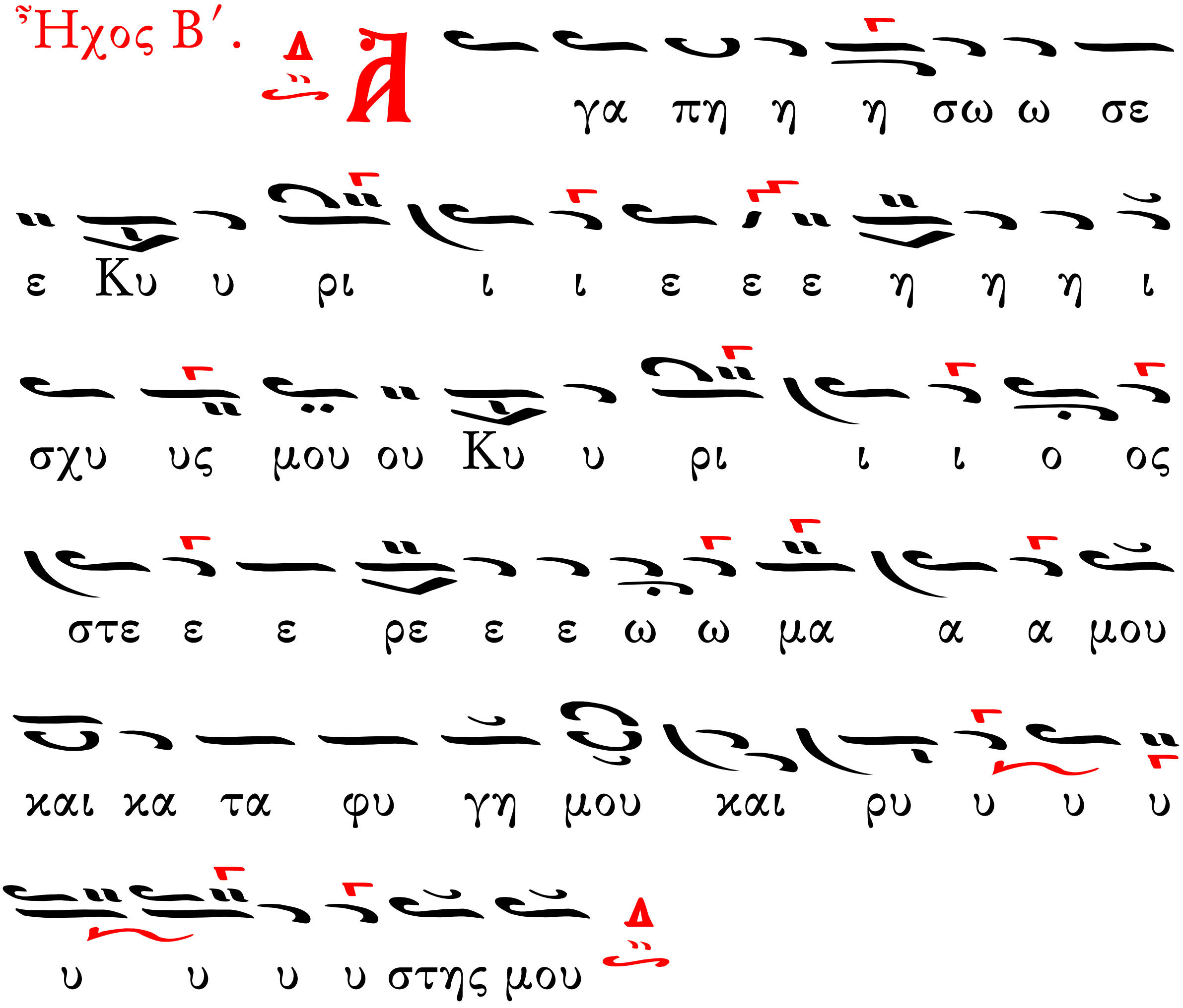

Λειτουργικὰ ἐκ τῆς Πατριαρχικῆς παραδόσεως.

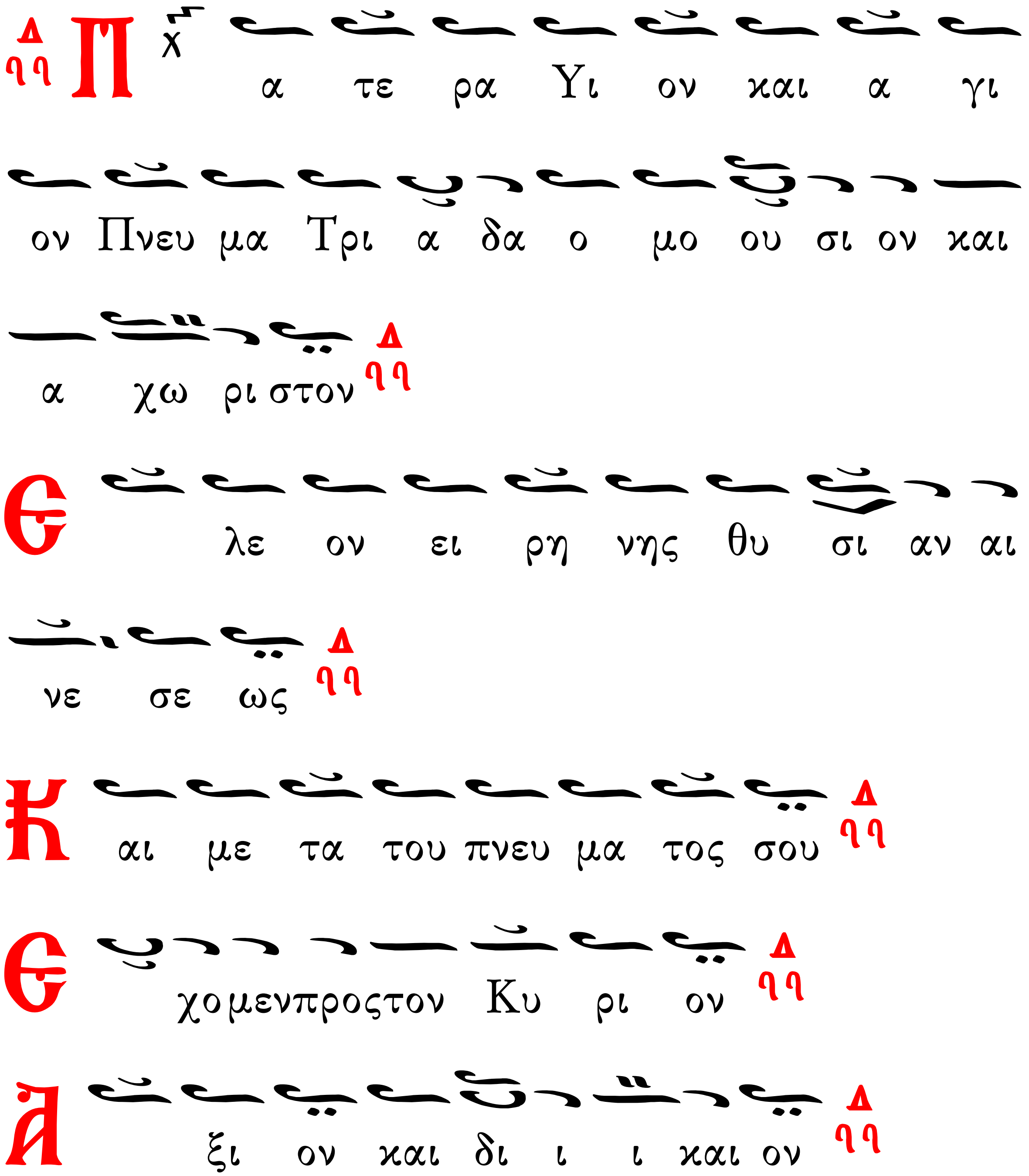

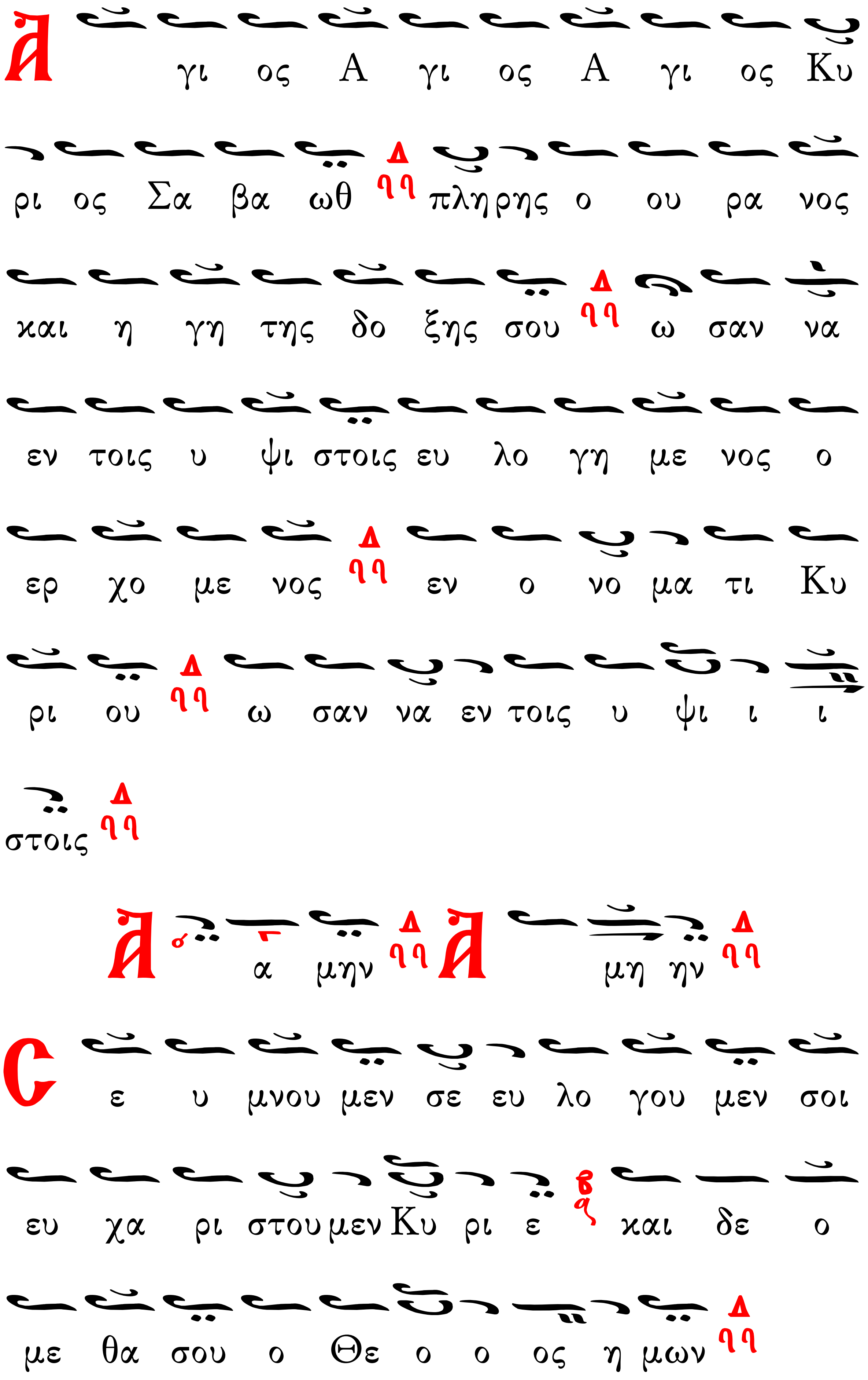
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ
ρι ος Σα βα ωθ πληρης ο ου ρα νος
και η γη της δο ξης σου ω σαν να
εν τοις υ ψι στοις ευ λο γη με νος ο
ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
στοις
Α α μην Α μη ην
Σ ε υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σοι
ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο
με θα σου ο Θε ο ο ος η μων

Τὸ σύνηθες. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

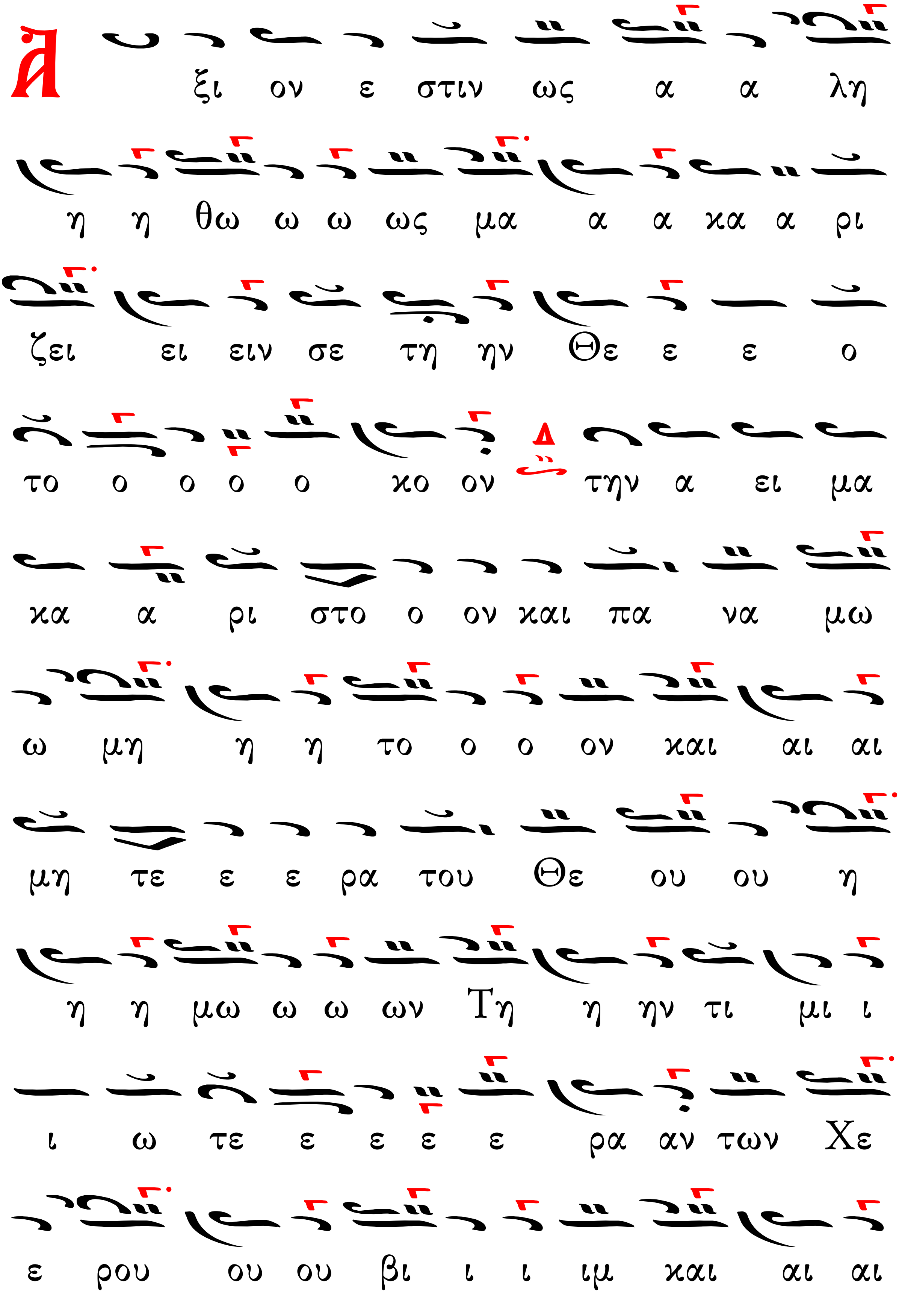

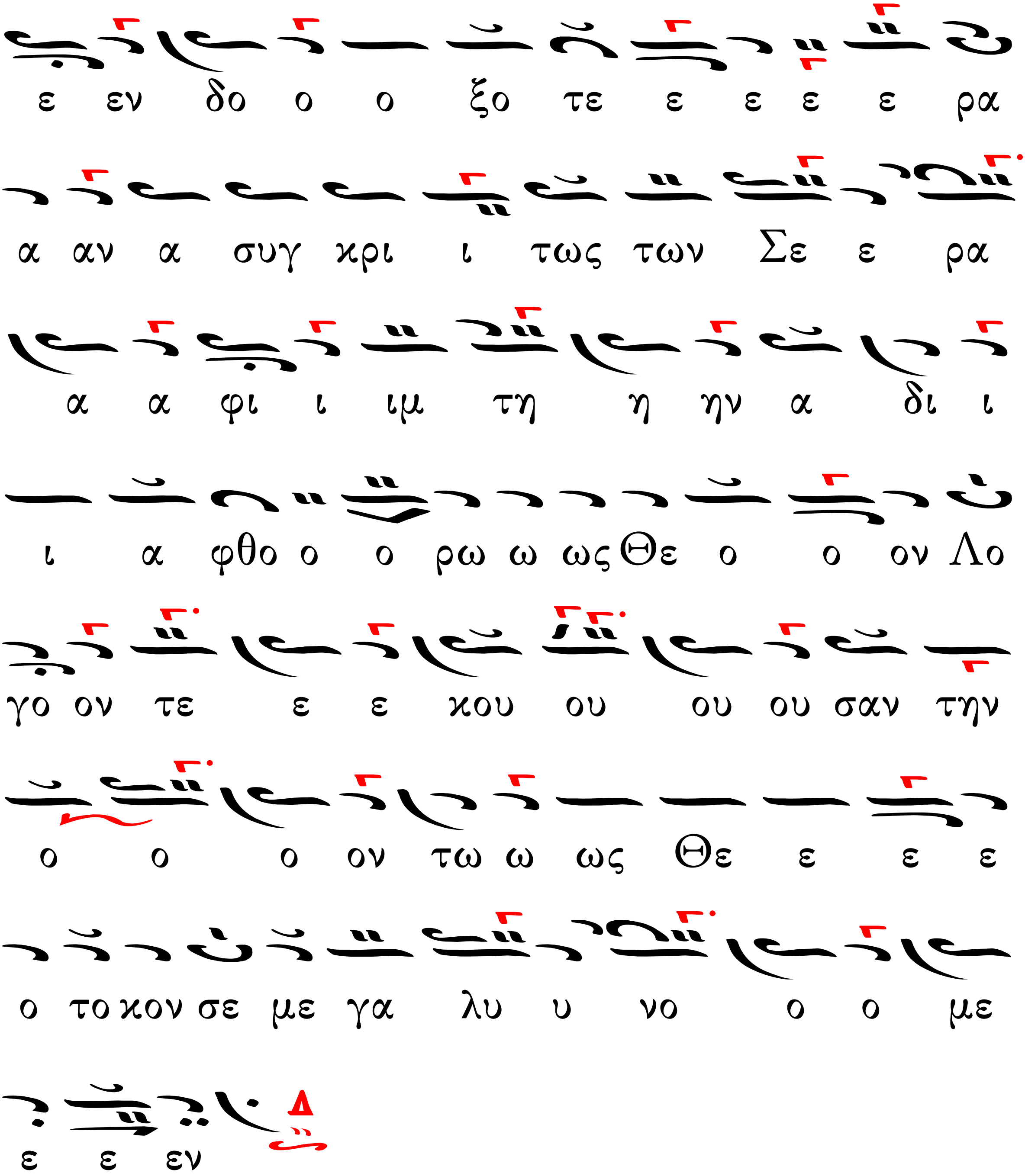
ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα
α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα
α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο
γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν την
ο ο ο ον τω ω ως Θε ε ε ε
ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με
ε ε εν

Ἕτερον, Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γα.

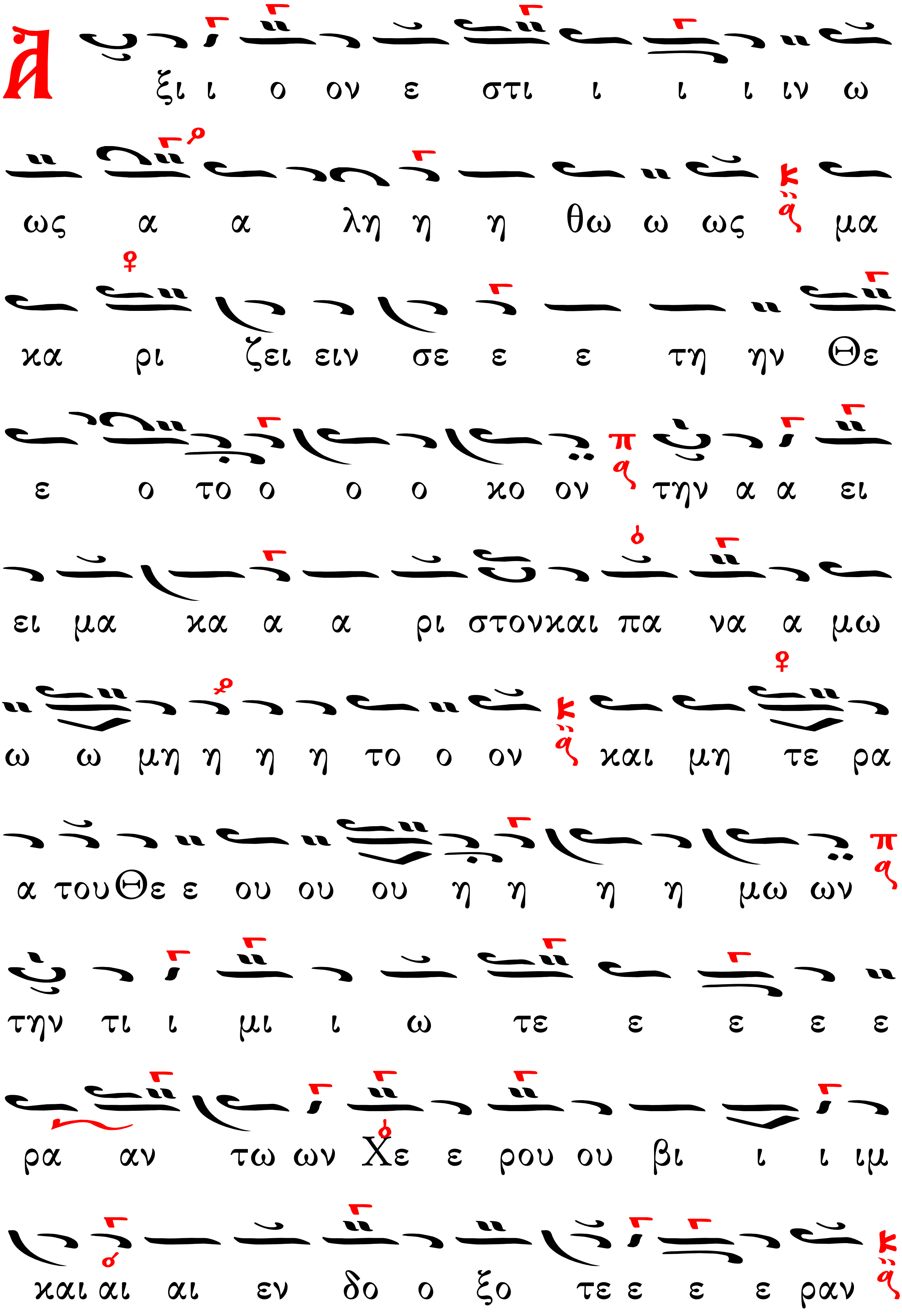

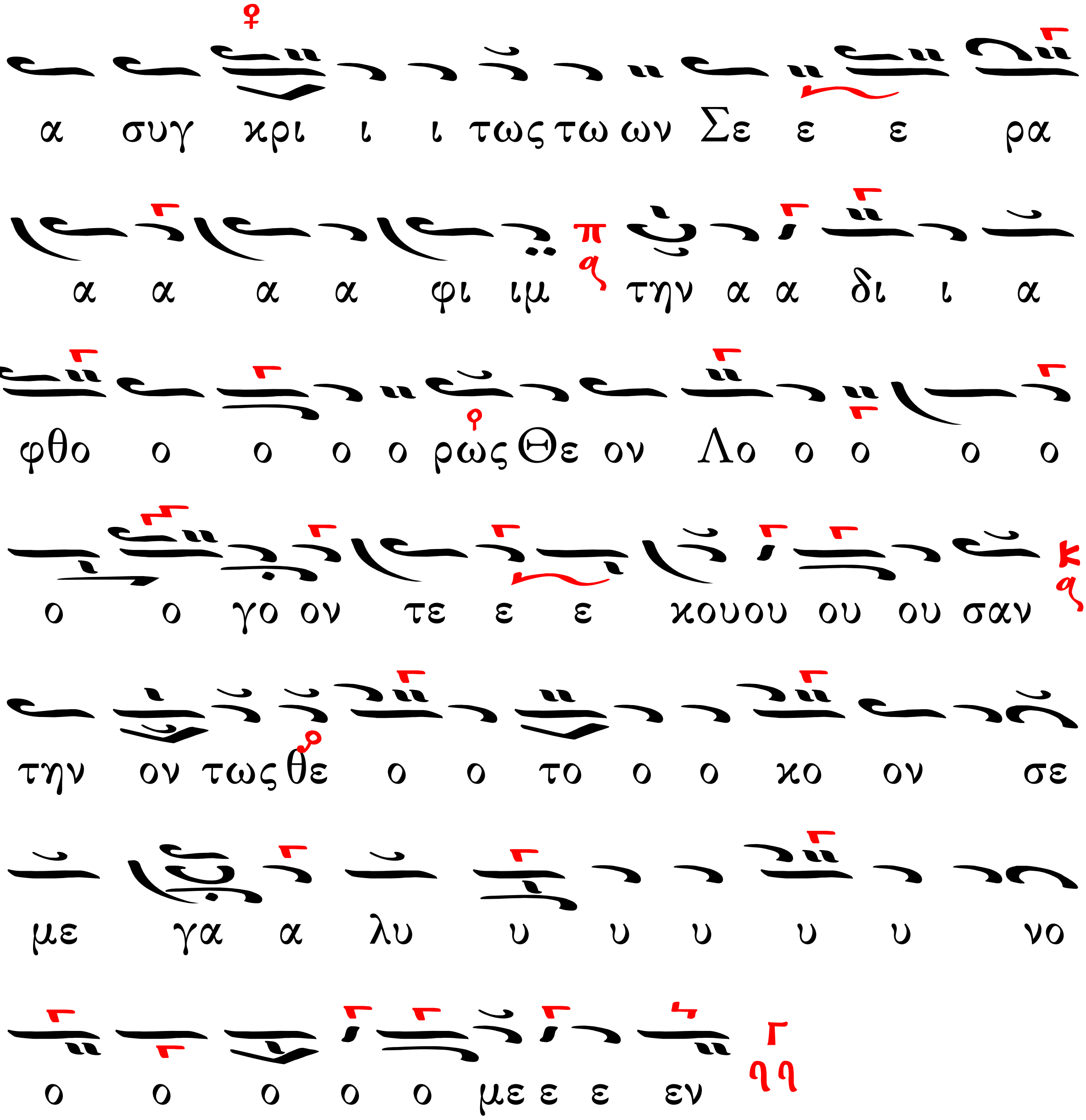
α συγ κρι ι ι τως τω ων Σε ε ε ρα
α α α α φι ιμ την α α δι ι α
φθο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο ο
ο ο γο ον τε ε ε κουου ου ου σαν
την ον τως Θε ο ο το ο ο κο ον σε
με γα α λυ υ υ υ υ υ νο
ο ο ο ο ο με ε ε εν

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γα

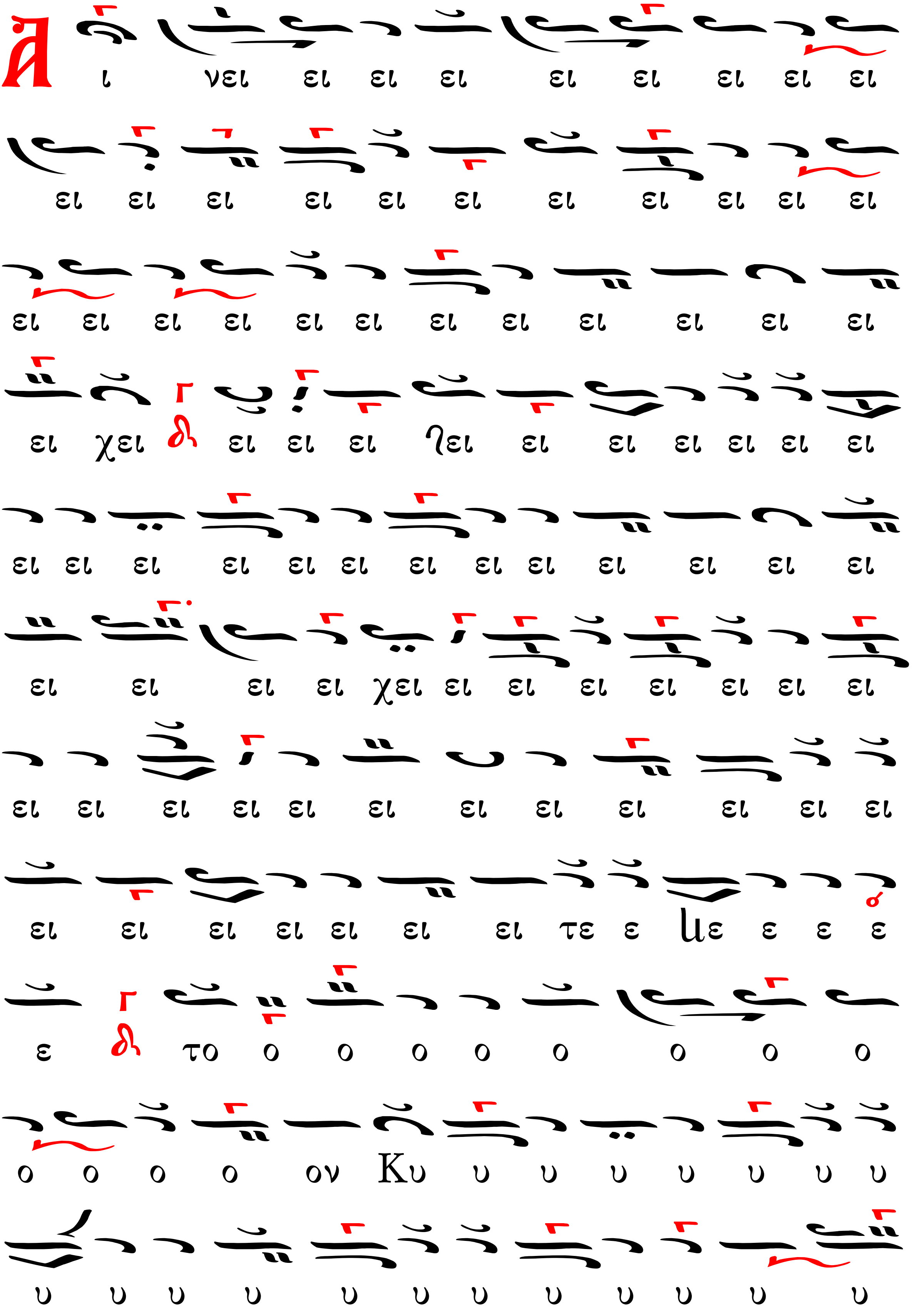

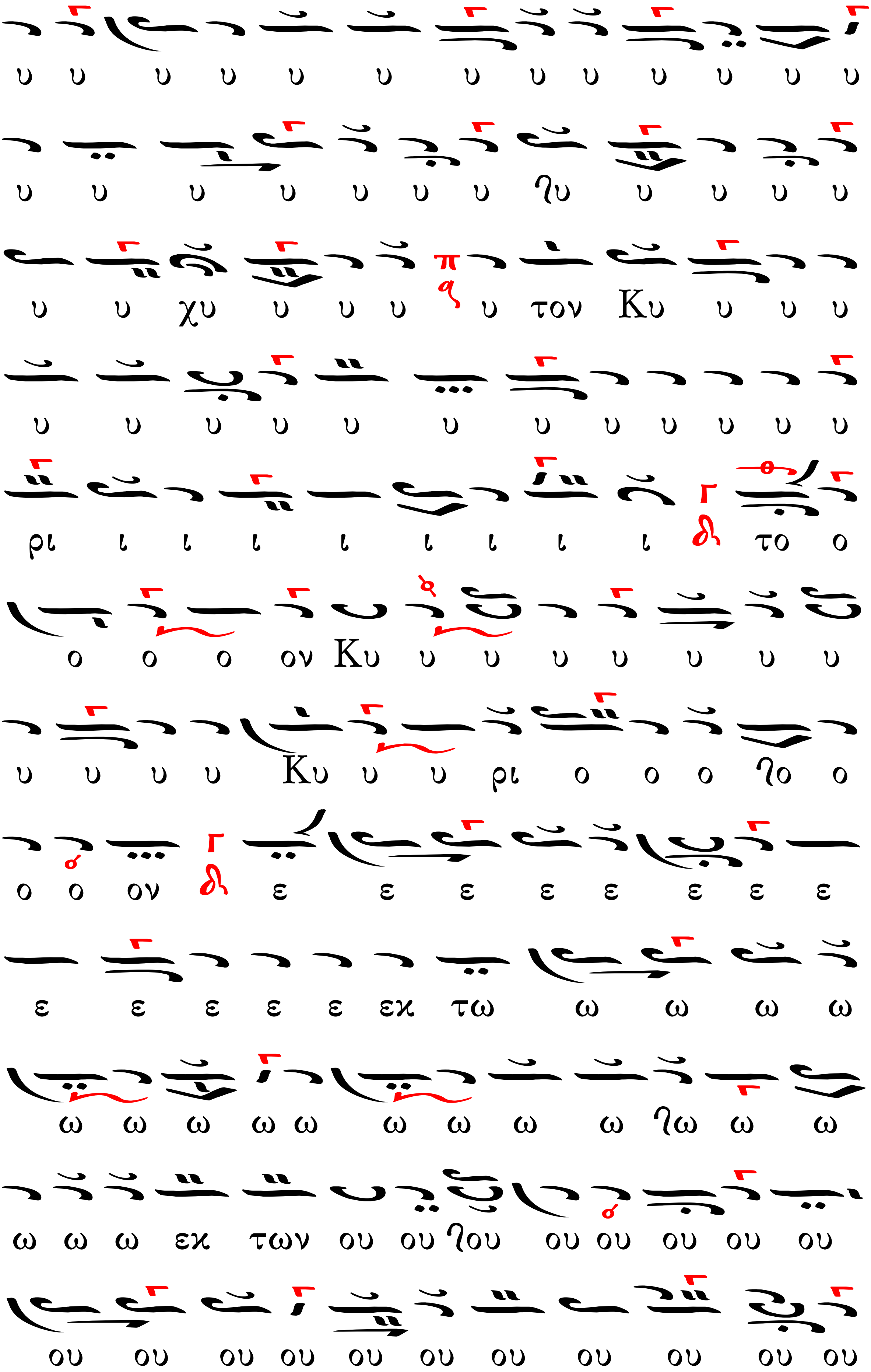
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ χυ υ υ υ υ τον Κυ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ρι ι ι ι ι ι ι ι ι το ο
ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ Κυ υ υ ρι ο ο ο ο ο
ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω εκ των ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

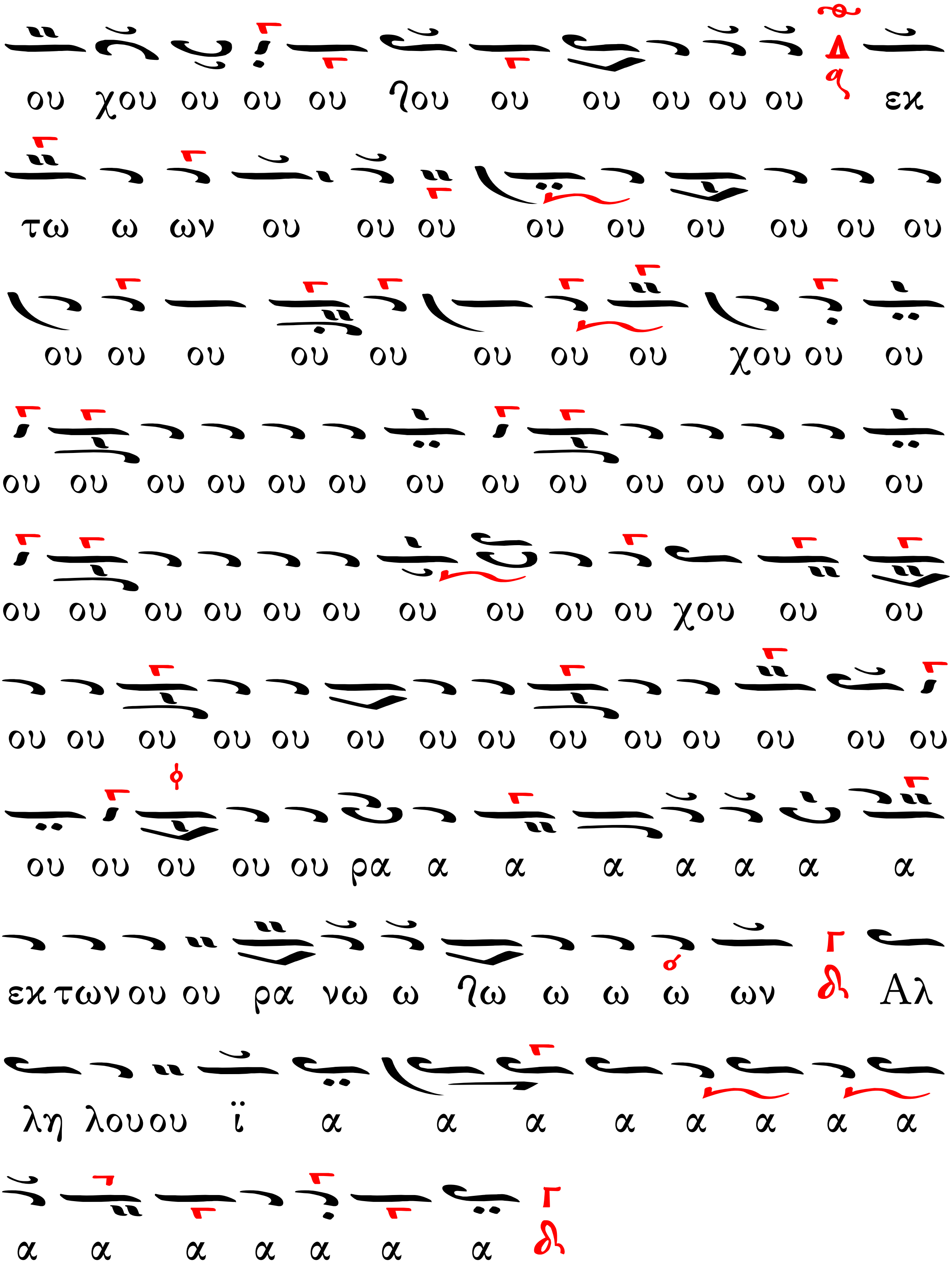
ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου εκ
τω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ρα α α α α α α α
εκ των ου ου ρα νω ω ω ω ω ω ων Αλ
λη λουου ϊ α α α α α α α α
α α α α α α α

Ἕτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Γα.

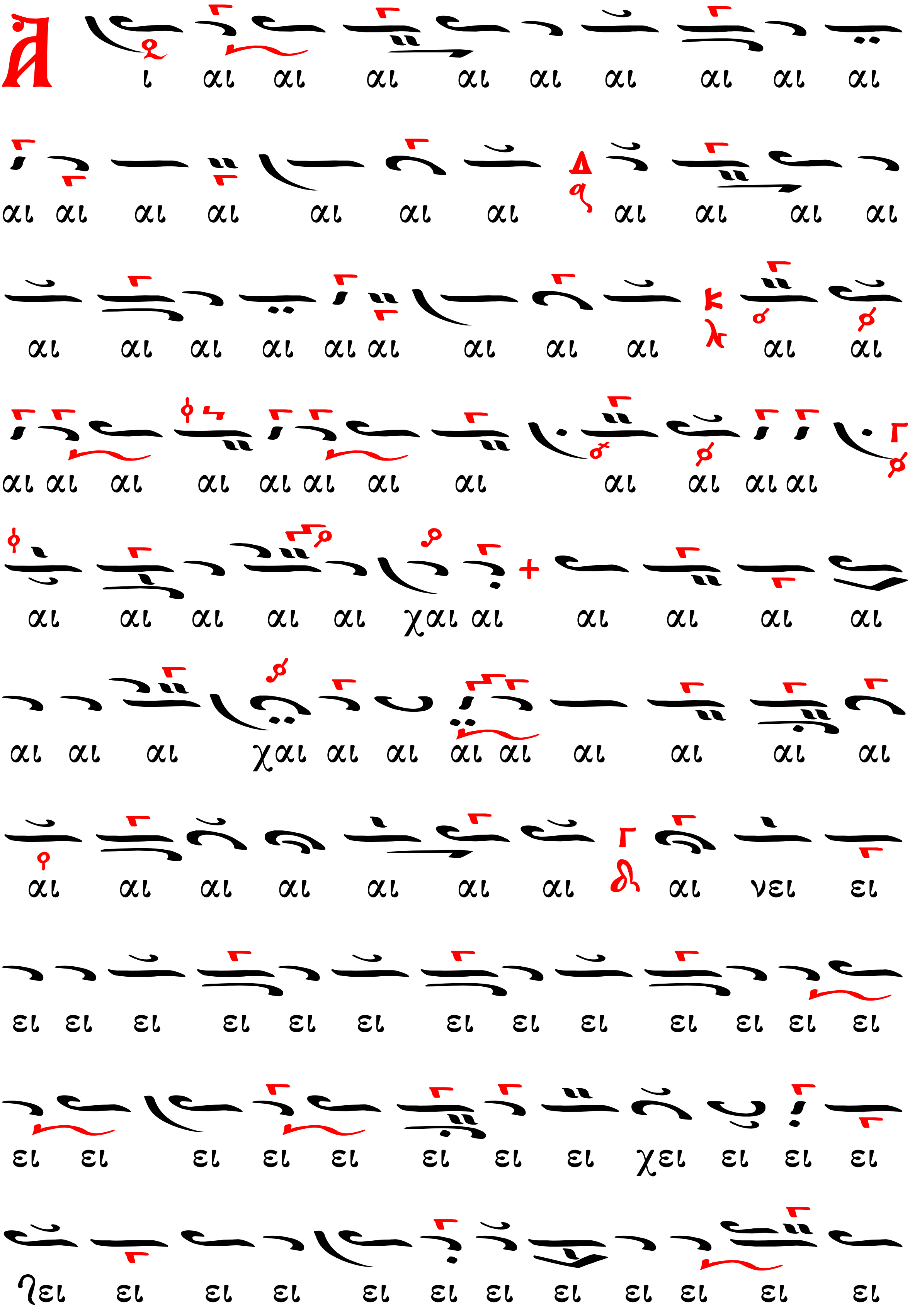

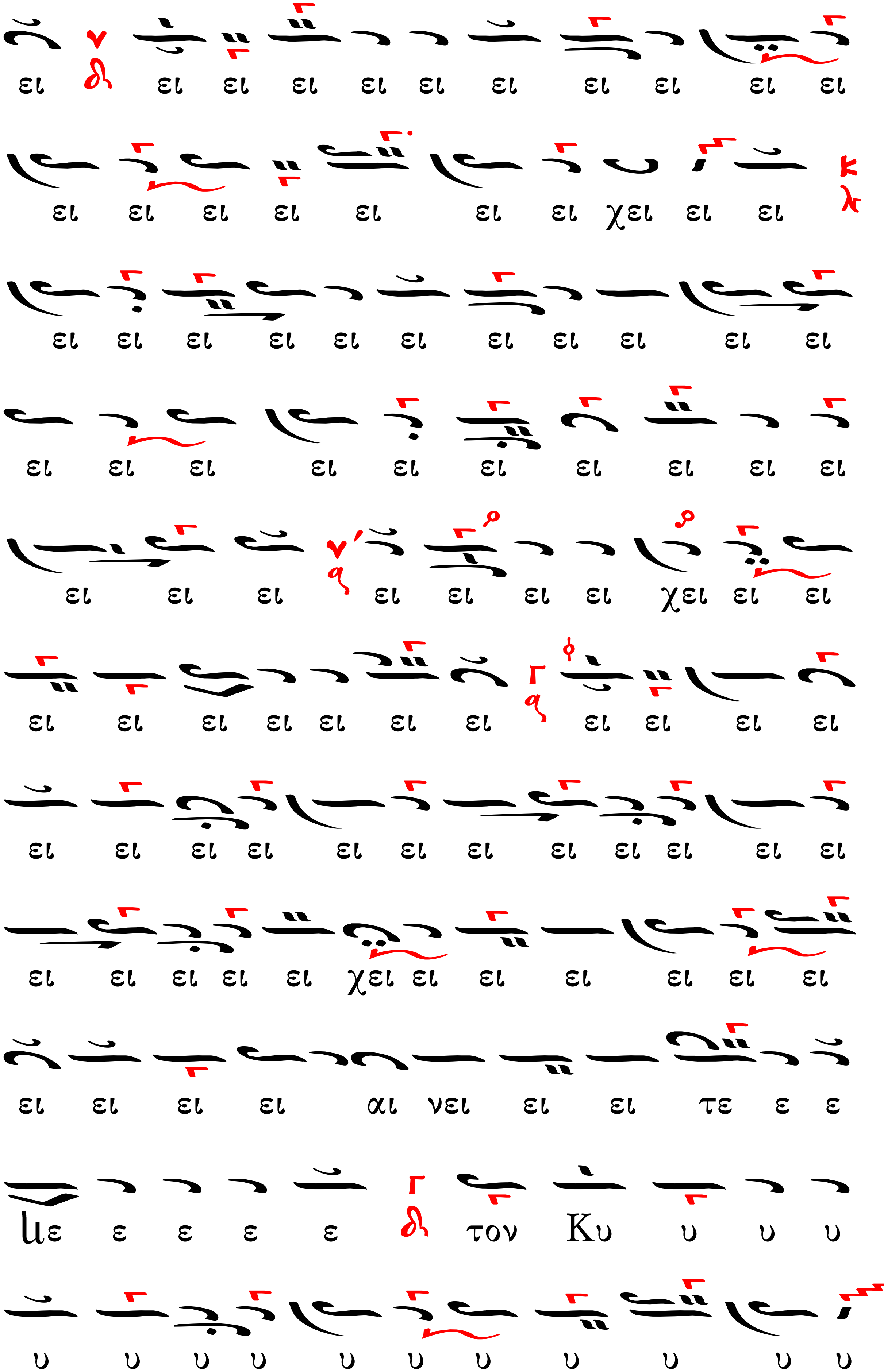
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει αι νει ει ει τε ε ε
με ε ε ε ε τον Κυ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

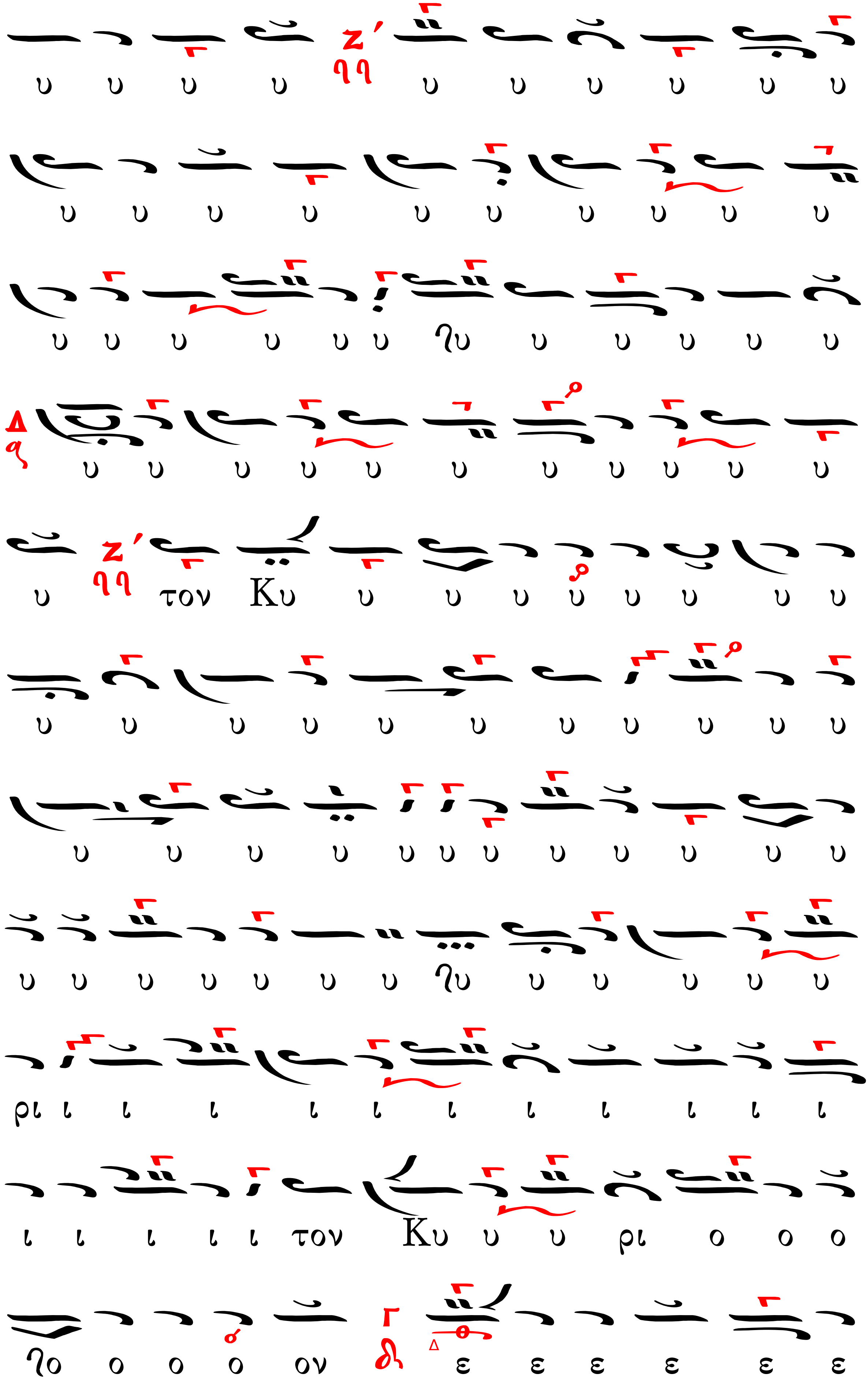
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι τον Κυ υ υ ρι ο ο ο
ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε

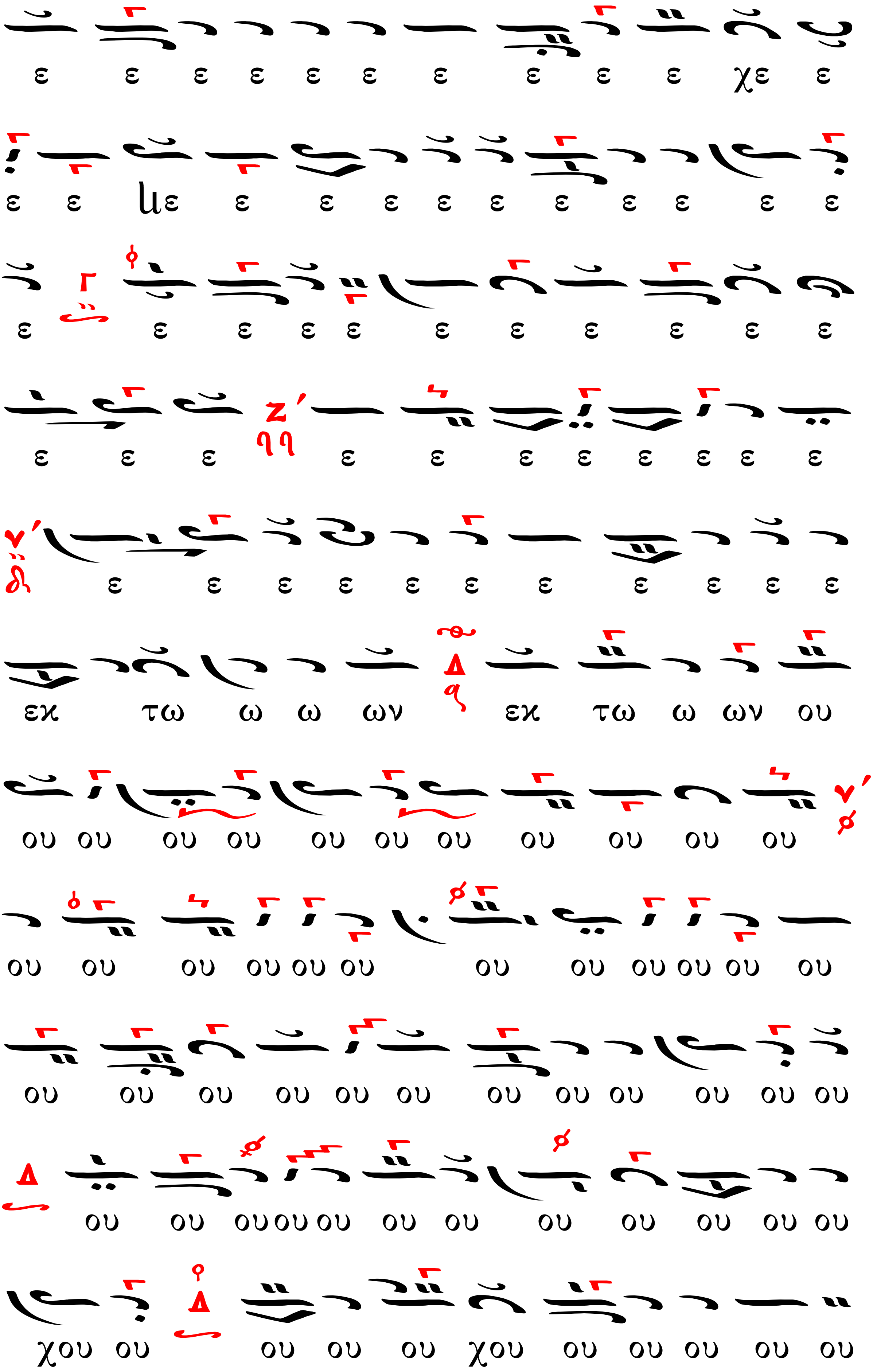
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
εκ τω ω ω ων εκ τω ω ων ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
χου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου

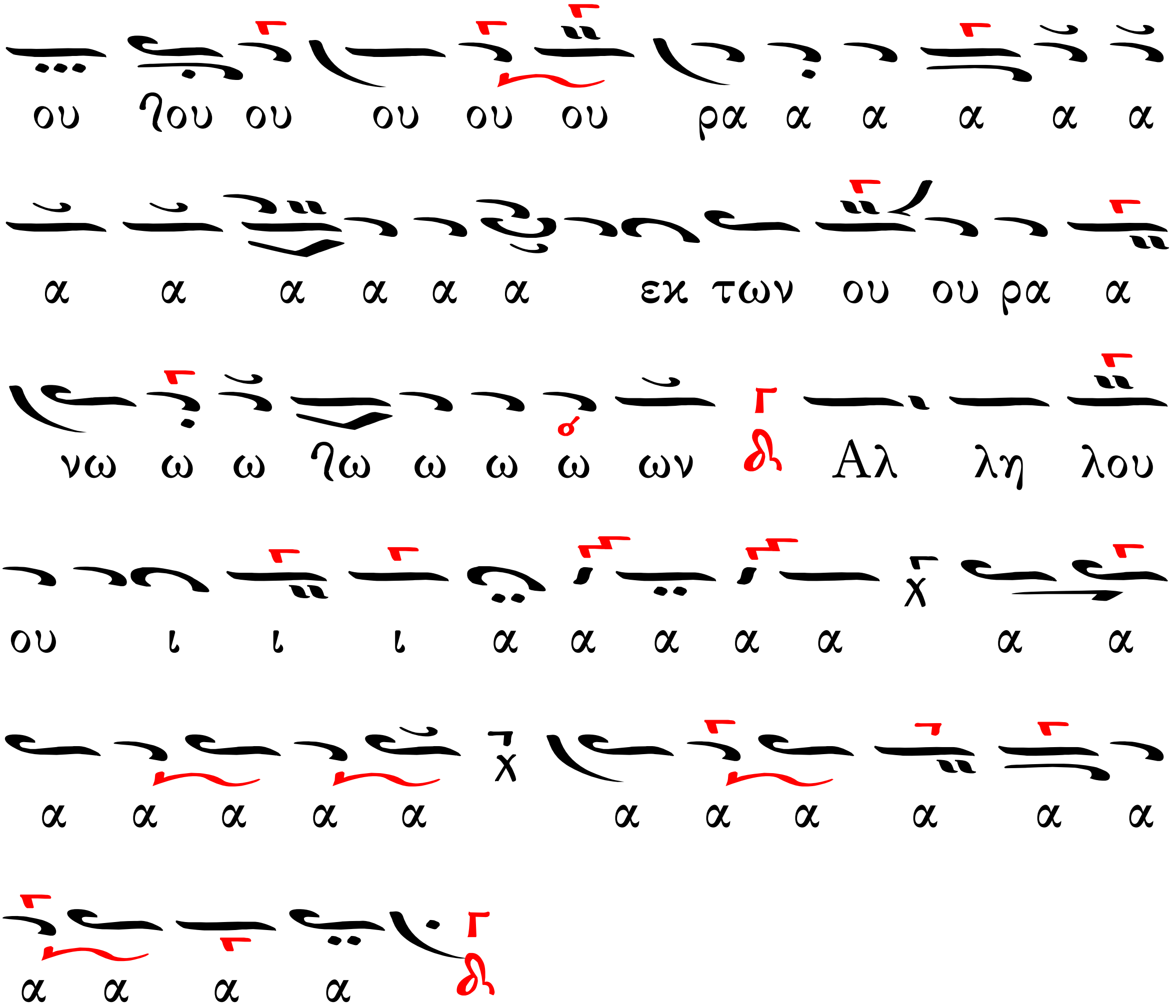
ου ου ου ου ου ου ρα α α α α α
α α α α α α εκ των ου ου ρα α
νω ω ω ω ω ω ω ων Αλ λη λου
ου ι ι ι α α α α α α α
α α α α α α α α α α α
α α α α

Μετὰ τὴν Θεῖαν Κοινωνίαν, ὁ Α΄ Χορός·

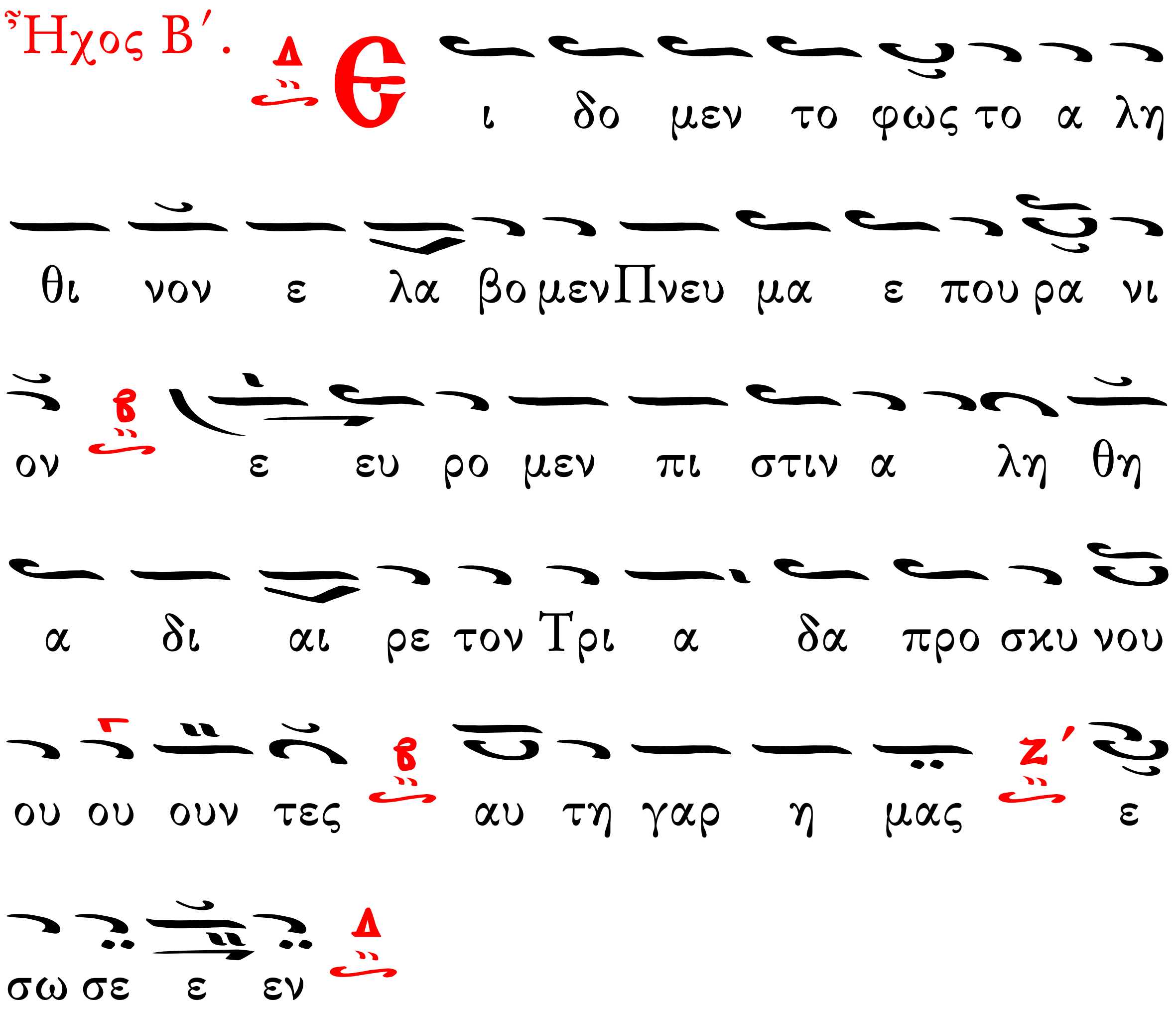

Ὁ ἱερεύς· Πάντοτε νῦν καὶ ἀεί...

Ὁ Β΄ Χορός· Ἦχος ὁ αὐτός.

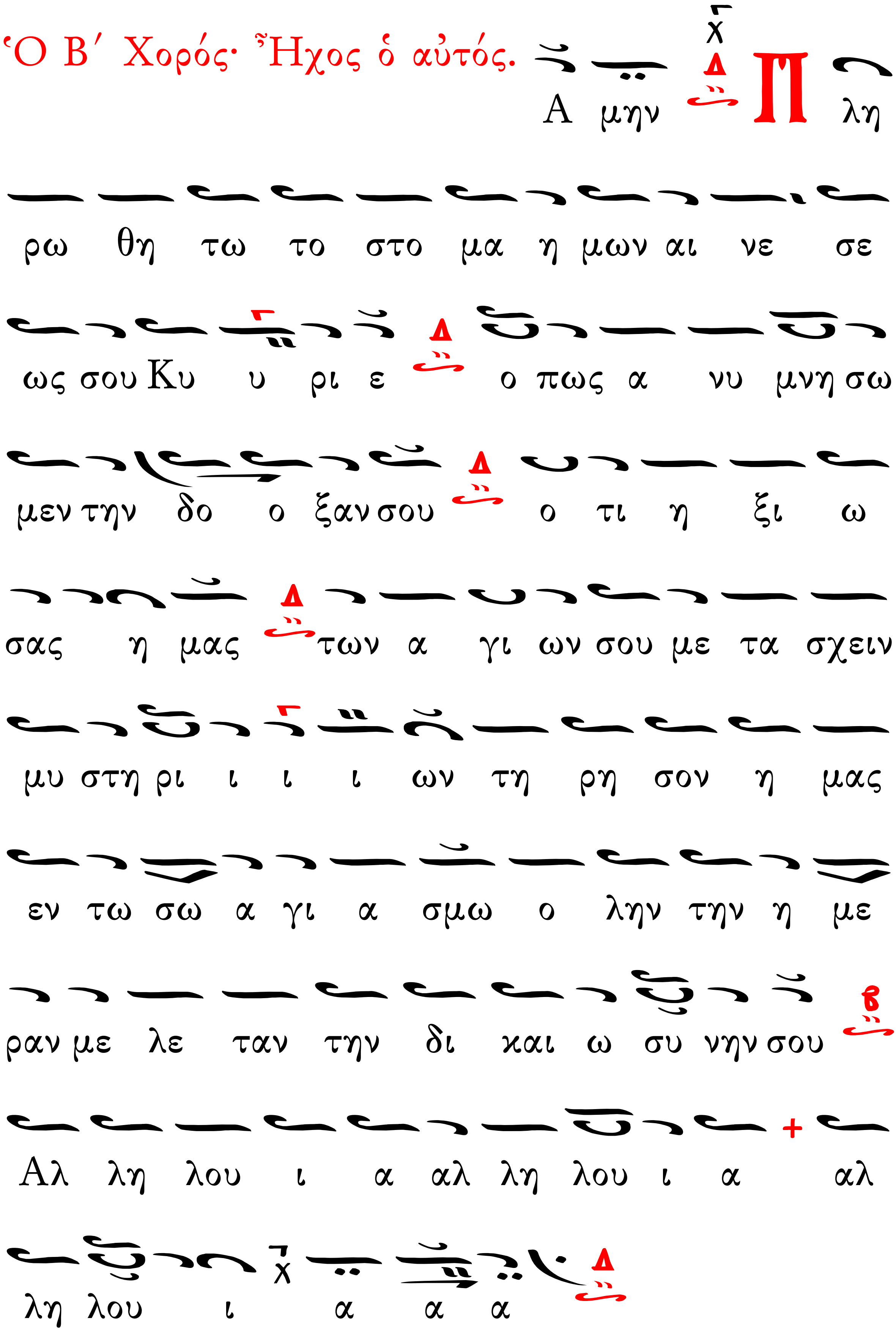

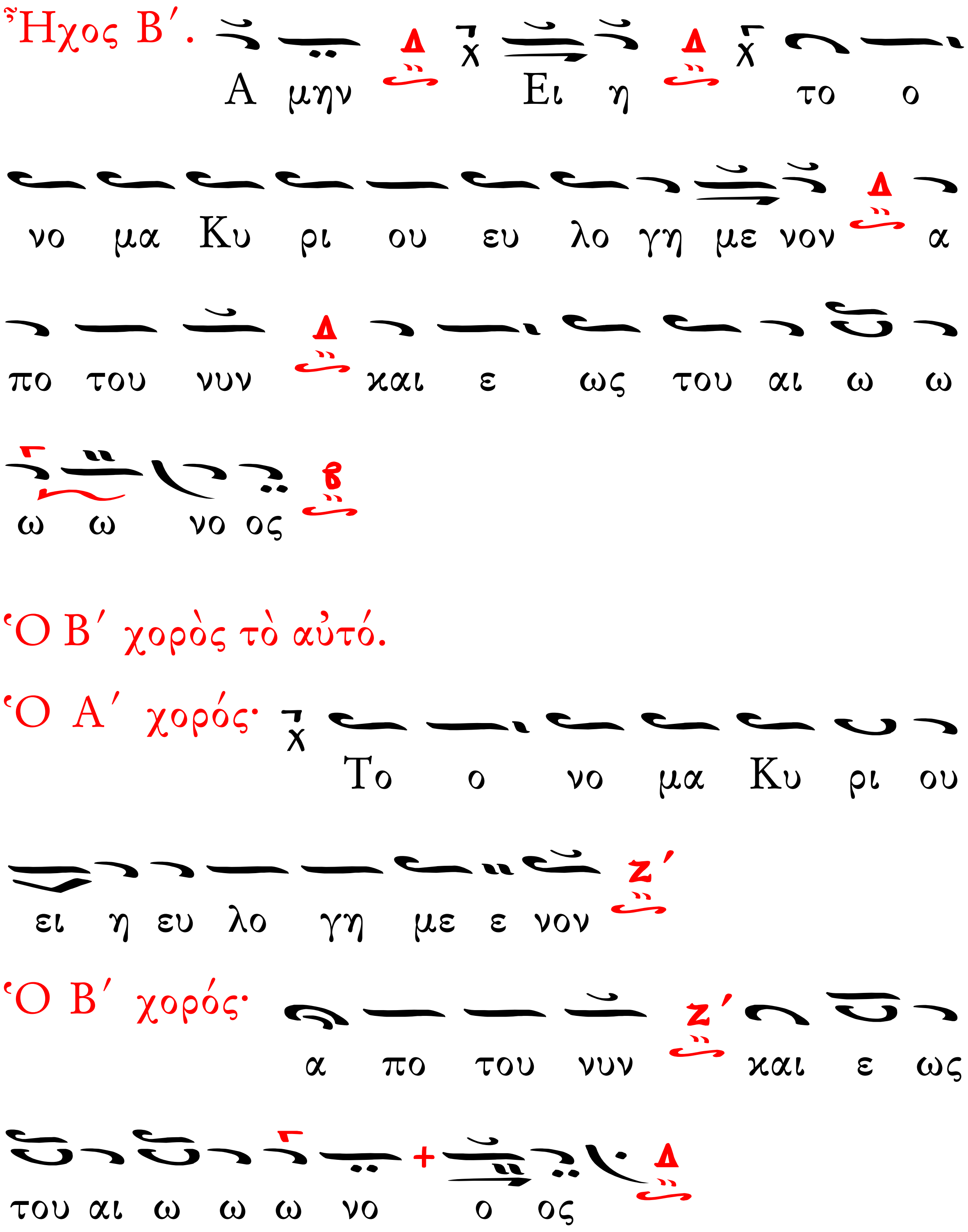
Ἦχος Β΄.
Α μην Ει η το ο
νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με νον α
πο του νυν και ε ως του αι ω ω
ω ω νο ος
Ὁ Β΄ χορὸς τὸ αὐτό.
Ὁ Α΄ χορός· Το ο νο μα Κυ ρι ου
ει η ευ λο γη με ε νον
Ὁ Β΄ χορός· α πο του νυν και ε ως
του αι ω ω ω νο ο ος

Ἐὰν εἶ μνημόσυνον.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος πλ. Α'

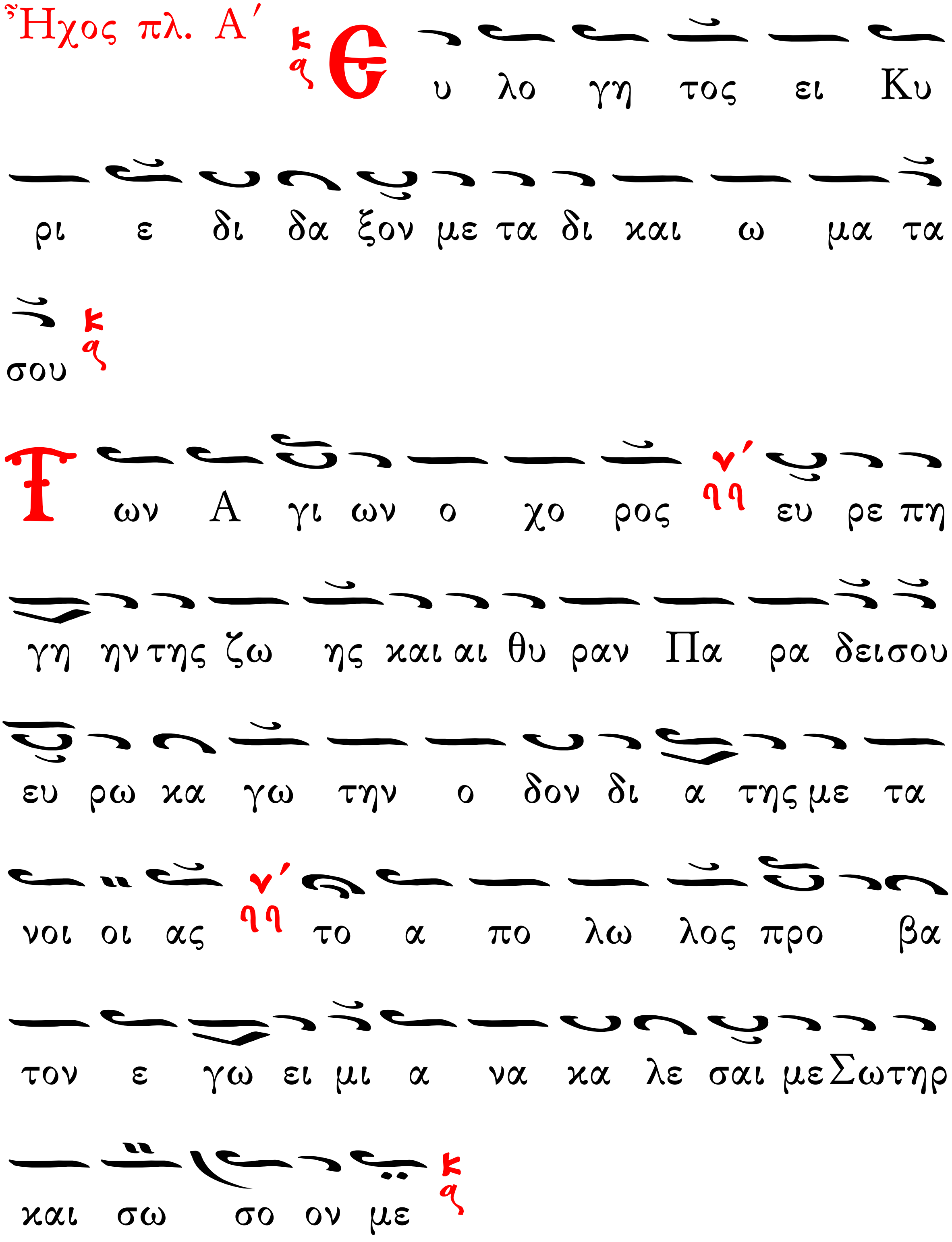

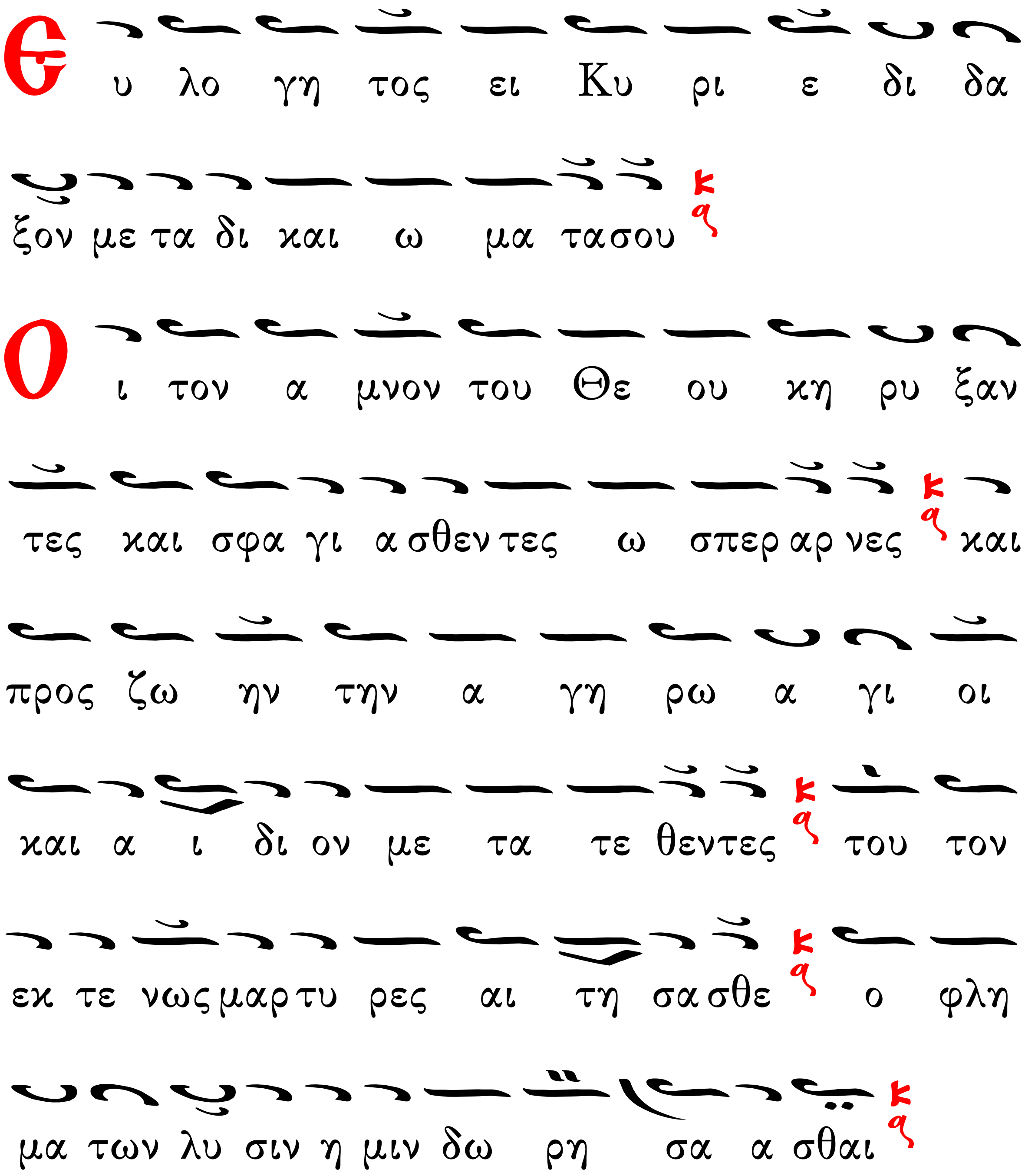
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα
ξον με τα δι και ω μα τασου
Ο ι τον α μνον του Θε ου κη ρυ ξαν
τες και σφα γι α σθεν τες ω σπερ αρ νες και
προς ζω ην την α γη ρω α γι οι
και α ι δι ον με τα τε θεντες του τον
εκ τε νως μαρ τυ ρες αι τη σα σθε ο φλη
μα των λυ σιν η μιν δω ρη σα α σθαι

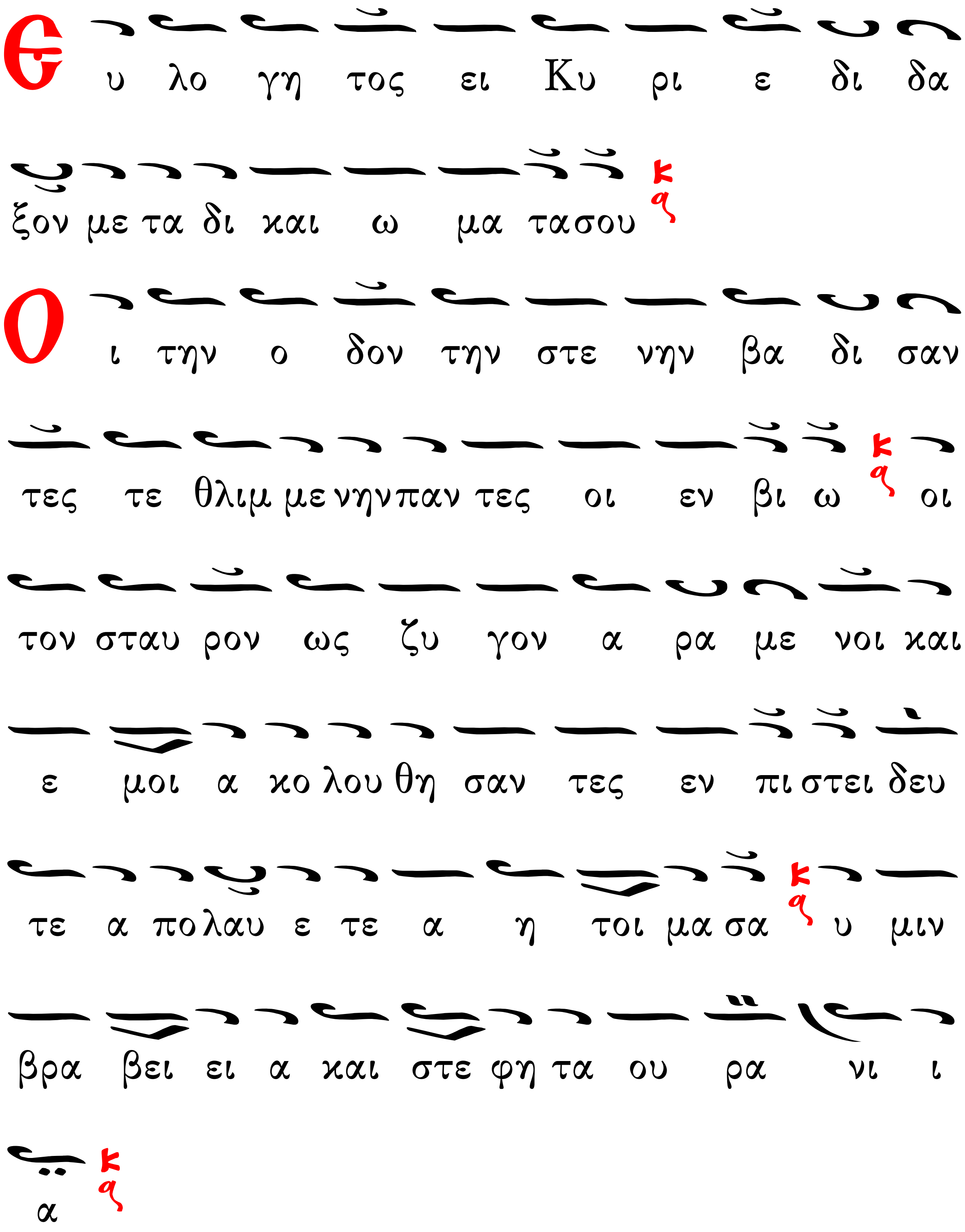
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα
ξον με τα δι και ω μα τασου
Ο ι την ο δον την στε νην βα δι σαν
τες τε θλιμ με νηνπαν τες οι εν βι ω οι
τον σταυ ρον ως ζυ γον α ρα με νοι και
ε μοι α κο λου θη σαν τες εν πι στει δευ
τε α πολαυ ε τε α η τοι μα σα υ μιν
βρα βει ει α και στε φη τα ου ρα νι ι
α

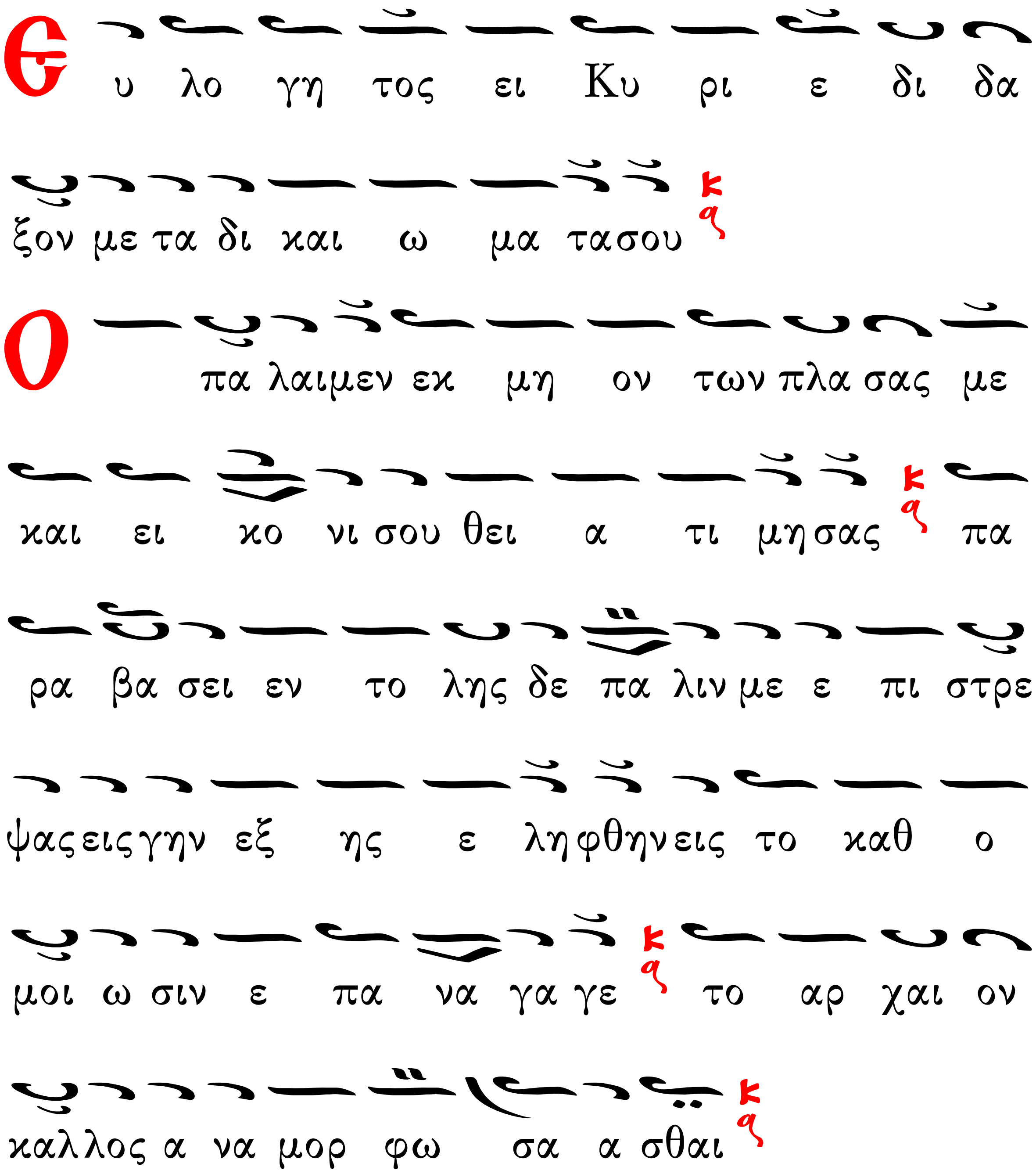
Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα
ξον με τα δι και ω μα τασου
Ο πα λαιμεν εκ μη ον των πλα σας με
και ει κο νι σου θει α τι μησας πα
ρα βα σει εν το λης δε πα λιν με ε πι στρε
ψας εις γην εξ ης ε ληφθηνεις το καθ ο
μοι ω σιν ε πα να γα γε το αρ χαι ον
καλλος α να μορ φω σα α σθαι

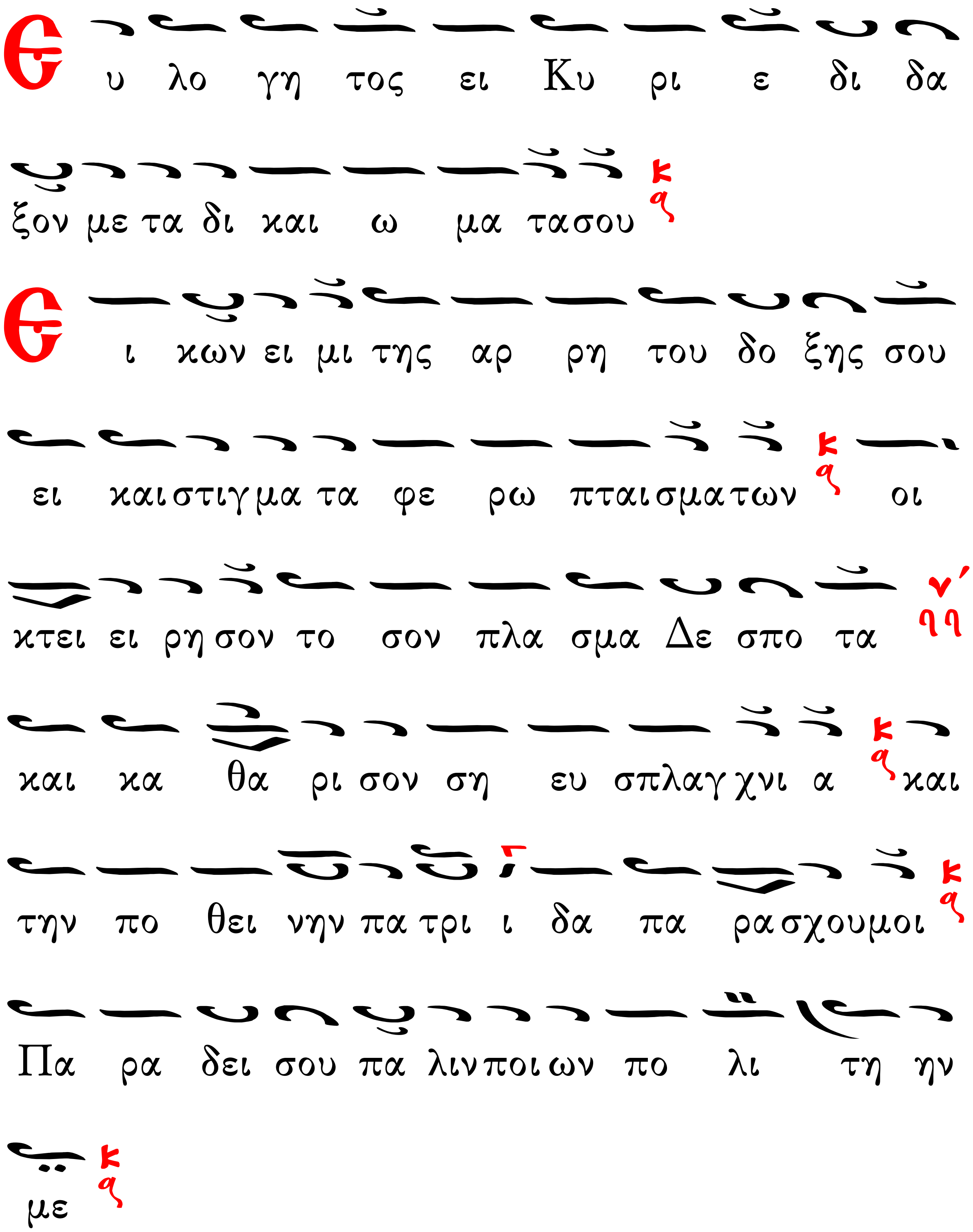
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα
ξον με τα δι και ω μα τα σου
Ε ι κων ει μι της αρ ρη του δο ξης σου
ει και στιγ μα τα φε ρω πται σμα των οι
κτει ει ρη σον το σον πλα σμα Δε σπο τα
και κα θα ρι σον ση ευ σπλαγ χνι α και
την πο θει νην πα τρι ι δα πα ρα σχου μοι
Πα ρα δει σου πα λιν ποι ων πο λι τη ην
με

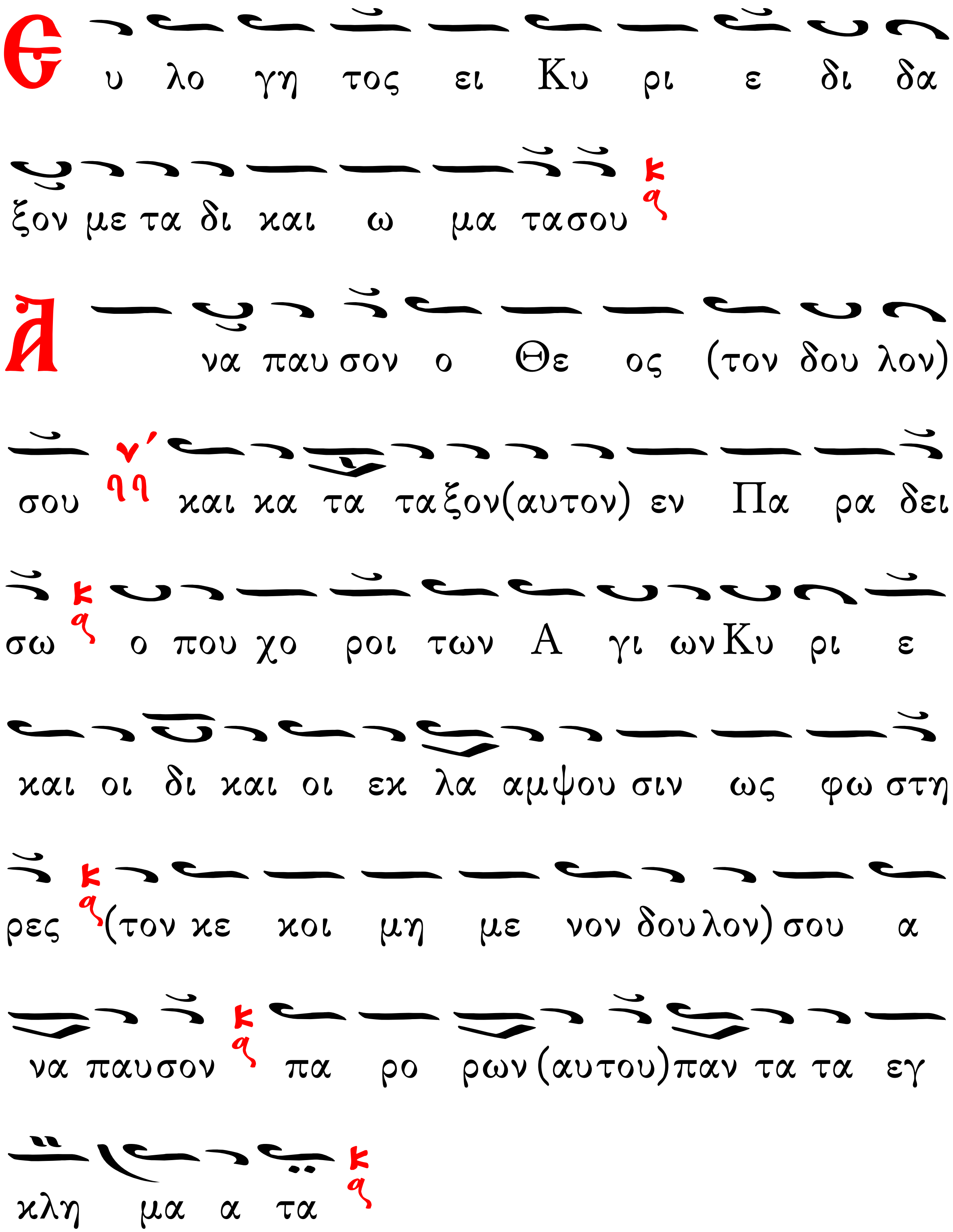
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα
ξον με τα δι και ω μα τα σου
Α να παυ σον ο Θε ος (τον δου λον)
σου και κα τα τα ξον(αυτον) εν Πα ρα δει
σω ο που χο ροι των Α γι ων Κυ ρι ε
και οι δι και οι εκ λα αμψου σιν ως φω στη
ρες (τον κε κοι μη με νον δου λον) σου α
να παυσον πα ρο ρων (αυτου) παν τα τα εγ
κλη μα α τα

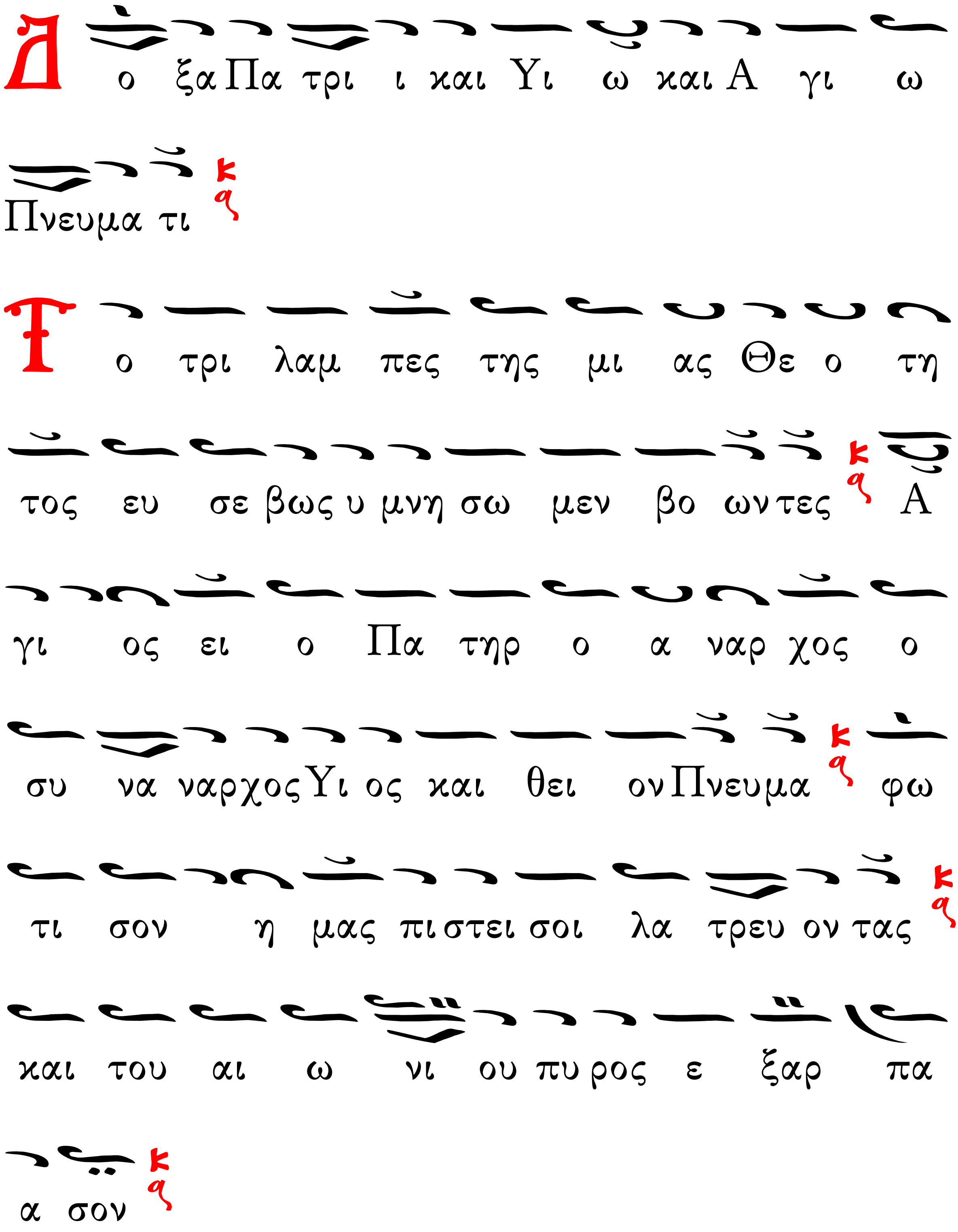
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω
Πνευμα τι
Τ ο τρι λαμ πες της μι ας Θε ο τη
τος ευ σε βως υ μνη σω μεν βο ων τες Α
γι ος ει ο Πα τηρ ο α ναρ χος ο
συ να ναρχος Υι ος και θει ον Πνευμα φω
τι σον η μας πι στει σοι λα τρευ ον τας
και του αι ω νι ου πυ ρος ε ξαρ πα
α σον

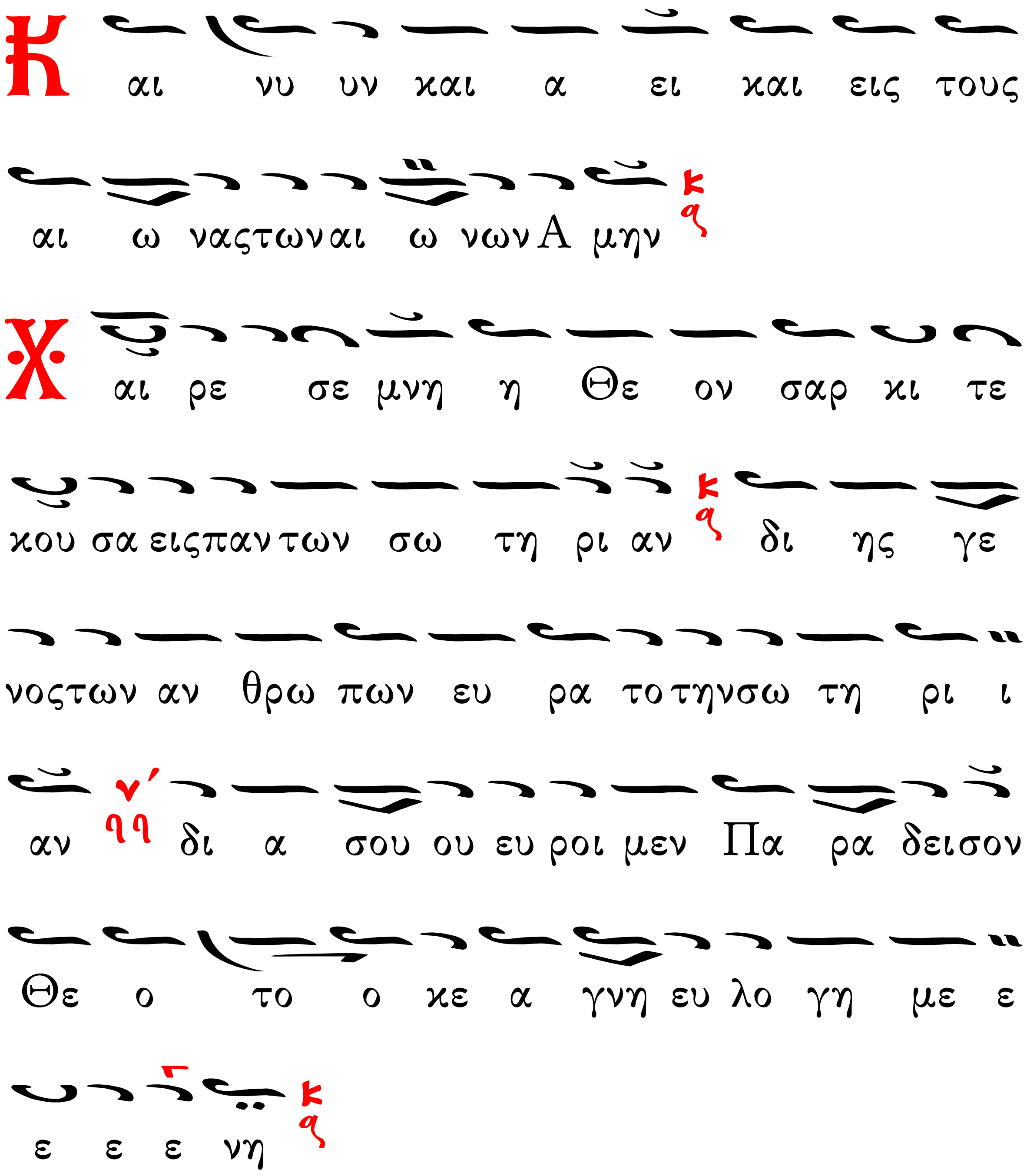
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους
αι ω ναςτωναι ω νων Α μην
Χ αι ρε σε μνη η Θε ον σαρ κι τε
κου σα εις παν των σω τη ρι αν δι ης γε
νος των αν θρω πων ευ ρα το την σω τη ρι ι
αν δι α σου ου ευ ροι μεν Πα ρα δεισον
Θε ο το ο κε α γνη ευ λο γη με ε
ε ε ε νη

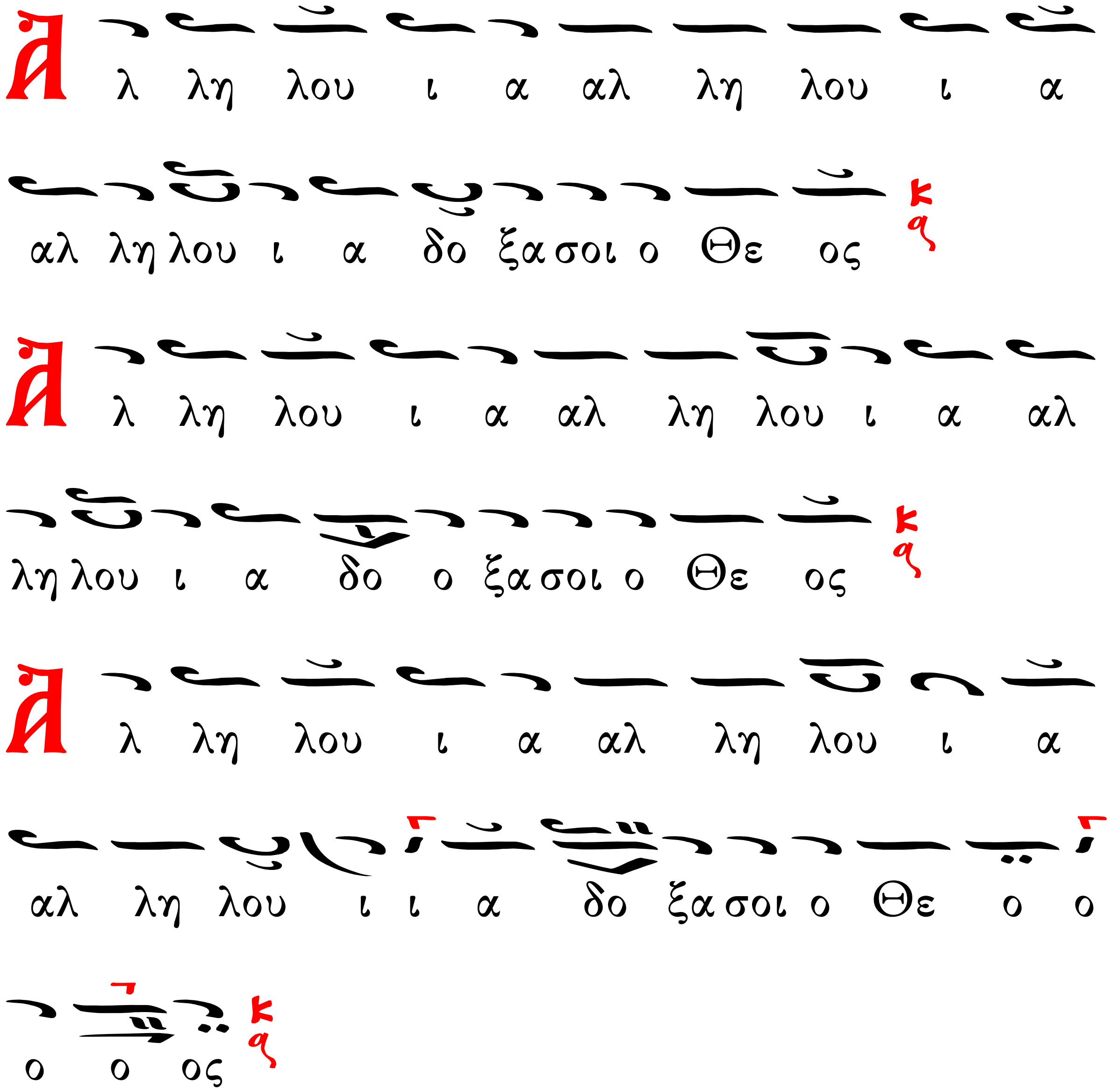
Α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α
αλ λη λου ι α δο ξα σοι ο Θε ος
Α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ
λη λου ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος
Α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α
αλ λη λου ι ι α δο ξα σοι ο Θε ο ο
ο ο ος

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. Δ'

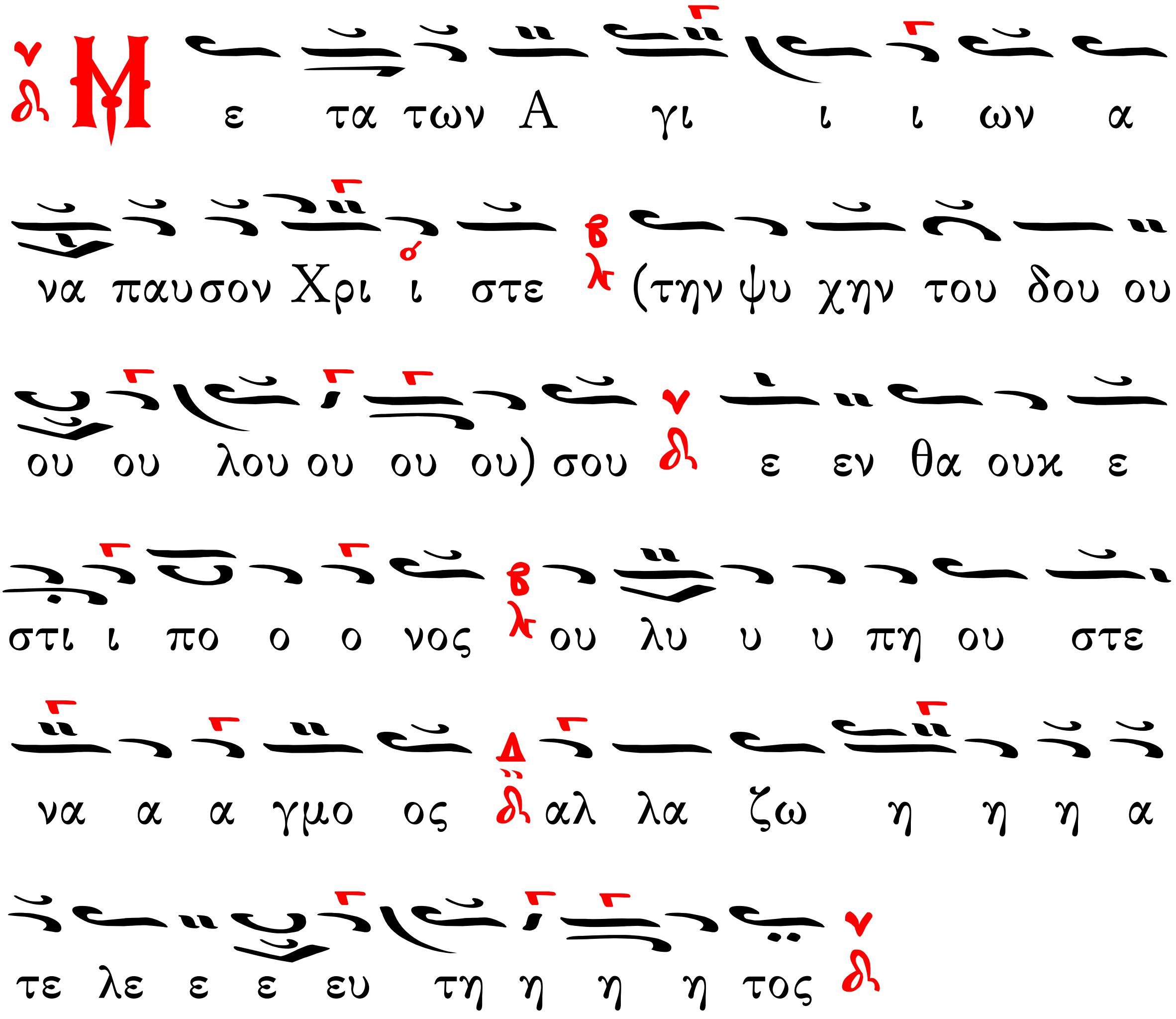

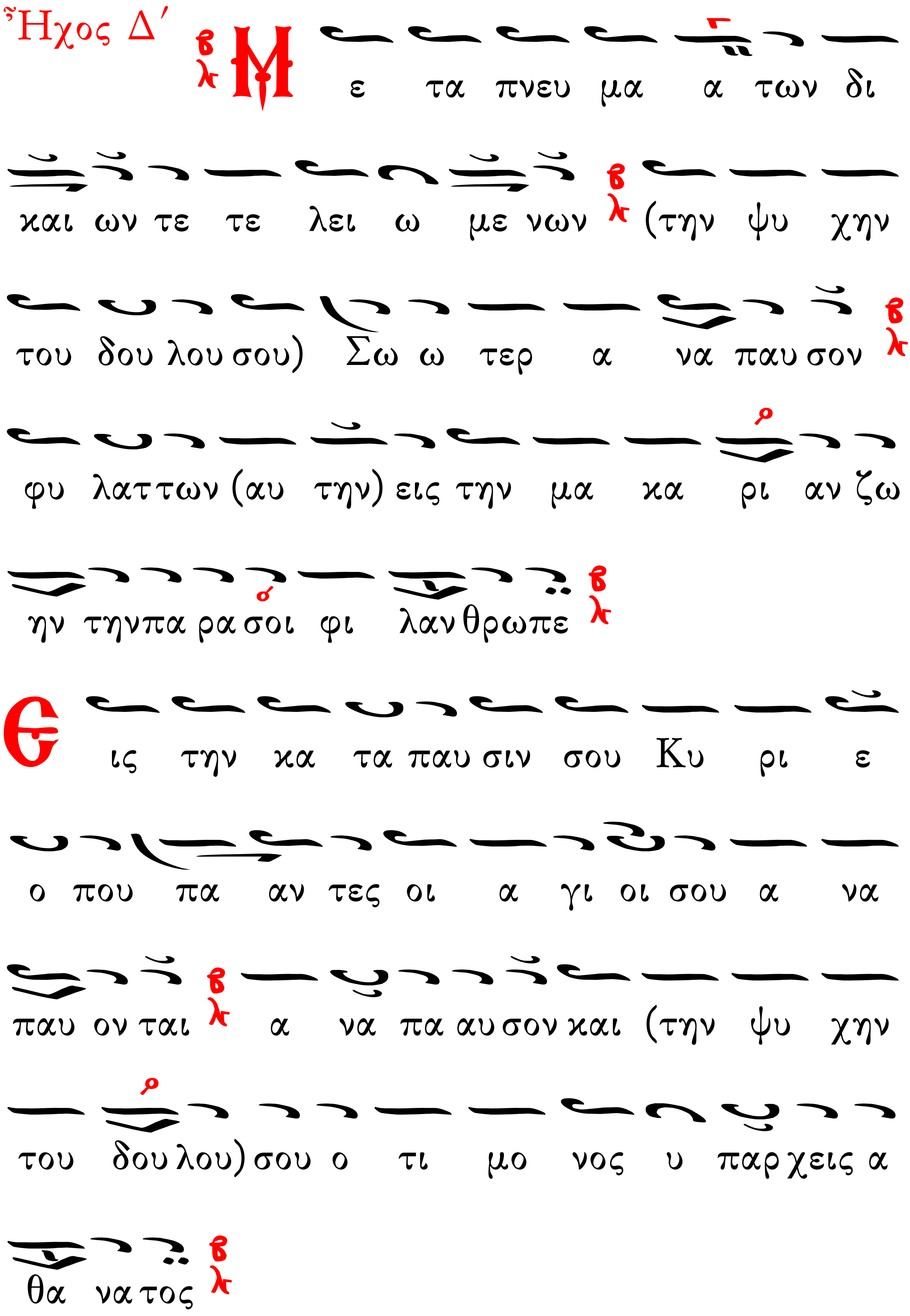
Ἦχος Δ΄
Μ ε τα πνευ μα α των δι
και ων τε τε λει ω με νων (την ψυ χην
του δου λου σου) Σω ω τερ α να παυ σον
φυ λαττων (αυ την) εις την μα κα ρι αν ζω
ην την πα ρα σοι φι λαν θρωπε
Ε ις την κα τα παυ σιν σου Κυ ρι ε
ο που πα αν τες οι α γι οι σου α να
παυ ον ται α να πα αυ σον και (την ψυ χην
του δου λου) σου ο τι μο νος υ παρ χεις α
θα να τος

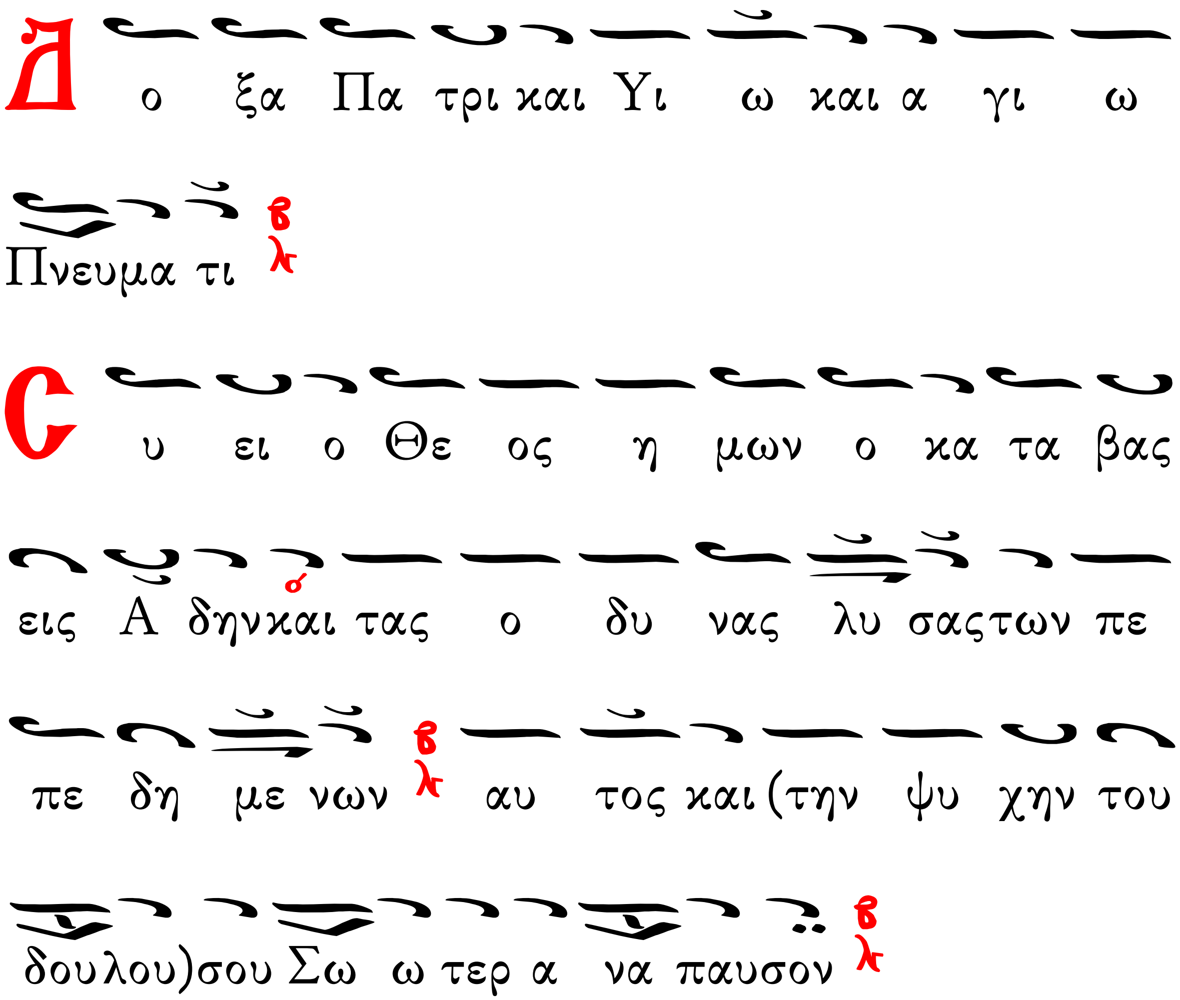
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευμα τι
Ε υ ει ο Θε ος η μων ο κα τα βας
εις Α δηνκαι τας ο δυ νας λυ σαςτων πε
πε δη με νων αυ τος και (την ψυ χην του
δουλου)σου Σω ω τερ α να παυσον

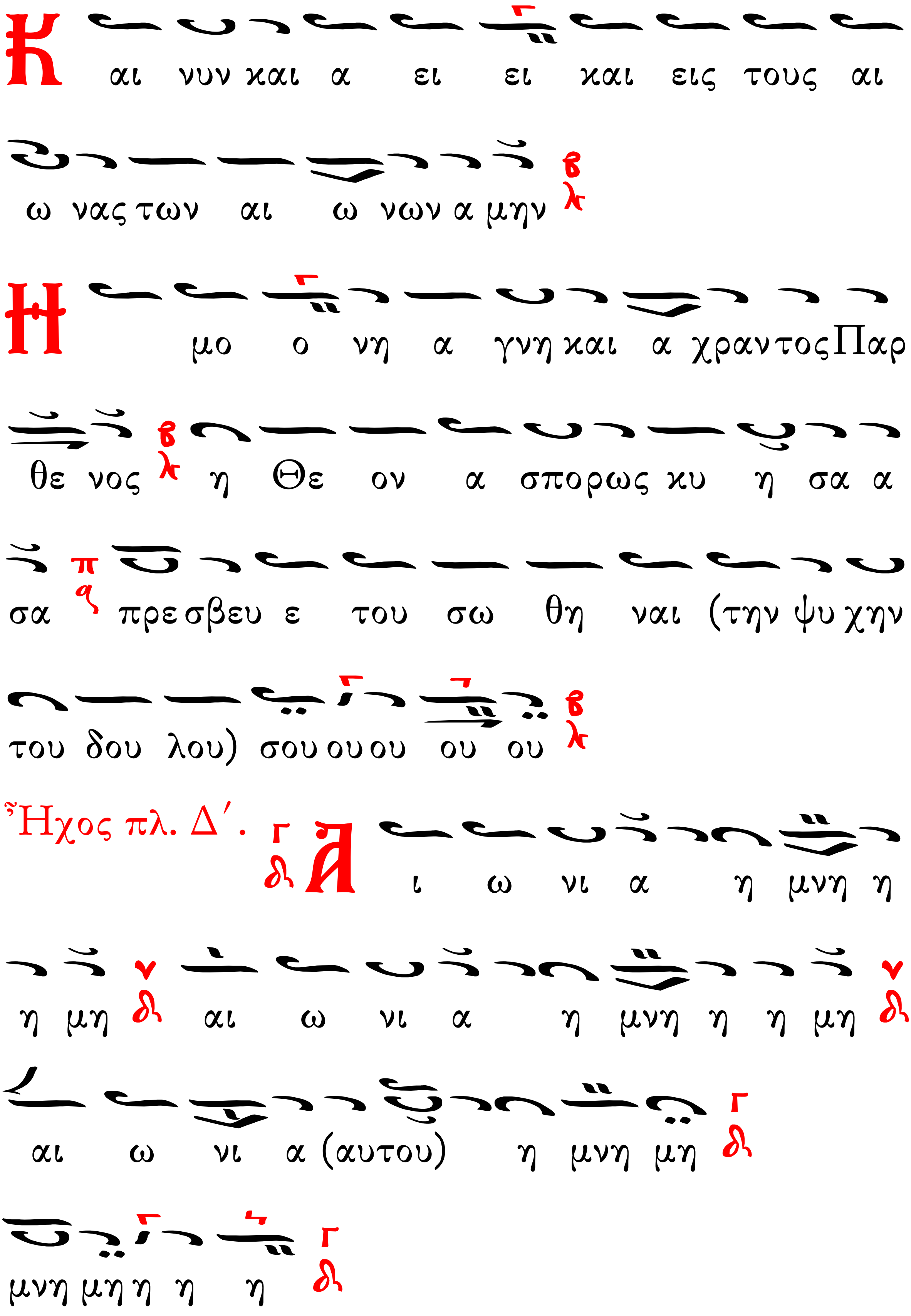
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι
ω νας των αι ω νων α μην
Η μο ο νη α γνη και α χραντος Παρ
θε νος η Θε ον α σπορως κυ η σα α
σα πρεσβευ ε του σω θη ναι (την ψυ χην
του δου λου) σου ου ου ου ου
Ἦχος πλ. Δ΄. Α ι ω νι α η μνη η
η μη αι ω νι α η μνη η η μη
αι ω νι α (αυτου) η μνη μη
μνη μη η η η